

880.82

Scr34

no. 23, v. 4

BOOK 880.82.SCR34 no.23 v.4 c.1
SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

3 9153 00231084 7

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
LYRASIS members and Sloan Foundation

SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI

~~880.82~~

Scr 34

~~no 23, v. 4~~

HOMERI
OPERA

RECOGNOVIT
BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRUXIT

THOMAS W. ALLEN
COLLEGII REGINAE APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS IV
ODYSSEAE LIBROS XIII-XXIV CONTINENS
EDITIO ALTERA

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

PA
3405
.S8
H8
1912
t. 4

OXONII

Excudebat Carolus Batey

Architypographus academicus

FIRST EDITION 1908

REPRINTED 1913

SECOND EDITION 1919

REPRINTED 1927, 1931, 1939, 1951, 1955, 1958

PRINTED IN GREAT BRITAIN

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 κληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
 τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φῶ νησέν τε·
 “ὦ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἔκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 ὑψερεφές, τῷ σ' οὐ τι παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω 5
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
 ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάστω ἐφιέμενος τάδε εἶρω,
 ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
 αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκονάζεσθε δ' αἰδοῦ.
 εἴματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστη ἐνὶ χηλῷ 10
 κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλα τε πάντα
 δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
 ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
 τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἓνα προικὸς χαρίσασθαι.” 15
 Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 οἱ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νηῆδ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκιυόιοι, 20
 αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγά, μή τιw' ἐταίρων
 βλάβπτοι ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοῖατ' ἔρετμοῖς·
 οἱ δ' εἰς Ἀλκιυόιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέγνουν.
 Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκιυόιο
 Ζηνὶ κελαινεφείῃ Κρονίδῃ, ὅς πᾶσιν ἀνάσσει. 25

4 ἔκεο R⁹: ἔκου γρ. KO: ἦκες r: ἦλθες K 5 τῷ γ'... σ' οἴω g:
 τῷ f P⁵ πάλιν a o P⁶ Pal. 14 ἄνδρα κάτ' quidam ap. schol.
 (ἄνδρα κάθ' Eust.) 16 θυμῷ b H³ Mon. P⁶: θυμός o R¹¹ U¹
 19 νῆά δ' Ar. e g H³ L⁷: νῆ' ἄρ' cet. 21 τις b U¹ ss.

μῆρα δὲ κῆαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδός,
 Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
 δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι. 30
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε πανῆμαρ
 νειὸν ἀν' ἔλκητον βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον·
 ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδν φάος ἡελίοιο
 δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
 ὥς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδν φάος ἡελίοιο. 35
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηῦδα,
 Ἄλκινόω δὲ μάλιστα πιφασκόμενος φάτο μῦθον·
 “Ἄλκινόε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 πέμπετε με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·
 ἦδη γὰρ τετέλεσται ἃ μοι φίλος ἦθελε θυμός, 40
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
 ὀλβια ποιήσειαν. ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
 νοστήσας εὔροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
 ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες ἐϋφραίνοιτε γυναικάς
 κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν 45
 παντοίην, καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη.”
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπε.
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἄλκινόοιο·
 “Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθν νείμω 50
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὅφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
 τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν.”
 ὥς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 55
 αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων. ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεύς,

28 τετιμένος j o q L⁵ 32 ἀν' Br J P¹: ἀνέλκητον cet.
 46 καταδήμιον U⁸ 50 νείμαι J L⁷ U⁶, U⁸ un. 52 φασὶ δὲ καὶ τὸν
 Ἀρίσταρχον ἀσμένως τὴν γραφὴν τὴν Δικαιάρχου παραδέξασθαι. ἐν γὰρ
 ἀπίσταις ἦν τὸ ἐπὶ ἐν πατρίδι γαίῃ Apoll. pronom. 48. 7 56 ἐδέων j x,
 cf. A 534, 581

Ἀρήτη δ' ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰς ὃ κε γῆρας
ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται. 60
αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ
παισί τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῇ.”

ᾧ Ως εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο διὸς Ὀδυσσεύς.
τῷ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
ἡγείσθαι ἐπὶ νῆα θοῇν καὶ θῖνα θαλάσσης· 65
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναικάς,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα,
τὴν δ' ἐτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ὅπασσε κομίζειν·
ἡ δ' ἄλλη σῆτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν, 70
αἶψα τά γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγανοὶ
δεξάμενοι κατέθεντο, πόσι καὶ βρώσιν ἅπασαν·
καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νηὸς ἐπ' ἱκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὖδοι,
πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο 75
σιγῇ· τοὶ δὲ καθίζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι
κόσμῳ, πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθιο.
εὖθ' οἱ ἀνακλιθέντες ἀνερρίπτουν ἄλα πηδῶ,
καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
νήγρετος ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἑοικώς. 80
ἡ δ', ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
πάντες ἅμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
ὑψὸς ἀειρόμενοι ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον,
ὥς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν ἀείρετο, κύμα δ' ὅπισθε

57 χειρὶ f p Mon. Athen. 498 D, cf. A 585 γ 51 ο 120 61 τῷ ἐνὶ
a d l χώρῳ b c 64 ἄρα e h L² P⁵ 66 νέεσθαι altera Aristarchea
o p, γρ. Br H³ V⁴ 68 ἔπεμπε b g h i j p L⁵ L⁷ Eust. 73 λίνους
τε a: λίνα τε f 76 ἕκαστος d L⁷ 78 ἐνθ' f h i: ἔσθ' j:
εὖθ' om. οἱ q R⁸, cf. γ 9 80 ἔγγιστα Ap. lex. in Νήγρετος
82 om. a 83 διαπρήσσουσι om. ῥίμφα f i L⁵, γρ. U⁵ κέλευθα
L⁵ corr., Macrob. v. 11. 20 84 πρύμνης i Br H³

πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 85
 ἥ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδὲ κεν ἱρηξ
 κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
 ὥς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνευ,
 ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μῆδε' ἔχοντα,
 ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν 90
 ἀνδρῶν τε ποτόλέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
 δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὔδε, λελασμένος ὅσος' ἐπεπόνθει.

Εὐτ' ἀστήρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡοῦς ἠριγενείης,
 τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίνυτο ποντοπόρος νηῦς. 95

Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμὴν, ἀλλίοιο γέροντος,
 ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 ἀκταὶ ἀπορρώγες, λιμένος ποτιπεπτηγυῖαι,
 αἷ τ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαιήων μέγα κύμα
 ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δέ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσι 100
 νῆες ἐϋσσελμοι, ὅτ' ἂν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,
 ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡεροειδές,
 ἱρὸν νυμφάων αἰ νηϊάδες καλέονται.

ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἕασι 105
 λαῖνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
 ἐν δ' ἱστοὶ λίθιοι περιμήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δῶ δέ τέ οἱ θύραι εἰσὶν,
 αἰ μὲν πρὸς Βορέας καταβηταὶ ἀνθρώποισιν, 110
 αἰ δ' αὖ πρὸς Νότον εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
 ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.

86 θύεν a1 Br 87 πετεεινῶν a fr P⁵ U¹ U⁸ 88 ἔτετμεν d
 Pal. R¹⁰ R¹¹ 96 μὲν ὅδ' Polyb. Sardus Rhet. gr. viii. 615. 24
 97 αὐτῇ Polyb. 98 ὑποπεπτηγυῖαι g, marg. H¹: ποτεπεπτηγυῖαι f
 P⁶ (ποτι-) 106 τιθαιβάσουσι M⁴: -όσσουσι R¹¹, H³ corr.
 107 αἷ ῥά τε f L⁵ M² 109 ἀενάοντα j Mon. Eust.: αἰεν- d
 110 βορέαι f: -αν Strab. 28 111 νότον Strab. l. c. P⁶ κείνην L⁸
 ed. pr.: κείθι O corr.: ἐκείσε v. l. U⁵: τῇ γε schol. Δ 110
 112 ἄνδρες ἔρχονται d ἀλλὰ θανάτων commendat Eust.

Ἔνθ' οἳ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες. ἥ μὲν ἔπειτα
 ἠεὶρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
 σπερχομένη· τοίω γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετῶν· 115
 οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἠπειρόνδε
 πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
 αὐτῷ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ,
 ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγανοὶ 120
 ὥπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάλθυμον Ἀθήνην.
 καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
 ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πῶς τις ὁδιτῶν ἀνθρώπων,
 πρὶν Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
 αὐτοὶ δ' αὖ οἰκόνδε πάλιν κίον· οὐδ' ἐνοσίχθων 125
 λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
 πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
 “Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἐγὼ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὐ τι τίουσιν,
 Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἕξ εἰσι γενέθλης. 130
 καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆ' ἐφάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὐ ποτ' ἀπηύρων
 πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
 οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα, 135
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλισ ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἴσαν.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἶον ἔειπες. 140
 οὐ τί σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίσιν ἰάλλειν.
 ἀνδρῶν δ' εἴ πέρ τις σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων

115 τοῖον b d f l Eust. 120 χρήματ' e f R⁵ U⁸ Eust. 123 πῶς]
 που e f P⁵ R¹ Eust. 124 πρὶν γ' R⁹ U⁶ ed. pr. 125 αὐτ' codd.
 praeter Mon. 132 ἀπηύρα g 135 ἄσπετα] ἀγλαὰ b c f i k

οὐ τι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεὶ.
ἔρξουν ὅπως θέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ." 145

Τὸν δ' ἡμεΐβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
"αἰψὰ κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἡδ' ἀλεείνω.
νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ 150
ῥαῖσαι, ἵν' ἦδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
"ὦ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
ὀππότε κεν δὴ πάντες ἐλαννομένην προΐδωνται 155
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
νῆθ' ἰκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι."

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ρ' ἵμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν. 160
ἔνθ' ἔμεν· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθε ποντοπόρος νηὺς
ρίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
ὅς μιν λᾶαν θῆκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε
χειρὶ καταπρηνεὶ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.

Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον 165
Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
"ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
οἴκαδ' ἐλαννομένην; καὶ δὴ προῦφαίνεται πᾶσα."

ἌΩς ἄρα τις εἶπεςκε· τὰ δ' οὐ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο. 170
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει

147 ὥς σὺν κελεύεις a d L⁴ P¹ V⁴ 152 μέγα] μὴ Aristoph.
πόλιν b c i L⁵ L⁷, cf. 177, 183 154 ὥς] ἢ γρ. U⁵ 155 προσί-
δωνται e q Eust.: ἐσίδωνται d C L⁴: ἐσίδονται l 158 μετὰ f M² P⁶
πόλιν r L⁵ R¹ 161 ἐλθέμεν b pro ἐνθ' ἔμεν' 163 θῆκε
f i L⁵: ἔθηκε cet.: ἔθηκε λίθον L⁷ 169 ταῦτα b 170 οὐκ
codd.

πατρὸς ἐμοῦ, ὃς φάσκε Ποσειδάων' ἀγάσσεσθαι
 ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα 175
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
 ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελείται.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθόμεθα πάντες·
 πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται 180
 ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
 δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλέγησιν,
 μῆδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν."

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἔδεισαν, ἐτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
 ὥς οἱ μὲν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι 185
 δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἑσταότες περὶ βωμόν. ὁ δ' ἔγρετο διὸς Ὀδυσσεὺς
 εὔδων ἐν γαίῃ πατρωτῇ, οὐδὲ μιν ἔγνω,
 ἦδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἡέρα χεῦε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὄφρα μιν αὐτὸν 190
 ἄγνωστον τεύξειεν ἕκαστά τε μυθήσαιο,
 μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίῃ ἀστοί τε φίλοι τε,
 πρὶν πάσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 τοῦνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
 ἀτραπιτοὶ τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι 195
 πέτραι τ' ἡλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθάοντα.
 στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας καὶ ῥ' ἔσιδε πατρίδα γαίαν·
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μῆρῳ

173 ἔφασκε codd., em. Grashof ἀγάσσεσθαι Br L⁴, R¹¹ uv.
 174 ἀμήμονες d Br 175 εὐεργέα e h Mon. 177 πόλιν r
 L⁵ L⁷ R¹ R¹⁰ ἀμφικαλύψειν b d i k H³: -αι cet. 183 πολύ-
 μηκες H¹, γρ. R⁷ πόλιν o L⁷ P³ R¹ 187 ἐστῶτες a
 190 αὐτῷ Aristoph. U⁶, H³ U¹ ss. 193 μνηστῆρσιν g L⁷
 ed. pr. 194 τοῦνεκα κὰρ ἄλλ. marg. Br (τοῦνεκα ἄρ d)
 φαίνεται a d e l 197 a τήν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντία
 ἦλθεν hab. U¹, U⁶ m. rec. (= 226) 198 ὦ . . . μῆρῳ k Pal. R⁸ Ap.
 lex. in Ω (cod.) (μῆρῳ sol. j R¹¹ U⁶), cf. M 162 O 113, 397

χερσὶ καταπρηνέσσω, ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
 “ὦ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω; 200
 ἢ ῥ' οἷ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἦε φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αὐτὸς
 πλάζομαι; αἶθ' ὄφελον μείναι παρὰ Φαιήκεσσιν
 αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων 205
 ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
 νῦν δ' οὐτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
 καλλείψω, μὴ πῶς μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.
 ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, 210
 οἷ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφαντο
 ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσσαν·
 Ζεὺς σφεας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται ὅς τις ἀμάρτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι, 215
 μή τί μοι οἷχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.”

Ὡς εἰπὼν τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
 ἡρίθμει καὶ χρυσὸν ὑφαντά τε εἵματα καλά.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐ τι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν
 ἐρπύζων παρὰ θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 220
 πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας ἐῖκυϊα νέω, ἐπιβώτορι μήλων,
 παναπάλω, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι,
 δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκουτα 225
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθε,

199 καταπρηνέσσω g P⁶: -έεσσιν a P¹: -πρανέσσω U⁵ ss., cf. O 114
 δ' ἔπος ηὔδα d Mon. P¹: δὲ προσηὔδα cet. 203 ποῦ (priori
 loco) e κτήματα bf 205 κεν] τιν' a d1: κεντιν' k 211 οἷτε μ'
 r L⁷ U³ 212 ἔξειν q Pal.: ἤξειν P³ 213 τισάσθω Zen.
 216 ἐκ b i U⁵ ἔχοντες k Plut. aud. poet. 27 D 222 ἐπιβήτορι
 d Pal. 224 ἔχων b P⁵ (οὐ γραπτέον schol.) 225 χερσὶ k q
 L⁷ P⁵ Pal. Eust.: χεῖρι cet.

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 χαῖρέ τε καὶ μή μοί τι κακῷ νόφ' ἀντιβολήσαιο,
 ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἐγὼ γε 230
 εὖχομαι ὥς τε θεῷ καὶ σευ φίλα γούναθ' ἰκάνω.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐὺ εἰδῶ·
 τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 ἦ πού τις νήσων εὐδείελος ἦέ τις ἀκτὴ
 κείθ' ἀλλ' κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείριοιο;” 235

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “νῆπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείραιο. οὐδέ τι λῆν
 οὔτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 ἡμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε, 240
 ἡδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα.
 ἦ τοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππῆλατός ἐστιν,
 οὐδὲ λῆν λυπρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 ἐν μὲν γάρ οἱ σίτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
 γίνεταί· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἔέρση· 245
 αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
 παντοίη, ἐν δ' ἄρδμοι ἐπηετανοὶ παρέασι.
 τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἔκει,
 τήν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.”

ᾧ φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 250
 χαίρων ἦ γαίῃ πατρώῃ, ὥς οἱ ἔειπε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 οὐδ' ὅ γ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅ γε λάξετο μῦθον,
 αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν· 255

229 κακὸν νόφ' a o L³ 230 πάντα b 232 ταῦτ' i p Ap.
 Dysc. Synt. 98. 7 Bekk. 238 τήν δὴ γαῖαν f 239 οὔτ'
 ἀνώνυμος d q s R⁴: οὔτ' ἀν. C Ho L⁸ M¹ P¹ 243 οὐκ b d 244 εὖ
 μὲν . . . εὖ δέ g ed. pr. 245 θ' ἔέρση o L⁵: τε ἔρση i q Eust.: τ'
 ἀπώρη a d l 247 εὖ δ' g γεγάασι Ho P¹ P⁴ 248 ἥκει f i k p
 250 μείδισεν U⁸ Eust. 254 μύθω f P⁶ 255 αἶεν U⁴ V³

“ πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
 τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ’ εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
 χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ’ ἔτι παισὶ τοσαῦτα
 φεύγω, ἐπεὶ φίλον νῆα κατέκτανον Ἴδομενῆος,
 Ὅρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ 260
 ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν,
 οὔνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἦθελε πάσης
 Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ’ ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 ἀνδρῶν τε ποτόλέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
 οὔνεκ’ ἄρ’ οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον 265
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ’ ἄλλων ἄρχον ἐταίρων.
 τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
 ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἐταίρῳ·
 νῦξ δὲ μάλα δνοφερὴν κάτεχ’ οὐρανόν, οὐδὲ τις ἡμέας
 ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ἐ θυμὸν ἀπούρας. 270
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε κατέκτανον ὄξείῃ χαλκῷ,
 αὐτίκ’ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγανούς
 ἐλλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
 τοὺς μ’ ἐκέλευσα Πύλουνδε καταστήσαι καὶ ἐφέσσαι
 ἢ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπειοί. 275
 ἀλλ’ ἢ τοί σφεας κεῖθεν ἀπώσατο ἴς ἀνέμοιο
 πόλλ’ ἀεκαζομένους, οὐδ’ ἦθελον ἐξαπατήσαι.
 κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
 σπουδῇ δ’ ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδὲ τις ἡμῖν
 δόρπου μνηστὶς ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι, 280
 ἀλλ’ αὐτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὶς ἅπαντες.
 εἴθ’ ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα,
 οἱ δὲ χρήματ’ ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὶς ἐλόντες

256 τροίη b 258-261 om. q 266 ἤρχον codd. 267 προσ-
 ιόντα f1 269 (σφεα) σκοτεινή Ar. lex. γρ. (ο L⁴: στυγερὴ Herod.
 ad Γ 426 270 ἀπηύρων g H¹ 272 κιῶν] θοήν k: θοήν κιῶν f
 273 ληΐδα] ἦια Aristoph. 274 ἀποφάσσαι (? ἀφέσσαι) Rhia-
 nus 279 προερέσσαμεν Ar. (αἱ πᾶσαι) b d1 H³: προερεύσαμεν cet.,
 cf. ι 73 ο 497 282 ἐπήλυθε U⁸ ed. pr.: ὑπήλυθε L⁵ U⁶: ἐπέλλαβε
 cet., cf. κ 31

κάτθεσαν, ξνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες 285
οἴχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ."

ἌΩς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίη·
καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 290

“ κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπὶ κλοπος ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων αἴτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
οὐδ' ἐν σῇ περ ἔων γαίῃ, λήξειν ἀπατάων
μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν. 295

ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, εἰδότες ἄμφω
κέρδε', ἐπεὶ σὺ μέν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥ τέ τοι αἰεὶ 300

ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαίηκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω
χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγανοὶ
ᾤπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόφ τε, 305

εἵπω θ' ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
κῆδε' ἀνασχέσθαι· σὺν δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
μηδέ τφ ἐκφάσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
πάντων, οὔνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
πάσχειν ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν." 310

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

285 ἐνκτιμένην e ἀποβάντες e 289 v. om. L⁴ Pal. εἰδυῖα
(-υῖα) f g k L⁷ 291 οὐ σε f L⁷ 293 δόλων ἄτερ quidam:
αἶτε, ὅ ἐστιν ἕατε Eust. 295 πλοκίων N m. rec. Eust. 1741. 58
πεδόθεν b R¹ R¹² U³ U⁴ Eust.: παιδόθεν vulg. unde παῖδες a, cf. h.
Herm. 473, Sapph. 68. 4, Alcaeus 48 A, 59, 100, Ibyc. 22. 3, I. G. Sic.
Ital. 139 300 αἰεῖ] γρ. ἄγχι H³ 303 τὴν σὴν a: τοι σὴν f P¹
307 ἀναπλήσαι e h Eust. 308 τοι L⁷: πω V⁴

“ ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
 καὶ μάλ’ ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.
 τοῦτο δ’ ἐγὼν εὖ οἶδ’, ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
 ἦος ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἱες Ἀχαιῶν. 315
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρασαμεν αἰπὴν,
 βῆμεν δ’ ἐν νήεσσι, θεὸς δ’ ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 οὐ σέ γ’ ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ’ ἐνόησα
 νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
 ἀλλ’ αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ 320
 ἠλώμην, ἦός με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 πρὶν γ’ ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμῳ
 θάρσυνάς τε ἔπεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
 νῦν δέ σε πρὸς πατρός γουνάζομαι—οὐ γὰρ οἷω
 ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλὰ τιν’ ἄλλην 325
 γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσιν οἷω
 ταυτ’ ἀγορευέμεναι, ἵν’ ἐμὰς φρένας ἡπεροπέυσης—
 εἰπέ μοι εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ’ ἰκάνω.”
 Τὸν δ’ ἡμέλιβετ’ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα· 330
 τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἔοντα,
 οὔνεκ’ ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
 ἀσπασίως γάρ κ’ ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἴετ’ ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ’ ἄλοχόν τε·
 σοὶ δ’ οὐ πω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι, 335
 πρὶν γ’ ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσῃαι, ἣ τέ τοι αὐτως
 ἦσται ἐνὶ μεγάροισιν, οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χεούσῃ.

313 αὐτῇ πάντῃ γρ. H³ V⁴ 315 ἔως vulg. : ἔως δτ’ b (ὡς ὅτε O)
 320-323 νοθεύονται στίχοι δ’ schol. : τὸ ἀλλ’ αἰεὶ φρεσὶ κτλ.
 εὐλόγως ὑπ’ Ἀριστάρχου ὑπωπτεύετο ὡς νόθον Ap. Dysc. pronom. 109.
 20, uncino simplici includ. p 320 δεδαϊγμένος C L⁵ M² U² :
 ἀλάλῃμαι διζύν Ap. Dysc. synt. 197. 16 322 πρὶν γε τε a
 323 τ’ ἐπέεσσι codd. αὐτὴν a b d j 333-338 ἀθετοῦνται στίχοι 5’
 schol., uncino simpl. incl. Br M⁴, linea recta not. H¹ 333-335 om. a
 338 φθινύθουσιν b f g i Eust. ed. pr., cf. λ 183 π 39

αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὖ ποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 ἦδ' ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους· 340
 ἀλλὰ τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
 πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
 χωόμενος ὅτι οἱ νῖδον φίλον ἐξαλάωσας.
 ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεποιίθης.
 Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμήν, ἀλίοιο γέροντος, 345
 ἦδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡεροειδές,
 ἱρὸν νυμφάων αἰ νηϊάδες καλέονται·
 τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
 ἔρδεσκες νύμφησι τεληέσσας ἐκατόμβας· 350
 τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὅρος καταειμένον ὕλην.”

ἌΩς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἡέρα, εἶσατο δὲ χθών·
 γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 χαίρων ἦ γαίῃ, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 αὐτίκα δὲ νύμφης ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών· 355
 “ νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διός, οὖ ποτ' ἐγὼ γε
 ὄψεσθ' ὕμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγανῆσι
 χαίρειτ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὥς τὸ πάρος περ,
 αἷ κεν ἔῃ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείῃ
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ μοι φίλον νῖδον ἀέξῃ.” 360

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “ θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρον θεσπεσίοιο
 θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
 αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ὄριστα γένηται.” 365

ἌΩς εἰποῦσα θεὰ δῶνε σπέος ἡεροειδές,
 μαιομένην κευθμώνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

342 χόλον b c f g j Eust.

346 κρατὶ O μανόφυλλος Zen.

347, 348 om. g k p²⁸ L⁷: ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων οὐ κεῖνται Eust.
 (= 103, 4) 348 ἱρῶν P⁵, p ss. 349 εὐρὺ] ἐστὶ b o p²⁸ L⁵ U⁸351 καταειλύμενον P⁵ 358 παρέξομεν Aristoph. 360 ἀέξειν
 f r 363 ἀλλ' ἄγε b k o 365 ὅπως ἔσται τάδε ἔργα b c f i

ἄσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
 εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι 370
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Τῷ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πυθμὲν' ἐλαίης
 φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 375 φράξου ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
 οἳ δὴ τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 πάντας μὲν ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστῳ,
 380 ἀγγελίας προεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοειῶ.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι
 φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 εἰ μὴ μοι σὺ ἕκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 385 ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
 παρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνέϊσα,
 οἶον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
 αἶ κέ μοι ὧς μεμαυῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
 καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην
 390 σὺν σοί, πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “καὶ λήν τοι ἐγὼ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
 ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἶω
 αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὐδας
 395 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν.

369 φαίηκες ἀγανοὶ d1 C (= 120) 369 a ὥπασαν οἴκαδ' ἰόντι
 διὰ μεγάλυμον ἀθήνην add. a d1 (= 121) 374 ἦρχε codd.
 376 φράξου νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον b e f i 380 μέν ῥ'
 codd. 384 φθίσεσθαι L⁵: πείσεσθαι γρ. H³ 385 τὰ ἕκαστα
 L⁵ P⁸: σὺ θεὰ τὰ ἕκαστα f 391 ὑπονοεῖται ὁ στίχος schol. om. U⁵
 396 om. p²⁸ N (= 428)

ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
 κάρψω μὲν χροά καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
 ἕσσω ὃ κε στυγέρισιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα, 400
 κυνῶσω δέ τοι ὅσσε πάρος περικαλλές· ἔόντε,
 ὥς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανήης
 σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὃς τοι ὕων ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἦπια οἶδε, 405
 παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
 δῆεις τὸν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
 παρ Κόρακος πέτρῃ ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
 ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
 πίνουσai, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν. 410
 ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 ὃφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
 Τηλέμαχον καλέουσα, τεδὼν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ·
 ὃς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα παρ Μενέλαον
 οἶχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴ που ἔτ' εἴης." 415
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "τίπτε τ' ἄρ' οὐ οἱ εἶπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντα ἰδυῖα;
 ἦ ἵνα που καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι."
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 "μὴ δῆ τοι κείνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
 αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
 κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ οὐ τιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἔκηλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κείται.

398-401 ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων ὡς ἐκ τῶν ἐξῆς [430-3] μετενηνεγμένοι schol. 400 στυγείη τις ἰδὼν ἄνθρωπον v. l. ap. Eust.

405 ἐπὶ οὖρος R⁴, cf. N 450 408 κρήνης μελανύδρου Crates (ἀγνοήσας μεταγράφει) ap. sch. Theocr. i. 117: Ἀρεθούση interpr. Eraphroditus ἐν τῷ περὶ στοιχείων ib., Didymus et Heracleo in comm. ap. Steph. Byz. in v. 414 ἐς om. b Mon. παρ c f i k: πρὸς cet.

415 ῥχ. codd. ἢ Mon.: ἦν f i k o: εἴ vulg., cf. p 308 χ 158. 167 ψ 203 ω 404 417 ἔειπες codd. 423 μόρον γρ. U⁵

ἦ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηϊ μελαίνῃ, 425
 ἰέμενοι κτείνειν, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι·
 ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ οἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.”

ὣς ἄρα μιν φαμένη ράβδῳ ἐπεμάσσαι· Ἀθήνη.
 κάρψε μὲν οἱ χροῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, 430
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
 κνύζωσεν δέ οἱ ὅσσε πάρος περικαλλές· ἐόντε·
 ἀμφὶ δέ μιν ράκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ· 435
 ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσσε' ἐλάφοιο,
 ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ αἰκία πῆρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Τῷ γ' ὥς βουλευόμενοι διέτμαγεν. ἡ μὲν ἔπειτα 440
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παιδ' Ὀδυσῆος.

427 παρέξει γρ. H³ V⁴: αἰμάξαι C 428 om. o U⁵ Eust.
 430-3 ὅτι ἐντεῦθεν οἱ ἄνω [398-401] μετενηνεγμένοι εἰσὶν schol. versus
 asteriscis not. U⁵ 430 ἐπὶ c i k P²⁸ Stob. Ecl. iv. 21. 24
 434 βάλεν κακὸν c φᾶρος μὲν οἱ πρῶτα χιτῶνά τε εἴματ' ἔδωκε Diog.
 Epist. vii. 2 Herch. 435 ῥωγαλέα] σμερδαλέα P³: λευγαλέα Diog.
 ib. ῥυπόοντα g Eust., cf. § 87 ω 227 μεμορυγμένα P²⁸ Br (-γυχμένα
 R²) Phot. Suid. in Μωρότερος Μορύχου, Eust. 438 δ' εὐστροφος a l
 Br, γρ. U⁵

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
χῶρον ἂν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ἧ οἱ Ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα
κῆδετο οἰκῶν, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ 5
ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
καλὴ τε μεγάλη τε, περιδρόμος· ἦν ῥα συβώτης
αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσιν ἀποικομένοιο ἄνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ. 10
σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικέαστας·
ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαῖδεκα ποίει
πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συνῖν· ἐν δὲ ἐκάστῳ
πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο, 15
θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἵανον,
πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μυνύθεσκον ἔδοντες
ἀντίθελαι μνηστήρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·
οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο. 20
παρ δὲ κύνες θήρεσσιν ἐοικότες αἰὲν ἵανον
τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐοῖς ἀράρισκε πέδιλα,

1 γ' ἐκ **de** Dion. Hal. de comp. verb. 26 6 καὶ ἐκτιστο **L**³ interlin.
κατωρχέεσσι λίθοισι **h** **L**⁴ ss. Eust. (ι 185) 8 δείματο οἶος Zen.
g **j** 10 πυκνοῖσιν γρ. **R**¹² 12 μεγάλους **a** **d** **l** **L**⁴ v. l. ap. Eust. :
μελάνδρουν Crates : μελάνδρως Ap. lex. in v. 13 ἔκτοσθεν
C **L**³ **P**¹ **P**³ 17 παυρότερον **p**¹² 20 ὑπωπτεύετο παρὰ ζηνοδότῳ
schol. 21 αἰὲν] ἐκτὸς **h** **L**⁴ corr. Eust. (ex 16) 22 Καλ-
λίστρατος ὑπώπτεψε τὸν στίχον διὰ τὴν ἐξαρίθμησην τῶν κυνῶν καὶ
τὸ ἐπίθετον schol.

τάμνων δέρμα βόειον ἔυχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
οἶχοντ' ἄλλυδιδ ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν, 25
οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορσαῖατο θυμόν.

Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι.
οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 30
ἔξετο κερδοσύνη, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
ἔνθα κεν ᾧ πὰρ σταθμῷ ἀεικέλιον παῖεν ἄλγος·
ἀλλὰ συβώτης ᾧκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν
ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδιδ ἄλλον 35
πυκνῆσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
“ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
ἔξαπίνης, καὶ κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 40
ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
ἔδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἠελίοιο.
ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς 45
σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμόν
εἵπῃς ὁππόθεν ἔσσι καὶ ὁππόσα κῆδε' ἀνέτλῃς.”

Ὡς εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος ὕφορβός,
εἶσεν δ' εἰσαγαγών, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας, 50
ἔστορεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός,
αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
ὅττι μιν ὥς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

24 ἔυχροον f i o L⁵ 25 ᾧ. codd. 28 θυμῷ c 30 κεκλη-
γῶτες P³: -ότες i k p L⁴ (κεκληγῶτες καὶ κεκλήγοντες διχῶς αἱ Ἀριστάρ-
χου schol.) 31 ἔκβαλε a d l L⁴ 32 κεν ἐφ f i L⁵ P⁶ R¹¹ 35 ἄλλη
v. l. ant. b f g h k ed. pr. 37 ὀλίγον d l C 42 που] περ J P⁵ R⁸
43 ἀνδρῶν ἄλλοθρόων f 45 αὐτοῦ g 49 ῥᾶπας d 50 εστορε]
σανδ p¹²

“Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ’ ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.”

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα· 55

“ξείν’, οὐ μοι θέμις ἔστ’, οὐδ’ εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ’ ὀλίγη τε φίλη τε
γίγνεται ἡμετέρη· ἡ γὰρ δμῶων δίκη ἐστὶν
αἰεὶ δειδυῖων, ὅτ’ ἐπικρατέωσιν ἄνακτες 60

οἱ νέοι. ἥ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
ὅς κεν ἔμ’ ἐνδυνκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν,
οἷά τε ᾧ οἰκῇ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν,

οἰκόν τε κληρόν τε πολυμνήστην τε γυναικα,
ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ’ ἐπὶ ἔργον ἀέξει, 65
ὥς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμίμνω.

τῷ κέ με πόλλ’ ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθι γήρα·
ἀλλ’ ὄλεθ’—ὥς ὤφελλ’ Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ’ ἔλυσεν·
καὶ γὰρ κείνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἴνεκα τιμῆς 70
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.”

ᾧς εἰπὼν ζωστήρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα,
βῆ δ’ ἵμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.
ἔνθεν ἔλων δύ’ ἔνεικε καὶ ἀμφοτέρους ἰέρευσεν,
εὐσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ’ ὀβελοῖσιν ἔπειρεν. 75

ὀπτήσας δ’ ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ’ Ὀδυσῆϊ
θέρμ’ αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ’ ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
ἐν δ’ ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον,
αὐτὸς δ’ αὐτίον ἱξεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
“ἔσθιε νῦν, ᾧ ξεῖνε, τά τε δμῶεσσι πάρεστι, 80
χοίρε’· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστήρες ἔδουσιν,
οὐκ ὅπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ’ ἐλεητύν.

65 θεὸς δ’ ὥς C L⁵ εὐμορφον ἀέξη Ar. (lect. ἢ οἱ?) 67 αὐτόθι
γήρα Mon. T U¹ U⁶ U⁸: αὐτόθ’ ἐγ. cet. 70 ante 69 pos. g
72 γρ. ἐπέεργε H³ 75 εὔσε τε d p³ Eust.: εὔσεν cet. 79 αὐτίς f
82 τρομέοντες γρ. U⁵

οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
 ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
 καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἳ τ' ἐπὶ γαίης 85
 ἀλλοτρίης βῶσιν καὶ σφι Ζεὺς λήϊδα δῶη.
 πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 καὶ μὲν τοῖς ὀπίδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
 οἶδε δέ τοι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδὴν,
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὃ τ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως 90
 μνάσθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἔκηλοι
 κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπὶ φειδῶ.
 ὅσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν,
 οὐ ποθ' ἐν ἱερέουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δύ' οἶω·
 οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες. 95
 ἦ γάρ οἱ ζῶή γ' ἦν ἄσπετος· οὐ τιμι τόσση
 ἀνδρῶν ἡρώων, οὐτ' ἠπείριοι μελαίνης
 οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
 ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
 δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἶων, 100
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
 βόσκουσι ξεινοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
 ἐνθάδε δ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἑνδεκα πάντα
 ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
 τῶν αἰεὶ σφιν ἕκαστος ἐπ' ἥματι μῆλον ἀγνεί, 105
 ζατρεφέων αἰγῶν ὅς τις φαίνεται ἄριστος.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε ρύομαί τε,
 καὶ σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.”
 ὧς φάθ', ὃ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἥσθιε πῖνέ τε οἶνον
 ἀρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν. 110
 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἥραρε θυμὸν ἐδωδῆ,

83 ποθέουσιν L⁴ 86 θεὸς Eust. 87 ἕκαστος a d l L⁴
 89 τοι e U⁸: τι vulg.: τε ο θεοῦ δ' ἄρ' ἔκλυον C 92 οὐδέτι f
 93-95 om. H³ 94 οἶω Br L⁵ P⁴ R², O corr.: οἶα cet.
 95 ἀκήριον γρ. H³ 96 τοῦ b c f L⁵ 99 τοσσοῦτος a l Br
 R² R⁸, cf. 112 100 μῆλων Strabo 453 102 αὐτοὶ L⁴ U⁸ R⁹ uv.
 103 ἐνθ' εἴτ' a 104 ἐσχατιῇ ο Ag. ὁρῶνται g 111 ἐδωδῆς p²⁸

καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
οἶνον ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαίρει δὲ θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
ᾧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὥς ἀγορεύεις;
φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνωνος εἵνεκα τιμῆς.
εἰπέ μοι, αἶ κέ ποθι γνῶω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἶ κέ μιν ἀγγέλλαιμι ἰδὼν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.” 115
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
“ὦ γέρον, οὐ τις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναικὰ τε καὶ φίλον υἱόν,
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλήται
ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι. 125
ὅς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
ἡ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλά,·
καί οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἀπο δάκρυα πίπτει,
ἡ θέμις ἐστὶ γυναικός, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὀληται. 130
αἰψὰ κε καὶ σύ, γεραίέ, ἔπος παρατεκτῆναιο,
εἰ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίη.
τῷ δ' ἦδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
ρίνον ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
ἡ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅστέα δ' αὐτοῦ 135
κεῖται ἐπ' ἠπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
ὥς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
ἥπιον ᾧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὅππόσ' ἐπέλθω,
οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἴκωμαι 140

112 καὶ παρ' Ὀμήρῳ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος γράφει πλησάμενος
δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφος ᾧ περ ἔπινεν, Ἀρίσταρχος δὲ . . . σκύφον Athen.
498 F διχῶς καὶ ὁ σκύφος καὶ τὸ σκύφος schol. σκύφον a g h k l H³,
j ss. ἐπινον P²⁸ 117 φθίνει P³ 123 ἀγγελέων g
130 ἡ codd. (ἡ Pal.): ἡ Eust., cf. γ 45 132 ath. Diocles ἥτις f
134 ἐρύειν i k: ἐρύσειν o 139 ὀπύσε ἐλθω f 140 αὐτὸς e L⁷:
μητρὸς ἐσαῦτις U⁸

οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμεν καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσπον δδύρομαι, ἰέμενός περ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἶνυται οἰχομένοιο.
τὸν μὲν ἐγών, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν 145
αἰδέομαι· πέρι γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
ἀλλὰ μιν ἡθέλιν καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδ' ἔτι φῆσθα
κείνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος· 150
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,
ὥς νεῖται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κείνος ἰὼν τὰ ἂ δώμαθ' ἵκηται·
ἔσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεκρημένος, οὗ τι δεχοίμην. 155
ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀἴδαο πύλῃσι
γίγνεται, ὃς πενήνι εἴκων ἀπατήλια βάζει.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα,
ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
ἧ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται ὥς ἀγορεύω. 160
τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο,
οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται ὅς τις ἐκείνου
ἐνθάδ' ἀτιμάξει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.”

142 οὐδ' ἄρα i γρ. H³ K U⁵: οὐδέτι f h p L⁴ Eust. ἰέμενός H³, γρ.
K U⁵ V⁴: ἀχνύμενός cet. 146 θυμῷ] λίην Iamblichus vit. Pyth. § 255
149 κείνον 150 φῆσθα b φάσθαι g 152 ἔσσαι a: εἴη Et.
Flor. ap. Miller. Mél. 132, cf. Υ 453 al. 154 om. b c g h i k p²⁸
ed. pr. ἐσσεμέναι C P⁶: ἐσσεμέν Br L³ P² R⁴ 159 μετενήνεκται
ἀπὸ τῶν ἐξῆς ἐπὶ τῶν πρὸς τὴν Πηνελόπειαν λόγων schol. [158-162 =
τ 302-307] ἐστίη g i r U⁷ Ammon. in βωμός, v. l. ap. Eust., cf. ρ 156
τ 304 160-164 asteriscis circumpunctis not. U⁵ 160 τοι
μοι L⁷ P⁵: δὴ Ho L⁴ P¹ Z: γρ. ἧ μὲν τοι τῇδε [αὐτὰ?] ἀντὶ τοῦ οὕτως
schol. 161 τοῦ δ' αὖ τοῦ τρεῖς τόνοι schol., Ptol. Ascal. ad K 25:
αὐτοῦ codd. 162-164 ὑποπτεύονται οἱ τρεῖς ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τὰ
πρὸ αὐτῶν schol. 163 νοστήσει a d L⁴ U⁶ U⁷ Eust.: νοστήσας vulg.:
νοστήσειν f U⁸ ὅς κεν f i p p²⁸ ed pr. 164 νήπιον f h

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα· 165
 “ὦ γέρον, οὐτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
 οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 πῖνε, καὶ ἄλλα παρέξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
 μίμνησκ'· ἥ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 ἄχνηται, ὅππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος. 170
 ἀλλ' ἦ τοι ὄρκον μὲν ἑάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἔλθοι ὅπως μιν ἐγὼ γ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
 Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον οἰοῦμαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
 Τηλεμάχον· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴσον, 175
 καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιw οὗ τι χεῖρεια
 πατρὸς ἐοῖο φίλοιo, δέμας καὶ εἶδος ἀγχιτόν,
 τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάβῃ φρένας ἔνδον ἔϊτας
 ἢ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἡγαθήν· τὸν δὲ μνηστήρες ἀγανοὶ 180
 οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὀληται
 νώνυμον ἔξ' Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
 ἀλλ' ἦ τοι κεῖνον μὲν ἑάσομεν, ἣ κεν ἀλώῃ
 ἥ κε φύγῃ καὶ κέν οἱ ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων.
 ἀλλ' ἄγε μοι σύ, γεραιέ, τὰ σ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπες, 185
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐὺ εἰδῶ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκήες;
 ὅπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἡγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.” 190
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

168 μὴ δέ τι g : μὴ δέ τε L⁵ 169 θυμὸς... 170 ἄχνηται fh U¹ :
 θυμὸν... ἄχνηται cet. 171 ὄρκον] κεῖνον Zen. 174-184 obelis
 notat U⁵, signo s H³ 175 γρ. οὐρανίωνες L⁴ 176 χεῖρεια Ar. :
 χέρηα Eust. 488. 38 (κατὰ τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων) : χερεῖω codd.
 (χερεῖων Br U¹ : χερεῖον f U⁸) 177 δέμας fij L⁵ Eust. : φρένας cet.
 εἶδος] ἡθος f U⁸ 178 τὸν beg (ἐν σχήματι schol.) : τοῦ
 cet. 180 ἐν πύλῳ ἡγαθήν d 183 εἶκεν adl 184 εἰ adl
 185 ἐνίσπες e H³ L⁴ Pal. U⁶ ed. pr. : ἐνίσπε cet., cf. γ 101 188 τ'
 f U⁸ (Ar. ad α 171) : δ' cet. 189 εὐχετόωνται bf H³ L⁴ P⁶

“ τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδῇ
 ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἐντοσθεν ἐοῦσι,
 195 δαίνυσθαι ἀκέοντ’, ἄλλοι δ’ ἐπὶ ἔργον ἔποιεν·
 ῥῆϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 οὐ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
 ὅσσα γε δὴ ζῦμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρείων,
 200 ἀνέρος ἀφνειοῦ πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
 νίεες ἐν μεγάρῳ ἡμὲν τράφεν ἡδ’ ἐγένοντο
 γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ’ ὠνητὴ τέκε μήτηρ
 παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
 Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 205 ὃς τότε ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς τίετο δῆμφ
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ νιάσι κυδαλίμοισιν.
 ἀλλ’ ἦ τοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
 εἰς Αἶδαο δόμους· τοὶ δὲ ζῶν ἐδάσαντο
 παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
 210 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἰκί’ ἔνειμαν.
 ἡγαγόμεν δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
 εἵνεκ’ ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
 οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ’ ἥδη πάντα λέλοιπεν·
 ἀλλ’ ἐμης καλάμην γέ σ’ οἶομαι εἰσορόωντα
 215 γιγνώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἥλιθα πολλή.
 ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ’ ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
 καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
 ἀνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσιν φυτεύων,

192 τοιαῦτα f U⁸ μάλ’] φίλε U¹ ss. 195 τ’ ἀκέοντ’ b c f i
 ed. pr.: κ’ ἀκέοντ’ d ἔργα c e g L⁷ τράποιντο o. γρ. U⁵ Eust.
 (cf. Γ 422 Ψ 53 π 144) 197 θυμῷ a d l 201 νίεες ἐν b c f g:
 νίεες ἐν vulg. μεγάρῳ L⁸ corr. ed. pr. 202 ἀλόχου b c g L⁷ U⁵:
 ἀλόχων vulg. 203 ἰθαγενέεσσιν g L⁴: παρέφθαρται τὰ ἀντίγραφα
 τὰ ἔχοντα ἰθαγενέεσσιν Epimerism. Hom. in Ἄσιος (An. Ox. i. 61. 9)
 204 Καλλίστρατος ἐν τῇ ἐκ Μουσείου καστῶρ φησι γεγράφθαι schol.
 H³. non liquet 205 ποτ’ b c e g 206 om. U⁵ 213 λέ-
 λοιπα R² Z 214 οιομαι εἰσορασθαι [215 γινωσκοντ’?] p²⁸

οὐ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκον 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων ὃ τέ μοι εἴξειε πόδεσσι.
 τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν
 οὐδ' οἰκωφελίη, ἥ τε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
 ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
 καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐύξεστοι καὶ οὔστοι, 225
 λυγρά, τὰ τ' ἄλλοισιν γε καταριγῆλὰ πέλονται.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τὰ που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
 πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 εἰνάκις ἀνδράσιν ἄρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν 230
 ἀνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καί μοι μάλα τύγχανε πολλά.
 τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 δεινὸς τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύνγην.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς 235
 ἐφράσαθ', ἥ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
 δὴ τότε ἔμ' ἥνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 νήεσσ' ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις.
 ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν, 240
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
 οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι
 κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα 245
 Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας ἐὼ στείλαντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.

220 ὄλεσκον **cp** 222 ἔ' ἐν **cf i**: ἔην, om. ἐν **J P³ R¹⁰ U¹**:
 ἔον om. ἐν **U⁸** cum ἐν **Eust.**: ἔα om. **d P¹** 226 καὶ ῥιγῆλὰ **d e**
 228 τ' om. **j Clem. Alex. strom. vi. 2. 7** 230 ἤρξα **codd.** 231 καὶ
 σφιν **Zen.** πολλά **b c f i k**, γρ. **e**: πάντα **cet.** 232 ita **vulg.**:
 ἔξη- **d f**: ἔξε- **l L⁷**: ἔξευ- **L⁵ R¹⁰ U⁸** 234 τετάγμην **b c g**
 237 ἥνωγον **f** 239 φάμη **a g L⁵ M²** 243 εὐρύοπα **e**

ἐννέα νῆας στείλα, θοῶς δ' ἐσαγείρετο λαός.
 ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι
 δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρείχον 250
 θεοῖσιν τε ῥέξειν αὐτοῖσιν τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραεὶ καλῷ
 ῥῆϊδίῳ, ὥς εἴ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὔν μοι
 νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι 255
 ἡμεθα, τὰς δ' ἀνεμός τε κυβερνήται τ' ἴθυνον.
 πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἰκόμεσθα,
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἔνθ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι, 260
 ὀπτήρας δὲ κατὰ σκοπιᾶς ὄτρυνα νέεσθαι·
 οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτῇ. 265
 οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδίου πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραννος
 φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη. 270
 ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί' χαλκῷ,
 τοὺς δ' ἀναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ᾧδε νόημα
 ποίησ'· ὥς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο· 275
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα

248 θυμός pro λαός b (ex O 240 Φ 417) 253 πλέομεν e: πλέομεν
 ἐν fi 255 ἀσκεθέες b d e Eust., cf. e 26 257 εὐρείην P³ P⁵
 258 στήσας δ' P⁵ U⁵: στήσαμεν J R¹⁰: στήσαμεν p U² 261 ὥτρ.
 codd. 262 σφῶν a d f l Eust. 263 μάλ'] μὲν k 269 ἔτλη]
 ἥδη f 272 ἀναγον b h i k L⁷: ἄγαγον cet. 273 ᾧδε] τοῦτο
 b fi

καὶ σάκος ὥμοϊν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων
καὶ κύσα γούναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο καὶ μ' ἐλέησεν,
ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἴκαδε δάκρυ χέοντα. 280
ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελήσιν,
ἰέμενοι κτείναι—δὴ γὰρ κεχολώατο λήην—
ἀλλ' ἀπὸ κείνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσῶται κακὰ ἔργα.
ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγαιρα 285
χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἀνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαιτες.
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ῥῆσι φρεσίν, ὄφρ' ἰκόμεσθα 290
Φοινίκην, ὅθι τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
ἔνθα παρ' αὐτῷ μέννα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο 295
ψεύδεα βουλευσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
κεῖθι δέ μ' ὥς περάσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.
τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὸς, οἰόμενός περ, ἀνάγκη.
ἦ δ' ἔθρεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραεῖ καλῷ,
μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μῆδετ' ὄλεθρον. 300
ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνεται γαιᾶν, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

277 ἔκτοσι f 278 ἵππῳ J U⁵ 279 μ' ἐσάωσεν h L⁸ Pal.
Eust. 280 δ' ἀνέσας ed. Aeolica 283 ἀλλά που [sc. αὐτός?] g
ἐποπίζετο L⁷ 286 ἅπαντα d1 L⁷ 289 ἀνθρώποισιν b c e g L⁷:
ἀνθρώπους cet. 291 κτήματ' ἔασι C P⁸ U⁶ 295 ἐφέσσατο Rhianus :
ἐφέισατο Zen. 297 περάσειε g ed. pr. : περάσῃσι cet. ἔριτο
L⁸ man. sec., γρ. H¹ 299 εὐκραεῖ f P⁶ 300 βούλετ' a d1, cf. h.
Herm. 540 301 τὴν νῆσον a d1 304 κεφαλῆς g H¹ marg.
πόντον g r L⁴, cf. μ 406

Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· 305
 ἥ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγείσα κεραυνῷ,
 ἐν δὲ θεοῖου πλήτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτός, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ, 310
 ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
 ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον. 315
 ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
 ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 αἶθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
 χεῖρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός·
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειν. 320
 ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκε
 ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
 χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σίδηρον.
 καὶ νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι· 325
 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλήν ἐπακούσαι,
 ὅππως νοστήσει· Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 ἦδη δὴν ἀπεών, ἣ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν. 330
 ὦμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,

307 ἐκ pro ἐν de CP¹ πλεῖτο g L⁵ P⁵ 312 ἐπὶ b f i o
 κύμα O, cf. P 99 315 αἶη e J κόμισεν d l: νόμησε C
 317 ἀπριάδην Rhian.: ἀπριάτης Crates (κακῶς γράφει) ap. Ap. lex. in v.
 (39. 28 Bekk.) 318 αἶθρῳ Zen. Aristoph. Ar. codd.: αἶθρη schol. Ap.
 Rhod. iv. 765: λύθρῳ quidam ap. Ap. lex. in v. (κακῶς) 323 κειμήλιά
 τ' f P⁶ 324 ἄλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν h Eust. 325 νύ κεν] νῦν b f
 H³ P⁶ R¹ 326 τόσσα a g H³ U⁸ Eust. (πᾶσαι schol.): ὅσσα cet.
 328 ἐπακούσαι Aristoph. f P²⁸ I⁶ U² Strabo 329: ἐπακούση Ar.
 vulg.: ἐσακούσαι i 331 ὕμνευ Eust. ἐπισπένδων ed. Aeol. P²⁸,
 cf. τ 288

νῆα κατειρύνσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ἔς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον. 335
 ἔνθ' ὃ γέ μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
 ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἦνδανε βουλὴ
 ἄμφ' ἐμοί, ὅφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,
 αὐτίκα δούλιον ἡμάρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο. 340
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔδυσαν,
 ἄμφι δέ με ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι·
 ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὖσσέλμῳ ἐνὶ νηϊ 345
 ὄπλῳ εὖστρεφεῖ στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
 ἐσσυμένως παρὰ θίνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥῆϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας
 ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσση 350
 στήθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρησι
 νηχόμενος, μάλα δ' ὤκα θύρηθ' ἕα ἀμφὶς ἐκείνων.
 ἔνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δρύος ἦν πολυανθέος ὕλης,
 κείμεν πεπτηώς. οἳ δὲ μεγάλα στενάχοντες
 φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίμετο κέρδιον εἶναι 355
 μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαιων
 νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥῆϊδίως, καὶ με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
 ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιώναι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα· 360

335 πολύμηλον K R¹⁰ 336 ἐκάστῳ g o r 337 βουλῇ
 ἦνδανε θυμῷ O 338 δὴ ἐπὶ πῆμα γένηται Aristoph. 342 με
 f j r L⁴: μοι cet. 343 ῥωγαλέον Rhianus U⁶ 345 ἐπὶ b P⁵ U⁸
 νηὸς P⁵ 349 κεφαλῇ δὲ Aristoph. r U⁵ uv. 351 διήρεσα
 b c e g i k 352 θύρηθ' f Eust. 353 δρύος o r C L⁵ πολυβεν-
 θεός V³ ὕλη o 355 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ Eust.

“ἃ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἡδ’ ὅσ’ ἀλήθης.
 ἀλλὰ τὰ γ’ οὐ κατὰ κόσμον ὁτομαι, οὐδὲ με πείσεις
 εἰπὼν ἀμφ’ Ὀδυσῆϊ· τί σε χρή τοῖον ἐόντα
 μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ’ εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς 365
 νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὃ τ’ ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
 πάγχυ μάλ’, ὅττι μιν οὐ τι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
 ἦε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπενυσε.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἡδέ κε καὶ ᾧ παιδί μέγα κλέος ἦρατ’ ὀπίσσω. 370
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνηρεΐψαντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ’ ὕεσσι ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
 ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια
 ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ’ ἀγγελίῃ ποθὲν ἔλθῃ.
 ἀλλ’ οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν, 375
 ἡμὲν οἱ ἄχυννται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ἡδ’ οἱ χαίρουσιν βίοτον νήπιον ἐδοντες·
 ἀλλ’ ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 ἐξ οὗ δὴ μ’ Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
 ὅς ρ’ ἀνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεῖς, 380
 ἦλθεν ἐμὰ πρὸς δώματ’· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
 φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ’ Ἰδομενῆϊ ιδέσθαι
 νῆας ἀκείομενον, τὰς οἱ ξυνέαζαν ἄελλαι·
 καὶ φάτ’ ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην,
 πολλὰ χρήματ’ ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι. 385
 καὶ σύ, γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἦγαγε δαίμων,
 μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτε τι θέλγε·
 οὐ γὰρ τοῦνεκ’ ἐγὼ σ’ αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
 ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ’ ἐλεαίρων.”

361 ᾧ c P³, γρ. Br, cf. λ 618 365 δὲ οἶδα a d l 366 ᾧδ’
 a d f l: ὅς L⁴ U⁸ 369, 370 om. b g i k H³ Eust. (= α 239 ω 32)
 375-377 signa = praef. U⁸ (καὶ ᾧδε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δύο στίχοις τὸ
 ἄρθρον ἐστὶ schol.), cf. π 247, 318 377 χαίροντες... ἔδουσι r: χαί-
 ροντες Pal. 381 ἦλυθ’ ἐμὸν πρὸς σταθμὸν h p²³ Mon Eust. 382 ἰδο-
 μενῆα d g l: -ῆ· f g 388 αἰδήσομαι b f g h k 389 ἐλεήσας g ed. pr.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος, 391
 οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον οὐδέ σε πείθω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'. αὐτὰρ ὅπισθε
 μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοί, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα, 395
 ἔσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι
 Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς ὥς ἀγορεύω,
 δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἡπεροπύειν.” 400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὕφορβός·
 “ ξεῖν', οὐτῶ γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετὴ τε
 εἷη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
 ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα,
 αὐτῖς δὲ κτείναιμι φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην· 405
 πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
 νῦν δ' ὦρῃ δόρποιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι
 εἶεν, ἴν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.”

ἌΩς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἀγχιμόλον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὕφορβοί. 410
 τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἥθεα κοιμηθῆναι,
 κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν ἀνλίζομενάων·
 αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὕφορβός·
 “ ἄξεθ' ὕῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
 τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἳ περ οὔζῃν 415
 δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὕῶν ἔνεκ' ἀργιοδόντων·
 ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματος νήπουνον ἔδουσιν.”

ἌΩς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεῖ χαλκῷ

393 ὑπερθεν **adh1** Eust. 396 εἵματα] οἵκαδε **h** 403 ἅμα
 αὐτίκα ed. pr. : ἅμ' αὐτίκα **L⁸ P¹** Eust. μετόπισθεν **ad1** Eust.
 406 δὴ κεν **ad1** κρονίων' ἀλιτοίμην **CM² P¹ U² V⁴ R⁷** corr. 407 ἔνδοι
U² : Siculorum proprium dicit Heraclides ap. Eust. 1726. 24
 408 τετυκαίμεθα **p¹²** : -κώμεθα **b** : -κήμεθα **R⁴** 411 τοὺς **df** ἄνω **O**
 412 ἦλθε **b**

οἱ δ' ὕν εἰσῆγον μάλα πῖονα πενταέτηρον.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἑσχάρῃ· οὐδὲ συμβώτης 420
 λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 ἀλλ' ὃ γ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
 ἀργιόδοντος ὕος, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
 κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίξῃ δρυός, ἣν λίπε κείων· 425
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχή· τοῖ δὲ σφάξάν τε καὶ εὔσαν·
 αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὃ δ' ὠμοθετεῖτο συμβώτης,
 πάντων ἀρχόμενος μελέων, ἐς πῖονα δημόν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτον ἀκτῇ,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 430
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα,
 βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συμβώτης
 ἔστατο δαιτρεύων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾗδῃ.
 καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
 τὴν μὲν ἴαν νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος νιέϊ, 435
 θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάστω·
 νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 ἀργιόδοντος ὕος, κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
 καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ αἶθ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο 440
 ὥς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συμβῶτα·
 “ ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
 οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
 ὅττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.” 445

419 εἰσάγαγον **a fi** 425 πλῆξε Dion. Hal. de comp. verb. 5. 37
 ἀπαρχόμενος Dion. Hal. ant. Rom. vii. 72 (ex 422): ἀναχαζόμενος O
 σχίξης **b** 426 δ' ἔσφ. codd. praeter Mon. 428 πάντων
 Arg.: παντόθεν codd. (αἱ εἰκαιότεραι) 429 ἀκτὴν **b R**¹¹: ἀκτῆς **i**
 L⁵ P² P⁵ 433 δαιτρεύων **a b k p** 434 om. U⁵ ἔπταχα] ἔσχατα O:
 ἔσταχα L⁵: εὐτεχνα U¹ 436 ἐπαρξάμενος **d** ἐκάστοις **a d l**
 Eust. 438 ἦνδανε **d j l R**⁴ V⁴: τόδ' ἄρ' ἦνδανε C 439 ἔπεα πτερόεν-
 τα προσήνδα **g p**²⁸ M⁴ P¹ R¹⁰, H¹ mg. 441 γρ. καὶ κυδανείεις R⁴

Ἦ ῥα καὶ ἄργματα θύσε θεοῖς αἰειγενέτησι,
 σπείσας δ' αἶθοπα οἶνον Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν· ὁ δ' ἔξετο ἦ παρὰ μοῖρῃ.
 σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
 αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιῳ ἀνακτος, 450
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
 παρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 σῖτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος, οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον 455
 σῖτον καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο.

Νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, σκοτομήνιος· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 πάννυχος, αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφνυρος.
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῳ πειρητίζων,
 εἴ πῶς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐταῖρων 460
 ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεὶ ἐο κήδετο λῆην·
 “κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 ἐυξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
 ἡλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι
 καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκε, 465
 καὶ τι ἔπος προέηκεν ὃ πέρ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὥς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἦγομεν ἀρτύναντες.
 ἡγείσθην δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 470
 τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἄρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλῳ αἰπύ τε τεῖχος,
 ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστῳ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 ἂν δούνακας καὶ ἔλος, ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες

455 κοῖτην g O m. sec. P⁵ ss. 457 ἔοικεν ἢ σκοτομήνιος καὶ
 σκοτομήνεια γράφεσθαι Eust. citato fort. Heraclide 461 λῆην]
 βουλὴν U⁵ 462 κέκλυτε fort. U⁵, Eust. 464 χαλεπήναι E. M.
 425. 57 465 ἀνώγει Cl. Alex. paed. ii. 48. i 466 καὶ τε Ath.
 179 F παρέθηκεν Aristoph. 469 τροίη g^h p²⁸ P⁵ U⁵ Strab.
 599 470 ἡγείσθην b 471 ἦρχον codd. 474 τείχεσι v. l. ant.
 HOM. IV. 3

κείμεθα, νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέας πεσόντος, 475
 πηγυλὶς· αὐτὰρ ὕπερθε χιῶν γένετ' ἠύτε πάχυν,
 ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
 ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
 εὖδον δ' εὐκηλοὶ, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον 480
 ἀφραδίης, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγασέμεν ἔμπησ,
 ἀλλ' ἐπόμεν σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρο βεβήκει,
 καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα
 ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε· 485
 'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὗ τοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἦπαφε δαίμων
 οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται·
 ὥς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ, 490
 οἷος κείνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι·
 φθεγζάμενος δ' ὀλίγη ὑπὶ με πρὸς μῦθον ἔειπε·
 'σίγα νῦν, μή τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ·
 ἦ καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν εἰπέ τε μῦθον·
 'κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. 495
 λίην γὰρ νηῶν ἐκάς ἦλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι·
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικέεσσαν, 500
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
 κείμεν ἀσπασίως, φάε δὲ χρυσόθρονος Ἥως.

476 ἔπειτα g Pal. marg. : ἔπι j v. om. r 478 ἄλλοι gh L¹ P⁵ :
 ἄλλοι μὲν cet. 481 ἀφραδίης h p Eust. (-ais) : ἀφραδέως b c g :
 ἀφραδίῃ vulg. : ἀμαθία γρ. Br H³ V⁴ 485 ἀνόρουσε g j 488 ἦλασε
 Callistratus 489 ἔμεναι Callistratus 490 σχέτο i L⁵,
 γρ. U⁵ 494 θέτο b c e g 495 ἀθετεῖται ὥς ἐκ τῆς Ἰλιάδος
 [B 56] μετενηνεγμένος schol. ἐνύπνιος d g r 500 βάλε c e g r
 501 δ' ἰέναι g

ὥς νῦν ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
 ἀμφοτέρων, φιλότῃ καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἔηος· 505
 νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα·
 "ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
 οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
 τῷ οὔτ' ἐσθλήτος δευήσεται οὔτε τευ ἄλλον, 510
 ὦν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
 νῦν· ἀτὰρ ἡῶθέν γε τὰ σὰ ράκεα δνοπαλίζεις.
 οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
 ἐνθάδε ἔννυσθαι, μία δ' οἷη φωτὶ ἐκάστω.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός, 515
 αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα δώσει,
 πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει."

ἌΩς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
 εὐνὴν, ἐν δ' οἷον τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ 520
 πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ παρεκέσκειτ' ἀμοιβάς,
 ἔννυσθαι ὅτε τις χειμῶν ἔκπαγλος ὄροιτο.

ἌΩς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
 ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνῖαι· οὐδὲ συβώτῃ
 ἦνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὧν ἄπο κοιμηθῆναι, 525
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὀπλίζετο· χαίρει δ' Ὀδυσσεύς,
 ὅττι ρά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.
 πρῶτον μὲν ξίφος ὄξυν περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὦμοις,
 ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνὴν,

503 καὶ ὁ Ἀθηνοκλῆς προσητέει schol. 503-506 obelos praefig. U⁵ :
 504-506 uncino simplici notat M¹, forte et R⁸, non autem Br
 509 ἐνίσπες eg, cf. γ 101 515-517 hab. ad f1 Eust., om. cet.
 516 δώσει] ἔσσει f C P⁶ 519 αἰγῶν τε καὶ οἶων eg P⁵
 521 μαλακὴν eg παρέχεσκεν ad (ἐν τισὶ διὰ τοῦ χ schol.) : παρε-
 χέσκειτ' q Mon. R⁸ v. l. ap. Eust. ἀμοιβὴν h O uv. 522 εἴνυσθαι
 Rhianus, Aristoph. : αἴνυσθαι P³ 526 κατελέξατο fj R⁹ : κατα-
 ρέξατο g : ὀπλίζετο l R⁴ Z : ὦπλ- cet. 528 στιβαροὺς ... ὦμους g

ἄν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγὸς εὐστρεφέος μεγάλοιο, 530
 εἴλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
 βῆ δ' ἵμεναι κείων ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
 πέτρῃ ὑπο γλαφυρῇ εὐδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

530 νάκος schol. Theocr. v. 2
 Theocr. l.c

532 ἰέναι g

εὐστρεφέος h j L⁴: ὀριτρόφου schol.
 533 ἰωῇ U⁶: ἰωγῆς f L⁵ M² P⁵

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

'Η δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
 οἷχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
 νόστον ὑπομνήσουσα καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι.
 εὔρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
 εὔδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο, 5
 ἦ τοι Νεστορίδην μαλακῶ δεδμημένον ὕπνῳ·
 Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
 ἄγχου δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι, 10
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὔτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγῳσι
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθης.
 ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον
 πεμπέμεν, ὅφρ' ἔτι οἶκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμης. 15
 ἦδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
 Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
 μνηστῆρας δώροισι καὶ ἐξώφελλεν ἕδνα·
 μή νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτήμα φέρηται.
 οἴσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός· 20
 κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν ὅς κεν ὀπύη,
 παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίῳ φίλοιῳ
 οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος οὐδὲ μεταλλᾷ.
 ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα

2 ὄχ. codd. 3 νόστον efR⁹ 6 om. b 7 ἔλε bL⁵U⁸ 8 πατρὸς]
 θυμὸς L⁴ ἄγειρεν pq 10 οὐ μὲν Ap. lex. in v. Καλὰ τῇδ' U⁸:
 δὴν g 11 δώμασι σοῖσι O 16 γὰρ τε bfi 17 περίβαλλεν
 r: περὶ κάλλει f 19 ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης ἐπὶ σμικρολογίᾳ. ἔνιοι
 τοὺς γ' νοθεύουσιν schol. 24 post 25 posuit g, postponi voluit P⁵

δμῳάων ἥ τίς τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι, 25
 εἰς ὃ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
 μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι. 30
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ οἶω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλὰ ἐκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
 νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὔρον ὄπισθεν
 ἀθανάτων ὅς τίς σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε. 35
 αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρύναι καὶ πάντας ἐταίρους,
 αὐτὸς δὲ πρότιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὕων ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἦπια οἶδεν.
 ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρύναι πόλιν εἴσω 40
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὐνεκά οἱ σῶς ἐσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.”

Ἡ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρε
 λὰξ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 45

“ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
 ζευξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.”

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΰδα·

“Τηλέμαχ', οὗ πως ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
 νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἡώς. 50
 ἀλλὰ μὲν· εἰς ὃ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θήῃ

26 φήνωσι g H³ L⁴ Pal.: φήνωσι j: φάνωσι o: φαίνωσι cet.: δώωσι
 h: δώησι θεός Eust. κεδνὴν r L⁵ R¹: κυδνὴν a o 27 τοί τι ἔπο.
 g Mon. U⁶: γε pro τι d: τι om. cet. ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ
 φρεσὶ βάλαιο θυμῷ e (praeter Br): λείπει τὸ ἔπος ἐν ἄλλω βυβλίῳ Br
 31 ὑποπτεύει Διονύσιος schol. 33 ἀπέχεν d 40 ἐνθα
 κεν q P⁵ marg. 43 γλαυκῶπις ἀθήνη e 44 a ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος
 προσέφη τηλέμαχος θεοειδής a d e 45 νοθεύεται ὡς διαπεπλασμένους
 ἐξ ἡμιστιχίου τῆς κ' Ἰλιάδος [158] schol. 48, 49 om. q p²⁸ (add.
 mg.) H² R² R⁴ 49 ἐπειγόμενόν d: -ουσαν V⁴

ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.” 55

ᾧς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἡώς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα 60
δύνειν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὦμοις
ἥρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσῆυδα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·

“Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν· 65
ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκέσθαι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
“Τηλέμαχ', οὐ τί σ' ἐγὼ γε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
ἰέμενον νόστοιο· νεμεσώμαι δὲ καὶ ἄλλω
ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλήσῃν, 70
ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
ἴσόν τοι κακὸν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
ξεῖνον ἐποτρύνει καὶ ὃς ἐσύμενον κατερύκει.
χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
ἀλλὰ μὲν' εἰς ὃ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω 75
καλά, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, εἵπω δὲ γυναιξὶ
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἐόντων.
ἀμφότερον κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειρα
δεῖπνήσαντας ἵμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρουνα γαῖαν.
εἰ δ' ἐθέλεις τραφῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος, 80

61 δῶναι f P⁶ 62 δ' ἔπος ἡῦδα L⁴ 63 hab. e f j ed. pr.,
om. cet. 74 ἐν πολλοῖς οὐκ ἐφέρετο . . . εἰ δὲ δεχοίμεθα αὐτόν, πρὸ
τῶν πρὸ ἑαυτοῦ δύο στίχων ὀφείλει γράφεσθαι schol. 76 ἴδῃς codd.,
cf. λ 94 78-85 οἱ ἡ ἡγετοῦντο schol. obelos praem. U⁵ 80 ταρ-
φῆναι a Mon. P⁶ U⁸: ταρφᾶναι f: τρεφῆναι Eust. ed. pr.: στραφ[θ]ῆναι
schol. p Amh. 18

ὄφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδὲ τις ἡμέας
αὐτῶς ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
ἢ τινα τριπόδων εὐχάλκων ἢ λεβήτων,
ἢ δὴ ἡμιόνους ἢ χρύσειον ἄλειςον.” 85

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὅπισθεν
οὔρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·
μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι, 90
ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.”

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος,
αὐτίκ' ἄρ' ἦ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσε
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοΐδης Ἑτεωνεύς, 95
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναιῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος
ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶντα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γ' Ἑλένῃ κίε καὶ Μεγαπένθης. 100
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι κειμήλια κείμεν,
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
νῖδον δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
ἀργύρεον· Ἑλένῃ δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιοι, οὓς κάμειν αὐτῇ. 105
τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑλένῃ φέρε, διὰ γυναικῶν,
ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
ἀστῆρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βὰν δ' ἵεναι προτέρω διὰ δώματος, ἧος ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· 110

83 ita Ap. lex. : ἀππέμψει schol. P Amh. 18 (-αι) c k M² P⁶ V⁴ :
ἀποπ. cet. ἔν γε] ἔργα h 96 οὐκ ἀναγκαῖον ἀθετεῖν schol. 97 τῷ
R³ 101 ἵκανον o i k r : ἵκοντο cet. ὅθι b f j H³ Mon. : ὅθι o i cet.
102 λάβε δέπας f, cf. 182 105 ἔργα γυναικῶν a d l q 109 δώ-
ματα Eust.

“Τηλέμαχ’, ἦ τοι νόστοι, ὅπως φρεσὶ σῆσι μεινωῖς,
ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.

δώρων δ’, ὅσσ’ ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὁ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.

δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ 115
ἐστὶν ἥπας, χρυσῷ δ’ ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται,
ἔργον δ’ Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ’ ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
κεῖσ’ ἐμὲ νοστήσαντα· τειν δ’ ἐθέλω τόδ’ ὀπάσσαι.”

ἄΩς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον 120
ἥρως Ἀτρεΐδης· ὁ δ’ ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
θήκ’ αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
ἀργύρεον· Ἐλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρης
πέπλον ἔχουσ’ ἐν χερσίν, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζε·
“δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι, 125
μυῆμ’ Ἐλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τῆος δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
κεῖσθαι ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκαιο
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.”

ἄΩς εἰποῦσ’ ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ’ ἐδέξατο χαίρων. 130
καὶ τὰ μὲν ἐς πείριπθα τίθει Πεισίστρατος ἥρως
δεξάμενος, καὶ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ·
τοὺς δ’ ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος.
ἐξέσθην δ’ ἄρ’ ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
χέρνιβα δ’ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα 135
καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νύσασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ’ αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,

111 ἐν φρεσὶν ὥς σὺν b 113-119 om. b1 p²⁸ uv. H³ L⁵ schol. p
Amh. 18 uv. (= δ 613-617) 113 δῶρον δ’ eka 118 v.
δ 618 119 κείθι με h 120 χειρὶ i L⁵ (γρ. χειρὶ ἐνικῶς
schol.): χερσὶ cet., cf. γ 51 124 χειρὶ c V⁴ U⁸ corr.: χερσὶ cet.
125 τῇ νῦν καὶ σοι τοῦτο τέκος κειμήλιον ἔστω Macrobr. v. 6. 2
(= Ψ 618) 127 εἰως schol. p Amh. 18 128 κείσθαι Ag. L⁴ L⁸:
κείσθω codd. (κείσθαι C) 130 γρ. χειρὶ H³

εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
 πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας· 140
 οἰνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον, 145
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.

τοὺς δὲ μετ' Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
 οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
 ἐν δέπαϊ χρυσέφ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
 στή δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηύδα· 150
 “χαίρετον, ᾧ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 εἰπεῖν· ἥ γὰρ ἐμοί γε πατὴρ ὥς ἦπιος ἦεν,
 ἦος ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα·
 “καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφές, ὥς ἀγορεύεις, 155
 πάντα τὰδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἱ γὰρ ἐγὼν ὥς
 νοστήσας Ἰθάκηνδε, κιχὼν Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ,
 εἵποιμ' ὥς παρὰ σείῳ τυχὼν φιλότῃτος ἀπάσης
 ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.”

ᾧς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 160
 αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων δνύχεσσι πέλωρον,
 ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔποντο
 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
 δεξιὸς ἠΐξε πρόσθ' ἵππων· οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 165
 τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἄρχετο μύθων·
 “φράζεο δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

139 hab. **d f g h**, om. cet. 141 οἰνοχόει L⁴ U⁵ ss. schol. T A 470, cf. A 598 : φν- codd. 142 ἱαλλεν εξετεινεν sch. **p** Amh. 143 om. **g** 144 δῆ **a d h k q** : καὶ cet. 145 ἵππους ἐξ., om. τε, Ca P¹ R² R⁴ al. 149 ἐν δέπαϊ χρυσέφ **e g j k** : χρυσέφ ἐν δ. vulg. 150 διδι- [σκομενος] sch. **p** Amh. 152 οὕτως εἰπεῖν, οὐκ εἵπετον schol. 153 ἦος] ὀππότ' L⁴ 157 κιχὼν **k q** R², γρ. Br R³ V⁴ : κίων cet. 166 ἥρχ. codd.

ἢ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας ἦε σοὶ αὐτῷ.”

ἌΩς φάτο, μερμήριξε δ' ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας. 170

τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·

“ κλυτέ μεν· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἴω.

ὥς ὅδε χῆν' ἦρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
ἔλθων ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε, 175

ὥς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
οἴκαδε νοστήσει καὶ τίσεται· ἦε καὶ ἦδη
οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
“ οὔτῳ νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἕρως· 180

τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶ ὥς εὐχετοφύμην.”

Ἦ καὶ ἐφ' ἵπποιν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα
ῥίξαν πεδίουνδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.

οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιῶντό τε πᾶσαι ἀγνυαί· 185

ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

υἱὸς Ὀρτυλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς παρ ξείνια θῆκεν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον, 190

ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·

μάστιξι· δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.

αἶψα δ' ἐπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ ποτολίεθρον·

καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·
“ Νεστορίδην, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας 195

168 ἢ **bf** L⁴ P¹ U⁸ : εἰ cet. διὸς τέρας **p**¹³ Mon. 172 μοι **p**¹³
Porph. qu. II. 273, 7, cf. A 451 ζ 239 al. κέκλυτε Eust. : κέκλυτέ μεο
U¹ μνησσομαι quidam 173 μέλλουσι **f** τετελέσθαι **a d l q**,
cf. α 201 174 ἦρπαξεν ἀταλλομένην **b** 182 βάλε μάστιν P⁶
186 φῆρας V¹ V³ : φυρὰς R¹⁰ βαθυκλῆος **b** 187 ὀρτυλόχοιο
e f H¹ P⁶, cf. γ 489 188 αἶ[σαν] ἐκοιμηθησαν scho! **p** Amh.
192 ἀέκοντε ο H² L⁵ O : ἄκοντε cet.

μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐκ πατέρων φιλότιτος, ἅτ' ἀρ καὶ ὁμήλικές εἰμεν·
 ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μάλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.
 μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
 μή μ' ὁ γέρων ἀέκοντα κατάσχη ᾧ ἐνὶ οἴκῳ 200
 ἰέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεῶ θάσσον ἰκέσθαι.”

ᾧς φάτο, Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐῷ συμφράσσαστο θυμῷ,
 ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσαστο κέρδιον εἶναι·
 στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης, 205
 νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυντο κάλλιμα δῶρα,
 ἐσθῆτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
 καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἐταίρους,
 πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέσθαι ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι. 210
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὗ σε μεθήσει,
 ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἔφημι
 ἄψ' ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμψης.”

ᾧς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους 215
 ἄψ' Πυλίων ἐς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν·
 “ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νηὶ μελαίνῃ,
 αὐτοὶ τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.”

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο,
 αἶψα δ' ἄρ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον. 221
 ἦ τοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὔχετο, θῦε δ' Ἀθήνη
 νηὶ πάρα πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνῆρ

197 ἦμεν R²: ἐσμέν q Eust. j marg. 198 ὀνήσει f: ἐνήκει h:
 ἀνήσει ed. pr. 201 χρεῶν e 206 ἐπι p¹³ ut conl. Duentzer
 ἐξαινετο schol. p Amh. 208 μιν φωνήσας h 213 ἵεσται
 g L⁴ H¹ marg.: οἴσεται jr ε] σε cefhkr Eust. 215 ἵμασεν
 eg Mon. 216 εἰς codd. 217 ἐποτρύνων p¹⁴ bceik
 218 τεύχε' ἐμοὶ ἐρίρης ἐταῖροι b 220 ἦδ' ἐπήκουον eg 221 ἐμ-
 βαίνον d

τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
 μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν, 225
 ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
 ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
 δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων
 Νηλέα τε μεγάλθυμον, ἀγαυότατον ζώντων,
 ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230
 εἶχε βίῃ. ὁ δὲ τῆος ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
 εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
 τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλήτις Ἐρινύς.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους 235
 ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης καὶ ἐτίσατο ἔργον αἰεκές
 ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
 ἡγάγετο πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
 ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν. 240
 ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
 γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταίῳ.
 Ἀντιφάτης μὲν τίκτεν Ὀϊκλῆα μεγάλθυμον,
 αὐτὰρ Ὀϊκλήης λαοσσόον Ἀμφιάραον,
 ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων 245
 παντοίην φιλότῃ· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν,
 ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβησι γυναίων εἵνεκα δώρων.
 τοῦ δ' υἱεὺς ἐγένοντ' Ἀλκμάων Ἀμφίλοχός τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε Κλείτόν τε·

224 τηλεδαῶς V³ 227 μέγ' μετ' v. l. ant. (ἡ γραφή μετὰ schol.),
 cf. I 623 al. 228 ἄλλων a c j k Eust. uv. : ἄλλον cet. 231 τῆος
 Nauck : τέως μὲν codd. ἰφίκλοιο M² P⁵ 232 ἐν om. a d l
 234 τὴν βὰ οἱ a d l δυσπλήτης j L⁵ M² Bothe : δ' ἐσπλήτης Pal.,
 δ' ἀπλήτης V³ : γρ. δυσπλήτες R⁶ U⁵ 238 ἄλλον a l : ἄλλον ἀφίκετο d
 243 τίκτεν k Eust. : ἔτικτεν cet. 244 οἰκλήης j k (διχῶς
 schol.) ed. pr. : -είης cet. ἀμφιάραον a d l : -ηον Zen. vulg., cf. 253
 245 ἀπόλλων] ἀθήνη b L⁴ 246 παντοίη Plato Axioch. 368 A
 οὐδῶ g H¹ P⁵ marg. 247 diplen praem. p¹⁴ 248 ἀλκμαίων
 P³ R¹

ἀλλ' ἣ τοι Κλείτουν χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἡὼς 250
 κάλλεος εἵνεκα οἴο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη·
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
 θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·
 ὅς ῥ' Ὑπερησίνηνδ' ἀπενάσσαστο πατρὶ χολωθεῖς,
 ἔνθ' ὃ γε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι. 255

Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἴστατο· τὸν δ' ἐκίχανε
 σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, 260
 λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα μηδ' ἐπικεύσης·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκῆς;”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα· 265
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,
 εἷ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἦδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 τοῦνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
 ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.” 270

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 “οὔτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
 Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
 τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν 275
 φεύγω, ἐπεὶ νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
 ἀλλὰ με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεὶ σε φυγῶν ἰκέτευσα,

250 *diplen praeem.* P¹⁴ 251 ὁ ἀστερίσκος ὅτι τοῦτον γράφουσιν.
 τὸν στίχον καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ ἐπὶ τοῦ Κλείτου οὐ δεόντως schol. T 235
 253 ἀμφιάραος a d 1: -ηος cet., cf. 244 254 ὑπαρησείην Br V⁴:
 ὑπεθηείην P² 261 ἦδὲ τοκῆων a d 1 q V⁴ utrumque Eust.
 262 ἔποντο a d 1 268 λυγρὸν ὀλεθρον v. l. ant. (αἱ χαριέστεραι),
 cf. γ 87 274 ἀν' ἐς f P³ ἀχαιοί b e: ἐπειοί P³ 275 αλενομενος
 schol. P Amh. 276 κατὰ χρόνους γρ. R¹² U⁵

μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ οἶω.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

“οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλονται γ' ἀπώσω νηὸς εἵσης, 280
ἀλλ' ἔπεν· αὐτὰρ κείθι φιλήσεται, οἶά κ' ἔχωμεν.”

ἌΩς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ' ἐπ' ἱκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσето ποντοπόροιο.

ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, πὰρ δὲ οἱ αὐτῷ 285
εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν

ὅπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.

ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης 290
στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,

ἔλκον δ' ἱστίᾳ λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσι.

τοῖσιν δ' ἵκμενον οὔρον ἵει γλανκῶπις Ἀθήνη,

λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα

νηὺς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.

βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον. 295

Δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·

ἣ δὲ Φεᾶς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ,

ἣδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπειοί.

ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,

ὀρμαίνων ἥ κεν θάνατον φύγοι ἥ κεν ἁλώῃ. 300

282 οὐ α 285 παρέζετο g νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο
ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ h 290 κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν g H¹ marg.

293 λαῦρον L⁵, invenit Eust. ἐπαίσσοντα Aristoph. 295 om.

codd. leg. Strabo 350, 447 (et hic quidem πετρήεσαν fort. ex B 640):
add. Barnes adnotante Casaubono in marg. ed. Steph. bibl. univ.
Cantabrig. (Nn. v. 17) *deest hic versus. vide* 5ραβ. viii.—H. h. Apoll.

425: βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην 296 δύνετο

Strabo 350 297 φεᾶς codd. (φρένας H²): φεαῖς Ar. teste sch. H 135

(cf. Strab. 351): φεᾶς cit. Strabo 350 (ὁ παράπλους παρὰ... φεᾶν 351).

eadem ratio intercedit inter Φειάν Thuc. ii. 25 et Φεράν, Φερίαν, Φεράς

Diod. xii. 43 4, cf. τῆς Ἥλειας εἰς τὴν καλουμένην Φλιάδα (corr. in

Φειάδα) νήσον Polyb. iv. 9. 9: Φειγάλειαν dedit eadem vox Paus. v. 18.

6: ceterum Φηρᾶς pro Φειᾶς leg. Did. H 135, duce Pherecyde: cf. εὔτε

φεᾶς ἐπέβαλλεν ἀγαλλόμενῃ Διὸς οὔρῳ h. Apoll. 427: ἀγαλλόμενῃ ex

hoc loco cit. Strabo 350 300 αλοιη sch. p Amlh.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 δορπεῖτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἄνδρες ἄλλοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῳ πειρητίζων,
 ἥ μιν ἔτ' ἐνδυκῶς φιλέοι μείναι τε κελεύει 305
 αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἣ ὀτρύνειε πόλινδε·
 “κέκλυθι νῦν, Εὖμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
 ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
 πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
 ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθεν καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὅπασσον,
 ὅς κέ με κείσ' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη 311
 πλάγξομαι, αἶ κέν τις κοτύλῃν καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
 καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἀγγελίην εἵπομι περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 καὶ κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγέλην, 315
 εἴ μοι δαίπνον δοῖεν ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
 αἰψά κεν εὖ δρώομι μετὰ σφίσιν ἄσσοι ἐθέλοισιν.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον·
 Ἑρμείαιο ἔκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
 ἀνθρώπων ἔργοισι χάρις καὶ κῦδος ὀπάξει, 320
 ὀρηστοσύνη οὐκ ἂν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
 πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
 δαιτρεῦσαί τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἶνοχοῆσαι,
 οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.”
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη, Εὖμαιε συβώτα· 325
 “ὦ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἐπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.

301 κλισίῃ gji L⁵: -ης cet. 305 εἴ codd. 310 εἶθ' eko L⁸:
 εὖ cet. καὶ μ' ἡγεμόν' k M² R² 314 δαίφρονι leg. uv. Eust. 1784. 30
 317 ἄσσοι Ar. ad A 554: ὅττ' (ὅττι) codd. ἐθέλοισιν Ar. (φασί
 schol.) vulg.: θέλοισιν bgj 322 τ' ἐνῆσαι quidam ap. Eust.
 (ἦτοι κατεννάσαι) δανὰ e R¹⁰ U⁸ Eust.: δ' ἀνὰ j Pal. R⁹: πολλὰ vulg.
 324 πάρα R¹ schol. p Amh. uv., Eust. (ἀναστρεπτέον schol.)
 329 ἥκει g P⁵ ed. pr.: ἥκοι C P³

οὗτοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων, 330
 ἀλλὰ νέοι, χλαῖνας εὖ εἰμένονι ἡδὲ χιτῶνας,
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 οἳ σφιν ὑποδρώσιν· ἐῤῥεστοι δὲ τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν ἡδ' οἶνου βεβρίθασιν.

ἀλλὰ μὲν· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι, 335
 οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἳ μοι ἔασιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 κείνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα ἔσσει,
 πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 340
 “αἶθ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
 ὥς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ διζύους αἰνῆς.

πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν· 345
 ἀλλ' ἐνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
 ἀνέρες, ὃν τιν' ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.

νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας μείναί τέ με κείνον ἄνωγας, 350
 εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
 πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῶ,
 ἣ που ἔτι ζῶουσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 ἣ ἤδη τεθνήασιν καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ 355
 θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
 ἐκπάγλως γὰρ παῖδός οδύρεται οἰχομένοιο

κουριδῆς τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ ἑ μάλιστα
 ἦκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὤμῳ γήραϊ θῆκεν.

ἣ δ' ἄχεϊ οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλμίοιο,
 λευγαλέῳ θανάτῳ, ὥς μὴ θάνοι ὅς τις ἐμοί γε

334 ἡδ' an καὶ leg. ? 344 κήδε' e g h k Eust.: ἄλγε' Eust. 1820.
 15: μήδε' cet. 345 om. g k ὧν b c i: ὧ r 349 ἦ r: εἴ cet.
 354 ἀπέκ p φθίσαι e r: φθεῖραι o μεγάροισιν ἐοῖσιν J,
 γρ. K 357 ἐν om. Br V⁴, non leg. Eust.

ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἷη καὶ φίλα ἔρδοι. 360
 ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμψης,
 τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 οὐνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένη τανυπέπλω,
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσσαν ἐτίμα. 365
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβην πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω,
 τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν καὶ μυρὶ ἔλοντο,
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη
 καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα
 ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον. 370
 νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ
 ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ᾧ ἐπιμύμνω·
 τῶν ἔφαγόν τ' ἐπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀκοῦσαι
 οὔτ' ἔπος οὔτε τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ, 375
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἔκαστα πυθέσθαι
 καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν ἰαίνει."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ πόποι, ὥς ἄρα τυτθὸς ἐών, Εὖμαιε συβῶτα, 381
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,
 ἥε διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγνια,
 ἧ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, 385
 ἧ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἷσιν ἦ παρὰ βουσὶν
 ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἠδ' ἐπέρασσαν
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν

363 οὐνεκ' ἄρ' αὐτὴ **d** 364 ἰφθίμην **b** παῖδα Mon. Eust.
 368 ἐμοὶ **a d l p** 379 αἰεὶ δμῶεσσιν **b c h i j k**: ἐνὶ στήθεσσιν cet.
 ιαίνειν schol. **p** Amh. 384 πτόλις **d e h** Mon. Eust.: πόλις
 cet. 385 ναιετάασκε **a d f k l p** Eust.

“ ξείν’, ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ’ ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς, 390
 σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
 ἥμενος. αἶδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὐδειν,
 ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκούειν· οὐδὲ τί σε χρή,
 πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνὴρ καὶ πολὺς ὕπνος.
 τῶν δ’ ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει, 395
 εὐδέτω ἐξελθών· ἅμα δ’ ἡοὶ φαινομένηφι
 δειπνήσας ἅμ’ ὕεσσιν ἀνακτορήσιν ἐπέσθω.
 νῶϊ δ’ ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαιτυμένω τε
 κῆδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλείοισι,
 μυωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ, 400
 ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ’ ἐπαληθῇ.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ’ ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς.

Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις,
 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
 οὐ τι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ’ ἀγαθὴ μὲν, 405
 εὐβοτος εὖμηλος, οἰνοπληθὴς πολὺπυρος.
 πείνῃ δ’ οὐ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδὲ τις ἄλλη
 νοῦσος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ἀλλ’ ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ’ ἀνθρώπων,
 ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν 410
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
 ἔνθα δὴ πόλιες, δίχα δὲ σφισι πάντα δέδασται·
 τῇσιν δ’ ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε,
 Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

Ἐνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες, 415
 τρωῶνται, μυρὶ’ ἄγοντες ἀθύρματα νητὶ μελαίνῃ.
 ἔσκε δὲ πατὴρ ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ’ ἐνὶ οἴκῳ,
 καλὴ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖα·

393 ἀκούειν Ag. : ἀκούμεν codd. 395 θυμὸς τε κελεύει Mon. U⁶
 398-401 } notat R¹² marg. 400 μεμνομένω γρ. U⁵ ἄλγεα
 U⁸ 401 μνήμενος ὅστις πολλὰ πάθῃ καὶ πολλὰ ἔργῃ Ag. Rhet.
 1370 b 5 404 τροφαὶ et στροφαὶ quidam (ἔγραψαν δὲ τινες) ap.
 Hesych. in Ὀρτυγίῃ 407 ἐπέρχεται e k Ap. Dysc. conl. 228. i
 411 cf. γ 280 ἐπέεσσιν R¹⁰ 413 ἡγεμόνευε b

τὴν δ' ἄρα Φοῖνικες πολυπαῖπαλοι ἡπερόπουν.
 πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγῃ κοίλῃ παρὰ νηϊ 420
 εὐνῇ καὶ φιλότῃτι, τὰ τε φρένας ἡπεροπενεί
 θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔρσιον.
 εἰρώτα δὴ ἔπειτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
 ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
 'ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶναι, 425
 κούρῃ δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
 ἀλλὰ μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι ληϊστορες ἄνδρες
 ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ τε δεῦρ' ἀγαγόντες
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.'

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ· 430
 'ἡ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο,
 ὄφρα ἴδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ
 αὐτοὺς τ'; ἡ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.'

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 'εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται, 435
 ὄρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.'

Ἔως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπόμενον ὥς ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 'σιγῇ νῦν, μή τίς με προσανδάτω ἐπέεσσιν 440
 ὑμετέρων ἐτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυῇ
 ἢ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἐλθὼν ἐξείπῃ, ὁ δ' οἰσάμενος καταδήσῃ
 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὀλεθρον.
 ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων. 445
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλεῖν βιότοιο γένηται,
 ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἰκέσθω·
 οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ'

419 τὴν δ' **b c g h i** L⁴: τῇ δ' cet. 420 τις] τῇ **b**: ἡ L⁵ M² P²
 422 ἡ] εἴ **g** L⁴ U⁸ Eust. 423 ἡρώτα codd. praeter **d e g** L⁵
 432 ἴδῃ **b c** P⁵: ἴδης cet., cf. A 203 al. λ 94 437 ἐπόμενον Ar. vulg.
 ἀπ- a al. ἀπο- Br Ca R² U¹ U⁴, cf. σ 58 440 σιγῇ L⁵ Eust.: σίγα
 C U⁸ 447 ἰκέσθαι L⁵ Pal. 448 εἴη **b c** L⁵ M² P⁵

καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἑῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω, 450
 κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχώνοντα θύραζε·
 τὸν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός, ὃ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
 ἄλφοι, ὅπῃ περάσσητε κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.
 'Ἡ μὲν' ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δώματα καλά,
 οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῶν αὖθι μένοντες 455
 ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοντον πολὺν ἐμπολῶντο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότε ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί.
 ἦλνθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς
 χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔεργο. 460
 τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 χερσίν τ' ἀμφαφύωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρώντο,
 ὦνον ὑπισχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 ἦ τοι ὃ καννεύσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει,
 ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε. 465
 εὔρε δ' ἐνὶ προδόμφῳ ἡμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μὲν πατέρ' ἀμφεπένοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον δῆμοίό τε φῆμιν,
 ἦ δ' αἶψα τρί' ἄλεια κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ
 ἔκφερον· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀεσιφροσύνῃσι. 470
 δύσετό τ' ἡέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγναιαί·
 ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κίοντες·
 ἐνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηὺς.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὔρον ἴαλλεν. 475

451 om. d ἀματροχώνοντα f U² Porph. qu. II. 264. 2, qu. Od.
 121. 5 Eust.: ὁμοτρ. γρ. Eust. 453 κατ' a d l L⁴ V⁴ Ap. lex. in v.
 ἄλφοι: πρὸς cet. 454 καλά] πατρός b 460 μετὰ δ'] αὐτὰρ
 Herod. ἔεργο i p CL⁵ v. l. ap. Eust. 461 μεγάρῳ] προδόμφ
 U⁶ 462 χείρεσιν R¹, γρ. L² Mo 466 δέπα L⁸ (ἐκτατέον τὸ
 δέπα, ποτήρια schol.): δέπατ' Pe R¹²: δέπας vulg., cf. τ 62
 469 κόλπου Aristoph. ap. schol. i 329 473 ἦν ἀνδρῶν eg ed. pr.
 ὠκύπορος a d l L⁴ V⁴

ἐξήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 τὴν μὲν ἔπειτα γυναιῖκα βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὥς εἰναλίη κῆξ.
 καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι 480
 ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ·
 τοὺς δ' Ἰθάκη ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
 ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οὕτω τήνδ' ἐτε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσι."

Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμείβετο μύθῳ· 485
 "Εὖμαι, ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
 ἀλλ' ἦ τοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δῶματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 ἡπίου, ὃς δὴ τοι παρέχει βρῶσιν τε πόσιν τε 490
 ἐνδυκέως, ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνω."

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 αἴψα γὰρ Ἡὼς ἦλθεν ἐϋθρονος. οἱ δ' ἐπὶ χέρσου 495
 Τηλεμάχου ἔταροι λύνον ἱστία, καδ δ' ἔλον ἱστὸν
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἐρετμοῖς.
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο κερῶντό τε αἶθοπα οἶνον. 500
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἄρχετο μύθων·
 "ὕμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀγροὺς ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·

477 ἦτ' ἄρ' d 479 κῆνξ a d f l q V⁴ 484 τὴν δὲ τ' ἐγὼν
 γαῖαν C 487 ἠδ' ὅσ' ἀλήθης e g P⁵ R⁴ (= ξ 362) 495 δ' ἄρ'
 a d l Mon. V⁴ 497 ὥς ὄρμον e: ἐς λιμένα d l q L⁴ V⁴ προέρυσαν
 codd, cf. ι 73 ν 279 (προέρεσαν διχῶς schol.) 501 obelo not. U⁵
 502 ἄρχετο hic V⁴ 503 δῖοι ἐταῖροι h 504 ἀγρὸν δ' e g
 ἐπελεύσομαι a d l q L⁴ V⁴

ἔσπεριος δ' ἐς ἄστν ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι. 505
 ἠῶθεν δέ κεν ὕμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
 δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν καὶ οἴνου ἡδυπότοιο."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 "πῇ γὰρ ἐγώ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δῶμαθ' ἵκωμαι 510
 ἀνδρῶν οἱ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν;
 ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;"

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 "ἄλλως μὲν σ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
 ἔρχεσθ'. οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ 515
 χεῖρον, ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδὲ σε μήτηρ
 ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
 φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερωΐῳ ἰστὸν ὑφαίνει.
 ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὅν κεν ἵκοιο,
 Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
 τὸν νῦν ἴσα θεῶ' Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι· 520
 καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
 μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔξειν,
 ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι νάϊων,
 εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἡμαρ."

ᾧς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 525
 κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
 τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
 μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
 τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέσσας
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 530
 "Τηλέμαχ', οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
 ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα.
 ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένεος βασιλεύτερον ἄλλο

506 ἐπιδόρπιον P³ παραθείην bi C Mon.: -είτην h 507 τε
 καὶ codd. ἡδὲ ποτοῖο a d l q V⁴ 514 τι] τοι gr Mon. U⁵ U⁸
 Eust. 531 ἔπτατο c Pal. P⁵ U⁸; ἐπέπτατο eg: ἤλυθε cet.
 533 γένεος e J, γρ. Br: γένεος vulg.: γένους V¹ L⁴ corr. U⁸ in ras.:
 γένος P⁶ R⁷ Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος οὔτε τι φωνῇ
 Ἡρώδεω Kaibel Ep. Gr. 1046. 36

ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα· 535

“ αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλόγητά τε πολλὰ τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.”

Ἦ καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον·

“ Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺν δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα 540

πεῖθῃ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·
καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὃ κεν ἔλθω.”

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἦ᾽δα·

“ Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολλὸν χρόνον ἐνθάδῃ μίμνῃς, 545
τόνδῃ τ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθῇ ἔσται.”

ἌΩς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 550

εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
νηὸς ἀπ' ἱκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

οἱ μὲν ἀνῶσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὥς ἐκέλευσε

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείῳ·

τὸν δ' ὦκα προβιβάντα πόδες φέρουν, ὄφρ' ἔκετ' αὐλήν, 555

ἔνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρῖαι, ἦσι συβώτης

ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

536 γάρ τοι τοῦτο a b 1 q Br V⁴ (λείπει τὸ τοι παρ' ἐνίοις Br)
τελέσειε κρονίων L⁴ 537 τάχα] μάλα ε 556 οἷσι Mon. Eust.
συφορβὸς C 557 ἐνιαύειν f (sc. ἐνιαυεῖν)

ΟΛΤΣΣΕΙΑΣ Π

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κηαμένω πῦρ,
 ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι·
 Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὕλακόμωροι,
 οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 5
 σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῦν.
 αἶψα δ' ἄρ' Εὖμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Εὖμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἐταῖρος
 ἧ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὕλαουσιν,
 ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δούπον ἀκούω.” 10

Οὗ πω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
 ἔστη ἐνὶ προθύροισι. ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης,
 ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονείτο,
 κιρνὰς αἶθοπα οἶνον. ὁ δ' ἀντίος ἦλθεν ἄνακτος,
 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ 15
 χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 ὥς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάσῃ
 ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 μῦνονον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
 ὥς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὕφορβος 20
 πάντα κύσεν περιφύς, ὥς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε

1 κλισίῃ c k P⁵ R⁹ R¹² U⁸: -ης cet. 2 φαινομένηφι Plut. quaest.
 conv. viii. 4 = 726 C 6 ὑπὸ δὲ κτύπος Dion. Hal. de comp. verb. 3
 7 προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα Dion. Hal. l. c. 14 κιρνᾶς 1 H³ U¹:
 κιρνῶν L⁵ ἦλθεν e O U⁶: ἦλυθ' cet. 15 τε om. L⁵ Eust.
 Meletius in An. Ox. iii. 68. 13 16 θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων
 R¹² (εἴβων c) 17 φιλοφρονέων R¹ 18 ἐλθὼν b c 19 om. d
 πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν Alexander in Rhet. gr. viii. 441. 8
 (= I 482)

ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ οἶχεο νηὶ Πύλονδε.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ 25
 τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
 οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεται οὐδὲ νομῆας,
 ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὥς γάρ νύ τοι εὖδαε θυμῷ,
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν αἰδέηλον ὄμιλον."

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' α· 30
 "ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
 ἣ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἥέ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔγηνεν, Ὀδυσσῆος δέ που εὐνῇ
 χήτει ἐνευναίω κακ' ἀράχνια κείται ἔχουσα." 35

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 "καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐν μεγάροισιν· διῆζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χεοῦση."

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος· 40
 αὐτὰρ ὃ γ' εἶσω ἔην καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε·
 "ἦσο, ξείν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήμεν ἔδρην
 σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· παρὰ δ' ἀνὴρ ὅς καταθήσει." 45

Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τῷ δὲ συβώτης
 χεῦεν ὑπο χλωρὰς ῥώπας καὶ κῶας ὑπερθεν·
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
 τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
 ὀπταλέων, αἳ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες, 50

24 ὄχ. codd. 24 a λάθ[ρ]η ἐμεῦ ἀέκητι φίλου μετὰ πατρὸς ἀκούην
 U⁶ marg. = p 43 29 ἐσορᾶν b c h Mon. : προσορᾶν cet. 31 οὕτω
 U³ : οὕτως ἔχουσι schol. [?] 33 ἡ c d C : εἰ cet. 35 ἐνευναίω
 v. l. ap. schol. (ἄμφω δοτικά, οἱ παλαιοὶ ap. Eust.) 39 φθίνουσιν f
 C L⁴ Pal. R⁸ U⁶ : φθινύθουσιν cet., cf. λ 183 ν 338 42 ὑπέειξεν Ar.
 44 ἦσ' ᾧ g k p U⁸ Eust., γρ. Br R⁶, M¹ O corr., P⁵ mg. δίομεν
 L⁵ : θόμεν O uv. 49 πίνακας κρειῶν b c k Athen. 228 C 50 om.
 d q P¹ R⁴ τὰ ῥα L⁵ P² κατέλειπον i o P³ P⁶ Plut. quaest. conv.
 vii. 4. 6 = 704 A

σίτον δ' ἔσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἴζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 55

δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὕφορβόν·

“ἅττα, πόθεν τοι ξείνος ὃδ' ἔκετο; πῶς δέ ἐ ναῦται

ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;

οὐ μὲν γάρ τί ἐ πεζὸν ὁῖομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα· 60

“τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.

ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὖχεται εὐρείδων,

φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστυα δινηθῆναι

πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τά γε δαίμων.

νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν παρὰ νηὸς ἀποδρὰς 65

ἦλυνθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίζω·

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἰκέτης δέ τοι εὖχεται εἶναι.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·

“Εὖμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·

πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ; 70

αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ οὐ πω χερσὶ πέποιθα

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη·

μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,

ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένη καὶ δῶμα κομίζῃ,

εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν, 75

ἦ ἤδη ἄμ' ἔπηται Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος

μῶτα ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλείστα πόρρησιν.

ἀλλ' ἦ τοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἔκετο δῶμα,

ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,

51 παρενήνεον b c p

Eust. : ἀπὸ Mon. U⁶

λέξασθαι schol. T 326

κομίζειν L⁵ P³ : μένειν Pal. corr.

εἰσόκε μιν P³

κανέεσσιν e : κανέησι P³

66 παρὰ c

73 δέ μοι e k M², γρ. Br

79 ἔσσωμι leg. schol. : μὲν g p²⁷ :

65 ἐκ a d g l

72 ἀπα-

74 μένειν...

δῶσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα, 80
 πέμψω δ' ὄππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει
 εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
 εὔματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
 ἔδμεναι, ὥς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἐταίρους.
 κείσε δ' ἂν οὗ μιν ἐγὼ γε μετὰ μνηστῆρας ἐῶμι 85
 ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι·
 μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
 πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
 ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτεροί εἰσι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 90
 “ὦ φίλ', ἐπεὶ θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
 ἧ μάλα μεν καταδάπτειτ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
 οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
 ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
 εἰπέ μοι ἡὲ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἧ σέ γε λαοὶ 95
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,
 ἧ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκος ὄρηται.
 αἶ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 ἧ πάϊς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἡὲ καὶ αὐτὸς 100
 ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμέϊο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
 εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην
 ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα, 105
 βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
 τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράασθαι,

85 ἐῶ μιν g L⁴ : ἐῶμιν M¹ corr. : ἐῶμιν d L⁵ U⁸ : ἐάσω b c e f i

86 ἔργον e J 91 θῆν H³ R⁴ 92 μὲν U⁸ : δὴ μὲν o 99 ἐπὶ
 Ar. j Mon. : ἐνὶ cet. 101 οὗτος ὁ στίχος ὀβελίζεται καὶ καλῶς.
 περιττὸς ὁ στίχος καὶ διαλύων τὸ πᾶν νόημα schol. 104 ath. Zen.
 105 μ' ἐν o πληθὺς p 106 κ' ἐν L⁵ P³ U⁸ : κεν cet. (οὕτως
 schol.) 107 ἢ αὐτοῦ αἰὲν b (sc. τῇδ')

ξείνους τε στυφελιζομένους δμῳάς τε γυναῖκας
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά,
 καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας 110
 μὰψ αὐτῶς, ἀτέλεστον, ἀνηνύστω ἐπὶ ἔργῳ.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ 115
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 ὦδε γὰρ ἡμετέρεην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
 μούνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,
 μούνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μούνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν οὐδ' ἀπόνητο. 120

τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἦδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. 125
 ἦ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσιν καὶ αὐτόν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ 130
 εἴφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
 οἷη ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
 πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανώονται.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα· 135
 “ γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἦ καὶ Λαέρτη αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω

115 κασιγνήτους ο
 de L⁵: εἰ cet.

128 δέ με d

131 εἰπεῖν eo

138 ἦ

δυσμόρφῳ, ὃς τῆος μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων
 ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε μετὰ δμῶων τ' ἐνὶ οἴκῳ 140
 πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγοι·
 αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε οἶχεο νηϊ Πύλοδδε,
 οὗ πῶ μιν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὐτως,
 οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόφῳ τε
 ἦσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὅστέοφι χρώς." 145

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα·
 "ἀλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
 εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
 πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
 ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροῦς 150
 πλάζεσθαι μετ' ἐκείνους· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
 ἀμφίπολον ταμῖην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
 κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγεῖλειε γέροντι."

Ἡ ῥα καὶ ᾤρσε συφορβόν· ὁ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα,
 θησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἵεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην 155
 λήθεν ἀπὸ σταθμοῦ κιὼν Εὐμαιος ὑφορβός,
 ἀλλ' ἦ γε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 καλῇ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖη.
 στή δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανείσα·
 οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον οὐδ' ἐνόησεν, 160
 οὐ γάρ πως πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς,
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κύνες τε ἴδον, καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
 κνυζηθμῶ δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῦ φόβηθεν.
 ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς, 165
 στή δὲ πάροισ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 "διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

139 τ' εἰως Br R² U¹ U⁸ ed. pr. : εἰως M² : τείως cet. 142 ῥχ.
 codd. σύ γ' ἐπέρχαιο L⁵ 143 οὗ πῶ] οὕτω b Ap. lex. in v. Αὐτως
 145 μινύθει j 147 μὲν a g L⁵ ἀχνύμενον g P⁵ v. l. ap. Eust.
 153, 154 νοθεύονται schol. 154 ᾤσεν ὑφορβόν d P¹ 161 πω
 b c e f i 162 ἀλάοντο c 165 γρ. καὶ θρίγκιον U⁵ : τριγχιόν L⁴ ss.
 166 αὐλῆς e i

ἦδη νῦν σὼ παιδὶ ἔπος φάο μῆδ' ἐπείκευθε,
ὥς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
ἔρχησθον προτὶ ἄστν περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτῇ
δῆρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι μεμαυῖα μάχεσθαι.” 170

Ἡ καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσασατ' Ἀθήνη.
φᾶρος μέν οἱ πρῶτον εὐπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
θήκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἦβην.
ἄψ δὲ μελαγχροίης γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν, 175
κυνάεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἦϊεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός,
ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα μὴ θεὸς εἴη,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 180

“ ἄλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ παρόιθεν,
ἄλλα δὲ εἶματ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς οὐκέθ' ὁμοῖος.
ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώωμεν ἱρὰ
ἠδὲ χρύσεια δῶρα, τετυγμένα· φεῖδ' οὐδ' ἡμέων.” 185

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“ οὐ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἔϊσκεῖς;
ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
πάσχεις ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.”

ᾧ ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν 190
δάκρυον ἦκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμέες αἰεῖ.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὅν πατέρ' εἶναι,
ἐξαυτὶς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“ οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πατὴρ ἐμός, ἀλλὰ με daίμων
θέλγει, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω. 195
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόφωτο
ῶ αὐτοῦ γε νόφ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν

168 φάε J U⁵, fort. L⁵ 174 στήθεσφι c h k
k, γρ. O: cit. schol. Theocr. i. 34, v. l. ap. Eust.
181 νέον φάνες f ἢ τὸ παρόιθεν j Iulian. 309 D
editio ἢ κυκλική 197 οἱ e, γρ. Br H³

176 ἐθειράδες
γένεια j
195 θέλγεις

ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ νέον ἢ γέροντα.

ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀεικέα ἔσσο·

νῦν δὲ θεοῖσιν ἕοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.” 200

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“Τηλέμαχ', οὗ σε ἕοικε φίλον πατέρ' ἐνδον ἐόντα

οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι·

οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,

ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακά, πολλὰ δ' ἀληθείς, 205

ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.

αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,

ἣ τέ με τοῖον ἔθηκεν ὅπως ἐθέλει, δύνатаί γάρ,

ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε

ἀνδρὶ νέῳ καὶ καλὰ περὶ χροῖ εἴματ' ἔχοντι. 210

ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

ἡμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἢ δὲ κακῶσαι.”

Ἄρ' αἶρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔξετο, Τηλέμαχος δὲ

ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὁδύρετο, δάκρυα λείβων.

ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἡμερος ὦρτο γόοιο· 215

κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἶωνοί,

φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα

ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·

ὥς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.

καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο, 220

εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·

“ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηῖ σε ναῦται

ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;

οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν δῖομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 225

“τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.

198 παλαιόν b

Eust., cf. o 401

tacent scholl. an ἀμφιπιδεσών?

Eust.: ἥτ' οἶωνων d H³ corr.: ἥντ' οἶωνοί g P³

marg. Br, Ap. lex. in v. φήνη αἰγυπτιοὶ fo: αἰγυπτιοὶ Ap. lex.

218 πετεηνὰ g p r: ποτεηνὰ R² U¹

205 πόλλ' ἐπαληθεῖς P³: δ' ἀνατλάς a d h j k l

214 ἀμφιχυθεῖς Ar. codd. de altera scriptura

215 ὦρσε e, c ss.

216 ἦπερ

217 ἦ om. e M²

219 δάκρυα λείβων Pal. R⁷ (-ην) U⁶

Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἳ τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκεται·
 καὶ μ' εὖδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα, 230
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθιῆτά θ' ὑφαντήν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλευέσσωμεν.
 ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, 235
 ὄφρα ἰδέω ὅσοι τε καὶ οἳ τινες ἀνέρες εἰσὶ·
 καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας
 φράσσομαι, ἥ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
 μούνω ἀνευθ' ἄλλων, ἥ καὶ διζήσόμεθ' ἄλλους.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα· 240
 “ὦ πάτερ, ἥ τοι σείο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
 χεῖράς τ' αἰχμητῆν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλὴν·
 ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
 ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
 μνηστήρων δ' οὗτ' ἄρ δεκάς ἀτρεκές οὔτε δὺ οἶαι, 245
 ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεται ἐνθάδ' ἀριθμόν.
 ἐκ μὲν Δουλιχίου δύω καὶ πεντήκοντα
 κοῦροι κεκριμένοι, ἔξ δὲ δρηστήηρες ἔπονται·
 ἐκ δὲ Σάμης πέντε καὶ εἴκοσι φῶτες ἕασιν,
 ἐκ δὲ Ζακύνθου ἕασιν εἴκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν, 250
 ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
 καὶ σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος Ἀοιδὸς
 καὶ δοῖω θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
 τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,

228 ὅτι **āfk** 230 ἔδοσαν **j** 234 βουλευέσσωμαι **Br**
 236 ὄφρα ἰδέω **ik Pal.** : ὄφρα οἱ ἰδέω **o** : ὄφρ' εἰδέω **cet.** 238 ἡ **H³O** :
 εἴ **cet.** (**αἴ j Mon.**) 239 **ath.** Dionysius 242 ἐπίφρονι βουλῇ
U⁶ 246 πλείον **e M², γρ. Br** ἐνθάδ' αὐτὸς **b L⁵** : αὐτὸς ἐπελθὼν
L⁴, γρ. P² 247 **dipl. praef. U³ = U⁸, cf. ξ 375** 249-251 — **praeem.**
U⁶ 249 σάμου **U⁸, cf. α 246 ι 24** τε καὶ **codd.** ἄνδρες **P³** :
 κοῦροι **γρ. Br hab. ed. pr.** 250 κοῦροι **a b c h j** : φῶτες **cet.**

μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἐλθών. 255
 ἀλλὰ σὺ γ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
 φράξεν, ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 "τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον· 260
 καὶ φράσαι ἢ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ
 ἀρκέσει, ἥέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζω."

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 "ἔσθλω τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
 ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένῳ· ὦ τε καὶ ἄλλοις 265
 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 "οὐ μὲν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσσεσθον
 φυλόπιδος κρατερῆς, ὅποτε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνεται Ἄρης. 270
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
 αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστνυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
 εἰ δέ μ' ἀτιμῆσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο, 275
 ἦν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
 ἀλλ' ἦ τοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
 μελιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐ τι
 πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἡμαρ. 280
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

256 μερμηρίζας f 256 a (= 261) hab. g (vacat L⁸ m. rec.)
 257 φράξει ce M², γρ. Br 264 & ek L⁸ M² Pal. Eust.: ὦ; P² R¹ U⁸:
 οἱ cet. 267 κείνων P³ L⁸ m. rec. P⁵ ss. ἔσσεσθον] ὀπάσσω P³:
 ἔπαθον P⁵: ἔσσεσθαι Be P⁵ marg. 273 ἐπιείκελον adlq 274 οἱ
 δέ adg L⁴ P¹ 279 παρασταδὸν b οὐκί adlq: οὐχὶ gh Eust.
 ed. pr. 280 δῆ] ἦ ei αἰπὺς ὄλεθρος L⁴ 281-298 νοθεύονται
 ἡ'... ἀθετεῖ Ζηνόδοτος ἡ' schol.: ἡ περὶ τῶν ὕπλων ἐνταῦθα παραγγελία
 τῇ τῆς τ μάλιστα ραψωδίας [τ 4-13] ὠκείωται κατὰ τοὺς παλαιούς· ᾧδε
 γὰρ ὀβελίζονται φασὶ τὰ τοιαῦτα ἔπη μετὰ καὶ ἀστερίσκων, ἐκεῖ δὲ
 καιριώτατα κεῖνται Eust.

16. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῆῃσι ν' Ἀθήνη,
 νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας
 ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κείται
 ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας 285
 πάντα μάλ'. αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσι ποθέοντες·
 'ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσις ἐφίκει
 οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἔκετ' αὐτμή. 290
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
 μή πως οἰνωθέντες, ἔριω στήσαντες ἐν ὑμῖν,
 ἀλλήλους τρώσῃτε καταισχύνητέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος·
 νῶϊν δ' οἷοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε 295
 καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι,
 ὥς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
 Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεὺς.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆψιν·
 εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέρου, 300
 μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
 μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τό γε μήτε συμβώτης
 μήτε τις οἰκῶν μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια,
 ἀλλ' οἷοι σύ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
 καὶ κέ τοο δμῶων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν, 305
 ἡμὲν ὅπου τις νῶϊ τίει καὶ δεΐδιε θυμῷ,
 ἢ δ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 "ὦ πάτερ, ἦ τοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', οἴω,

285 ὑψηλὸν Mon. 291 μοι τόδε ειij ed. pr. ἔμβαλε δαίμων h
 Mon. (= τ 10) 296 καλλιπέειν f: καλλιπέτην J U⁵ 300 ἐμοὶ
 δέ σ' ἐγείνατο μήτηρ, γρ. Mon. P⁴ U⁷, leg. Plut. vit. Hom. ii.
 149 305 κεν τοι d C O: κεν τε q P¹ P⁵ R⁴ (τεω f):
 κ' ἐτεοδυῶν Ptol. Ascal.: κ' ὅτεο quidam, cf. τ 176 πειρηθῆμεν
 n P² V²: -εἴημεν e H³: -ῶμεν a d g l 306 ὅπου beik: ὅπως
 cet.

γνώσεται· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν· 310
 ἀλλ' οὐ τοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἷω
 ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
 δηθὰ γὰρ αὐτως εἴσῃ ἐκάστου πειρητίζων,
 ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάρουσιν ἔκηλοι
 χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπι φειδώ. 315
 ἀλλ' ἦ τοί σε γυναικας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
 αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἱ νηλίτιδές εἰσιν·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
 ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
 εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.” 320

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς εὐεργής,
 ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἐταίρους.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβευθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν, 325
 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
 αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει 330
 ἄστυδ' ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσας ἐνὶ θυμῷ
 ἰφθίμη βασιλεία τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
 τῷ δὲ συναντήτην κήρυξ καὶ δῖος ὕφορβος
 τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμον θείου βασιλῆος, 335
 κήρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν·
 “ἦδη τοι, βασιλεία, φίλος πάϊς εἰλήλουθε.”

310 μέ γ' ἔχουσιν H³ L⁸ P² P⁶: μέ τ' ο p M²: μετέχουσιν e
 311 τό γε P⁵ U⁸: γε τὸ e L² M² 313 αὐτίς b 315 οὐδέ τι
 c e h P⁵ Eust. 317 om. a l L⁴ R⁶ U¹ νηλίτιδές Hesych.
 Suid. Eust. 1874. 9, 1932. 39 schol. τ 498: νηλιτεῖς codd. (νηλιτέες J
 νηλιτεῖς L⁵ U⁸), cf. τ 498 χ 418 318 om. Mon. = praef. U⁸
 330 νόσφι πόλλος L⁵, γρ. P² 331 ποτιπλείειν efi H³ Pal.
 335 ὀδυσῆος L⁵, γρ. P² U⁵ 337 ἐκ πύλου ἦλθε bef Mon.:
 utramque lectionem conflavit Eust. 1797. 17

Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστάς
 πάνθ' ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε, 340
 βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.

Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδριώωντο.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἄρχ' ἀγορεύειν· 345
 “ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἣ τις ἀρίστη,
 ἐς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
 κείνοις ἀγγείλωσι θεῶς οἰκόνδε νέεσθαι.” 350

Οὐ πῶ πάν εἵρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἔδε νῆα,
 στρεφθεὶς ἐκ χώρας, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
 ἰστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
 ἦδ' ὃ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάροισι·
 “μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἷδε γὰρ ἔνδον. 355
 ἦ τίς σφιν τόδ' εἶπε θεῶν, ἦ ἔσιδον αὐτοὶ
 νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θίνα θαλάσσης,
 αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες. 360
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
 εἶων οὔτε νέων μεταίξειν οὔτε γερόντων.

τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “ὦ πόποι, ὥς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 ἥματα μὲν σκοποὶ ἴζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας 365
 αἶεν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 οὐ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ

344 ἀγχοῦ g k, γρ. U⁵ 345 ἀντίον ηῦδα r Mon. 346 ἐτελέσθη
 g j k l L⁸, γρ. e 347 οἱ b g h H³: μιν cet. οὐ] μὴ e L²
 356 ἔσιδον codd. 357 om. U⁵: κιχάναι c: κιχῆσαι g 358 θίνα
 c e g j l Pal.: θινί cet. 361 ἄλλων d 367 ἀέσσαμεν a d l:
 ἔσσαμεν g ἐπὶ a d l

νηὶ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν Ἡῶ διαν,
 Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
 αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τῆος ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων. 370
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
 Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἶω
 τούτου γε ζῶντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόφ' τε,
 λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν. 375
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κείνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
 εἰς ἀγορήν—οὐ γάρ τι μεθυσμέναι μιν οἶω,
 ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς
 οὐνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδ' ἐκίχημεν·
 οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα· 380
 μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσσωσι
 γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον·
 ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος
 ἢ ἐν ὁδῷ· βίοντον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε 385
 κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἢδ' ὅς τις ὀπυῖοι.
 εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,
 μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ' ἔδωμεν
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάρου ἕκαστος 390
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἢ δέ κ' ἔπειτα
 γήμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.”
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
 Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτος, 395
 ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
 ἡγείτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
 ἦνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσιν·

382 ἄλλων e g h k Pal. : ἄλλον cet. 385 μετὰ U²: κατὰ δῆμον
 γρ. e 387 βόλεσθε d L⁴: βούλεσθε cet. 389 χρήματα καλὰ
 d: πάντα Mon. ἔπειτα om. a Br R² U¹ 392 μόρσιμον a d l q

δ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε κατακτείνεω ἐθέλοιμι 400
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι
 κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
 εἰ μὲν κ' αἰνῆσωσι Διὸς μέγαλοιο θέμιστες,
 αὐτὸς τε κτενέω τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
 εἰ δέ κ' ἀποτρῶπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα.” 405

ᾧς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.

Ἥ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
 μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριω ἔχουσι· 410
 πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
 κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μῆδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς.
 βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, 415
 ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
 Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Ἀντίνο', ὕβριω ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φασιν
 ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν ἄριστον
 βουλῇ καὶ μύθοισιν· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα. 420
 μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ῥάπτεις, οὐδ' ἰκέτας ἐμπάξαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 μάρτυρος; οὐδ' ὅσῃ κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
 ἦ οὐκ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
 δῆμον ὑποδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λήην, 425

403 θέμιτες M²: τομῶροι cit. Strabo 328 (γρ. τινές) 329 (οἱ νεώτεροι),
 v. l. ap. Eust. 405 ἀποτρεπέησι θεός cit. Strab. l. c. 406 ἀμφήν-
 δανε d1q 407 ἀστάντες Mon. 408 λίθοισι b c e f k C
 410 ἀπεχθομένοισι περ ἐμψης a d r (= σ 165) 412a αὐλῆς ἐκτὸς
 ἔων· οἳ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον hab. a d j l r (= δ 678) — praef.
 rubrica P⁵ 414 ἦ δ' ὅτε δὴ l Br P⁴ μνηστήρησιν a d l
 417 ἐνέειπεν c e k, cf. ι 37, 90, 167 σ 78, 321 τ 65 φ 287 χ 212 ψ 96 ω 161
 419 εἶναι e Mon. Eust. 423 ὅσιον a d l r

οὔνεκα λῆϊσθήρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
 ἦκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν.
 τόν ρ' ἔθελον φθῖσαι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ
 ἡδὲ κατὰ ζῶην φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ. 430
 τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναιῖκα
 παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
 ἀλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.”

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάις, ἀντίον ἤδα·
 “κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 435
 θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶ νιέει χεῖρας ἐποίσει
 ζῶντος γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 440
 αἰψά οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρώησει περὶ δουρὶ
 ἡμετέρῳ, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφессάμενος κρέας ὀπτὸν
 ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
 τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν 445
 ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
 ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.”

ᾧ φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 ἦ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιω, ὄφρα οἱ ὕπνον 450
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἔσπεριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ νιέει διὸς ὑφορβὸς
 ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὀπλίζοντο,
 σὺν ἱερέυσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη

427 ἄρθμιοι L⁸ Pal. U⁶, H³ U⁵ corr. : ἀρίθμιοι cet., cf. h. Herm. 524
 428 φθῖσαι c^g L⁴ Pal. R³ U⁸ : κτείνειν cet., γρ. φθεῖσθαι U⁵ 430 ἰέ-
 μενός j L⁵, fort. C U⁷ 432 τ' ἐκπάγλως Mon., γρ. R¹²
 434 πεπνυμένος eij^k 436 μή τι γε d : μήτι Pal. 437 διερὸς
 βρότος U⁶ (= ζ 201) 438 ὅς κ' ἐπὶ k o 440 μιν afiklq
 441 αἰψά κεν adl q μέλαν αἶμα e 453 ἐπὶ σταθμὸν g ὀπλ.
 Ar. n C M² R¹ : ὥπλ. cet.

ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα 455
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
 λυγρὰ δὲ εἵματα ἔσσε περι χροῦ, μή ἔσυνώτης
 γνοίῃ ἐσάντα ἰδὼν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
 ἔλθοι ἀπαγγέλλων μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 460
 “ἦλθες, δι’ Εὖμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ’ ἀνὰ ἄστν;
 ἦ ῥ’ ἦδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
 ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ’ αὐτ’ εἰρύνεται οἴκαδ’ ἰόντα;”

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συνβῶτα· 465
 “οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 ἄστν καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἀνώγει
 ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ’ ἀπονέεσθαι.
 ὠμήρησε δέ μοι παρ’ ἐταίρων ἄγγελος ὦκός,
 κῆρυξ, ὅς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
 ἄλλο δέ τοι τό γε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν. 470
 ἦδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαιοσ λόφος ἐστίν,
 ἦα κίων, ὅτε νῆα θεὸν ἰδόμην κατιοῦσαν
 ἐς λιμέν’ ἡμέτερον· πολλοὶ δ’ ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
 βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσι·
 καὶ σφέας ὥςθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδὲ τι οἶδα.” 475

ᾧ φάτο, μεῖδῃσεν δ’ ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο
 ἐς πατέρ’ ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, ἀλέεινε δ’ ὑφορβόν.

Οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ’, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 480
 κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

459 μηδὲ] ἠδὲ α: οὐδὲ M² ss.: μὴ καὶ L⁵ P² 460 πεπνυμένος
 ἀντίον ἠῦδα U⁸: marg. οὗτος κεῖται τὸν καὶ τηλέμαχος πρότερος [κτλ.]
 461 δι’ j k: δη cet., cf. χ 157 Hes. Opp. 2 463 ἔνδον j: ἰόντι d
 Br H³ P¹: ἰόντες α 466 τὸ βλώσκοντα δύναται γραφῆναι καὶ βλώ-
 σκοντι Eust. 468 ἐλθὼν Harpocr. in v. ὀμηρεύοντας 469 μητέρι
 d 1 471 ὅθι θ’ U⁸: ὅθι δ’ g Herod. N 791 481 δὴ τότε κοιμήσαντο
 g U⁸ Eust., γρ. Br H³ Pal.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

Ἴημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
 ἄστυδε ἰέμενος, καὶ ἐὼν προσέειπε συβώτην·
 “ ἄττ', ἦ τοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ἐς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ
 ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι οἶω
 κλαυθμοῦ τε στυγεροῦ γόοιό τε δακρυόεντος,
 πρὶν γ' αὐτόν με ἰδῆται· ἀτὰρ σοί γ' ὦδ' ἐπιτέλλω.
 τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' ἂν ἐκείθι
 δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσι
 πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὐ πως ἔστιν ἅπαντας
 ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
 ὁ ξείνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
 ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
 πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἢ ἐκ κατ' ἀγροῦς
 δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
 οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
 ὥς τ' ἐπιτελαιμένω σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
 ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γέννηται.
 αἰνῶς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσση
 στίβη ὑπηοίη· ἔκαθεν δέ τε ἄστρ' φάτ' εἶναι.”

3 a εἶματα ἐσσάμενος περὶ δὲ ξίφος ὁξὺν θέτ' ὦμω U⁶ (= β 3)
 6 ἄττ' ἄλλ' a d l r 9 με ἰδῆται e f i H³ Pal. : μ' ἐσίδῃται cet., cf.
 σ 246 10-13 signum (ς) praem. H³ m. sec., R⁷ (= ο) 17 οὐδ'
 αὐτός τοι e M² P² P⁶ Pal. 18 βέλτιον g U³ 21 πυθέσθαι a l
 Br U¹, cf. ψ 40 25 ἐπηοίη editio ἢ κυκλική : ὑπηοίνη o

ὦς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔσθησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
 αὐτὸς δ' εἶσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν. 30

Τὸν δὲ πολὺν πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
 κῶεα καστορνῦσα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι,
 δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
 δμῳαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἡγερέθοντο,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους. 35

Ἥ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἢ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα,
 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 40
 “ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ οἷχεο νηὶ Πύλουνδε
 λάθρῃ, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
 ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 45
 “μήτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι μηδὲ μοι ἦτορ
 ἐν στήθεσσιν ὄρωε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλ' ὕδρηνάμενη, καθαρὰ χροὺ εἵμαθ' ἐλοῦσα,
 εἰς ὑπερῶ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἐκατόμβας 50
 ῥέξειν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσει.”

26 δι' ἐκ μεγάροιο **k**, γρ. H³ V³ 29 ita **bgi** H³ ed. pr. ἄλλως
 Eust. (μακρὸν **p r**) (= α 127), ἔγχος μὲν στήσε πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας
f j k Eust. lectionem ex utraque conflata **a d e** 30 αὐτὰρ ὁ Ἀρ.
 Dysc. synt. 8. 27 Bekk. 32 καστρων(ν)ῦσα **a d l q**: καστρωννῦσα
 O U⁴ 36 βῆ δ' ἰέναι θαλάμοιο **e g** L² ed. pr.: ἦε δ' ἐν μεγάροισι
 Cocondrius Rhet. gr. viii. 795 38 δύναται τὸ φίλῳ καὶ δυνικῶς
 λέγεσθαι Eust.: φίλα U⁷ πῆχεϊ M⁴ 42 ἀψ ἐφάμην ὄψεσθ' **k** P²
 φχ. codd. 43 post 44 hab. **g** P³ 45 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος τηλέ-
 μαχος ἀντίον ἤδα **e** 46 ἐμοὶ U⁸, L⁵ uv. 49 om. **c e** Eust., post
 51 hab. **a d l** 50 ἔρχεο Pal.

αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν ἐσελεύσομαι, ὄφρα καλέσω
 ξείνον, ὅτις μοι κείθεν ἄμ' ἔσπετο δεῦρο κιώντι.
 τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι,
 Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα 55
 ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὃ κεν ἔλθω.”

ᾧ Ως ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὺ εἵμαθ' ἐλοῦσα,
 εὔχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἐκατόμβας
 ῥέξειν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσει. 60

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διέκ μεγάραιο βεβήκει
 ἔγχος ἔχων, ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάρις κατέχευεν Ἀθήνη·
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῖντο.
 ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγέρεθοντο 65
 ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσοδοόμενον.

αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πούλυν ὄμιλον,
 ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἦστο καὶ Ἀντιφος ἡδ' Ἀλιθέρης,
 οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἐταῖροι,
 ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἅπαντα. 70

τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθε
 ξείνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
 τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 “Τηλέμαχ', αἰψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικάς,
 ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.” 75

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 “Πείραι', οὐ γὰρ ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
 λάθρη κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσωνται, 80

52 δὲ ἐλεύσομαι Aristoph. ed. pr.: δ' ἐλεύσομαι **eg** i: ἀγορὴν ἐπε-
 λεύσομαι **b** C, cf. a88 Z 365: ἐσελεύσομαι cet. 62 κύνες δύο **i**:
 κύνες ποδὰς ἀργοὶ **g** CL⁴ M¹ Pal. P¹ ed. pr., cf. β 11 70 ἅπαντα
 α: ἕκαστα cet., γρ. ἵκελα M¹ 71 τοῖσι δὲ **cg** i C Pal. P² P⁶: τοῖς
 δ' ἐπὶ cet. ἀντίον **e** 78 τ' ἴδμεν codd.

αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν ἢ τινα τῶνδε·
εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
δὴ τότε μοι χαίρουσι φέρειν πρὸς δῶματα χαίρων.”

ἌΩς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπεῖριον ἦγεν ἐς οἶκον.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας, 85

χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.

τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας οὖλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον. 90

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
εἵδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων. 95

μήτηρ δ' ἀντίον ἵξε παρὰ σταθμὸν μεγάραιο
κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἡλάκατα στρωφῶσα.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε περίφρων Πηνελόπεια· 100

“Τηλέμαχ', ἦ τοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἣ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
οἴχεθ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα, 105
νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·

“τοιγὰρ ἐγὼ τοι, μήτερ, ἀληθείην καταλέξω.

οἰχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
δεξάμενος δέ με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν 110
ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥς εἴ τε πατὴρ ἐὼν υἱόν

83 πατρός a d l r

λίπ' ἐλαίῳ d f l

R² U¹

ἤρχ. codd.

87 ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον o

100 τοίων μύθων d P¹: τοίων δὲ a B r

104 ῥχ. codd.

109 ῥχ. codd. praeter W

111 vñ Ar. teste schol c e i j k Pal. Eust. ed. pr.: υἱὸν cet.: ἐὼν
παῖδα Zen. teste schol., cf. I 481 π 17

88 χρῖσαν

ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
 ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἷάσι κυδαλίμοισιν.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὐ ποτ' ἔφασκε
 ζωοῦ οὐδὲ θανόντος ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι, 115
 ἀλλὰ μ' ἐς Ἀτρεΐδην, δουρικλειτὸν Μενέλαον,
 ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἔνθ' ἴδον Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἴνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 120
 ὅττευ χρητίζων ἰκόμην Λακεδαίμονα δῖαν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
 καὶ τότε δὴ με ἔπεσσω ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 'ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἦθελον εὐνηθῆναι, ἀνάγκιδες αὐτοὶ ἐόντες. 125
 ὥς δ' ὁπότεν ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθνηοὺς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγkea ποιήεντα
 βουσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἔην εἰσήλυθεν εὐνὴν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν, 130
 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
 αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐὔκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 καδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί, 135
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' ἄ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἐγὼ γε
 ἄλλα παρὲξ εἵποιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω,
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ξείπε γέρων ἄλιος νημερτής, 140

112 ἢ ἐμὲ n U¹ (an ἦ?) 114 μεγαλήτορος Mon. 118 πολλοὶ
 afhk Eust. 119 δάμησαν fk R⁴ U⁸, γρ. Br R² R⁶ versibus
 122, 124, 126, 135, 140, 147 notam s praef. H³ 122 τοι ad P¹:
 πάντα κατὰ μοῖραν j 128 ἄγγεα adkl 129 ὁ δ' ἔπειτα cegi
 Pal. : ὁ δέ τ' ὥκα cet. 130 ἐφήσει M⁴ P² R² R⁷: ἐφήει c K
 133 οἷός περ f U⁸

τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω,
 φῆ μιν ὃ γ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι.
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἐταῖροι, 345
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 ὧς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὔρου
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.”

ἌΩς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε. 150
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 “ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
 ἦ τοι ὃ γ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 ἀτρεκέως γάρ τοι μαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα 155
 ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ὧς ἦ τοι Ὀδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ,
 ἥμενος ἢ ἔρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·
 οἷον ἐγὼν οἶωνόν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς 160
 ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμεῦ, ὧς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.” 165

ἌΩς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 μνηστῆρες δὲ παροίθην Ὀδυσσῆος μεγάροιο

141 οὐδ' αὐτίκ' ἐγὼ P³ 142 [θαλερὸν] κατὰ δάκρυ χέοντα v. l.
 ap. Eust. 150-165 ἀθετοῦνται 15⁷ (18⁷ p) στίχοι schol. id. ad 160
 ἐν τοῖς χαριεστέροις οὔτοι μόνοι οἱ δύο [160, 161] ἀθετοῦνται... ἐν δὲ
 τοῖς κοινοτέροις (εἰκαιστέροις V⁴) ἀπὸ τοῦ ὧς ἔφατο [150] ἕως τοῦ ἐξ
 ἐμεῦ [165]. omnibus praeter v. 151 praef. obelos U⁶; uncino
 simplici incl. p 150 τῆς k Br V⁴ U⁶ ras. 153 μύθων ef
 H³ L⁸ Pal. 156 ἐστίη ag P⁵: εἰστίη U⁸ (sc. ἐστίη), cf. ξ 159
 158 ἔρπων] ὀρώων e 160 τοῖον ij L⁵ 161 ἐγεγώνεον L⁵ P⁵
 Herod. ad N 337 diserte: ἐγεγώνεον M² M⁴ 167 μεγάροιο] θείοιο j

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνηστος ἦν καὶ ἐπήλυθε μῆλα 170
 πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον οἱ τὸ πάρος περ,
 καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μέδων· ὃς γάρ ῥα μάλιστα
 ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίγνετο δαιτί·
 “κοῦροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοισι,
 ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα· 175
 οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.”

ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μύθῳ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 οἱ δ' ἰέρευνον οἷς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας, 180
 ἴρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
 δαῖτ' ἐντυνώμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
 ὀτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὕφορβός.
 τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 “ξείν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις 185
 σήμερον, ὥς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός,—ἦ σ' ἂν ἐγὼ γε
 αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
 ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δεῖδια, μή μοι ὀπίσσω
 νεικεῖη· χαλεπαὶ δὲ ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί·
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα 190
 ἡμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ρίγιον ἔσται.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
 δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ρόπαλον τετμημένον ἐστί, 195
 σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ ἦ φατ' ἀρισφαλές' ἔμμεναι οὐδόν.”

169 ἔχοντες **k** U⁵ U⁶ Eust. : ἔχεσκον cet. 177 ἄρα πάντες Pal.
 U⁸ οἶκον δὲ ἕκαστος **g** : ποτὶ οἶκον ἕκαστος **cefi** 181 ath.
 Aristoph. Ar. 183 ὥτρ. **k p** U⁶ U⁸ 184 ἤρχ. codd. 186 ἐμοὶ
fP⁴ 187 σταθμῷ Mon. U⁸ ras. : σταθμοῦ O λιπέσθαι **cjk L³ P⁵**
 Pal. : γενέσθαι cet. 189 τ' ἀνάκτων codd. ὁμικλαί **P⁵** : ἀμεικλαί
 P¹ M¹ U⁴ ss. 193 νοέοντι] φρονέοντι **de** 196 ἀρισφαλές . . .

Ἡ ῥα καὶ ἄμφ' ὤμοισιν αἰκέα βάλλετο πῆρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
 Εὖμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκε.
 τῷ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες 200
 ῥύατ' ὀπισθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἴματα ἔστο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
 ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο 205
 τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 τὴν ποίησ' Ἰθακὸς καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφέων ἦν ἄλσος,
 πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέειν ὕδωρ
 ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο 210
 νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὀδῖται·
 ἐνθα σφέας ἐκίχανεν υἱὸς Δολιχίῳ Μελανθεὺς
 αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
 δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν 215
 ἔκπαγλον καὶ αἰκές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
 “νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγηλάζει,
 ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον.
 πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πτωχὸν ἀνηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαυτῆρα; 220
 ὃς πολλῆς φλιῆσι παραστὰς θλίψεται ὤμους,
 αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας·

οὐδας quidam ap. Heraclidem περὶ δυσκλίτων ὀνομάτων ap. Eust.:
 ἀρισφαλές· μεγάλως σφαλλόμενον Hesych.: ἔρ' ἐσφαλές Ioann. Alex. τον.
 παρ. 42. 18 201 γέροντες f 203 ἔστο] ἔχοντα ei 206 ὑδρεύοντο
 f ὀδῖται γρ. K (ex 211) 212 ἐκίχαν' f H³ Mon. P¹: ἐκίχεν egi
 217 ἠγηλάζει d Br O: ἠγηλάζεις v. l. ant. 218 αἰεὶ τοι τὸν
 ὁμοῖον Plato Lysis 214 A, Aristoteles M. M. 1208 b 10 ὥς τὸν c g i j:
 ἐς τὸν cet. 219 ποῖ Br P³ μολαβρός v. l. ap. Aristoph. ἐν τῷ
 περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν ap. Eust. (τάχα δ' ἂν ἐγγίξοι τοῦτ' καὶ ὁ ἐν τῇ
 Ὀδυσσεΐᾳ εἴτε μολοβρὸς εἴτε μολαβρός) ἀμέγαρτα f Mon. 221
 φλοιῇσι U⁸ φλίψεται a d f k l r H³ Eust.

τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι
σηκοκόρον τ' ἔμεναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
καί κεν ὄρον πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θέϊτο. 225

ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐβελήσει
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσω κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἢν γαστέρ' ἀναλτον.

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἶ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο, 230

πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμᾶων
πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.”

Ὡς φάτο, καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
ἰσχύϊ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς 235

ἢ μεταίξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς αἰέρας.

ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
νεῖκεσ' ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' εὖξατο χεῖρας ἀνασχών·
“νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς 240

ὔμμ' ἐπὶ μηρία κῆε, καλύψας πῖονι δημῷ,
ἀρνῶν ἢδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηῆνατ' ἐέλδωρ,

ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δὲ ἐ δαίμων·
τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,

τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ 245
ἄστνυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
“ὦ πόποι, οἶον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς,

τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης

223 λιπέσθαι c Pal. Eust. 225 δ' ἔμ' ὄρον U⁵, γρ. θόρον 226 οὐδὲ
θέλησιν a d l 231 ἀμφικαρῆ Ptol. Ascal., γρ. H³ 232 πλευρὰς

O ed. pr. v. l. ap. Eust. (fort. Ptol. Ascal.) 233 a ἤλθεν ἐστυμένως
μεγάλην σοφίην ἀνιχνεύων add. g (vacat L⁸) 237 ἀμφουδὶς c L⁴

Pal. schol. Eust. : ἀμφ' οὐδας cet. ἐρείσας e L², γρ. K v. l. ap. Eust.

239 νεῖκεσσ' ἄντα d 241 ἀργέτι e g i πῖονα δημόν k
244 ἀτασθαλίας γρ. K 245 ὑβρίζεις φορέων Mon. 246 φθινύθουσι
P³ Ioann. Alex. τον. παρ. 28. 13

ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοντον πολὺν ἄλφοι. 250
αἱ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροις, ἣ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
ὥς Ὀδυσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἡμάρ."

ἌΩς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι ἦκα κίοντας,
αὐτὰρ ὁ βῆ, μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος. 255
αὐτίκα δ' εἴσω ἔεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθίζεν,
ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο,
σίτον δ' αἰδοίη ταμὴν παρέθηκε φέρουσα

ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος 260
στήτην ἐρχομένω, περὶ δέ σφεας ἦλνθ' ἰωῇ
φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ' αἰεῖδεν
Φήμιος. αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἐλὼν προσέειπε συβώτην·

"Εὖμαι, ἣ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι. 265

ἐξ ἐτέρων ἕτερ' ἐστίν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκέες εἰσὶ
δικκλίδες· οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιοτο.
γιγνώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
ἄνδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἐνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ 270
ἠπύει, ἦν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβώτα·
"ρεῖ ἔγνωσ, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ἦέ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας, 275
δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείβομαι αὐτοῦ·
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάροιθε.
μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας

252 μεγάρω e 254 αὐτόθι eik L⁸: αὐτοῦ cet. 262 δέ σφιν a b d l
267 θριγγοῖσι d C L⁵ O P¹ εὐεργέες k o P⁵ Eust. Dio Prus. ii.
43 268 διήροδες Br: κῑκλίδες C 269 πένονται Pal., γρ. H³
270 ἐνήνοθεν Ar. ei P⁵ U⁶ v. l. ap. Eust.: ἀνήνοθεν cet. (αἱ
κοιναί) 271 ἐταίρων C; R¹⁰ U⁵ uv.: ἐταίρων f 276 λίσσεο h:
δύεο O 277 om. R⁹ 278 δηθυνέειν g

ἡ βάλη ἡ ἐλάσῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 280

“γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.

ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.

οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων.

τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα

κύμασι καὶ πολέμφ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω. 285

γαστέρα δ' οὐ πως ἔστιν ἀποκρῦψαι μεμαυῖαν,

οὐλομένην, ἡ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι διδῶσι,

τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὀπλίζονται

πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.”

ᾧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον· 290

ἂν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχεν,

Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς

θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' ἐς Ἴλιον ἱρὴν

οἶχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες

αἰγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγούς· 295

δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποικομένοιο ἄνακτος,

ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων

ἡμιόνων τε βοῶν τε ἄλλης κέχυτ', ὅφρ' ἂν ἄγοιεν

δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·

ἐνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνорαιστέων. 300

δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,

οὐρῇ μὲν ῥ' ὃ γ' ἔσηνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω,

ἄσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος

ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,

ρεῖα λαθὼν Εὐμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεεῖνετο μύθῳ· 305

279 ἡ ἐ βάλη a d P¹ 281 φρονέοντι e 282 ὑπολήψομαι p
 Pal. 286 ἀποπλῆσαι Clem. Al. strom. vi. 2. 12 289 φέροντες e:
 φυτεῦσαι L⁸ 291 δ' ὁ R¹: ἀνθ' ὁ Cocondrius Rhet. gr. viii. 792. 5
 293 εἰς codd. 294 ῥχ. codd. 295 πῶκας R⁹ U³, γρ. Br V⁴
 296 ὀδυσῆος efjk ed. pr.: -οιο ὀδυσῆος g H³ 299 δμῶες ἀναγκαῖοι
 E. M. 530. 44 (ἀνάγκη schol. Ω 164) = ω 210 κοπρήσοντες k
 M² P² P⁵: -ίσσοντες p U²: κοπρίσοντες vulg.: κοπρήσονται Pal. (-ίσ-
 R²) 302 κάββαλεν c e f r Eust.: κάμββαλεν cet. 304 ἰὼν e L⁵ L⁸:
 ἐὼν R¹ ἐπεμόρξατο o 305 μῦθον g Eust.

“Εὖμαι, ἣ μάλα θαῦμα κύων ὅδε κείτ’ ἐνὶ κόπρῳ.
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ’ οὐ σάφα οἶδα,
ἣ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἵδεϊ τῷδε,
ἣ αὐτῶς οἰοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίγνοντ’, ἀγλαΐης δ’ ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.” 310

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα·
“καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῇλε θανόντος.
εἰ τοιούσδ’ εἴη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα,
οἶδον μιν Τροίηνδε κιῶν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
αἰψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτήτα καὶ ἀλκήν. 315
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἔχνεσι γὰρ περιήδη·
νῦν δ’ ἔχεται κακότητι, ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
ᾤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
δμῶες δ’, εὖτ’ ἂν μηκέτ’ ἐπικρατέωσιν ἄνακτες, 320
οὐκέτ’ ἔπειτ’ ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
ἡμῖσιν γάρ τ’ ἀρετῆς ἀποαίνυνται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ’ ἂν μιν κατὰ δούλιον ἡμαρ ἔλῃσιν.”

ᾧς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
βῆ δ’ ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς. 325
Ἄργον δ’ αὖ κατὰ μοῖρ’ ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
αὐτίκ’ ἰδόντ’ Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.

Τὸν δὲ πολὺν πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ᾧκα δ’ ἔπειτα
νεῦσ’ ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρον 33·
κείμενον, ἔνθα τε δαιτρὸς ἐφίζεσκε κρέα πολλὰ
δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαιτυμένοισι·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν

306 μέγα U⁶ 308 εἰ codd., cf. v 415 314 om. U⁵, ante
313 pos. R⁹ 316 τάρφεισιν γρ. U⁵ 317 δίοιτο o p v. l. ap.
Eust. (φύγησι schol. Plat. Axioch. 365 C, διώξειε gl. L⁴ M²) Herod.
ad Ψ 475: ἰδοιτο cet., cf. χ 85 318 γαίης U⁵ 322 τε νόου
Plat. Legg. 777 A (Athen. 264 E) Eust. 1766. 37 ἀπαμείρεται Plat.
(Athen.) l. c. 323 ἀνδρῶν οὓς ἐν δὴ idem 329 ᾧκα] ᾧδ’ H³,
cf. ζ 289 331 δὲ codd. corr. Bekk.

ἀντίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
μοῖραν ἔλων ἐτίθει κανέου τ' ἐκ σῖτον αἰέρας. 335

Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσето δώματ' Ὀδυσσεύς,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἴματα ἔστο.
ἶξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων 340
ἔέσσειν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.

Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβώτην,
ἄρτον τ' οὔλον ἔλων περικαλλέος ἐκ κανέοιο
καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
“δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε 345

αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρῆναι.”

ᾧ φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
“Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, δίδοι τάδε, καὶ σε κελεύει 350
αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκτη.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καὶ οἱ πάντα γένοιτο ὅσα φρεσὶν ἦσι μενουῖα.” 355

Ἡ ρὰ καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
αὔθι ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελὴς ἐπὶ πῆρης,
ἦσθι δ' ἦος ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν·
εὖθ' ὁ δεδειπνήκειν, ὁ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός,
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη 360
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ὄτρυν', ὥς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,

334 ἔνθα περ **f p** H³ 335 προτίθει **e i** P⁵ 338, 339 om. R¹²
347 κεχρημένον ἀνδρα κομίζειν **k** U⁸ παρῆναι] προίκτη Mon.
Eust., γρ. L⁴ Mo (ex 352) 349 ita **e f i** L⁴: πτερόεντα προσηύδα
cet. 358 ἔως ὅτ' Mon.: ὥς ὅτ' cet. 359 ath. διὰ τὸ γελοῖον sch.
X 329 δεδειπνήκειν **o p** L⁴ M² P⁵ (οὕτω sch.): δεδειπνήκει cet., cf.
Γ 388 σ 344 χ 275 362 ὥτρυν' codd.

γνοίη θ' οἷ τινές εἰσι·ν ἐναΐσιμοι οἷ τ' ἀθέμιστοι·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
 βῆ δ' ἔμην αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον, 365
 πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὥς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
 οἱ δ' ἐλεαῖροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν,
 ἀλλήλους τ' εἶροντο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 “ κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης, 370
 τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
 ἦ τοι μέν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
 αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὐχεται εἶναι.”
 Ὡς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
 “ ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλυνδε 375
 ἡγαγες; ἦ οὐχ ἅλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
 πτωχοὶ ἀνηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
 ἦ ὄνοσαι ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδ' ἐκάλεσσας;”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα· 380
 “ Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
 τίς γὰρ δὴ ξείνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν οἷ δημοεργοὶ ἔασι,
 μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων,
 ἦ καὶ θέσπιν αἰοδόν, ὃ κεν τέρπησιν αἰείδων; 385
 οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπίερόνα γαῖαν·
 πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἐ αὐτόν.
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστήρων
 δμῳσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ γε

363 εἶεν g 365 ἐνδεξία v. l. ap. schol. (διχῶς) 371 μιν
 πρόσθεν ce: πρόσθεν μιν cet. 375 ὦ ἀρίγνωτε conl. Barnes:
 ἀρίγνωτε om. ὦ g j: ὠρίγνωτε b d f l: ὦ ῥίγνωτε a M² Eust.: ὦ ῥίγνωτε
 vulg. 378 κατέχουσιν R² U¹ 379 ita c Pal.: ποθι cet.
 382 “Ομηρος οὕτως ἐποίησεν ἀλλ' οἶον μὲν ἔστι καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θάλειαν
 (pro 382?) καὶ οὕτω προειπῶν ἑτέροισιν τινὰς οἷ καλέουσιν αἰοδόν φησιν ὃ
 κεν τέρπησιν ἅπαντας (385) Ar. Pol. 1338 a 25 383 τὸν d p Pal. P¹
 387 καλέοιτο a d e f τρύξοντα h L⁸ M² Pal. P² R⁴ ἕκαστον
 γρ. U⁵

οὐκ ἀλέγω, ἥός μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια 390
ζῶει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
“ σίγα, μὴ μοι τοῦτον ἀμείβεο πολλὰ ἔπessιν·
Ἄντινοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζόμεν αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.” 395

Ἦ ῥα καὶ Ἄντινοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ἀντίνο', ἦ μεν καλὰ πατήρ ὧς κήδεαι υἱός,
ὅς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
δός οἱ ἐλών· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε· 400
μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἄξω τό γε μήτε τιν' ἄλλον
δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγόμεν πολὺν βούλειαι ἢ δόμεν ἄλλῳ.”

Τὸν δ' αὖτ' Ἄντινοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε· 405
“ Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες.
εἴ οἱ τόσσον πάντες ὀρέζεσαν μνηστῆρες,
καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.”

ᾧς ἄρ' ἔφη, καὶ ἐρῆνυν ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέξῃς
κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων. 410
οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλησαν δ' ἄρα πῆρην
σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς
αὐτίς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
στῆ δὲ παρ' Ἀντινοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
“ δός, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν 415
ἔμμεναι, ἀλλ' ὄριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῳῖον ἢ ἐπερ ἄλλοι

391 μεγάρῳ f P⁶ U⁵ 393 σίγα] ἄττα b c e f v. l. ap. Eust.
τόσσον d P¹ R⁴ πόλλ' ἐπέessιν codd. 394 αἰεὶ] γρ. δῖω U⁵
395 om. R⁴ 401 μήτέ τι a d k l 402 om. g Mon.
404 πολὺ] μάλα M²: μάλα πολὺν g 405 ἀπαμείβετο φώνησέν τε
vulg.: ἀπαμειβόμενος προσέειπε c e f i k Pal. 409 ὑπέθηκε h k
τραπέξῃ b e j k l 410 οἶνοποτάζων h L⁵ 415 δός] ᾧ Pal.
417 ἀλλῳ p¹⁷

σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
 ὀλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη 420
 τοίῳ, ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι ἄλλα τε πολλὰ
 οἷσιν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων—ἤθελε γάρ πον—
 ὅς μ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν 425
 Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδόν, ὅφρ' ἀπολοίμην.
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι,
 ὀπτήρας δὲ κατὰ σκοπιᾶς ὄτρυνα νέεσθαι. 430
 οἱ δ' ὕβρει εἷξαντες, ἐπισπόμενοι μένεί σφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
 οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν 435
 ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδίου πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραννος
 φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 στήναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
 ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῶ, 440
 τοὺς δ' ἀναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
 Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἱφί ἀνασεν·
 ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πῆματα πάσχων.”
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 445
 “ τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;

418 δέ σέ κε ε : δ' ἄν σε Eust. ed. pr. 421 ἔοι] ἔω a l p : ἔην R¹ :
 ἔα P⁵ : ἐγὼ d 426 δολιχὴν] χαλεπὴν Mon., γρ. R¹² ἀργαλέην
 τε L⁵ U⁶ 427 στήσας δ' g i p : στήσαν δ' U⁷ 429 νῆα a b f j k l :
 νῆας cet. 430 ὄτρυνα codd. plerique 431 σφῶν d f r
 432 om. a d l 435 αἶοντες b c e i j k : ἀκούοντες d : ἀκούοντες cet.
 443 ἀνάσσει d 444 ἵκω c e g j ed. pr. : ἦκω cet.

στηθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
 μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἵκηαι·
 ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἐσσι προίκτης.
 ἐξεῖς πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσι 450
 μαψιδίως, ἐπεὶ οὐ τις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
 ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω."

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "ὦ πόποι, οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν·
 οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλα δοίης, 455
 ὅς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὐ τί μοι ἔτλης
 σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν."

ἌΩς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "νῦν δὴ σ' οὐκέτι καλὰ διέκ μεγάρου γ' οἶτω 460
 ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάξεις."

ἌΩς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
 πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐστάθη ἥντε πέτρη
 ἔμπεδον, οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
 ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομύων. 465
 ἄψ δ' ὁ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, καδ δ' ἄρα πῆρην
 θῆκεν εὐπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε·

"κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 οὐ μὰν οὗτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος, 470
 ὀππότ' ἀνὴρ περὶ οἴσι μαχειόμενος κτεάτεσσι
 βλήεται, ἥ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῆς οἷεσσιν·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
 οὐλομένης, ἥ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.

448 ἰδοῖαι e g i j k v. l. ap. Eust. : ἵκηαι cet. 449 ὅς τις a g k o
 v. l. ap. Eust. 450-452 τρεῖς νοθεύονται schol. 455 οὐδαλα
 R¹, Callistratus (τὰ κόπρια), οὐδ' ἄλλα I¹ (ἄλλα P³ U¹), cf. λ 134
 ψ 281 : οὐ δ' ἄλλω g P⁵ 457 σίτου ἀπάρξασθαι πολλῶν κατὰ οἶκον
 ἐόντων Dion. Prus. vii. 250 = 83 466 δ' ὅγ' b c e f g : δ' ἄρ' cet.
 470 ἐνὶ φρεσὶν e M² 472 βλήται d : βλήσεται o : βλέσεται
 U²

ἀλλ' εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσὶν, 475
'Αντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχέη."

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
"ἔσθι' ἔκκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἅπιθ' ἄλλη,
μή σε νέοι διὰ δῶματ' ἐρύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα." 480

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν·
ᾧδε δέ τις εἶπεςκε νέων ὑπερηνορέοντων·
"Ἀντίνο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
οὐλόμεν', εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεὸς ἐστι.
καί τε θεοὶ ξεινοῖσιν ἑοικότες ἀλλοδαποῖσι, 485
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες."

ᾧς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες, ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῳ μέγα πένθος ἄεξε
βλημένου, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροϊν, 490
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

Τοῦ δ' ὥς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῳῇσιν ἔειπεν·
"αἶθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων."
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν· 495
"εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρησι γένοιτο·
οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐϋθρονον Ἡῶ ἴκοιτο."

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
"μαῖ, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
'Αντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικε. 500
ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσαν τε,

475-480 νοθεύονται 5' schol. uncino simplici incl. M⁴ R⁸ 479 ἐρω-
γῶσ' g 487 ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας τῶν ἀνθρώπων καθορᾶν Plat. Soph.
216 B ὑφορῶντες e: ἐσορῶντες Diod. i. 12. 10: ἐφέποντες Himer.
or. iv. 3 494 ἀργυρότοξος a d l 496 τέκος c g i j L⁴ Pal. v. l.
ap. Eust. 500 κηρὶ] νυκτὶ V¹ 501-504 νοθεύει Ἀρίσταρχος
δ' schol.

οὔτος δὲ θρήνυι πυρμυὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.”

Ἡ μὲν ἄρ’ ὥς ἀγόρευε μετὰ δμῳῇσι γυναιξίν, 505

ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ’ ἐδείπνει διὸς Ὀδυσσεύς.

ἡ δ’ ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηγύδα διὸν ὑφορβόν·

“ ἔρχεο, δι’ Εὐμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι ἢδ’ ἐρέωμαι

εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἡὲ πέπυσται 510

ἡ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικε.”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συνβῶτα·

“ εἰ γάρ τοι, βασιλεία, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·

οἷ ὃ γε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.

τρέϊς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ’ ἡματ’ ἔρυσα 515

ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἐμ’ ἔκετο νηὸς ἀποδράς·

ἀλλ’ οὐ πῶ κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.

ὥς δ’ ὅτ’ αἰοῖδον ἀνὴρ ποτιδέρεται, ὅς τε θεῶν ἔξ

αἰείδῃ δεδαῶς ἔπε’ ἱμερόεντα βροτοῖσι,

τοῦ δ’ ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότε’ αἰείδῃ· 520

ὥς ἐμὲ κείνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.

φησὶ δ’ Ὀδυσσῆος ξείνος πατρώϊος εἶναι,

Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.

ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ’ ἔκετο πῆματα πάσχων,

προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ’ Ὀδυσῆος ἀκυῦσαι 525

ἀγχού, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμῳ,

ζωοῦ· πολλὰ δ’ ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμενδε.”

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

“ ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν’ ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.

οὔτοι δ’ ἡὲ θύρῃσι καθήμενοι ἐψιαδάσθων 530

ἡ αὐτοῦ κατὰ δώματ’, ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὐφρων.

αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ’ ἀκήρατα κείτ’ ἐνὶ οἴκῳ,

506 ἐδείπνει ed. pr., cf. ἐκόσμεε Ξ 388, μετεφώνει Σ 323 in quarto pede: ἐδείπνει Pal. 508 δι’] δὴ a c i, cf. π 461 φ 234 509 νῦν

προσφθέγγομαι ἢ προσδέξομαι U⁵ ss.: προσφθέγγομαι J, γρ. U⁵ 514 οἶά γε M²: οἶ’ ἄγε L⁵ P²: ἡ ὄγε H³ p 516 γὰρ μ’ a d f l

525 πρόχυν κυλινδόμενος g P⁵ ss. 526 ἐνὶ f U⁵: ἐπὶ L⁵ 529 ἵν’ ἀντίοον P⁵, γρ. H³

σίτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν,
οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίονας αἶγας, 535
εἰλαπινάξουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
αἰψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.” 540

ἌΩς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπαρεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
αἰψα δ' ἄρ' Εὖμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
οὐχ ὀράας ὃ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσι ἔπεσσι; 545
τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
αἶ κ' αὐτὸν γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.” 550

ἌΩς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἐ θυμὸς
ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυῖη. 555
εἰ δέ κέ σε γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρητίζεις· σίτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλησι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 560
“Εὔμαι', αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι

533 μὲν L⁸: μέν τ' cet. 534 ἡμετέρου vulg.: ἡμέτερον a k Br
R² U¹ U⁸: ἡμέτερόν γε d, cf. β 55 η 301 537 καταίνεται d:
καταύεται c: κτάνεται f P⁶ U⁸ 540 ἐλθών g Mon. Pal. 542 κανά-
χησε g γρ. U⁸, v. l. ap. Eust. ed. pr.: κονάχησε j O 545 νῖα
d1 οἷσιν pro πᾶσιν Origen. c. Cels. iv. 94. 226 547 om. g k
555 πόσιν d: πόσι f1 πεπαθοίης p

κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπέει·
 οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμῆν δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν.
 ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει. 565
 καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
 οὐ τι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
 οὔτε τι Τηλέμαχος τό γ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
 τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
 μέναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥελιον καταδύντα· 570
 καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἡμαρ,
 ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί· εἴματα γάρ τοι
 λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτός, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἰκέτευσα.
 ὦς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
 τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια· 575
 “οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὖμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
 ἦ τινά που δείσας ἐξαίσιον ἦε καὶ ἄλλως
 αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.”
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα·
 “μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἃ πέρ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος, 580
 ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορέοντων.
 ἀλλὰ σε μέναι ἄνωγεν ἐς ἥελιον καταδύντα.
 καὶ δὲ σοὶ ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ᾧ βασιλεια,
 οἷν πρὸς ξείνων φάσθαι ἔπος ἦδ' ἐπακούσαι.”
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 585
 “οὐκ ἄφρων ὁ ξείνος οἶεται, ὥς περ ἂν εἴη·
 οὐ γάρ πώ τις ᾧδε καταθυγρῶν ἀνθρώπων
 ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώνται.”

563 ἀνεδέγμην Br C P¹ U¹ U⁴ V⁴ 564 χαλεπὸν efijk Pal.
 565 om. beij H³ Mon. ἥκει f P³ U⁸: ἥκε M⁴ U²: ἵκειν d
 568 a δμῶν οἱ κατὰ δώματ' ὀδυσσῆος θείοιο hab. p Mon. (= 402)
 577 a ὕβριν ἀλυσκάζειν ἀνδρῶν ὑπερηνορέοντων g P⁵ (marg. ὕρα rubr.)
 (vacat L⁸) = 581 578 κακῶς L⁸ ed. pr.: κακὸν Eust.
 δ' om. df L⁸ P¹ 581 ἀλυσκάζων vulg. (ἐν τοῖς πλείστοις schol.):
 ἀλισκάζων af: ἀλυσκάζειν L⁸: ἀναγκάζων P⁶ 586 ὥς H³ L⁴ Pal.
 U⁵, L⁸ corr.: ὥς cet. (ὅς ὥσπερ P⁶) 587 πω codd.: που Eust.

Ἥ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευεν, ὁ δ' οἷχετο δῖος ὑφορβὸς
μνηστῆρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 590

αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
“ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
σὸν καὶ ἔμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδ' ἐστὶ πάντα μελόντων.
αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ 595
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
“ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειεληήσας·
ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά· 600
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.”

ᾧ φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίδυρον,
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
βῆ ρ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε
πλείον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὀρχηστῷ καὶ ἀοιδῇ 605
τέρποντ'· ἦδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἡμαρ.

589 φχ. cet. 592 πευθοῖαθ' P⁶ 593 κύνα f: κύνας U²: κοῖνα
Pal. corr. 595 σάο M²: σάου V¹ 596 ἀχαιοί a b c d i l
599 διεληνήσας M², γρ. U⁵, gl. H³ K V³ 602 ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη
H³ M² Pal. P² (ἔθεν) e 603 a αὐτὰρ ἐπεὶ δέειπνε καὶ ἤραρε θυμὸν
ἐδωδῇ hab. p Mon. (περισσὸς εἰς ἐκ τῶν β p): uncino simplici incl. R⁸
(= ε 95 ξ III)

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ

ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστν
 πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
 ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς
 οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀράσθαι.
 Ἄρναϊος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ 5
 ἐκ γενετῆς· Ἴρου δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
 οὔνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
 ὃς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
 καὶ μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “εἵκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη. 10
 οὐκ αἶεις ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
 ἐλκόμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.”
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “δαιμόνι', οὔτε τί σε ρέζω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω, 15
 οὔτε τινα φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
 οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
 ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
 ὥς περ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάξειν.
 χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίσσο, μή με χολώσης, 20
 μή σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χεῖλεα φύρσω
 αἵματος· ἥσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
 αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι οἶω
 δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃ· Ὀδυσῆος.”

3 ἀζυγὲς c πινέμεν c: ἡδὲ πιέμεν e (ἰδὲ coni. Bothe) 5 θέτό
 οἱ ποτε μήτηρ E. M. 146. 12 δειλὴ pro πότνια V¹ 6 γενεῆς v. l.
 ant. (διχῶς) 7 οὔνεκεν ἀγγέλλεσκε U⁶ κέν τις L⁸ ed. pr.
 14 δ' ἀπαμειβόμενος c e f i 15 ρέξα h 17 ἀμφοτέρωθ' E. M.
 809. 12, fort. U⁸ 24 αὐτίς ἔσω μεγάρων L⁸, γρ. P⁶, ed. pr. (μέγαρον)
 (= ψ 24)

Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης· 25
 “ὦ πόποι, ὥς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
 γρη῏ καμινοὶ ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
 κύπτων ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὁδόντας
 γναθμῶν ἐξελάσαιμι συνὸς ὥς ληϊβοτείρης.
 ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε 30
 μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;”

Ἦς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
 οὐδοῦ ἐπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
 τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
 ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστήρεσσιν· 35
 “ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
 οἷν τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
 ὁ ξείνος καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοϊν
 χερσὶ μαχέσσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.”

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες, 40
 ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἡγερέθοντο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “κέκλυτέ μευ, μνηστήρες ἀγήνορες, ὅφρα τι εἴπω.
 γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί, τὰς ἐπὶ δόρπῳ
 καθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες. 45
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
 αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
 πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἔασομεν αἰτήσοντα.”

Ἦς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος. 50
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ φίλοι, οὐ πως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
 ἀνδρα γέροντα, δῦή ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ

27 καμινῶ, ἐν πολλοῖς H³ 28 δέ κε Ag. (σχεδὸν πᾶσαι schol.):
 δ' ἐκ codd.: δέ γε U⁸ 35 μετεφώνεε b c C L⁴ M² R⁸: προσεφώνεε
 e g ed. pr.: ἐπεφώνει U⁸ 38 τε καὶ codd. praeter Pal.
 40 γελάοντες U⁸: γελάσαντες Mon. 44 κέεται M² P³ 47 ἐθέ-
 λησθα d 51 τὸν δὲ c e Pal.: τῶν p τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε πολὺτλας
 δῖος Ὀδ. j

ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον, 55
 μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείῃ
 πλήξῃ ἀτασθάλων, τούτῳ δέ με ἴφι δαμάσση.
 ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπόμνουν ὡς ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς αὖτις μετέειψ' ἱερὴ Ἰς Τηλεμάχοιο· 60
 “ξείν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
 δείδιθ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται ὅς κέ σε θεῖνῃ.
 ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆς,
 Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.” 65
 ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηρούς
 καλοὺς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι
 στήθεά τε στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη 70
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἦλδ' ἀνε ποιμένι λαῶν.
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
 ὦδε δέ τις εἵπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ἦ τάχα Ἴρος Αἶρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει,
 οἷον ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.”
 ὦς ἄρ' ἔφαν', Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός· 75
 ἀλλὰ καὶ ὥς δρηστήρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη
 δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
 Ἀντίνοος δ' ἐνέειπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “νῦν μὲν μήτ' εἷης, βουγαίε, μήτε γένοιο,
 εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δεΐδιας αἰνῶς, 80

56 ἐπ' delendum παχείη ad gijl Eust., cf. Φ 590 57 ἀτασθαλέων
 h ἀνάσση Br V⁴ 58 ἐπώ(ό)μνουν vulg. : ἐπ- Ar. : ἀπώ(ό)μνουν
 a d l L⁴ Eust. 59 om. g Eust. puncto rubro not. P⁵ 60 μετέφη
 a d l 65 εὐρύμαχος τε καὶ ἀντίνοος P¹⁸ b c e f g i ed. pr. 67 ῥάκει
 Eust. 1835. 10 73 ἄξει Z, γρ. U³ : Ap. lex. in v. Ἐπίσπαστον
 75 κακὸς C L⁵ L⁸ P¹ U⁸ ed. pr. 76 μνηστῆρες f C O Dion. Hal.
 Ant. Rom. vii. 72 78 αλ[xii litt.] ἐνέ P¹⁸ : ἐνέειπεν U⁸ V³, fort.
 Pal., cf. π 417 79 βουγῆι Zen. ad N 824 : βουκαίε alii

ἄνδρα γέροντα, δῦή ἀρημένον, ἥ μιν ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν σ' οὗτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται.
 πέμψω σ' ἡπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 εἰς Ἑχeton βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, 85
 ὅς κ' ἀπὸ ῥίνα τάμησι καὶ οὔατα νηλεῖ χαλκῷ,
 μήδεά τ' ἐξερύσας δῶή κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι."

ἌΩς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυνῖα
 ἐς μέσσον δ' ἀναγον· τῷ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
 δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς 90
 ἣ ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὐθι πεσόντα,
 ἥέ μιν ἦκ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασsaίαιτ' Ἀχαιοί.
 δὴ τότ' ἀνασχομένω ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον 95
 Ἴρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσευ ὑπ' οὔατος, ὅστέα δ' εἴσω
 ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἶμα,
 καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
 λακτίζων πρὸς γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
 χεῖρας ἀνασχομένοι γέλῳ ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 100
 ἔλκε διέκ προθύροιο λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἔκετ' αὐλήν
 αἰθούσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς
 εἶσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο σύας τε κύνας τ' ἀπερύκων, 105
 μηδὲ σύ γε ζείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
 λυγρὸς ἐών, μή πού τι κακὸν καὶ μείζον ἐπαύρη·"

Ἥ ῥα καὶ ἀμφ' ὥμοισιν ἀεικέα βάλλετο πῆρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

86 τάμη e i 88 τόνδ' j ἦλυθε g k ed pr., cf. κ 31 ω 49
 91 ἐλάσ' εἴως e M² 97 ἦλθεν ἀνὰ g k ed. pr. 98 χανῶν ed.
 Aeolica 99 ποτὶ a b d f k: ποσὶ cet. 105 ἦσο] κεῖσο k M²,
 cf. φ 122 ubi διχῶς Ar. κεῖσο et ἦσο, v 262 (ἦσο) κύνας τε σύας
 g k ed. pr. 107 ἐπαύρης g ed. pr.: ἐπαίρει Pal. ἄλλο πάθησθα γρ.
 Mon.

ἄψ δ' ὃ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
ἦδ' ὃν γελῶντες καὶ δεικανόωντο ἔπεσσι· 111

ᾧδε δέ τις εἶπεςκε νέων ὑπερηνορέοντων· 111 a

“Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὃς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλγτεύειν ἀπέπασας
ἐν δῆμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἡπειρόνδε 115
εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.”

ᾧς ἄρ' ἔφαν, χαῖρεν δὲ κληιδόνη διὸς Ὀδυσσεύς.
Ἀυτῶος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν αἰέρας 120
καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο φώνησέν τε·

“χαῖρε, πάτερ ᾧ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι· 125

τοίου γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῆσον Δουλιχιῆα ἐὺν τ' ἔμεν ἀφνειὸν τε·
τοῦ σ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
τοῦνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον·
οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο 130
πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρη·
ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,

110 δ' ὃ γ' e L⁸ U⁶: δ' ἄρ' cet. 109 d 111 γελάωντες d Br
H³: -οντες vulg.: γελοῖωντες Eust. 1895. 30, cf. v 347, 390 ἐδεικ-
aefj1 111 a hab. fh L⁴ Pal., om. cet. (= β 324) 113 ὅσσα
ad1 115, 116 οὔτοι οἱ δύο ἐκ τῶν ἄνωθεν [84, 85] μετήχθησαν...
διὸ περιγράφονται schol. 118 ἀμφίνομος k U⁸ 119, 120 om.
R² R⁶ U¹ 122 ἔς περ cj Pal. U⁵ Eust.: ὥσπερ cet., cf. v 199
126 τοιούτου p Eust. 130 ... διὸ καὶ Ζηνόδοτον εὐθύνοισι γράφοντα
οὐθὲν ἀκιδνότερον Ammon. in v. Οὐδέν γῇ ἐκτρέφει Georgides in
Boissonad. An. i. 70 131 om. H³ L⁸ Pal. U⁵ Plut. cons. Apoll.
104 D 132 φασὶ e H³ M² Mon. Pal. U⁸ 133 ἐρώη P⁶

- καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ. 135
 τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 οἶον ἐπ' ἡμάρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιω ὄλβιος εἶναι,
 πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
 πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι. 140
 τῷ μὴ τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
 ἀλλ' ὃ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
 οἷ' ὁρώ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανώοντας,
 κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
 ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἵης 145
 δρῶν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν· ἀλλὰ σε δαίμων
 οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μῆδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
 ὅππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἀναιμωτὶ γε διακρινέεσθαι οἴω
 μνηστῆρας καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθῃ." 150
 ὧς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιθεῖα οἶνον,
 ἄψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη 155
 Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἱφὶ δαμῆναι.
 ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείρῃ,
 μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα 160
 θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
 μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ νιέος ἢ πάρος ἦεν.
 ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσευ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 "Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὗ τι πάρος γε,

148 μήποτε νοστήσαι τε Plut. Hellen. 26 = 297 B 149 διακρινθή-
 μεναι οἴω Plut. fort. Rom. 326 C 153 διὰ g ed. pr. : κατὰ cet.

154 κεφαλὴν a d l Mon. U⁸, cf. 240 θυμός e g j v. l. ap. Eust.
 155 om. U⁵ 160 θέλειε f Mon. O, R¹² ss., γρ. Br V² V³

μνηστῆρεςσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης· 165
 παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
 μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,
 οἷ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὅπιθεν φρονέουσι.”

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμὶν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες. 170
 ἀλλ' ἴθι καὶ σῶ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκευθε,
 χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
 μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
 ἔρχεν, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεῖ.
 ἦδῃ μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα 175
 ἥρῳ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραῦδα, κηδομένη περ,
 χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ὑλοιφή· 180
 ἀγλαῖην γὰρ ἔμοί γε θεοί, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 ὤλεσαν, ἐξ οὗ κείνος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν.
 ἀλλὰ μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἴπποδάμειαν ἄνωχθι
 ἐλθέμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήτεον ἐν μεγάροισιν·
 οἷη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.”

ᾧς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει 185
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
 εὖδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθειν δέ οἱ ἄψα πάντα 190
 αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῇρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
 ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαίατ' Ἀχαιοί.
 κάλλει μὲν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν

166 ἦεν **d1q** 167 ὀμιλεῖν] ἐπαινεῖν **e1k**, γρ. Br R¹², cf. h. Herm. 457 μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισιν 173 πρόσωπον **d**
 174 ἔρχεο **d** 178 κηδομένη] μετὰ τοῦ ἰ ἀντὶ τοῦ κηδενούση πρὸς τὸ
 χ [X 416] schol. 184 οὐκ εἴσειμι **e1k**, γρ. Br τινὲς ap. schol. :
 οὐ κείσ' εἶμι cet. 184 a μίσγεσθαι μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη
 hab. **a d** Br P¹ U⁸ (cf. ξ 27) 190 κλισμῶ τῆος Nauck δῖ' Ἀφρο-
 δίτη Zen. (ap. schol. 197) 192 πρόσωπά τε **g** : -ώπατε O corr. :
 πρόσωπα τὰ Ap. lex. in v. Κάλλει : πρόσωπα plures codd. Eust.

ἄμβροσίῳ, οἷῳ περ ἔϋστέφανος Κυθήρεια
 χρίεται, εὖτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσουνα θῆκεν ἰδέσθαι, 195
 λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἐλέφαντος.
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξας' ἀπεβήσето διὰ θεάων,
 ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο
 φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
 καὶ ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειᾶς φώνησέν τε· 200
 “ἦ με μάλ' αἰνοπαθῇ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν.
 αἴθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἀγνῇ
 αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλιον
 παντοίην ἀρετήν, ἐπεὶ ἕξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.” 205
 ὦς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δυ' ἔποντο.
 ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
 ἄντα παρειᾶων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα· 210
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθην,
 πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 ἦ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
 “Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα· 215
 παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐσσι καὶ ἦβης μέτρον ἰκάνεις,
 καὶ κέν τις φαίῃ γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός,
 ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὀρώμενος, ἀλλότριος φῶς.
 οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὐδὲ νόημα, 220
 οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,

194 εἰς ἐρόεντα J ed. pr. : ἐρόεντα γρ. V⁵196 λευκοῦ γρ. U⁵197 εἰποῦσ' P² ἀπέβη γλαυκῶπις ἀθήνη Pal. 199 om. V²

200 εἰπέ τε μῦθον Mon. 211 ἀμφίπολοι ... κεδναὶ ... παρέσταν

V¹ δέ οἱ ἄρα d¹ U⁵ 212 ἔρως C L⁵ Pal., P² ss., γρ. U⁵ ἔθελγενh k Pal., γρ. U⁵ 214 δ' ἄρα e f H³ M² Pal. 220 ἐναίσιμοι]

ἐνάρσιμοι Pal. : ἔμπεδοι C (ex 215)

ὅς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτως.

πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν

ἦμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς;

σοί κ' αἰσχος λῶβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.”

225

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα·

“ μήτερ ἐμή, τὸ μὲν οὖν σε νεμεσσωμαι κεχολῶσθαι·

αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,

ἔσθλά τε καὶ τὰ χέρεϊα· πάρος δ' ἔτι νῆπιος ἦα.

ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένος πάντα νοῆσαι·

230

ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος

οἷδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἄρωγοί.

οὐ μὲν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη

μνηστήρων λότῃτι, βίῃ δ' ὅ γε φέρτερος ἦεν.

αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,

235

οὕτω νῦν μνηστήρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι

νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,

οἱ δ' ἐντοσθε δόμοιο, λελῦτο δὲ γυῖα ἑκάστου,

ὥς νῦν Ἴρος κείνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν

ῆσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,

240

οὐδ' ὀρθὸς στήναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι

οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.”

ᾧ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

Εὐρύμαχος δὲ ἔπεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·

“ κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,

245

εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἂν Ἴασον Ἀργὸς Ἀχαιοί,

πλέονες κε μνηστήρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν

ἦῳθεν δαινύατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν

223 εἴ τι M² Mon. Pal. R² U⁶ U⁷ U⁸ Eust. (οὕτως schol.): τις vulg. :

τοι ef 225 γένοιτο Porph. qu. Il. 334. 20: γένηται C 229 ath.

Aristoph. Ar. μέγας δέ κε νῆπιος εἶην, γρ. schol. 238 λέλυντο

g Mon., H³ corr. οἱ δὲ καὶ ἔκτοσθεν μεγάρων εὐναιεταόντων k U⁸

239 γοῦν R⁷ marg., γρ. H³ 240 κεφαλῇ cij k: -ῇν vulg., cf. 154

241 ὀρθῶς a c d l L⁴ U⁸ δύναται στήναι j k L⁸ 242 οὐδ'

ὅπῃ οἱ νόστος e γοῦνα U⁶ 246 γ' ἐσίδοιεν Strab. 369, cf. p 9

h. Apoll. 341 al. 248 δαίνυντ' ei L⁸ Pal.

εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἵσας.”

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια· 250

“Εὐρύμαχ', ἣ τοι ἐμὴν ἀρετὴν εἰδός τε δέμας τε

ᾤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον

Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.

εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,

μειζόν κε κλέος εἶη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως. 255

νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.

ἣ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,

δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·

‘ὦ γύναι, οὐ γὰρ οἶω ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς

ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι· 260

καὶ γὰρ Τρώας φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,

ἡμὲν ἀκοντιστὰς ἡδὲ ῥυτῆρας οὔστῳ

ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ κε τάχιστα

ἔκριναν μέγα νείκος ὁμοίου πολέμοιο.

τῷ οὐκ οἶδ' ἣ κέν μ' ἀνέσει θεός, ἣ κεν ἁλώω 265

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.

μεμνησθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν

ὥς νῦν, ἣ ἔτι μᾶλλον ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος·

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενεΐησαντα ἴδῃαι,

γῆμασθ' ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα· 270

κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελείται.

νῦξ δ' ἔσται ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ

οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.

ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·

μνηστήρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο, 275

οἳ τ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα

μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοισ ἐρίσωσιν·

254 ἐκεῖνος om. εἰ cd P¹ 256 ἔχομαι d1: ἄχθομαι L³ P⁵, U⁸
corr. R¹⁰ ss.: ἄχυνμαι L⁵ P² ἐπέ(γ)χευεν ad: ἐπέκλωσε g (cf. τ 129)

263 μάλιστα e1 265 ἣ CL⁵ M² P² P³ U² U⁸: εἴ cet.

271 τὼς leg. Ar. B 330: θ' ᾧ Herod. ib. efk H³ L³ Eust.: δ' ᾧ cet.

275 προσπάροιθε e

αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἵφια μῆλα,
 κούρης δαίτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
 ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοντον νήποινον ἔδουσιν.” 280

Ἔως φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 οὐνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
 μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “ κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 285
 δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλησιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνείκαι,
 δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
 ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἔμεν οὔτε πη ἄλλη,
 πρὶν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.”

Ἄως ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος, 290
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.

Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
 ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
 χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρνῖαι.
 ὄρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε, 295
 χρύσειον, ἡλέκτροισιν ἑρμένον, ἡέλιον ὥς.

ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν
 τρίγληνα μορούετα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
 ἴσθμιον ἥνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα. 300
 ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν,
 τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.

Οἱ δ' εἰς ὀρχηστὺν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν. 305
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν.

279 κούρης... φίλῃσι f M² Pal. R³ U⁵: κούρης o ἔργα c Mon.

280 ἥδ' ἐκεν g 282 εὐτελὲς τοῦτο. διὸ καὶ κεράνιον παρέθηκεν
 Ἀριστοφάνης schol. 286 ὥς b 287 εἴη U⁶ 289 σέ γε

α1 295 Εὐρύμαχος Paus. ix. 41. 5 περικαλλέα Mon.

296 ἐργμένον a Br L⁵ P⁵ 298 ἀνεδέξατο e 302 σιγαλόεντα
 C Pal.

αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἴστασαν ἐν μεγάροισιν,
 ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θήκαν,
 αὔα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ,
 καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὺς δ' ἀνέφαινον 310
 δμῳαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “δμῳαὶ Ὀδυσσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' αἰδοίη βασιλεία·
 τῇ δὲ παρ' ἡλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν 315
 ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἣ εἴρια πείκετε χερσίν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
 ἦν περ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐϋθρονον Ἠῶ μίμνειν,
 οὗ τί με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.”
 ᾧς ἔφαθ', αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο. 320
 τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνένιπε Μελανθῶ καλλιπάρης,
 τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
 παῖδα δὲ ὥς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
 ἀλλ' ἦ γ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν. 325
 ἦ ῥ' Ὀδυσῇ ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
 “ξέινε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
 οὐδ' ἐθέλεις εὖδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθών,
 ἥε που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις,
 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 330
 ταρβείς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ
 τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις.
 ἦ ἀλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;

307 ἴστασαν **h j k**: ἴστασαν cet., cf. γ 182 308 ἐπὶ **efj**
 309 om. R² 314 ἔρχεσθαι H³ L⁴ Pal.: ἔρχεσθον L⁵ 321 ἐνένιπτε
a d l Mon.: ἐνένισπε H³ P², cf. π 417 323 θυμοῦ H³ L⁸ Mon. Pal.
 U⁶ 324 σχέθε **e i j** L⁸ Mon. v. l. ap. Eust. 326 ἐνένιπτεν
a d l: -ισπεν **f p**, cf. π 417 327 ἐκπεπετασμένος **f**, cf. 160
 330-332 ἀθετοῦνται τρεῖς ὥς ἐκ τῶν ἐξῆς [390-392] μετατιθέμενοι schol.
 uncino incl. M⁴ R⁸ 330 θαρσαλέος **ce** L⁴ Pal. 332 μεταμῶλια
ef g j Mon.

μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῆ,
ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῆσι 335
δῶματος ἐκπέμψῃσι φορύξας αἵματι πολλῷ.”

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἐλθών, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεῖσσι τάμησιν.”

Ὡς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας. 340

βὰν δ' ἵμεναι διὰ δῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γυνῆ ἐκάστης
ταρβοσύνη· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτήρσι φαείνων αἰθομένοισιν
ἐστήκειν ἐς πάντας ὀρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ὄρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο. 345

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἄρχ' ἀγορεύειν,
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλω δ' ἐτάροισιν ἔτευχε· 350

“ κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἄθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
κὰκ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες οὐδ' ἡβαιαί.” 355

Ἡ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον·
“ ζεῖν, ἦ ἄρ κ' ἐθέλοις θητενέμεν, εἰ σ' ἀνελοίμην,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς—μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται—
αἵμασιός τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἔνθα κ' ἐγὼ σίτου μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι, 360

334 μή πού τις δ 335 κεκοπῶς j schol. (διὰ τοῦ φ), cf. N 60
339 γε διαμελιστὶ δ L⁵ 341 διὰ] κατὰ j γυνῆ] βία Pal., cf.
μ 279 344 ἐστήκειν Pal. P⁶: εἰστ- H³ K v. l. ap. Eust.: ἐσ(εἰσ)-
τήκει cet., cf. p 359 χ 275 ἐς πάντας] ἅπαντας ad l r 345 ὀρμαινε
codd. ἀτέλεστα d l γένοιτο e: γένοιντο L⁴, H³ corr. 348 λαερ-
τιάδην ὀδυσῆα e M² Mon. ed. pr. (cf. v 286) 349 ἦρχ' codd.
350 γέλω N R¹⁰ uv. V¹, L⁸ corr.: γέλων vulg.: γέλωτ' U⁸ ἄρα
τοῖσιν cf Pal. ἔχευε q: ἔθηκε d k 355 κὰκ Barnes: καὶ codd. (γρ.
κὰκε R¹²), cf. δ 72 356 μεγίσθυμον Mon., γρ. R¹² 360 ἐνθάδ' g o L⁶

εἵματα δ' ἀμφιέσσαιμι ποσὶν θ' ὑποδήματα δοῖην.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
 ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
 βούλεια, ὅφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο 366
 ὦρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
 ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
 καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχois, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργον
 νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρείῃ. 370
 εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἳ περ ἄριστοι,
 αἰθωνες μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
 ἥλικες ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 τετράγνουν δ' εἴη, εἵκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρω·
 τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην. 375
 εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
 σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνέη πάγχαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
 τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγύντα,
 οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστέρ' ὄνειδίζων ἀγορεύεις. 380
 ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 καὶ πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἡδὲ κραταιός,
 οὔνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖς.
 εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 αἰψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα, 385
 φεύγοντι στείνοιτο διὰ κροθύροιο θύραζε.”

ᾧς ἔφατ', Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ἂ δεῖλ', ἡ τάχα τοι τελέω κακόν, οἷ' ἀγορεύεις
 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 390

364 ἔχη e ἀνατλον C R¹⁰ 370 κνέφεος d e k r P¹
 371 ὥσπερ k, γρ. H³: ὅσσοι e 374 χῶρος k o 383 οὐτιδανοῖσιν
 k, γρ. R¹² 386 φεύγοντες στείνοιτε e M² P⁵ καὶ ἐκ e h
 μεγάροιο Rhianus a d h l 388 χαλεπῷ ἡνίπαπε μύθῳ j
 390 θαρσαλέος p H³ L¹ L⁴, cf. 330

ταρβεῖς· ἡ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἡ νύ τοι αἰεὶ
 τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμῶνια βάσεις.
 ἡ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;”

Ἦς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀμφινόμου πρὸς γούνα καθέζετο Δουλιχίης, 395
 Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δ' ἄρ' οἶνοχόον βάλε χεῖρα
 δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
 αὐτὰρ ὃ γ' οἰμῶξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρο σκιδέντα,
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· 400
 “ αἶθ' ὥφελλ' ὁ ξείνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι
 πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὐ τι τόσον κέλαδον μετέθηκε.
 νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδὲ τι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.”

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο· 405
 “ δαιμόνιοι, μαίνεσθε καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
 βρωτῶν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὕμῃ ὀροθύνει.
 ἀλλ' εἴ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
 ὅπποτε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὐ τιν' ἐγὼ γε.”

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες 410
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
 τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε
 Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτος·
 “ ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δῆ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαῖνοι· 415
 μήτε τι τὸν ξείνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλοι
 δμῶν, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο.
 ἀλλ' ἄγε, οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·

392 μεταμῶλια f g p, cf. β 98 393 hab. c e f g, om. cet.
 402 πρὶν γ' U⁸ μετέθηκε A g. (πᾶσαι): μεθέηκε codd. 403 πτωχῶ
 d, γρ. Br, leg. Eust.: πτωχὸν e 405 μετέφη a d l 407 θεός j
 Eust. 409 εἶποτε c 413 hab. g i j Pal., om. cet. (= π 395)
 418 ἄγε d P¹: ἄγετ' cet.

τὸν ξείνον δὲ ἔωμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος 420
 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.”

ἌΩς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπε.
 τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἦρως,
 κῆρυξ Δουλιχιδεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
 νόμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσι 425
 λείψαντες μακάρεσσι πῖον μελιηδέα οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 βάν ῥ' ἵμεναι κείοντες ἑὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

420 δ' εἰῶμεν f j p
 9 Br M² Mon. Pal.

μεγάροισιν ἔκηλον Rhianus
 426 σπείσαντες c e i j Pal.

425 νόμησαν
 427 cf. γ 342

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε’ ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
 πάντα μάλ’, αὐτὰρ μνηστήρας μαλακοῖς ἐπέεσσι 5
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 ἐκ καπνοῦ κατέθηκ’, ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἔωκει,
 οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ’ αὐτμή.
 πρὸς δ’ ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων, 10
 μή πως οἶνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὕμιν,
 ἀλλήλους τρώσῃτε κατασχύνητέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.”
 Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν· 15
 “μαῖ’, ἄγε δὴ μοι ἔρυσον ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,
 ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
 καλά, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
 πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ’ ἔτι νήπιος ἦα.
 νῦν δ’ ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν’ οὐ πυρὸς ἴξερ’ αὐτμή.” 20
 Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·
 “αἶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιо
 οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 ἀλλ’ ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οὔσει;

Νίπτρα Aelianus 1 ἀπελείπετο g 4-12 οἱ ἀστερίσκοι ὅτι
 ἀναγκαίως ἐνθάδε schol. (= π 281-298), asteriscos circumpunctos
 praebent H³ V⁴, invenit et Eust. (κεῖται πρὸ ἐνὸς ἐκάστου στίχου
 ἀστερίσκος δίχα ὀβελοῦ, ὡς ἐνταῦθα τῶν στίχων ἄριστα κειμένων)
 17 καταθέομεν g U⁶ 18 om. d 19 δὴν ἄρ pro πατρὸς d
 20 ἵκετ’ e i L⁸ M²; ἴξερ’ L⁵ Pal. 24 ἀλλ’ εἴ τις τοι j, γρ. ἀλλ’
 εἴ τις δῆτοι Br

δμῶας δ' οὐκ εἶας προβλωσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον.” 25

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
“ξείνος ὄδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε
χοῖνικος ἄπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.”

Ἦς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων. 30

τῷ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
ἔσφόρεον κόρυθ' αἶ τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
χρῦσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα· 35

“ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι.
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμοι
εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὥς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο.
ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.” 40

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε μῆδ' ἐρέεινε·
αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
ὄφρα κ' ἔτι δμῶας καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω· 45
ἦ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶ ἕκαστα.”

Ἦς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διέκ μεγάραιο βεβήκει
κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο καὶ Ἡῶ δι' αὖν ἔμιμνεν. 50
αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστῆρεςσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.

Ἡ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,

27 ἐνέξομαι fort. interpretatur Heliodorus ap. Ap. lex. in v. Ἀνέξομαι
30 θαλάμων Mon. 34 φάος v. l. ant. (ἐν τισι schol.)

38 ὕψος c d j 40 θεῶν R¹, Plutarch. ap. Stobaeum Flor. 33. 17

43 θεοῦ quidam ap. Eust. 44 καταλέξε' U⁸ αὐτὸς J U⁵

46 ἀμφὶς codd. em. Bekker 51 μεγάρῳ c e g h i Pal. : προδόμῳ

Mon. : μεγάροις vulg.

Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἥε χρυσήν Ἀφροδίτῃ.
 τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφίξε, 55
 δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων
 ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἦκε
 προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
 ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο. 60
 αἱ δ' ἀπὸ μὲν σίτον πολὺν ἤρεον ἠδὲ τραπέζας
 καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
 πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
 νήησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
 ἦ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθῶ δευτέρου αὐτίς· 65
 “ξείν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνήσεις διὰ νύκτα
 δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
 ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
 ἦ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἴσθα θύραζε.”
 Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “δαιμονίη, τί μοι ᾧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
 ἦ ὅτι δὴ ρυπόω, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἶμαι,
 πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
 τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον 75
 ὀλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη
 τοίῳ, ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῳες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ
 οἴσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἦθελε γάρ πον· 80
 τῷ νῦν μή ποτε καὶ σύ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσῃς

57 θρήνυς L⁸ ἦεν gj 58 ἐνθ' ἐπιβάλλεται h 61 τράπεζαν
 f Athen. 12 A 62 om. d1 δέπας R⁴, cf. o 466 64 φάος
 P⁵: φάος τ' E. M. 565. 39: φόος b L⁴ 65 ἐνένιπε a d1: -ισπε f,
 cf. π 417 65 sq. Μελανθοῦς λαιδορία Paus. x. 25. 1 69 ἦσθα a b g l
 L⁴ 72 ἦ ὅτι τοι ρυπαρὰ κατὰ χροὶ g λιπόω U²: οὐ λιπόω o Mon.
 γρ. U⁵ Eust. 73 ἰκάνει k, γρ. M² U⁵, cf. ψ 623 76, 77 om. P³
 77 om. d1 81 πάμπαν o, γρ. P⁷

ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι·
 μή πῶς τοι δέσποινα κοιεσσαμένη χαλεπήνη,
 ἣ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
 εἰ δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν, 85
 ἀλλ' ἥδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκκῃτι,
 Τηλέμαχος· τὸν δ' οὐ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 λήθει ἀτασθάλου· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.”

ἌΩς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
 ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 90
 “ πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδεές, οὐ τί με λήθεις
 ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
 πάντα γὰρ εὖ ἥδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
 ὥς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 ἀμφὶ πόσει εἶρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.” 95

Ἡ ῥα καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “ Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἡδ' ἐπακούσῃ
 ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.”

ἌΩς ἔφαθ', ἣ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φερουσα 100
 δίφρον ἐϋξέστον καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς.
 τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;” 105

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 νεικέοι· ἥ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
 ὥς τέ τευ ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεοῦδης
 ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων 110

82 ἀγλαΐη R² R⁶ U¹ τὴν ο L⁸ Mon. W 83 ἦν πως γρ. U⁵
 (ἡ γραφὴ schol.): μή πως codd. (τὰ εἰκαιότερα schol.) 90 cf. π 417
 93 εἶδησθ' x Mon.: οἶδησθ' f U⁸ 101 αὐτῷ g j k: αὐτοῦ cet.
 103 ἦρχε codd. 105 ἦς a 110 om. Plat. rep. 363 B, Plut. ad
 princ. inerud. 3 = 780 F, Themist. or. xv. 189 A, Philodemus (uv.)
 περὶ ἀγ. βασ. xii. 27

εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
 πυροῦς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ,
 τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
 ἐξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
 τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ, 115
 μῆδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
 μή μοι μάλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
 μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρῆ
 οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
 ἦσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ· 120
 μή τίς μοι δμῶν νεμεσήσεται, ἥ ἐσ' γ' αὐτῇ,
 φῆ δὲ δακρυπλῶειν βεβαρηότα με φρένας οἶνω·"
 Τὸν δ' ἡμίβζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 "ξείν', ἦ τοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἰδὸς τε δέμας τε
 ὦλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον 125
 Ἄργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κείνός γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
 μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὔτω.
 νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 130
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 οἷ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
 οἷ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ' ἱκετάων
 οὔτε τι κηρύκων, οἷ δημιοεργοὶ ἔασιν· 135
 ἀλλ' Ὀδυσῇ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
 οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.

114 εὐηγεσίης L⁵ R⁸ v. l. ant. (κακῶς schol.): εὐεργεσίης L⁴ U⁵
 αὐτῷ j Mon.: αὐτοῖς Br V⁴: ἐν αὐτῷ e 115 τῷ ὡς Eust.
 116 μῆδέ μοι Ar.: μῆδ' ἐμοὶ L⁴: ἐμὸν codd. 121 γ' om.
 g j k: ἢ σύ περ e M² 122 om. k καί με φησὶ δάκρυ πλώειν
 βεβαρημένον οἶνω Arist. Probl. 953 b 12 129 ἐπέ(γ)χευε d r P¹:
 ἐπέκλωσεν g k R² U⁸ (gl. *neuit*) ed. pr., cf. σ 256 130-133 ἡθέτηνται
 δ' ἐν δὲ τοῖς πλείστοις οὐδὲ ἐφέροντο schol., cf. α 245 sq. π 122 sq.
 136 Ὀδυσῇ ποθέουσα Ar., Br: Ὀδυσῇ ποθεύσα c f g j Eust.: ποθοῦσα r
 R²: Ὀδυσῇ ποθέουσα cet. 137 δόλον j k

φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
 στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον· 140
 'κοῦροι, ἐμοὶ μνηστήρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται,
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι ταηλεγέος θανάτοιο· 145
 μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῇσῃ,
 αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
 ὥς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστόν,
 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπεὶ δαΐδας παραθείμην. 150
 ὥς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 καὶ τότε δή με διὰ δμῳάς, κύνας οὐκ ἀλεγοῦσας,
 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν. 155
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' οὗτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτε τιw' ἄλλην
 μῆτιw ἔθ' εὐρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆς
 γήμασθ', ἀσχαλάα δὲ πάϊς βίοντον κατεδόντων,
 γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἴός τε μάλιστα 160
 οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπὲ τεὸν γένος, ὀππόθεν ἐσσί·
 οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

138 φρεσὶ] μέγα **eik** 139 ὑφαίνειν Ar. **c f g k l** ed. pr.:
 ὑφαῖνον cet. 143 μεταμῶλια **eg** ed. pr., cf. β98 144 εἰσόκε
 τε U³: ὀππότε **j** 147 κῆται U⁶, fort. O: κείται cet. 150 ἀνλύ-
 εσκον v. l. ant. (διὰ τοῦ ὕ schol.) 153 om. **d j k P¹** = κ 470 ω 143
 155 ὁμοκλήσαντ' **g k** 158 ἐφευρίσκω **g**: ἀνευρίσκω ο **ἄμα**
 pro μάλα L⁴ 159 μνάσθ' P³ 160 μάλιστα] μέγας τε **g R²**
 161 ἔλβον **b c e f** v. l. ap. Eust. 163 εἰσι **f**: ἐστι **e** παλαι-
 φάγου quidam 163 a ἀλλ' ἀνδρῶν γένος εἰσί add. Clemens Al.
 Protrept. ii. 38, Sext. Empir. 577. 11 Bekk. (ἦεν)

“ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃσιν Ὀδυσῆος, 165
 οὐκέτ’ ἀπολήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
 ἀλλ’ ἐκ τοι ἐρέω· ἦ μὲν μ’ ἀχέεσσι γε δώσεις
 πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὅπποτε πάτρης
 ἦς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσον ἐγὼ νῦν,
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε’ ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων. 170
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὅ μ’ ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς.
 Κρήτη τις γαῖ’ ἔστι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ’ ἀνθρωποὶ
 πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλεις·
 ἄλλη δ’ ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί, 175
 ἐν δ’ Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
 Δωριεὲς τε τριχᾶϊκες οἰοί τε Πελασγοί·
 τῇσι δ’ ἐνὶ Κνωσός, μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
 ἐννέωρος βασίλειε Διὸς μεγάλου βασιστής,
 πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος. 180
 Δευκαλίων δ’ ἐμὲ τίκτε καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα·
 ἀλλ’ ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 οἴχεθ’ ἅμ’ Ἀτρεΐδῃσιν, ἐμοὶ δ’ ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ’ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 ἔνθ’ Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμεν καὶ ξείνια δῶκα. 185
 καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἰς ἀνέμοιο,
 ἰέμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα Μαλιεῶν·
 στήσῃ δ’ ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγισ δ’ ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 αὐτίκα δ’ Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστνυδ’ ἀνελθών· 190
 ξείνουν γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ’ ἔμεν αἰδοῖόν τε.

171 τὸν μῦθον ἐνισπῆσω σὺ δ’ ἄκουσον j (cf. μ 37) 172 γαῖα τις
 p J 174 ἐννήκοντα d: ἐννήκοντα cet. 176 ἐν δέ τε καὶ
 κρήτες g R² Strab. 221 codd. B k l, ἐν δὲ Kr. sch. Theocr. vii. 12, cf.
 T 255 π 305, Theognis 288 177 τριχᾶϊκες e 178 τῇσι c g k Pal.
 Plat. Minos 319 B: τοῖσι cet. 179 ἐννέωρος d k C βασιστὺς d e g
 C Pal.: -εὐς U⁶ 183 ὄχ. codd. κλυτὸς e g i j Herod. ad X 51,
 parodia exstat apud Theognidem 1209 184 ὀπλοτέρω h ἅμα j
 Mon. (Ar. B 707) 186 κρήτη δὲ b f 188 ἀμνησῶ a l: ἀμνοῖσῶ l.⁵
 P² 189 μόγισ g U⁵ uv. ed. pr.: μόλις cet. 191 οἱ] μιν g ed. pr.

τῷ δ' ἤδη δεκάτῃ ἢ ἐνδεκάτῃ πέλεν ἡὼς
 οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἰλιον εἴσω.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων ἐὺ ἐξέινισσα,
 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων· 195
 καὶ οἱ τοῖς ἄλλοις ἐτάροις, οἳ ἄμ' αὐτῷ ἔποντο,
 δημόθεν ἄλφιστα δῶκα καὶ αἵθοπα οἶνον ἀγείρας
 καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίητο θυμόν.
 ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἡματα δῖοι Ἀχαιοί·
 εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας οὐδ' ἐπὶ γαίῃ 200
 εἶα ἴστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὥρορε δαίμων·
 τῇ τρισκαίδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο.”
 Ἰσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρῶς.
 ὥς δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν, 205
 ἦν τ' Εὐρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ·
 τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
 ὥς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δάκρυ χεούσης,
 κλαιούσης ἐὼν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 θυμῷ μὲν γοώωσαν ἐὼν ἐλέαιρε γυναῖκα, 210
 ὀφθαλμοὶ δ' ὥς εἰ κέρα ἔστασαν ἢ σίδηρος
 ἀτρέμας ἐν βλεφάροισιν· δόλῳ δ' ὃ γε δάκρυα κεῖθεν.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 ἐξαυτὶς μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
 “ νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνε, οἶω πειρήσεσθαι, 215
 εἰ ἐτεδὼν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ξέινισσας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις
 εἰπέ μοι ὀπποῖ' ἄσσα περὶ χροῖ ἐῖματα ἔστο,
 αὐτὸς θ' οἷος ἔην, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

192 πέλεν] γένετ' k : ἦν ej 194 ἄγων p L⁵ εἶδ' p 197 ἀείρας
 cefk 198 ἱερεύσας τε q 200 γαίης jk 203 ἴαχε L⁵ :
 ἴσχε g R² Plut. l. citando λέγειν fort. U² : Plut. glor. Ath. 347 E,
 schol. Rhet. gr. vii. 918. 21 205 ὄρεσφιν g R² 212 δέ γε
 M² Plut. de virt. mor. 442 E 215 νῦν δὴ σείω (om. μὲν) g ed. pr.
 γε πειρήσεσθαι οἶω P⁶ αὐτῶς add. in fin. vers. C 216 κεῖ ον e

- “ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἔοντα 241
 εἰπέμεν· ἦδη γάρ οἱ ἔεικοστὸν ἔτος ἐστὶν
 ἐξ οὗ κείμεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
 αὐτὰρ τοι ἔρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
 χλαῖναν πορφυρέην οὐλην ἔχε διὸς Ὀδυσσεύς, 225
 διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
 αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
 ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν,
 ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
 ὥς οἱ χρύσειοι ἔοντες ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, 230
 αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαῶς ἤσπαιρε πόδεσσι.
 τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῦ σιγαλόεντα,
 οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλέοιο·
 τῶς μὲν ἔην μαλακός, λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος ὥς·
 ἦ μὲν πολλάι γ' αὐτὸν ἐθήσαντο γυναῖκες. 235
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐκ οἶδ' ἦ τάδε ἔστο περὶ χροῦ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,
 ἦ τις ἐταίρων δῶκε θεῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 ἦ τίς που καὶ ξείνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
 ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὅμοιοι. 240
 καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
 καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
 αἰδοίως δ' ἀπόπεμπον εὐσσέλμου ἐπὶ νηός.
 καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
 εἶπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἶος ἔην περ. 245

222 μοι a f H³ Pal. U⁸: μιν dr: τοι k 223 ἐξ οὗ] μέσφ' ὅτε
 e j k, cf. ω 310 Θ 508 Λ 756 μεσφα, μεστ' ἂν, μεσποδι prae b. lapides
 224 αὐτὰρ ἐγὼν ἔρέω g R² ed. pr. ἄλλὰ καὶ ὥς ἔρέω ὥς μοι
 φρεσὶν εἶδεται εἶναι a dr P¹ ἰνδάλλεται ἦσθαι f Br marg.: εἶδεται
 πάτρης Br V⁴ (ex 223) 226 διπλῆν ἐκταδίην ἐν δ' ἄρα οἱ περόνη
 χρυσοῖο τέτυκτο k Pal. U⁸ (om. ἐν δ' ἄρα οἱ), cf. K 134: αὐτὰρ τοι
 περόνη χρυσοῖο τέτυκτο φαεινοῦ dr P¹ R⁴: τέτυκτο (-αι) χρυσοῖο φαεινοῦ
 g i C 227 δαίδαλος L⁵: δαίδαλα L⁸ et O corr., ed. pr. E. M. 169.
 147, Zon. 343 ἦκεν E. M. l. c. Zon. 230 ἔοντες j ut Heyne:
 ὄντες cet. 233 λεπὰς f: λεπὸν Br: λέπος Galen. iii. 787 K.
 καταῖσχαλέοιο d e j H³ R⁴ 237 ἦ] εἰ codd. οἴκαδ' a L¹ Br corr.
 241 οἱ] τότ' a d P¹ 243 ἀπόπεμπον g ed. pr.: ἀπέ- cet.

γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος,
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
ὦν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη.”

ἌΩς φάτο, τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο,
σῆματ' ἀναγνούσῃ τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς. 250

ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·
“ νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινός,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ αἰδοῖός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις, 255
πτύξας' ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν
κείνῳ ἄγαλμ' ἔμηναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
οἴχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.” 260

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χροῶ καλὸν ἐναίρεο μηδὲ τι θυμὸν
τῆκε πόσιν γοώωσα· νεμεσσωμαί γε μὲν οὐδέν·
καὶ γάρ τίς τ' ἄλλοιόν δδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα 265
κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότῃ μιγεῖσα,
ἣ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω
ὥς ἦδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα 270
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμψ,
ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
αἰτίξων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐρίηρας ἐταίρους

246 ἔην ὤμοισιν p r Galen. de dign. puls. i. 4, Herod. de fig. 64. 21
(Rhet. gr. viii. 610), Aphth. Rhet. gr. i. 104 (ἐν cod. Vind.) Eust.

μελάγχροος Galen. Aphth. : μελανόχρεως P⁶ 252 ἐπειγομένη θ

254 ἐσσι g R² 255 αὐτίκα γρ. U⁵, R⁷ ss. 260 ῥχ. codd.

ὀνομαστὸν c P¹ R⁴ 263 μύθων g i R⁴ 272 ἀτάρ τοι d L⁴ R⁴ :

αὐτάρ τοι C P¹ U³ 272 ἀτάρ τοι d L⁴ R⁴ :
πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια καλὰ καὶ ἐσθλὰ U⁸ Mon.
corr., ὅν δε δόμον δε j Mon., cf. p 527

ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Θρινακίης ἀπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ 275
 Ζεὺς τε καὶ Ἥελιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
 οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθιοι γεγάασιν,
 οἱ δὲ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσαντο 280
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
 οἴκαδ' ἀπήμαντον. καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
 ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἵσατο θυμῷ,
 χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὥς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων 285
 οἶδ' Ὀδυσσεύς, οὐδ' ἂν τις ἐρίσσειε βρωτὸς ἄλλος.
 ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων·
 ὅμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
 οἱ δὲ μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 290
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
 καὶ νῦ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
 ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείμενα ἄνακτος. 295
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
 ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἥδη δὴν ἀπεών, ἣ ἀμφαδὸν ἦε κρυφῆδόν.
 ὥς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος καὶ ἐλεύσεται ἥδη 300
 ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμψης δέ τοι ὄρκια δώσω.

278 ἔμβαλε c f g (om. νεὸς) 283 ἦεν e : εἶην c Pal. P¹ R⁴ :
 εἶη d r C 287 φαίδων C 288 ὅμνυε codd. ἐπισπένδων j,
 γρ. U⁵, cf. § 331 291, 292 om. h j k, hab. cet. (bina puncta : praem.
 R⁶, vacant secundum alios codices L⁸ m. rec.) = § 334, 335 295 τόσσα
 j o Mon., cf. § 326 300 οὕτως c i j : οὗτος cet.

ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω·
 ἦ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται ὥς ἀγορεύω. 305
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἵσταμένοιο."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 "αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα 310
 ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 ἀλλὰ μοι ᾧδ' ἀνὰ θυμὸν οἴεται, ὥς ἔσεται περ·
 οὗτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
 τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰς' ἐνὶ οἴκῳ
 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε, 315
 ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
 ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονύψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
 δέμνια καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ὥς κ' εὖ θαλπιῶν χρυσόθρονον Ἥῳ ἵκηται.
 ἡῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῖσάι τε, 320
 ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δειπνοιο μέδῃται
 ἡμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
 τοῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος· οὐδὲ τι ἔργον
 ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
 πῶς γὰρ ἐμεῦ σύ, ξεῖνε, δαήσσαι εἴ τι γυναικῶν 325
 ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
 εἴ κεν αὔσταλέος κακὰ εἰμένος ἐν μεγάροισι
 δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
 ὅς μὲν ἀπηγὴς αὐτὸς ἔη καὶ ἀπηγέα εἰδῇ,

304 ἔστίη j C : εἰστίη (= ἔστίη) M² U⁸, cf. ξ 159 305 τοι] τῇ c k :
 μοι e : δῆ Mon. 306 obelo (dicitur) not. J (an 307? cf. ξ 162)
 314 τεύξαι d j k r R⁴ : τεύξαι g οὔτοι a d P¹ U⁸ Eust.
 317 μιν] μοι k U⁶ 319 κεν θαλπιῶν d e r : κε L⁵ Pal. : εὐθαλιῶν
 U² v. l. ap. Eust. (ὕφ' ἐν) 320 μάλ' εἰρήσεται ἦρι j λοέσσαι
 Pal. U⁵ : -ερε L⁵ 323 τι] κεν a d P¹ 324 αἰνῶς] αἰεῖ C
 325 δαείσσαι c 326 ἐχέφρονα h j k, γρ. U⁵, Eust. βουλῇ
 Mon. Pal. (γ 128)

τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω 330
 ζῶν, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιώνται ἅπαντες·
 ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
 τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, 336
 ἥ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἦχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο,
 κείω δ' ὡς τὸ πάρος περ αὖπνους νύκτας ἱαυον· 340
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
 ἄεσα καὶ τ' ἀνέμεινα ἐϋθρονον Ἡῷ διῶν.

οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
 γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
 τάων αἶ τοι δῶμα κάτα δρήσταιαι ἔασιν, 345
 εἰ μὴ τις γρηῦς ἐστι παλαιή, κεδνὰ ἰδυῖα,
 ἣ τις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγὼ περ·
 τῇ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ξείνε φίλ', οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδε 350
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἔκετο δῶμα,
 ὥς σὺν μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
 ἔστι δέ μοι γρηῦς πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχουσα,
 ἣ κείνον δύστηνον ἐν τρέφεν ἡδ' ἀτίταλλε,
 δεξαμένη χεῖρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ, 355
 ἣ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελεύουσά περ ἔμπης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
 νίψον σοῖο ἀνακτος ὁμήλικα. καὶ πού Ὀδυσσεύς

341 ἐνὶ οἴκῳ g R² 343 ἐπὶ ἡρ' ἀνὰ c d f g P¹ v. l. ap. Eust. :
 ἐνὶ r U³ θυμὸν f g L⁵ 346-348 ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς. obelis dicitur
 notare J 347 δὴ L⁴ V⁴ cit. schol. Eust., om. cet. 348 τῇ δ'
 οὐκ ἂν g R² : τῇδε δ' ἂν οὐ vulg. : τῇδε d f P¹ R⁴ Eust. : τῇσδε Ap.
 Dysc. pron. 57. 29 Schn. 351 τ' ἀλλοδαπῶν R⁴ τ' ἐμὸν a d j r P¹
 356 ὀλίγη περ ἐοῦσα j q 358 τοῖο p

ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας τοιόσδε τε χεῖρας·
αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηράσκουσιν.” 360

ἌΩς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
“ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
ἀνθρώπων ἔχθαιρε θεοῦδέα θυμὸν ἔχοντα.

οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῃ 365
πίονα μηρία κῆ' οὐδ' ἐξαίτους ἐκατόμβας,

ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους, ἀρώμενος ἦος ἱκοιο
γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·

νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμαρ.
οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες 370

ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἱκοιτο,
ὥς σέθεν αἱ κύνες αἶδε καθεψιόωνται ἅπασαι,

τάων νῦν λώβην τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀλεείνων
οὐκ ἔαας νίξειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγε

κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια. 375

τῷ σε πόδας νίψω ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
καὶ σέθεν εἵνεκ', ἐπεὶ μοι ὁρώρεται ἔνδοθι θυμὸς

κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
πολλοὶ δὲ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἱκοντο,

ἀλλ' οὐ πώ τινά φημι ἐοικότα ὦδε ἰδέσθαι 380
ὥς σὺν δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆϊ ἔοικας.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν
ἔμμεναι, ὥς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.” 385

ἌΩς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
τοῦ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺν

361 κατέσχετο lemm. sch. min., cf. δ 758 χερσὶ] καλὰ Pal.
364 ἤχθηρε vulg.: ἤχθαιρε a e j Pal., cf. λ 437, 560 367 ἐδίδου ο
H³ Mon. M²: ἐδίδως a d r 369 οἴῳ] σ' ὦδε U⁵: ὦδέ σε g i: δέ τι
σοι ὕδε p 371 ὕτ' ἐς τὰ δ. h κλυτὰ] κατὰ j Mon. 374 νίψειν e
ἔκουσαν a d ἀνώγει e g i 387 πουλὺ g R² Pollux x. 77:

πολλὸν cet.

ψυχρόν, ἔπειτα δὲ θερμόν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἶξεν ἐπ' ἐσχαρόφῳ, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
 αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἷσατο, μή ἔλαβοῦσα 395
 οὐλὴν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
 νίξε δ' ἄρ' ἄσσον ἰοῦσα ἀναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 οὐλὴν, τήν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ νῆας,
 μητρὸς ἧς πατέρ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο 395
 κλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καίεν
 ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
 Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς· 400
 τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
 πανομένῳ δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὔρεο ὅττι κε θῆαι
 παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοί ἐστι.”
 Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 405
 “γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ' ὅττι κεν εἴπω·
 πολλοῖσιν γὰρ ἐγὼ γε ὀδυσσάμενος τόδ' ἰκάνω,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 ὀππότε' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα 410
 ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασι,
 τῶν οἱ ἐγὼ δώσω καὶ μιν χαίρουτ' ἀποπέμψω.”
 Τῶν ἔνεκ' ἦλθ' Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ νιέες Αὐτολύκοιο
 χερσίν τ' ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισι· 415
 μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῶς Ὀδυσῆϊ

389 ἐπ' Br M² Mon. P¹ P³ P⁵ P⁶ R¹ R¹² U¹ U² U⁸: ἀπ' cet. 391 ἀμ-
 φάσσαιτο P³ U³ 396 τε νόψ τε, γρ. V¹: ὥς κεν τε θεὸς h 399 δ'
 Ἰθάκης ἐλθὼν g P³ R² 400 θηήσατο a Br 403 θεΐαι j k U⁸: θείης
 e g i Eust. 407 ἐγὼ δὴ j k τόθ' c e: ἐνθάδ' R¹: αὐτόθ' g R²
 408 βωτιάνειραν c h j k Pal. Eust. 413 πόρε g R² 416 ὀδυσσῆα g k

κύσσω ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ.
 Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι
 δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενά πενταέτηρον· 420
 τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως δάσσαντό τε μοίρας.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης· 425
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 βάν ῥ' ἔμεν ἐς θήρην, ἡμὲν κύνες ἦδὲ καὶ αὐτοὶ
 υἷεες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 430
 ἦεν· αἰπὺν δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλη
 Παρνησοῦ, τάχα δ' ἔκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
 Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο,
 οἱ δ' ἐς βῆσαν ἔκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν 435
 ἔχνη ἐρευνῶντες κύνες ἦϊσαν, αὐτὰρ ὀπισθεν
 υἷεες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἦεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
 τὴν μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάη μένος ὕγρον ἀέντων, 440
 οὐτε μιν Ἥελιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 οὐτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνὴ
 ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἥλιθα πολλή.

420 ἄρσενά] πίονα Mon. 423 δάσσαντό τε μοίρας k R¹²:
 ἐρύσαντο vulg.: ἐρύσαντό τε πάντα e g h i R⁴, cf. ξ 431 431 ἐπέβαν
 a e g i: προσέβαν o 432 παρνησὸν j 433 ἀρούραις f U⁶ Strabo 3
 435 βήσας a Br U⁷: βήσας g M² R² βῆσσα ἢ μὲν τοῦ ὄρους ἐν
 δυσὶ σσ. πόλις δέ τις Βῆσα ἐν τῇ Βοιωτίᾳ [B 532] γράφεται καὶ δι' ἐνός
 Eust. 436 ἔχνη g Mon. Pal. R² Eust. 1870. 26: ἦν μὲν γὰρ καὶ
 ἔχνη γράψαι διὰ τοῦ ἦ Eust.: ἔχνη O 440 διάη k P⁵ U² U³: διείει
 cet. ἐόντων j k

τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῦν,
 ὥς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο, 445
 φρίζας εὖ λοφιήν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
 στῇ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
 ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
 γουνὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς δόδοντι 450
 λικριφὶς αἶξας, οὐδ' ὀστέον ἔκετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ·
 καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφιπένοντο, 455
 ὥτειλῆν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
 δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔσχεθον, αἶψα δ' ἔκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ νιέες Αὐτολύκοιο
 εὖ ἰησάμενοι ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες 460
 καρπαλίμως χαίροντα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμπον
 εἰς Ἰθάκην. τῷ μὲν ῥα πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἐξερέεινον ἅπαντα,
 οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν
 ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ δόδοντι, 465
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν νιᾶσιν Αὐτολύκοιο.

Τὴν γρη῏ς χεῖρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
 γυνῷ ῥ' ἐπιμασσομένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός,
 ἅψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ. 470
 τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τῷ δέ οἱ ὅσσε

444 τῶν δ' c^p L⁵: τῶν U⁵: τὴν C ποδοῦσιν f Br: ἦλθε ποσσίν j
 445 οὗς Mon. v. l. ap. Eust. 446 εὐλοφιήν q L⁴ Pal. R²: ἐς λοφιήν o
 455 ἀμφιπένοντο g L⁵ Mon. Z: ἀμφεπ. cet.: ἀμφιέποντο U⁸
 458 om. R⁴ V⁴ φίλα V¹, cf. h. Dem. 107, 180 461 φίλην ἐς
 πατρίδ' g R²: φίλως ἐς q: φίλως χαίροντες vulg.: φίλην χαίροντες ed.
 pr.: φίλως δ' ἀπέπεμπον C 463 ἅπαντα V¹: ἕκαστα cet., cf. p 70
 466 om. R⁴ 467 καταπρηνέσσι r C Mon. P² R² 469 om. Plut.
 vit. Hom. ii, 217

δακρυνόφι πλησθεν, θαλερῇ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

ἄψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·

“ ἦ μάλ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ’ ἐγώ γε
πρὶν ἔγνω, πρὶν πάντα ἄνακτ’ ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.” 475

Ἡ καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.

ἦ δ’ οὐτ’ ἀθρήσαι δύνατ’ ἀντὶν οὔτε νοῆσαι·

τῇ γὰρ Ἀθηναίῃ νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
χείρ’ ἐπιμασσάμενος φάρνγος λάβε δεξιτερῇφι, 480

τῇ δ’ ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσσατο φώνησέν τε·

“ μαῖα, τίη μ’ ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ’ ἔτρεφες αὐτῇ

τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ’ ἄλγεα πολλὰ μογήσας

ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

ἀλλ’ ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 485

σίγα, μή τίς τ’ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.

ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·

εἴ χ’ ὑπ’ ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,

οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὅπποτ’ ἂν ἄλλας

δμῶας ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναικάς.” 490

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·

“ τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

οἶσθα μὲν οἶον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐδ’ ἐπιεικτόν,

ἔξω δ’ ὥς ὅτε τις στερεῇ λίθος ἢ σίδηρος.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 495

εἴ χ’ ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,

δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,

αἷ τέ σ’ ἀτιμάζουσι καὶ αἰ νηλίτιδες εἰσι.”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυνθήσῃ; οὐδέ τί σε χρή. 500

474 μάλ’] σύ γ’ gj P²⁸ οὐ σέ τ’ ἔγωγε j 487 καὶ μὴν j o L⁴: τὸ δὲ
καὶ g R²: καὶ κεν vulg. 490 κτείνωμι j M² Mon. P² R¹³: -φμι

U², v. l. ap. Eust.: -οιμι ad: -αιμι cet. 494 στερεῇ d P¹ ἔξω δ’

ἢ ὅτε περ κρατερῇ δρῶς ἢ σίδηρος Plut. garrul. 506 A 498 νηλιτίδες

acgi v. l. ap. Eust.: νηλιτεῖς vulg.: νηλητεῖς j Br Mon., cf. π 317

χ 418

εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἐκάστην·
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.”

Ἄως ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ νύψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ, 505
αὐτὶς ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ρακέεσσι κάλυψε.

τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε περίφρων Πηνελόπεια·

“ἔξινε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
καὶ γὰρ διη κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη, 510

ὅν τινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερός, καὶ κηδόμενόν περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·

ἥματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοώωσα,
ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·

αὐτὰρ ἐπεὶ νύξ ἔλθῃ, ἔλθῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
κείμεαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' ἀδινδὸν κῆρ
ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν. 515

ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρῆς ἀηδών,
καλὸν αἰείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,

δειδρῶν ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινούσιν, 520

ἣ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ

κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθιοι ἄνακτος,

ὥς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἥ ἐ μὲν παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω, 525

κτῆσι μὲν, δμῳάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,

εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δήμιόι τε φῆμιν,

ἣ ἦδ' ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος

504 τὰ δὲ f 506 δίφρον] διος j Mon. 508 ἦρχε codd.
517 μελεδῶνες a e h k 518 ὥς καὶ Strab. 665 πανδαρέη k : πανδα-
ρεω b : πανδαρέως An. Ox. iv. 313, cf. v 66 520 δένδρων e M²
521 πολυδευκέα quid. ap. Ael. H. N. v. 38 522 Ἴτυλον v. l. ap.
Eust. : Ἰακχίλος Hellad. in Phot. bibl. 531 A 20 523 κοῦρος
U⁶ : κοῦροι U⁷ Ζήταο v. l. ap. Eust. : Ζήτης ὁ Βορέου παῖς Hellad.
524 ὕρῳρεν a i U⁵ : ὀρίνεται Eust. 1875. 58 525 ἱεμένω j παρ
a d f H³

μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα,
 παῖς δ' ἐμὸς ἦος ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων, 530
 γήμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἰκάνει,
 καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 κτήσιος ἀσχαλῶν, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναί καὶ ἄκουσον. 535
 χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρὸν ἔδουσιν
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν λαίνομαι εἰσορώσῃ·
 ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
 πᾶσι κατ' αὐχέν' ἔαξε καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
 ἀθρόοι ἐν μεγάροισι, ὃ δ' ἐς αἰθέρα διᾶν ἀέρηθι. 540
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυν ἐν περ ὀνείρῳ,
 ἀμφὶ δ' ἐμ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιοί,
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένην ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χήνας.
 ἀψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάρῳ,
 φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε φώνησέν τε· 545
 'θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
 ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.' 550
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιθεῖς ὕπνος ἀνήκε·
 παπτήνασα δὲ χήνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
 πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἦχι πάρος περ."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "ὦ γύναι, οὗ πως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον 555
 ἄλλῃ ἀποκλίναντ', ἐπεὶ ἦ ρά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
 πέφραδ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται' ὄλεθρος

529 ἀποινα p: δῶρα Mon. 530 ἔως (εἴως) μὲν codd. corr. Nauck
 532 ἴκηται e 534 ἀσχάλλων e 539 αὐχέν' ἔηξε Herod.
 π. μόν. λέξι. i. 15, cf. γ 298 ε 385: αὐχέναν ἦξε codd. 540 μελάρῳ
 ἀεφ r P¹: ἐκ μελάρων P² ἡέρα v. l. ap. Eust. διον a g j k r
 547 ἐστί e M² 557 τελέσει d P¹: -ει f: τελέθει e M²

πάσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 "ξῆν', ἦ τοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι 560
 γίγνονται, οὐδέ τι πάντα τελεῖται ἀνθρώποισι.
 δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμνηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
 αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
 τῶν οἷ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
 οἷ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες· 565
 οἷ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
 οἷ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὄτομαι αἰνὸν ὄνειρον
 ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 570
 ἦδε δὴ ἧὼς εἷσι δυσώνυμος, ἦ μ' Ὀδυσῆος
 οἴκου ἀποσχῆσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
 τοὺς πελέκεας, τοὺς κείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
 ἴστασ' ἐξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
 στὰς δ' ὅ γε πολλὸν ἄνευθε διαρρίπτασκεν οἷστων. 575
 νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
 ὅς κε ῥῆϊτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι
 καὶ διοῖστέυσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
 κουνίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο, 580
 τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὄτομαι ἐν περ ὀνείρῳ."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τούτῳ ἄεθλον·
 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς, 585
 πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐύξοον ἀμφαφύοντας

558 a μνηστήρων οἱ δῶμα κατ' ἀντιθέου ὀδυσῆος b ἀνέρες ὑβρίζοντες
 ἀτάσθαλα μηχανόωνται hab. a f r, marg. N U⁶ (= v 369, 370)
 562 ἀμνηναὶ P³: ψευστάων E. M. Phot. Suid. in v. τυφλῶν 569 εἰ
 g R² 572 αεθλα p²⁸ 575 διεργ-Br οἷστων g R²⁸ 576 τόνδε
 j: τοῦτο leg. Eust. 577 δς δ' ἐκ, γρ. R¹ 581 τότε g R², v. om.
 p²⁵ 584 τοῦτο νόημα Pal. 586 ποτε, γρ. H³ V⁴

νευρήν τ' ἐντανύσαι διοϊστεύσαι τε σιδήρου.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
 τέρπειν, οὗ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη. 590

ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν αὐπνους ἔμμεναι αἰὲν
 ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστω μοῖραν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.

ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβῆσα
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται, 595

αἰεὶ δάκρυς· ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἔξ οὔ Ὀδυσσεὺς
 οἶχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἧ χαμάδις στορέσας ἦ τοι κατὰ δέμνια θέντων.”

Ὡς εἰποῦς' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα, 600
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβῆσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

587 σίδηρον Br V⁴ 595 λέξω g R² 597 ῥχ. codd. 599 χαμάδι
 Eust. : χερμάδι U⁶

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο διὸς Ὀδυσσεύς·
 καὶ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε
 κώεα πόλλ' οἴων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 5
 κεῖτ' ἐγρηγορών· ταὶ δ' ἐκ μεγάρῳ γυναιῖκες
 ἦϊσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
 ἀλλήλῃσι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 10
 ἥε μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἐκάστη,
 ἦ ἔτ' ἐφ' μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 ὕστατα καὶ πύματα, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
 ὥς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
 ἄνδρ' ἀγνοήσας ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι, 15
 ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένον κακὰ ἔργα·
 στήθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
 "τέτλαθι δῆ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
 ἥματι τῷ ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθιε Κύκλωψ
 ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις 20
 ἐξάγαγ' ἐξ ἀντροῖο διόμενον θανέεσθαι."

6 ἐγρηγορέων Galen. de Hipp. et Plat. dogm. iii. 266 (v. 304 K) ut
 coni. Bothe 7 ἐμισγεσκον τοπάρος περ ο πάροιθεν Galen.
 l. c. An. Ox. i. 377. 1 8 ἀλλήλοισι c p C L⁵ P⁵ Pal. Galen. l. c.
 γέλω τε καὶ a k Pal. P¹ Eust. : γέλων f h p : γέλωτα καὶ vulg. :
 γελάων (sc. γέλῳ) j 9 ὀτρύνετο o 12 ἐφ' g i j l : ἐᾶ vulg. :
 ἡέτ' g j : ἡέ τεω a 14 ἀπαλῇσι d U⁸ Plut. vit. Hom. ii. 86 : -οῖσι
 Galen. l. c. 16 ἀγαζομένου Galen. : ἀγανομένου Br 19 ὅτε
 τοι e g i j Galen. l. c. 20 δὲ ἔτλης Galen. l. c.

ὦς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
 τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
 νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο, 25
 ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
 ὥς ἄρ' ὃ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται μερμηρίζων
 ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
 μῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη 30
 οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί·
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ξείπε·
 “τίπτ' αὐτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
 οἶκος μὲν τοι ὄδ' ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ
 καὶ πάϊς, οἶόν ποῦ τις ἐέλδεται ἔμμεναι νῖα.” 35

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, θεά, κατὰ μοῖραν ξείπες·
 ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω,
 μῦνος ἐὼν· οἱ δ' αἶεν ἀολλέες ἔνδον ἔασι. 40
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
 εἴ περ γὰρ κτείναιμι Διὸς τε σέθεν τε ἔκῃτι,
 πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τά σε φράζεσθαι ἄνωγα.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερεῖονι πείθεθ' ἑταίρῳ, 45
 ὅς περ θνητός τ' ἐστί καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἢ σε φυλάσσω
 ἐν πάντεσσι πόνοισι. ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
 εἴ περ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
 νῶϊ περισταῖεν, κτείνειν μεμαῶτες Ἀρηϊ, 50

23 πείσει a f Meletius An. Ox. iii. 98. 4: πειθοῖ U⁶, gl. H³ U⁵
 27 αἰώλη Br V⁴, U⁸ uv. 34 ἦδ' ὦδ' g k R² ed. pr. 42 τ' ἀέκητι
 g R² R⁴ corr. ed. pr. 43 τόδε g i: τόδε σε e 45 θαρσει
 εταίρω p¹⁹ 46 om. a ὥσπερ L⁸ Pal. ed. pr. οἶδεν] ε p¹⁹
 48 πόνοισιν d g r C Mon.]πων ερεω p¹⁹ 49 περ γὰρ g

καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.

ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειν
πάννυχον ἐγρήσσοντα, κακῶν δ' ὑποδύσαι ἤδη."

Ὡς φάτο, καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,
αὐτὴ δ' ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἀφίκετο διὰ θεάων.

55

εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
λυσιμελὲς, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κεδνὰ ἰδυῖα,
κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσαστο ὃν κατὰ θυμόν,
'Αρτέμιδι πρῶτιστον ἐπεύξατο διὰ γυναικῶν·

60

"Ἄρτεμι, πότνα θεά, θύγατερ Διός, αἶθε μοι ἦδη
ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦς' ἐκ θυμὸν ἔλοιο

αὐτίκα νῦν, ἣ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα

οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἡερόεντα κέλευθα,

ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὀκεανοῖο.

65

ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·

τῇσι τοκῆς μὲν φθίσαν θεοί, αἱ δ' ἐλίποντο

ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δι' Ἀφροδίτῃ

τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ἠδέϊ οἴνῳ·

"Ἥρῃ δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν

70

εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἀγνή,

ἔργα δ' Ἀθηναίῃ δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.

εὔτ' Ἀφροδίτῃ διὰ προσέστιχε μακρὸν Ὀλυμπον,

κούρης αἰτήσουςα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,

ἔς Δία τερπικέραννον—ὃ γάρ τ' εὔ οἶδεν ἅπαντα,

75

μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων—

τόφρα δὲ τὰς κούρας ἄρπνυι ἀνηρεΐψαντο

καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·

ὥς ἔμ' αἰστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

ἥέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὅφρ' Ὀδυσῆα

80

51 βοας κα[.]τα[.] . p¹⁹ 51 a]ειας απ[p¹⁹ 52]πνος
ε...ν επικ[p¹⁹ 53 om. p¹⁹ 55 ἀπέστιχε p¹⁹ Mon., cf. O 572
55 a]ρος με[p¹⁹ 58 a]σθεν ακην εχον οι p¹⁹
60 θεάων eg i L⁴ 68 κομιζε p¹⁹ 79 έχουσαι U⁶

ὁσομένη καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
 μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὅπποτε κέν τις
 ἡματα μὲν κλαίῃ, πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
 νύκτας δ' ὕπνος ἔχρησιν—ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἀπάντων, 85
 ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ—
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνειράτ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἵκελος αὐτῷ,
 τοίος ἐὼν οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη.” 90

ᾧς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἡώς.
 τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
 ἦδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῇφι.
 χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κῶεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν, 95
 ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοεῖην
 θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ' εὔξατο χεῖρας ἀνασχών·
 “Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕγρην
 ἦγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λήν,
 φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων 100
 ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.”

ᾧς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς,
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρίσ 105
 πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι ἦατο ποιμένι λαῶν,
 τῇσι δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες
 ἀλφίτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν,

83 om. dr P¹ ἔχει g: ἔχειν cet. 83a ἦτοι μὲν τε βροτῶν
 ἄλλος ὃ πένθος ἰκάνει d 84 ἡματι d 85 ἔλυσιν aj ἐπέλυσεν
 L⁵ O ἅπαντας ei q C Pal. 86 ἀμφεκάλυψεν d Voss 96 θρόνον
 f 101 φανῆναι g, P⁵ ss. 106 εἶατο codd.: εἶατο v. l. ant. (ψιλῶς,
 ἴν' ᾗ ἦσαν schol.) 107 τῇσι δὲ Br P³ R⁴ U⁶: τοῖσιν cf H³ Pal.:
 τοῖσι δὲ d 108 ἀλείφατα b c d e: ἀλίφατα g

- ἡ δὲ μί' οὐ πω παύετ', ἀφαιροτάτη δ' ἐτέτυκτο· 110
 ἥ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
 “Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 ἡ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεφ τόδε φαίνεις.
 κρήνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅττι κεν εἴπω· 115
 μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἡματι τῷδε
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινῇν,
 οἳ δὴ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γούνατ' ἔλυσαν
 ἄλφιστα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.”
 Ὡς ἄρ' ἔφη, χαίρειν δὲ κληιδόνη διὸς Ὀδυσσεὺς 120
 Ζηνὸς τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
 Αἰ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
 ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρη ἀκάματον πῦρ.
 Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 εἵματα ἐσδάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὦμφ· 125
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπε·
 “μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
 εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἣ αὐτῶς κεῖται ἀκηδής; 130
 τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα·
 ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
 χεῖρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσας ἀποπέμπει.”
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλειαν·
 “οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόω. 135
 οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός,
 σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινῆμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιό καὶ ὕπνου μιμνήσκειτο,

110 μὲν g: μιν j ἀβροτάτη a 115 κρήνον j: κρίνον C
 123 ἐγρόμεναι a j k p ἐνέκαιον a 125 ὦμοις j k R⁴ 129 πῶς
 τὸν ξεῖνον c e g i Pal. Eust. 130 αὐτὸς g 131 ἐμοὶ g ed. pr.
 132 ἐκπλήγδην g 134 φίλη τροφὸς e P²⁸ Ma Mon.
 135 αἰτιόωιο U⁶: αἰτιόωντο j: -ωτε U⁸ 136 οἶνον O P⁴ U⁴ Eust. 1886. 19

ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμῳῆσιν,
 αὐτὰρ ὃ γ', ὥς τις πάμπαν οἷζυρὸς καὶ ἄποτμος, 140
 οὐκ ἔθει' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
 ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἴῳ
 ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς."

ἌΩς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
 ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἔποντο. 145
 βῆ δ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

ἡ δ' αὐτε δμῳῆσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν,
 Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·

“ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
 ῥάσσατέ τ' ἔν τε θρόνοισι εὐποιήτοισι τάπητας 150
 βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας

πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας
 καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταῖ δὲ μεθ' ὕδωρ

ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οὔσετε θάσσον ἰούσαι.
 οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο, 155
 ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή."

ἌΩς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο.
 αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
 αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.

Ἔς δ' ἦλθον δρηστήρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα 160
 εὔ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ζύλα, ταῖ δὲ γυναῖκες

ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης
 τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.

καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
 αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι· 165
 “ξείν', ἡ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,

140 ὅστις b g Br C L⁴ U⁵ 143 ἔδραθεν ἐν g M² Eust. 145 om.
 d L⁵ P¹ 149 ἀγρεῖσθαι μὲν a : ἀγρεῖθ' ἐμὸν q ποιπνύουσιν g
 Mon. ed. pr. : ποιπνήσασαι a Br 150 ῥάσσατέ f P³ : ἔασατε j
 ξν] εὔ P⁵ θῶνοισιν U² U⁸ (? θῶκοισιν) 151 πορφυρέας e g
 152 om. q 159 δῶμα e g Pal. 160 ἐκ b c d f P¹ U⁵ U⁸
 μνηστῆρες g L⁴ U⁸ ἀχαιῶν a j Br 166 ἡ ἄρα τι a
 Br V⁴

ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τὸ πάρος περ·”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ αἶ γὰρ δὴ, Εὖμαιε, θεοὶ τισαῖατο λώβην,

ἦν οἷδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται 170

οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.”

ᾧ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

αἶγας ἄγων αἶ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
δεῖπνον μνηστῆρесси· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες. 175

καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,

αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομοίοισι·

“ ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνήμες κατὰ δῶμα

ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;

πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι οἶτω 180

πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον

αἰτίσεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.”

ᾧ φάτο, τὸν δ' οὗ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιω ἄγων καὶ πίονας αἶγας. 186

πορθμῆες δ' ἄρα τοὺς γε διήγαγον, οἳ τε καὶ ἄλλους

ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκεται.

καὶ τὰ μὲν εἴ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,

αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς· 190

“ τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,

ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι

ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;

δύσμορος, ἣ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι·

ἀλλὰ θεοὶ δυνώσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους, 195

167 ἦέ τ' α· ἦ ἔτ' Br P⁵: ἦ ἔσ' U⁵ 170 ἀτάσθαλα a j k Eust.:
ἀεικέα cet. 173 ἀγχίμολος O σφίσι μετήλυθε U⁵ 176 τὰς a j
Br L⁸, U⁵ corr. v. l. ap. Eust. (τινα τῶν ἀντιγράφων), τοὺς cet. (ταῖς R⁹)

κατέδησεν a g j: -αν cet. 182 ἄλλαι b c d f g: ἄλλοι cet.
186 οἶας Mon., γρ. U⁵ 188 ὅτε τις g: ὅτε i: ὅστις o ἐπ' εὐρέα
νῶτα θαλάσσης k 189 εἶ] αῖ Br: οἶν g i 195 διώσιν Mon. P²

ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται οἰζύν.”

Ἡ καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσι. 200

Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείῳ θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεται αὐτός,

μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλείοισιν.

ἴδιον, ὥς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὅσσε

μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεύνον οἶώ 205

τοιάδε λαίφε· ἔχοντα κατ’ ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,

εἷ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἠελίοιο.

εἰ δ’ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,

ὦ μοι ἔπειτ’ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ’ ἐπὶ βουσὶν

εἶσ’ ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δῆμῳ. 210

νῦν δ’ αἱ μὲν γίγνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως

ἀνδρὶ γ’ ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·

τὰς δ’ ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναί σφισιν αὐτοῖς

ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,

οὐδ’ ὅπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη 215

κτῆματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος.

αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

πόλλ’ ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν νῖος ἐόντος

ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι ἰόντ’ αὐτῇσι βόεσσιν,

ἄνδρας ἔς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον αὖθι μένοντα 220

βουσὶν ἐπ’ ἀλλοτρίησι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.

καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων

ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ’ ἀνεκτὰ πέλονται

197 om. p²⁸ add. mg. 199 ἔσπερ p²⁸ Mon. Eust. : ὥσπερ cet.,
cf. σ 122 200 πολλοῖσιν g p 202 αὐτοῦς e 204 παρειαὶ h k
205 μνησάμενος j 211 ἄλλω a h j k o p 212 ἀπεσταχύοιτο a :
ὑποσταχύωτο Eust. 215 φρονέουσι L⁵ Pal. : τροπέουσι O 216 πατρὸς
δὴν οἰχομένοιο d 219 ἄλλον e g L¹ v. l. ap. Eust. αὐτοῖσι c d
L⁵ U⁸ 221 ἀλλοτρίοισι d H³ U⁸ 222 ἐντροφέων a Br : ἐντροφέων
j Mon. (9 rubr. marg. P⁵), γρ. O R¹²

ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀίμαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν
ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασι κατὰ δώματα θείη." 225

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“βουκόλ’, ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ’ ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
γιγνώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὃ τοι πινυτὴ φρένας ἔκει,
τοῦνεκά τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα, 230
ἰστίῃ τ’ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ἣ σέθεν ἐνθάδ’ ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ’ Ὀδυσσεύς·
σοῖσιν δ’ ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψαι, αἳ κ’ ἐθέλῃσθα,
κτεινομένους μνηστήρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι.”

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ· 235
“αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
γνοίης χ’ οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.”

Ἦς δ’ αὐτως Εὖμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

Ἦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 240
μνηστήρες δ’ ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

τοῖσιν δ’ Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 245
“ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἦδε γε βουλή,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.”

Ἦς ἔφατ’ Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ’ ἐπιήνδανε μῦθος.
ἐλθόντες δ’ εἰς δώματ’ Ὀδυσσῆος θείοιο

χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἱ δ’ ἱέρεον ὅις μεγάλους καὶ πῖονας αἶγας, 250
ἶρεον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
σπλάγχνα δ’ ἄρ’ ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε οἶνον
κρητῆρσιν κερύωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.

230 πρῶτα ζεὺς g ὑπατος καὶ ἄριστος k Pal. (cf. τ 303) 233 ἐσό-
ψαι aj Mon. 237 ἐμοὶ o Mon. ἄαπτοι k U⁸ 245 ἡ δέ
τε e M²: ἡ δέ e g 249 κατέθηκαν e 250 μεγάλας O, ed. pr.
252 ἐν δ’ ἄρα οἶνον a e g i Mon. P⁵ 253 κερύωντο b c d L⁴ P¹
Eust.: κεράσαντο cet.

σῆτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
καλοῖς ἐν κανέοισιν, εἰνοχοίε δὲ Μελανθεύς. 255

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
ἐντὸς ἐϋσταθέος μεγάρου, παρὰ λαῖνον οὐδόν,
δίφρον ἀεικέλιον καταθεῖς ὀλίγην τε τράπεζαν·
παρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοῖρας, ἐν δ' οἶνον ἔχενεν 260
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

“ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὗ τοι δῆμιός ἐστιν
οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κῆνυς. 265

ὕμεις δέ, μνηστήρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἕρις καὶ νεῖκος ὄρηται.”

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός· 270

“καὶ χαλεπὸν περ ἔοντα δεχόμεθα μῦθον Ἀχαιοὶ
Τηλεμάχον· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἔοντ' ἀγορητήν.”

ᾧς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων. 275
κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστνυ θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην
ἦγον· τοῖ δ' ἀγέροντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοῖρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα· 280
παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο
ἴσην, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχανον· ὥς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο.

Μνηστήρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη

255 ἐφνοχ. codd., cf. ο 141 259 καταθεῖς a j k (καθεῖς L⁴ L⁵) Eust.
Ar. Poet. 1458 b 29: παραθεῖς cet. 260 μοῖραν ο L² U⁸ 267 χεῖρας
g 281 οἱ δ' ἐπέοντο e g i 282 αὐτοὶ τε λάγχανον g

λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον 285
 δύνῃ ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
 Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναίειν·
 ὃς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισι
 μνάσκει' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα. 290
 ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
 “κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
 μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλαι, ὥς ἐπέοικεν,
 ἴσῃν· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
 ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται. 295
 ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
 ἦε λοετροχόῳ δώῃ γέρας ἡέ τῳ ἄλλῳ
 δμῶν, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.”
 ὧς εἰπὼν ἔρριψε βοδὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
 κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς 300
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν, μείδῃσε δὲ θυμῷ
 σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμητον βάλε τοῖχον.
 Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
 “Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
 οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός. 305
 ἦ γάρ κεν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφιπονέϊτο
 ἐνθάδε. τῷ μή τίς μοι ἀεικειάς ἐνὶ οἴκῳ
 φαινέτω· ἦδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἔκαστα,
 ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα. 310
 ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
 μήλων σφαζομένων οἴνοιό τε πινομένοιο
 καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.

286 λαερτιάδεω Ὀδυσῆος L⁵ O U⁸, marg. P²: λαερτιάδην Ὀδυσῆα cet.
 (= σ 348) 288 ναίων egi: μένε j 289 θεσπεσίοισι ajk
 Eust.: πατρὸς ἐοῖο cet. 296 ἀλλά τε gi U⁵ 302 σαρδάνιον
 p²⁸ H³ Mon. Ca corr. Plat. rep. 337 A (μάλα σαρδάνιον) Paus. x. 17. 13
 al. Eust.: σαρδόνιον codd. (cf. Lucius Tarrhaeus in schol. Plat.) μέγα
 v. l. ap. Eust., cf. p 306 307 ἀμφεπ. codd. praeter Pal., cf. τ 455
 308 δημωι p²⁸ 311 τετλάμεν d

ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
 εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτείνειν μενεαίνετε χαλκῶ, 315
 καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺν κέρδιον εἴη
 τεθναμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράασθαι,
 ξείνους τε στυφελιζομένους δμῳάς τε γυναῖκας
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά."

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· 320
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
 "ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαῖνοι·
 μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τι ν' ἄλλον
 δμῶων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο. 325

Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
 ἥπιον, εἴ σφωῖν κραδίη ἄδοι ἀμφοτέροϊν.
 ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῶλπει
 νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
 τόφρ' οὗ τις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν ἰσχέμεναί τε 330
 μνηστῆρας κατὰ δώματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
 εἰ νόστησ' Ὀδυσσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
 νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅ τ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
 ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
 γήμασθ' ὅς τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλείστα πόρησι, 335
 ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμῃαι,
 ἔσθων καὶ πίνων, ἢ δ' ἄλλον δῶμα κομίζῃ."

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
 "οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
 ὅς που τῇλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται, 340
 οὗ τι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
 γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.

315 εἰ δ' ἤδη μ' a g j Eust. : εἰ δὴ μή μ' cet. (εἰ δὴ μὲν μ' M²)
 θυμῶ Mon., γρ. R¹² 316 ἦεν d e f, cf. 331 317 ἢ τὰδ' αἰὲν
 i q : ἢ τὰδ' αἰὲν U⁸ : cf. π 107 327 κραδίην g Mon. 328 ἐόλπει
 L⁸ 329 ita L⁴ L⁵ : -σαι cet. 331 εἴη P⁵ 335 om. g
 337 δώμαθ' ἵκηται Eust. 340 ὅπ(π)ου g j ἢ ἐφθίται f L⁴ P¹ U² :
 ἐφθίεται j 342 πόρησι r (δίδωσι Eust.), cf. 335

αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν."

ᾧς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλω ᾧρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα. 346

οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελῶων ἄλλοτρίοισιν,
αἰμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ᾤετο θυμός.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής· 350

“ἂ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
εἰλύεται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γούνα,
οἰμωγὴ δὲ δέδηκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·
εἰδῶλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή, 355
ἰεμένων Ἑρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς.”

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασαν.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἄρχ' ἀγορεύειν·
“ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς. 360
ἀλλὰ μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
“Εὐρύμαχ', οὗ τί σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω 365
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικῆς.
τοῖς ἔξιμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ἔμμι
ἐρχόμενον, τό κεν οὗ τις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
μνηστῆρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.” 370

346 γέλον **de** ed. pr.

347 γελοίων **U**⁵ **Eust.** ed. pr., cf. 390

348 τ' ἤσθιον **g** 351 δαιμόνιοι **Plat.** **Ion** 539 **A** 352 γυναιβ.

354 om. **Plato** l. c. ἐρρέδαται **g k**: -εται **M**⁴ **Heracl. Alleg.**

Hom. 73, cf. η 86, 95, 113 355 πλέων **afgk** **Pal.** **P**¹ 358 οἱ δέ

τε **Mon.**, γρ. **R**¹² 359 ἤρχε **codd.** 362 εἴσκεις **M**² **P**⁵, **H**³ ss. :

ἔώκει **e** 368 οὐ μὲν **hdfk** **H**³ 369 ἀνδρῶν οἳ **k**, γρ. ἀνδρῶν

οἳ κατὰ δῶματ' ὀδυσσῆος **θείοιο c**, cf. 298 σ 417

ἌΩς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων,
 ἔκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες
 Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοισι γελῶντες·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερμηγορούντων· 375

“Τηλέμαχ', οὐ τις σείο κακοξεινώτερος ἄλλος·
 οἶον μὲν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
 σίτου καὶ οἶνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
 ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὐτῶς ἄχθος ἀρούρης.
 ἄλλος δ' αὐτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι. 380
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺν κέρδιον εἴη·
 τοὺς ξείνους ἐν νηὶ πολυκλήϊδι βαλόντες
 ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.”

ἌΩς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθον,
 ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεὶ, 385
 ὅπποτε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.

Ἡ δὲ κατ' ἀντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἄκουε.
 δαίπνον μὲν γὰρ τοί γε γελῶντες τετύκοντο 390
 ἡδὺ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
 δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
 οἶον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
 θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανώοντο.

374 θαύμαζον **k**, γρ. H³, Eust. (α 382) ξείνω **g**: ξείνοιο **j p**
 377 ἄγεις v. l. ap. Eust. 379 ἔμπεον **e** M²: ἔμπεδος **g**: ἔμπειρον **p**
 381 εἰ δὴ τι **i j** Mon. ed. pr.: ἥδη τι **g** U⁵: ἀλλ' εἰ δὴ μοι τι **a**
Br 386 ἐφείη **g i j** 387 καταντηστὶ **f** Mon. P¹ R¹: κατανίστην
a: -η **j** Pal.: καταντικρὺ **d** 390 γελοῖωντες Eust. (βέλτιον οὕτω
 γράφειν), cf. 347 σ IIII

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο, 5
 εἶλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
 καλὴν χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
 βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 ἔσχατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κείτο ἀνακτος,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος. 10
 ἔνθα δὲ τόξον κείτο παλύντονον ἠδὲ φαρέτρῃ
 ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες δίστοί,
 δῶρα τὰ οἱ ξείνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχῆσας
 Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
 τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοισιν 15
 οἶκῳ ἐν Ὀρτυλόχοιο δαΐφρονος. ἦ τοι Ὀδυσσεὺς
 ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ρά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
 μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
 νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς 20
 παιδὸς ἑών· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἶ οἱ ὄλοντο
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
 αἱ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο,

3 θέμεναι fgj 6 ἐπικαμπέα Mon.: ἐνκαμπέα U¹ in ras.
 χειρὶ φίλῃσι quidam in Et. Flor. Miller Mēl. 308 (μετέγραψαν)
 7 Πηνελόπη Strab. 551 in init. χαλκείην a j k Eust.: χρυσείην cet.
 11 ἔκειτο a h j k Eust.: κείτο cet. 13 δῶρα] καλὰ Strabo 367
 15 τῷ H³ L⁸ Pal. P² R⁴ R⁶ 16 ὀρτυλόχοιο f 17 δῆμος
 πᾶς g ὄφειλε k U⁸ Eust.

ἐπεὶ δὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον, 25
 φῶθ' Ἑρακλῆα, μεγάλων ἐπίστορα ἔργων,
 ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν αἰδέσασθ' οὐδὲ τράπεζαν,
 τὴν ἣν οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν,
 ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι. 30
 τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
 τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
 κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι.
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
 ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ 35
 γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνε
 Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὐ ποτε δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 ἦρεϊτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνήμα ξείνοιο φίλοιο 40
 κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.
 Ἥ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 οὐδόν τε δρυῖνον προσεβήσετο, τὸν ποτε τέκτων
 ξέσσειν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν,
 ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς· 45
 αὐτὶκ' ἄρ' ἥ γ' ἱμάντα θεῶς ἀπέλυσε κορώνης,
 ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
 ἅντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἥύτε ταῦρος
 βοσκομένος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα. 50
 ἣ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
 ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματ' ἔκειτο.

26 ἥρακλειᾶ c 28 αἰδέσασθ' egi: ἦδ- cet., cf. H 93 086
 29 τὴν δὴ οἱ d Eust.: ἦν om. c j U⁸ 31 μετήντετο e 32 μὲν
 ῥ' L⁶ U⁶: μὲν cet. 35 τραπέζης Mon. 36 ἀλλήλω f k o ed.
 pr. Eust.: ἀλλήλους a h j Br 41 θέσκετ' f g i j k, cf. ξ 521
 42 τὸν om. q 46 θεῆς ἀπέκλεισε O κορώνη L⁴ Pal. U⁸ Eust.
 48 ἀνέβρεχεν g 49 τῷ p: τῶς g R¹ R⁸ R⁸ 52 θυοει-
 δέα O

ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἶνυτο τόξον
 αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.
 ἔζομένη δὲ κατ' αὔθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θέϊσα, 55
 κλαίε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ἤϊρε τόξον ἀνακτος.
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 βῆ ῥ' ἵμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς
 τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οὔστοι. 60
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
 κείτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἀνακτος.
 ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα. 65
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
 “κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
 ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
 ἀνδρὸς ἀποικομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην 70
 μῦθον ποιήσασθαι ἐπισχεσῖν ἐδύνασθε,
 ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναιῖκα.
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται' ἄεθλον·
 θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
 ὅς δέ κε ῥῆϊτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι 75
 καὶ διοῖστέυσῃ πελέκεων δυοκαῖδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
 κονρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
 τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι οἶομαι ἐν περ ὀνείρῳ.”
 ὦς φάτο, καὶ ῥ' Εὖμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν, 80
 τόξον μνηστῆρεσσι θέμεν πολίον τε σίδηρον.
 δακρύσας δ' Εὖμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκε·

53 εἴλετο a Br, U⁵ ss.: ἔν(ν)υτο g P³ τόξα g R⁴ 56 ἡρεῖ g
 58 ἵμεναι a j k: ἵμεν ἐς cet. 61 ὄγκιους o ss.: ὄγκιον cit.
 Eust. (παροξυνόνως) 65, 66 om. p²⁸ 66 om. c M² Mon. Pal. U⁵
 U⁸ (= σ 211) 71 γε δύνασθε g

κλαίει δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “ νῆπιοι ἀγροῖῳται, ἐφημέρια φρονέοντες, 85
 ἃ δειλῶ, τί νυ δάκρυ κατεΐβεται ἡδὲ γυναικὶ
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νύρνειτον; ἦ τε καὶ ἄλλως
 κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
 ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἡ δὲ θύραζε
 κλαίετον ἐξελθόντες, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντες, 90
 μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἄατον· οὐ γὰρ οἷω
 ῥῆιδίως τόδε τόξον ἐύξοον ἐντανύεσθαι.
 οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὅπως πα,
 καὶ γὰρ μνήμων εἰμί, πᾶϊς δ' ἔτι νῆπιος ἦα.” 95
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νύλπει
 νευρὴν ἐντανύειν διοῖστέυσειν τε σιδήρου.
 ἦ τοι δῖστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
 ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότ' ἀτίμα
 ἦμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὄρνυε πάντας ἐταίρους. 100
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·
 “ ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
 μήτηρ μὲν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
 ἀλλ' ἄμ' ἔψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
 αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ. 105
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
 οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν,
 οὔτε Πύλον ἱερῆς οὔτ' Ἀργεος οὔτε Μυκῆνης·
 οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου; 110

83 ἄλλος cefgi 86 τίνι M¹ U⁷ μετείβεται Br 89 ἀλλὰ
 καὶ ὡς M², quidam ap. Eust. (μεταγράφοντες) 93 τοῖσι δὲ egij C
 Mon. 97 τε τανύσειν L⁵: ἐντανύσειν bcd Eust. 99 χειρὸς
 g P² ποτ' Pal. Eust. 100 ὄρνυε g: ὠρνυε cet. 101 μετέφη
 ad 105 γελῶ] γ' ἔσθω g M²: ἔσθω U⁵: γελᾶω U⁸ 109 om.
 a c e h p²⁸ Mon., cf. ξ 97, 98 110 γ' om. egi Mon. Eust.: γ' ἴστε
 cet.

ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε μηδ' ἔτι τόξου
 δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
 καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοῖστεύσω τε σιδήρου,
 οὗ κέ μοι ἀχνυμένω τάδε δώματα πότνια μήτηρ 115
 λείποι ἄμ' ἄλλω ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
 οἶός τ' ἦδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι."

Ἡ καὶ ἀπ' ὥμοιῦν χλαῖναν θέτο φοινικέεσσαν
 ὀρθὸς ἀναίξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὄξυν θέτ' ὥμων.
 πρῶτον μὲν πελέκεας στήσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας 120
 πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν,
 ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐναῖξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὥς εὐκόσμως στήσῃ· πάρος δ' οὗ πώ ποτ' ὀπώπει.
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζε.
 τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσασθαι μενεαίνων, 125
 τρὶς δὲ μεθήκε βίης, ἐπιελπόμενος τό γε θυμῷ
 νευρὴν ἐντανύειν διοῖστεύσειν τε σιδήρου.
 καὶ νῦν κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἰεμένον περ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο· 130
 "ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικνος,
 ἢ ἐνὶ νεώτερός εἰμι καὶ οὐ πω χερσὶ πέποιθα
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', οἷ περ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,
 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον." 135

Ὡς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἔο θῆκε χαμάζε,
 κλίνας κολλητῆσι εὐξέστης σανίδεσσιν,
 αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,

111 μύνησι] μ' ὥρησι g 115 ἀχνυμένω ck Pal. U⁸: ἀχνυμένη
 cet. 119 ὥμοι bdefgi, cf. v 125 122, 123 om. C
 125 μιν om. f P¹ U⁶: μὲν δὴ d 126 βίῃ Eust. 1904. 38 ἀλλ'
 οὐν το γ' αῖρ' η]θελε θυμ[os p²⁸ (?) 127 νευρὴν τ' d L⁵ ἐντανύειν
 e g: ἐντανύσειν vulg. διοῖστεύειν j r Cal., cf. 97 128 δὴν ἐτάνυσσε
 f P¹: δὴ τανύσει e i: ῥ' om. a j k 130 τοῖσι δ' a d P¹ αὐτοῖς q
 131 ἀναλκίς e 133 ἐπαμύνασθαι a d 134 πολὺν φέρτερο
 a j k 138 προσέθηκε f O

ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξερ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός· 140

“ὄρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἐταῖροι,
ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἶνοχοεύει.”
ᾧς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπὶ ἦνδαν μῦθος.

Ληώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱός,
ὃ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν 145

ἴξε μυχοίτατος αἰεὶ· ἀτασθαλῆαι δὲ οἱ οἶψ
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
οὐδὲ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων 150
ἀτρύπτους ἀπαλὰς· μετὰ δὲ μνηστήρησιν ἔειπεν·

“ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει

θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἐστι
τεθνάμεν ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, οὐ θ' ἔνεκ' αἰεὶ 155

ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἥματα πάντα.

νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ μενοινᾷ

γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν.

αὐτὰρ ἐπὶν τόξου πειρήσεται ἡδὲ ἴδεται,

ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων 160

μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα

γῆμαιθ' ὅς κε πλείστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.”

ᾧς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἔο τόξον ἔθηκε,

κλῖνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,

αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλιπε κορώνῃ, 165

ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξερ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

141 ἀριστοι Br V⁴ 142 οἶνοχοεύειν J L⁵: τ' ἐπιοῖνοχοεύει a e g j
p²⁸ 144 ἥνοπος e f g p²⁸ L⁴ Pal. P¹, cf. Ψ 634, Ξ 444, 445 κ 360
146 μυχαίτατος d f C P¹ v. l. ap. Eust. 150 ἐκτάνυσσε d 152 οὐ
δύναμαι τανύσαι Athen. 437 E 162 ὅς τις a g j k ἔλθοι] εἴη e g
165 προσέθηκε e C, cf. 138 167 ἐνένισπεν a f: -πεν O ed. pr.,
cf. π 417

“Ληῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 δεινὸν τ’ ἀργαλέον τε,—νεμεσσωμαι δέ τ’ ἀκούων,—
 εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει 170
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ ταnúσαι.
 οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ
 οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ’ ἔμεναι καὶ οἷστῶν·
 ἀλλ’ ἄλλοι ταnúουσι τάχα μνηστῆρες ἀγανοί.”

Ἦς φάτο, καὶ ῥ’ ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·
 “ἄγρει δῆ, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ, 176
 παρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ’ αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἔναικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
 ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
 τόξον πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.” 180

Ἦς φάθ’, ὁ δ’ αἰψ’ ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
 παρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ’ αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἔναικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος·
 τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειῶντ’· οὐδ’ ἐδύναντο
 ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν. 185
 Ἀντίνοος δ’ ἔτ’ ἐπέιχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ’ ἔσαν ἕξοχ’ ἄριστοι.

Τὼ δ’ ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ’ ἅμφω
 βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θέλειο·
 ἐκ δ’ αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμον ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς. 190
 ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
 φθεγξάμενός σφε ἔπεσσι προσηύδα μειλιχίοισι·
 “βουκόλε καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μνηθσαίμην,
 ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
 ποῖοί κ’ εἴτ’ Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι 195

172 τοι] πω ^p28 173 οἷστοῦ c 176 [ἀλλ’] ἄγε δὴ g κεῖον
 codd. κεῖε j: corr. Bekker 180 πειρηθῶμεν Eust. 181 ὡς
 φάτο αἰψα δ’ ἔκαιε b d H³ L⁸ P¹ conflatas lectiones e f q 183 ἐόντων
 j 185 βίη Pal. 188 ὁμαρτήσαντες c k q Pal. 189 om. L⁵
 190 δόμον ἤλυθε μετ’ αὐτοῦς, γρ. R¹² 191 ἔσαν g O 192 σφ’
 ἐπέεσσι a j k: μιν ἔπεσσι cet. 194 ὁ αὐτὸς p: αὐτως Pal. U⁶ ut
 Bothe 195 εἴτ(ε) v. l. ap. Heraclidem (ap. Eust.): ἦτ’ d f g

ὦδε μάλ' ἑξαπίνης καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκαι;
ἢ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνουτ' ἢ Ὀδυσῆϊ;
εἴπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
"Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ τοῦτο τελευτήσκειας ἐέλδωρ, 200
ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαίμων·
γνοίης χ' οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται."

ἌΩς δ' αὖτως Εὐμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνων, 205
ἑξαυτίς σφε ἔπεσσω ἀμειβόμενος προσέειπεν·
"Ἐνδον μὲν δὴ ὄδ' αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαίαν.

γινώσκω δ' ὥς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
οἰοισι δμῶν· τῶν δ' ἄλλων οὗ τευ ἄκουσα 210
εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.

σφῶϊν δ', ὥς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω·
εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστήηρας ἀγανούς,
ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω
οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμείο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα 215

Τηλεμάχου ἐτάρω τε κασιγνήτῳ τε ἔσεσθον.
εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δεῖξω,
ὄφρα μ' ἐν γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
οὐλήν, τήν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο." 220

ἌΩς εἰπὼν ῥά κεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
τῷ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,

196 αὐτος **p**²⁷ ἔνεικεν **g** 202 ἔσονται **a c** 205 τόν γε **e f g** :
ἐπεὶ τούτων γε **d** νημερτὲς **a Br** 206 μιν ἔπεσσω **e**, cf. 192
207 καὶ pro κακὰ **p**²⁷ 208 ἦλθον **e** 213 εἴχ' **a f** : αἶθ' **f M**¹ : αἴχ'
cet. 216 τηλεμάχῳ **p Ca**, schol. T 298 ed. pr. ἔσεσθαι **d** schol.
T 399 : ἔσεσθε **r** Eust. 217 λέξω **g** 218 με εὖ **d j** Clarke : με
γνῶτον **g** 219 μοι **k** : ἐμοί **a** σὺς ἤλασε παρνησόνδε **a**
219, 220 om. **p**²⁸ Mon. U⁶ 220 ἐλθόντα μετ' αὐτόλुकόν τε καὶ υἱας
ἀγρώσσω **a L**⁵ (om. ἀγρώσσω) μετ' ἀνδράσιν αὐτολύκοιο **O** : μετ'
αὐτόλुकόν τε καὶ υἱας Eust., γρ. R¹² U⁵ (= τ 394) : ἐς αὐτ. δὲ καὶ υἱας
L⁴ 222 τήν δ' **g** ἄνακτα **a f j**

κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῇ δαΐφρονι χεῖρε βαλόντε,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.
ὥς δ' αὐτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε. 225

καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,
εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε·
“παύεσθον κλαυθμοῖο γοοῖό τε, μή τις ἴδῃται
ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἰσω.

ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μῆδ' ἅμα πάντες, 230
πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὕμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
οὐκ ἔασουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρη·
ἀλλὰ σύ, δι' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν τε γυναιξὶ 235

κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἣν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργω.
σοὶ δέ, Φιλοίτιε διέ, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς 240
κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.”

ᾧς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη·
ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἵτην θείου Ὀδυσῆος.

Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 245
θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
“ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων·

223 ὀδυσηά δαίφρονα κ ^p²⁸ Eust. ed. pr. 224 τε χέρας τε καὶ
ὦμους a Br U⁶ γρ. R¹² U⁵ 229 εἴσω] ἄλλω C, cf. χ 373: ἄλλως L⁴,
v. om. R⁹ 231 πρῶτον g Pal. U⁵ 232 ἀγανοί c: ἀχαιοί a Br
233 οὐδὲ j Br R⁴ 234 δὴ c e j h, cf. ρ 508 δῶμα τὸ g Mon.
235 δόμεναι a j, γρ. Br V⁴ 244 δμῶαι a k U⁸: δμῶ' ἐσίτην
b d f P¹ 244 ante 243 O; om. Mon. 246 σέλας j: πυρός σέλα
r, cf. Θ 563 248 ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν a j k ^p²⁸: πρὸς δν
μεγαλήτορα θυμὸν cet.

οὗ τι γάμου τοσσοῦτον ὁδύρομαι, ἀχνύμενός περ· 250
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιῖδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
 ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλησιν πολίεσσιν·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὃ τ' οὐ δυνάμεσθα ταινύσαι
 τόξον· ἐλεγχεῖν δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυνθέσθαι.” 255

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
 ἀγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνουτ'; ἀλλὰ ἔκηλοι
 κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰώμεν ἅπαντας 260
 ἐστάμεν· οὐ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρήσεσθαι οἶω,
 ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
 ἡῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, 265
 αἶγας ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
 ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
 τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.”

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήρδανε μῦθος.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουαν, 270
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείσαν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης· 275
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
 λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε,
 νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·

251 ἡμὲν Eust. 252 ἡδ' g Eust. 253 ἡδη a 260 γε
 om. a k Br καὶ εἴπερ ἐώμεν Eust. ἅπαντες a g k 261 ἐστά-
 μεναι g 270 om. r R⁷ 273 cf. γ 342 276 add. ed.
 pr. (= p 469 σ 352), om. codd. 277 Ἀντίνοον . . . Εὐρύμ. p²⁸

ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλησιν. 280

ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐϋξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἥ μοι ἔτ' ἐστὶν
ἴς, οἷη πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμptoῖσι μέλεσσιν,
ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ' ἀκομιστή τε.”

ᾧ εἶπε, οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν, 285
δείσαντες μὴ τόξον ἐϋξοον ἐντανύσειεν.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

“ ἂ δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἡβαιαί·
οὐκ ἀγαπᾷς ὃ ἐκῆλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσθαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδαι, αὐτὰρ ἀκούεις 290
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.

οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅς τε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὅς ἂν μιν χανδὸν ἔλῃ μηδ' αἴσιμα πῖνῃ.
οἶνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα, 295

ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄσεν οἶνω,
μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·
ἥρωας δ' ἄχος εἶλε, διέκ προθύρου δὲ θύραζε
ἔλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὐατα νηλεῖ χαλκῷ 300
ρίνας τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἀασθεὶς
ἦεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ.

ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νείκος ἐτύχθη,
οἱ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὔρετο οἰνοβαρέων.
ὥς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶ κε τὸ τόξον 305
ἐντανύσης· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
ἡμετέρῳ ἐνὶ δῆμῳ, ἄφαρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ

282 ἢ Mon. : εἴ cet. 287 ἐνένισπεν a f Br, cf. π 417 289 ὅθ' e g ἐνὶ μεγα[οισι . . . οἰ]σι p²⁸ 296 ἄσεν μεγάρῳ e g : ἄσ' ἐν R¹ R³ : ἄσεν ἐν Eust. : ὤλεσ' ἐν Athen. 613 A : μεγάρους Mon.
298 γάμον v. l. ap. Eust. : δόμοις ἐν Athen. l. c. 300 εἶλκ. a j k Br V⁴
302 om. q ἀχέων d f k r P¹ Hes. Scut. 93 (v. Rzsch) ἀασίφρονι Ap. lex. et Heysch. in v. 306 ἐκτανύσης P³ R⁴ ἐδητύος o L⁵ P² U³ : ἐπητέως Ar. (διὰ τοῦ ε) ap. Ap. lex. in v. Ἐπητῇ

εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὐ τι σαώσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.” 310

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
 ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
 ἔλπεαι, αἶ χ' ὁ ξείνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
 ἐντανύσῃ χερσίν τε βίηφί τε ἦφι πιθήσας, 315
 οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ ἐὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
 οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσι ξολπε·
 μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
 ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε.”

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ἦ᾽ οὐα· 320
 “κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 οὐ τί σε τόνδ' ἄξεσθαι οἰόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
 ἀλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν,
 μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
 ἢ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν 325
 μῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐϋξοον ἐντανύουσιν·
 ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ῥήϊδίως ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἦκε σιδήρου.
 ὧς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 330
 “Εὐρύμαχ', οὐ πως ἔστιν ἐϋκλείας κατὰ δῆμον
 ἔμμεναι οἷ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
 οὗτος δὲ ξείνος μάλα μὲν μέγας ἦδ' εὐπηγῆς,
 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεται ἔμμεναι υἱός. 335
 ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐϋξοον, ὅφρα ἴδωμεν.
 ὦδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

308 om. a k o p²⁸ Br 310 ἐρέεινε f M¹ 315 ἴφι d k C U⁵ U⁸
 πεποιθώς Pal. Eust. 318 om. L⁵ 322 τωδ p²⁷ οιομαι p²⁷
 326 ita j L⁵ L⁸ O: ὅτ' οὐδέ c e g h Pal.: ὃ οὐδέ d f 329 δέ κ' ἐλέγχεα
 r Voss: δέ ἐλ. d f g P¹ 334, 335 om. q 335 ἀνδρὸς a e g j p²³
 Mon. Eust. 337 τὸ δέ οἱ a j Br

εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δῶν δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
 δώσω δ' ὄξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν, 340
 καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
 πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·
 “μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὐ τις ἐμείο
 κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι, 345
 οὐθ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 οὐθ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἥλιδος ἵπποβότοιο·
 τῶν οὐ τίς μ' ἀέκοντα βιήσεται αἶ κ' ἐθέλωμι
 καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 350
 ἱστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρῶσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.”

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ. 355
 ἔς δ' ὑπερφ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα διὸς ὑφορβός·
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν· 360
 ᾧδε δέ τις εἶπεςκε νέων ὑπερηνορέοντων·

“πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ἕσσι κύνες ταχέες κατέδονται
 οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
 ἡμῖν ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.” 365

ᾧς φάσαν, αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χῶρῃ,

339 πάντα c U⁸ 347 νήσοισι] ναῖοισι g j, γρ. U⁵ (= ν 240,
 νήσοισι π 122) 348 ἐθέλωμι c e k: ἐθέλοιμι cet. 352 τόξον]
 μῦθος b e g k p²⁸ (= α 358) 353 a ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ περίφρων
 πηνελόπεια a j (Θ rubr. praem. P³), marg. Be U⁵ R⁹ (οὐκ οἶδα εἰ στίχος)
 359 εφ[ερ] αγκυλα διος υφορβο]s p²⁸ 363 τάχα σ' a Br P⁵ ἄυσ'
 ὦ O U⁸ Eust. κατέδουσι g 365 ἡμῖν a j L⁴ Eust.: ἡμῖν θ' cet.:
 ἡμῖν θ' g 366 αὐτῇ ἐνὶ χῶρῃ a c h: αὐτῇ . . . χῶρῃ cet.: αὐτοῦ k:
 αὐτοῦ ἐν χειρὶ P⁵, γρ. ἐν χειρὶ P⁷

δείσας, οὐνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
 “ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὔ πᾶσι πιθήσεις·
 μή σε καὶ ὀπλότερός περ ἐὼν ἀγρόνδε δίωμαι, 370
 βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
 αἱ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασι,
 μνηστήρων χερσὶν τε βίηφί τε φέρτερος εἶην·
 τῷ κε τάχα στυγερώς τιw' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
 ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανῶνται.” 375

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺν γέλασσαν
 μνηστῆρες, καὶ δὴ μέθειεν χαλεποῖο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῇ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν· 380
 “Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
 κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκνῶς ἀραρυίας,
 ἣν δέ τις ἦ στοναχῆς ἥε κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.” 385

“Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
 κληῖσεν δὲ θύρας μεγάρων εὔ ναιεταόντων.
 Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 κληῖσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
 κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίσσης 390
 βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦϊεν αὐτός·
 ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα
 πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,

369 αλλα pro ἄττα P²⁷, cf. ρ 6 πιθήσας g 371 βιη δέ τι a Br
 U⁶: δέτε j: δέγε OR¹ εἶην g 373 χείρεσσι e g k ἦα a j
 Br 374 ἐγὼν ἀπέπεμψα Eust. (= ψ 23): τοὺς ἐγὼ g 378 τὰ om. q:
 δὲ τὰ a Br 385 παρβλώσκειν Mo ἔργον q: ἔργα R¹ 386 om.
 q ὡς ἔφαθ' ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως τὸν μῦθον ἤκουσε a h j Br P⁸ P⁴, γρ.
 U⁵ 387 κλήισ(σ)αι q 391 βύβλινον j Br: βίβλινον cet. ἐν C
 M⁴: ἐκ g k

μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν ἀποικομένοιο ἄνακτος. 395
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ἦ τις θηητῆρ καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλετο τόξων.
 ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κείται,
 ἦ ὃ γ’ ἐφορμάται ποιησέμεν, ὥς ἐνὶ χερσὶ
 νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.” 400
 Ἄλλος δ’ αὖ εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·
 “αἱ γὰρ δὴ τοσσοῦτον δυνήσιος ἀντιάσειεν
 ὥς οὐτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.”
 Ὡς ἄρ’ ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ’ ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἶδε πάντη, 405
 ὥς ὅτ’ ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
 ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέφ’ περὶ κόλλοπι χορδῇ,
 ἄψας ἀμφοτέρωθεν ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἶός,
 ὥς ἄρ’ ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
 δεξιτερῇ δ’ ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς· 410
 ἦ δ’ ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδῇν.
 μνηστῆρσιν δ’ ἄρ’ ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ’ ἄρα χρῶς
 ἐτράπετο. Ζεὺς δὲ μεγάλ’ ἔκτυπε σήματα φαίνων·
 γήθησέν τ’ ἄρ’ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὅττι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω· 415
 εἶλετο δ’ ὠκὺν οἰστόν, ὃ οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 γυμνός· τοὶ δ’ ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
 κείατο, τῶν τάχ’ ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 τὸν ῥ’ ἐπὶ πῆχει ἐλὼν ἔλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ’ οἰστόν 420
 ἅντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ’ οὐκ ἤμβροτε πάντων
 πρώτης στειλειῆς, διὰ δ’ ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
 ἰὸς χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπε·

395 κέρ' αἶπες α: κέρας k U⁸: κεραῖπες et κεραίδες quidam ap. Eust.

396 ἄλλων p 397 θηειτῆρ L⁴ U⁸ corr.: θηρητῆρ a d f r τόξου
 Mon. P⁵ 400 ἀλητῆρ g 401 αὐτ' codd. 407 περὶ
 a h j k: ἐπὶ cet. 411 αὐδῇν] ἄντην Eust. 412 μνηστῆρεσσι
 δ' ἄχος Mon. fort. p²⁸ 414 δ' ἄρ' p²⁸ Eust. 416 ὅς codd. corr.
 Bekker

“Τηλέμαχ’, οὐ σ’ ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 ἤμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον οὐδέ τι τόξον 425
 δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
 οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνουνται.

νῦν δ’ ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ’ ἀναθήματα δαιτός.” 430

Ἡ καὶ ἐπ’ ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ’ ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺν
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
 ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχει, ἄγχι δ’ ἄρ’ αὐτοῦ
 πὰρ θρόνον ἐστήκει κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.

425 ἤμβροτεν H³ L¹ O P¹ U³ Eust. τόξον c U³ 427 οἶονται
 j q: ὀνοῖονται R⁹ (sc. ὄνονται) 430 τ’ om. C Mon. Eust.
 434 θρόνῳ j U⁵ L⁸ ss. ed. pr

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ X

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθῃ ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδόν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
 ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστοις
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
 “οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
 νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐ πῶ τις βάλεν ἀνὴρ,
 εἴσομαι, αἶ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.”

Ἥ καὶ ἐπ' Ἀντινόφῃ ἰθύνετο πικρὸν οἷστόν.
 ἦ τοι ὁ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε,
 χρύσειον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 ὄφρα πίοι οἶνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 μέμβλετο· τίς κ' οἶοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι
 μῶνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,
 οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
 τὸν δ' Ὀδυσσεύς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶ,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκκῆ.
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
 βλημένου, ἀντίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθεν
 αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ εἶο τράπεζαν
 ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε·
 σῆτος τε κρέα τ' ὅπτα φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
 μνηστῆρες κατὰ δῶμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
 ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρυθέντες κατὰ δῶμα,

Μνηστήρων φόνος Aelianus 3 εὐπλείην g 5 ἀάατος o z
 Br L⁴ R⁴: ἄατος cet. 7 τύχωμι p²³ U⁵ P¹ ss.: τύχοιμι cet.
 8 ἰθύνε g 14 φυτεῦσαι Pal., γρ. V¹ V³ (cf. B 165) 15 ἐπισχό-
 μενον e R¹ 16 om. Plut. vit. Hom. ii. 82 18 βλημένῳ v. l.
 ap. Eust. (ὠφεῖλει μὲν δοτικῇ εἶναι, ἵν' ᾗ βλημένῳ καὶ δὴ καὶ εὐρηναί
 τινα τῶν ἀντιγράφων οὕτως ἔχοντα) 22 δῶμα g Pal. ed. pr.
 πνέοντα d

πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ που ἀσπὶς ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἐλέσθαι. 25
νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσι·

“ ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἐτ' ἀέθλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὃς μέγ' ἄριστος
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.” 30

Ἴσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ ἦ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὥς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπτο.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ ᾧ κύνες, οὐ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι 35
δήμου ἅπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
δμωῆσιν δὲ γυναιξὶ παρεννάζεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζῶντος ὑπεμνάσθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι· 40
νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.”

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλε·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον·
Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“ εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας, 45
ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπας, ὅσα ῥέξεσκον Ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κείται ὃς αἷτιος ἔπλετο πάντων,
Ἄντινοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
οὔ τι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων, 50
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,

24 ἐντμήτους g κατὰ e 25 που a Br R¹: πω vulg.: ποι R³:
πη Eust. 30 ἐν a p Pal. Eust. 31-33 νοθεύεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν
τὸ χωρίον τοῦτο Eust.: ἡπάτηται ὁ διασκευαστὴς ἐκ τοῦ Ἰσκει ψεύδεα
[τ 203] schol. 35 οἴκαδε νείσθαι j p²⁸ Mon. R⁴ 37, 38 hoc ordine
a j k Eust., 38, 37 cet. 40 ἔπεσθαι f: ἔθεσθε a e j p²⁸ Eust.: ἔσεσθαι
vulg. (ἀναγνωστέον schol.) 43 hab. d f r, om. cet. 49 τάδε πάντα
k Pal. 50 οὔτι χατίζων a

ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἔϋκτιμένης βασιλεύοι
 αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχῆσας.
 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, σὺ δὲ φείδεο λαῶν
 σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅπισθεν ἄρεσσάμενοι κατὰ δῆμον, 55
 ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισι,
 τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἔεικοσάβοιον ἕκαστος,
 χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰς ὃ κε σὸν κῆρ
 ἱανθῇ· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοίτε, 61
 ὅσσα τε νῦν ὕμμ' ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθείτε,
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο
 πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 νῦν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἥε μάχεσθαι 65
 ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
 ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι οἶομαι αἰπὺν ὄλεθρον.”

ᾧς φάτο, τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος μετεφώνεε δεύτερον αὖτις·
 “ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους, 70
 ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐϋξοον ἠδὲ φαρέτρην,
 οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰς ὃ κε πάντας
 ἄμμε κατακτείνει· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
 φάσγανά τε σπάσσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
 ἰὼν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν 75
 ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστνυ, βοῇ δ' ὥκιστα γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.”

ᾧς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ 80
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἁμαρτῇ διὸς Ὀδυσσεὺς

56 εἰ μὲν διὰ τοῦ α, ὡς Ἀρίσταρχος καὶ ἄλλοι, ἔστι πληθυντικὸν...
 εἰ δὲ διὰ τοῦ ε, ἔστιν ἐνικόν Herod. in E. M. 316. 25 58 ἀποτίσσομεν
 U⁶ 68 αὐτῶν g ed. pr. 70 τ' ἄρ g ed. pr. 72 ἐπὶ b c d f
 80 ὀξεί χαλκῷ L⁵: ἐπταβόειον Pal. αὐτόν a g j ed. pr.
 81 ἁμαρτεῖ d g: ὁμαρτῇ a e k

ἰὼν ἀποπροΐει, βάλε δὲ στῆθος παρὰ μαζόν,
 ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περιρρηδῆς δὲ τραπέξῃ
 κάππεσεν ἰδνωθεῖς, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε 85
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ
 θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέρωσι
 λακτίζων ἐτίνασσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλὺς.

Ἄμφινόμος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
 ἀντίος ἀΐξας, εἶρυτο δὲ φάσγανον ὀξύ, 90
 εἷ πῶς οἱ εἴξιε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῇ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
 δοῦπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος 95
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δῖε μή τις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειε
 φασγάνῳ ἀΐξας ἢ προπρηνέα τύψας.

βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκαεν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 100
 “ὦ πάτερ, ἦδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνέην πάγκαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών, δώσω δὲ συβώτῃ
 καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “οἶσε θέων, ἦός μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἴστοί, 106
 μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.”

Ἵως φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
 βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κείμενα.
 ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δοῦρατα δ' ὀκτὼ 110

82 ἀποπροΐει a o : ἀποπροΐεις cet. : ἀποπροΐηκε j 84 περιρρηδεις
 g, cf. e 26 85 ἰδνωθεις a j, γρ. U⁵, v. l. ap. Eust. : δινωθεις d f r :
 δινωθεις cet., cf. p 317 88 κέχυτ' e H³ : δὲ κέχυτ' g 98 προπρηνέα
 d f P¹ : προπρηνέει cet. τύψας g j k p p²³ Eust. : τύψη(ει) cet.
 99 θέων g Mon. U⁵ 102 εὔχαλκον e g 110 ἔξελε a j : εἴλετο
 cet. : σάκε' εἶλον Galen. dign. puls. iv. 2

καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἵπποδασειάς·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
αὐτὸς δὲ πρότιστα περὶ χροῖ δύσετο χαλκόν·
ὥς δ' αὐτῶς τῷ δμῶε δνέσθην τεύχεα καλά,
ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.

115

Αὐτὰρ ὃ γ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν λοί,
τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον λοῖοι οἷστεύοντα ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάρου
ἔκλιν' ἐστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.

120

125

Ὅρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάρου
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὕφορβον
ἔσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἷη γίγνεται ἑφορμή.
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
“ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἂν ὀρσοθύρην ἀναβαίη
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοῇ δ' ὥκιστα γένοιτο;
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.”

130

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
“οὐ πως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·”

135

117 τόφρ' ὄγε Porph. qu. Od. 14. 23 121 ἔκλινε στάμεναι Pal.
R! U⁵ 125 ἐκ δ' ἔλετ' a j 126 E. M. 634. 8 φησὶ δὲ Ἀπολλό-
δωρος ὀρσορόκα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι . . . Κράτης δὲ ὀρσοθύρη.—aedium
partes in codicibus delineatas inv. Eust. (καταγραφῆς ἐδεήθησαν
οἱ παλαιοί, σχηματίζοντες ποῦ ἡ ὀρσοθύρη καὶ ποῦ ὁ θάλαμος κτλ., ὥς ἐν
τοῖς τῶν ἀντιγράφων ἀκριβεστέροις κεῖται), cf. schol. σ 102 128 ἐντὸς
ἔσαι p²⁰ a j Mon. v. l. ap. Eust. : ἐνδον εἶσαι altera v. l. ap. Eust.
130 ἀγχοῦ τη[p²⁰ 132 πόποι a j

καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
 ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, οἶομαι, οὐδέ πη ἄλλῃ
 τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.” 140

ᾧ εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥώγας μεγάραιο.
 ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
 καὶ τόσσας κυνέας χαλκῆρεας ἵπποδασείας· 145

βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὤκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
 καὶ τότε Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὥς περιβαλλομένους ἶδε τεύχεα χερσὶ τε δοῦρα
 μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον.
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 150

“Τηλέμαχ', ἡ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἥδ' Μελανθεύς.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 “ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἡμβροτον—οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος—ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
 κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἴθι, δι' Εὐμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
 καὶ φράσαι ἢ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ τάδε ῥέζει,
 ἢ υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς, τὸν περ οἶω.” 155

ᾧ εἰπὼν οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 160
 βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 οἷσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὕφορβός,
 αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 κείνος δὴ αὖτ' αἰδής ἀνὴρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοί,
 ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺν δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες, 165

138 κ' εἰς q ὅς κ' h j L⁸ 140 ἔνθεν g ed. pr. 144 sq.
 τὸ περὶ τῶν δώδεκα καὶ τὸ ἐφεξῆς Ἀρίσταρχος ἀθετήσας κεχρίακεν Eust.
 144 ἔνθα δώδεκα g p 146 om. q 157 δι' a b j Br L⁴
 Eust.: δὴ cet., cf. π 461 θύρας k Eust. 158 ἢ a j: εἰ cet., cf.
 ν 415 162 ἔντεα Mon., γρ. R¹² 166 ἐνίσπε g j r, cf. γ 101

ἢ μιν ἀποκτείνω, αἶ κε κρείσσω γε γένωμαι,
 ἥέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἦν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 πολλὰς, ὅσας οὗτος ἐμήσατο σῶ ἐνὶ οἴκῳ.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστήρας ἀγανούς 170
 σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
 σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 ἐς θάλαμον βαλέειω, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὀπισθε,
 σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε 175
 κίον' ἂν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 ὥς κεν δηθὰ ζῶος ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχη.”

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο,
 βὰν δ' ἔμην ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
 ἦ τοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεῦνα, 180
 τῷ δ' ἔσταν ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοιτε,
 εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον, πεπαλαγμένον ἄξι,
 Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε· 185
 δὴ τότε γ' ἦδη κείμε, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἐλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
 κουρίζ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλλον ἀχνύμενον κῆρ,
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγεί δεσμῷ
 εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὥς ἐκέλευσεν 190
 νίδος Λαέρταο, πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
 κίον' ἂν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα·
 “ νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις, 195

167 ἦ] εἴ L⁵ U², cf. ν 415 174 ὀπισθε] ἱμάντι, γρ. Br V⁴ v. om.
 p²⁸ damnarat Bothe 175 πειρήσαντε(s) f p 177 δηθ αμα p²⁸
 179 βὰν a g j k: βῆ cet. 182 ἐνθ' L⁵ L⁸ 184 εὐρύγερον dr:
 εὐρύτερον a g k: εὐρύηρον p 185 γέροντος Br V⁴ (ξ 9) 188 χα-
 μάdis e ἀχνύμενοι V³ ed. pr. 191 om. c g h i j k p²⁰ p²⁸ R⁴
 (quiλείπει add.)

εὐνῇ ἐνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
οὐδὲ σέ γ' ἡριγένεια παρ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
αἴγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.”

ᾧΩς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταθεῖς ὁλοῶ ἐνὶ δεσμῶ· 200
τῷ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινῇν,
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.

ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη, 205
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.

τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ μῦθον ἔειπε·
“ Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν, μνήσαι δ' ἐτάριοιο φίλοιο,
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικὴ δέ μοι ἐσσι.”

ᾧΩς φάτ', διόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην. 210

μνηστήρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
“ Μέντορ, μή σε ἔπεισσι παραιπεπίθισιν Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.

ᾧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἶω· 215

ὁππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἡδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δὲ σὺν τοῖσιω ἔπειτα πεφήσεται, οἷα μενοινᾷς
ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῶ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῶ,
κτήμαθ' ὁπόσσα τοί ἐστι, τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφι, 220
τοῖσιω Ὀδυσσῆος μεταμίζομεν· οὐδέ τοι νῆας
ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστνυ πολεύειν.”

196 ὡς ἐπέοικε a e g h ed. pr. 198 ἀνερχομένη p p²⁸ Mon.
200 om. g ὑπὸ b c d f 203 οὐδὲν b d g k 204 δόμον c j k
208 μνήσων e 210 διέμενος L⁴ U⁸: ἰέμενος H³ 212 ἐνένισπε
a p, cf. π 417 215 τετελέσθαι g: τελέεσθαι U⁵, cf. a 201

216 κτέομεν b e g: κτένομεν a: κτενώμεν (sc. κτένομεν) k P²
218 σέο P²

ὧς φάτ', Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μάλλον,
 νείκεσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν· 225
 “οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ τις ἀλκή,
 οἷη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λευκωλένῳ εὐπατερεῖη
 εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεῖ,
 πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 σῇ δ' ἦλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυνάγυια. 230
 πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
 ἅντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵσταο καὶ ἴδε ἔργον,
 ὄφρα ἰδῆς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.” 235

Ἡ ῥα, καὶ οὐ πω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν
 ἡμὲν Ὀδυσσῆος ἡδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
 αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάραιο μέλαθρον
 ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλῃ ἄντην. 240

Μνηστήρας δ' ὄτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
 Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε
 Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
 οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἕξοχ' ἄριστοι,
 ὅσσοι ἔτ' ἕζων περί τε ψυχέων ἐμάχοντο· 245
 τοὺς δ' ἦδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
 τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
 “ὦ φίλοι, ἦδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγмата εἰπών,
 οἱ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι. 250
 τῷ νῦν μὴ ἄμα πάντες ἐφίετε δούρατα μακρά,
 ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἕξ πρῶτον ἀκοντίσας, αἶ κέ ποθι Ζεὺς

233 ἵσταο H³ : ἵστασο cet. (παρίσταο Zen. Ar. K 291) 234 ὄφρα
 ἰδῆς a j p²⁸ Br : ὄφρ' εἰδῆς cet. 235 ἀποτίνων h L⁴ 239 μελάθρου
 L⁵ αἰθαλόεντας ἀνὰ ῥώγας μεγάραιο [143] schol. Theocr. xiii. 13 :
 αἰθαλόεσσα ἀναΐξασα μελάθρου E. M. 576. 17 : αἰθαλόεντος ὑπὲρ μεγάλαιο
 μελάθρων E. Gud. 15. 56 241 ὄτρ. a b k q : ὄτρ. cet. 247 ἀγέλαος
 ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν R¹⁰ 251 μῆδ' αμα p²⁰ 252]εθ' α εἰς p²⁰

δῶη Ὀδυσσῆα βλήσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπεὶ χ' οὐτός γε πέσῃσιν."

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὥς ἐκέλευεν, 255
ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάραιο
βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων, 260
τοῖς ἄρα μύθων ἄρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

“ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἴπομι καὶ ἄμμι
μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
ἡμέας ἐξεναρίζαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.”

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα 265
ἅντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,

Εὐρύαδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.

οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας,
μνηστήρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάραιο μυχόνδε· 270

τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλοντο.

Αὖτις δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἰέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάραιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν· 275

ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
λίγδην, ἄκρον δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.

Κτήσιππος δ' Εὐμαῖον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
ᾧμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραζε. 280

254 ἐπεὶχ' g: ἐπὴν cet. 255 ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ k
257-9 τινὲς ὠβέλισαν ὡς ταυτολογοῦντας (= 274-6) Eust. 258 βε-
βλήκειν p²⁸: -ει cet., cf. 273 261 ἦρχ. codd. 262 ἦδη] ἦτοι p²⁸
265 ὡς ἐκέλευεν d e (= 255) 267 εὐρύαλον a j Br 270 ἀνεχώ-
ρησαν a j L⁸: ἄρ' ἐχ. cet. θαλάμοιο Mon., γρ. R¹² μυχὸν ἐνδον g
273 πάντα a Br 275 βεβλήκειν p²⁰ p²⁸ j Mon., cf. 258, 286 d 400
σ 344 E 66i E 412 278 ἄκρην a Mon. P⁵ p²⁰, utrumque Eust.
279 εὐμαίου κτήσιππος Eust. οὔξει χαλκῷ p²⁸ 280 ἐπέπτατο a

τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
 ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ 285
 βεβλήκει πρὸς στήθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·
 “ὦ Πολυθερσεΐδη φιλοκέρτομε, μή ποτε πάμπαν
 εἴκων ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
 μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτεροί εἰσι.
 τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὃν ποτ' ἔδωκας 290
 ἀντιθέψ' Ὀδυσῆϊ δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.”

Ἡ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 οὔτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχρ' μακρῶ·
 Τηλέμαχος δ' Εὐνυορίδην Ληόκριτον οὔτα
 δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε· 295
 ἥριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 δὴ τότε Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχευ
 ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίθηεν.
 οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὥς ἀγελαῖαι·
 τὰς μὲν τ' αἰόλος οἷστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν 300
 ὦρην ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἥματα μακρὰ πέλονται.
 οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσι·
 ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
 οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ 305
 γίγνεται οὐδὲ φυγὴ· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
 ὥς ἄρα τοὶ μνηστήρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
 τύπτου ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς
 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θύε.

283 εὐρυμέδοντα cf C Pal. U⁸ 287 πολυκέρτομε p²⁰ a e
 294 λειόκρ- a f g r, λειωκρ- cet. corr. Nauck cf. β 242 295 χαλκός g
 297 φθισίμβροτος p C 298 ἐκ κορυφῆς a e j k Eust. φρένας
 ἐπτόσηεν a j Eust. 299 δ' ἐφέροντο g 302 ἀγκυλοχήλαι d
 C R⁹ 302 θορῶντες g L⁵ 308 ὄρνυτ' k Pal.: ὥρν- cet.

Ληώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων, 310
 καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “γουνούμαί σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον·
 οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 εἰπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
 παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι. 315
 ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἅπο χεῖρας ἔχεσθαι·
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐδὲν ἔοργως
 κείσομαι, ὥς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὐχεται εἶναι, 321
 πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι
 τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
 σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
 τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.” 325

ὧς ἄρα φωνήσας ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
 κτεινόμενος· τῷ τόν γε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

Τερπιάδης δ' ἔτ' αἰοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν, 330
 Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
 ἔσθη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
 ἣ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
 ἐρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ 335
 Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκην,
 ἣ γούνων λίσσοιτο προσαΐζας Ὀδυσῆα.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

310 Λειώδης codd. γούνα d U⁵ ss. 311 φωνήσας p²³
 317 om. a ἐπέσπον a Br, cf. γ 134 322 που a g j p²⁸: μου
 cet. 323 ἐμοῦ H³ Pal. U⁸ 327 ὃν p²⁸, γρ. U⁵ 329 om. H³
 Pal. φθεγγομένη v. l. ap. Eust., cf. K 457 331 παρὰ a j Eust.
 (α 154) 334 ἐρκείου προβωμὸν ἐρισθενέως Κρονίωνος (sic) Ap. lex. in
 v. ἐρκίου (sc. ἣ ἐρκείου πρὸς βωμὸν ἐρισθένεας) παρὰ d

γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος.
 ἦ τοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε 340
 μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου,
 αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐζας λάβε γούνων,
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “γουνούμαί σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον·
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἄοιδόν 345
 πέφυγῃς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀεῖδω.
 αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
 παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν
 ὥς τε θεῶ· τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομήσαι.
 καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός, 350
 ὥς ἐγὼ οὔ τι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων
 πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαίτας,
 ἀλλὰ πολὺν πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.”
 ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
 αἶψα δ' ἐὼν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα· 355
 “ἴσχεο μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ·
 καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τέ μεν αἰεὶ
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἑόντος,
 εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἢ συβώτης,
 ἢ ἐσὶ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.” 360
 ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 πεπτηῶς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 ἔστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 αἶψα δ' ὑπὸ θρόνου ὤρτο, βοὸς δ' ἀπέδυνε βοείην,
 Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐζας λάβε γούνων, 365
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί, σὺ δ' ἴσχεο· εἰπέ δὲ πατρὶ

345 μετόπιν O 347 ἔμβαλεν οἶμους Iustin. iii. 152 Otto. θεοὶ
 δέ μοι ὥπασαν ὁμφὰς Max. Tyr. xvi. 5, xxxviii. 1, v. l. (ἤγουν) ap. Isidor.
 Pelus. iv. 30 348 περ αἰεῖδεν g P⁵ ss. 351 ἐς ἐὼν L⁸, γρ. U⁵:
 ἐὼν om. ἐς q 352 κατὰ U⁶ δαῖτα a f g j P²⁸ Pal. Eust. 360 σὺν
 ἀντιβολήσας a Br 364 ὑπὸ g P²⁸ P³ ed. pr. θοῶς p R⁷, γρ.
 Br H³ K R⁸ βοείην g: βόειον U⁷ 365 ἐπαίξας d e 367 ὧδ' g
 L⁴ Pal. πατέρα f L⁵

μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἳ οἱ ἔκειρον
 κτήματ' ἐνὶ μεγάρῳ, σὲ δὲ νῆπιοι οὐδὲν ἔτιον.” 370

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ θάρσει, ἐπεὶ δὴ σ' οὗτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
 ὄφρα γνῶς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἵπησθα καὶ ἄλλω,
 ὥς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων.
 ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἔξεσθε θύραζε 375

ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή.”
 Ὡς φάτο, τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε,
 ἐξέσθην δ' ἄρα τῷ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
 πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεῖ. 380

Πάπτηνεν δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἐὼν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
 ζῶος ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κουνίησι
 πεπτεῶτας πολλούς, ὥς τ' ἰχθύας, οὓς θ' ἀλιῆες
 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολίης ἔκτοσθε θαλάσσης 385

δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῶ· οἱ δέ τε πάντες
 κύμαθ' ἄλδος ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
 τῶν μὲν τ' Ἥελιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
 ὥς τότε ἄρα μνηστήρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο·
 δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 390
 “ Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
 ὄφρα ἔπος εἴπωμι τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.”

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
 κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 “ δεῦρο δὴ ὄρσο, γρη῏ παλαιγενές, ἧ τε γυναικῶν 395
 δμωάων σκοπὸς ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·

370 μεγάρους a g j p^{c8} L⁵ 373 ἄλλοις g: ἄλλως P² 375 εἶ
 ναιεταόντων Athen. 189 F 377 ὄφρα κ' g 381 βαθὺν δόμον g
 μή τις e 383 αἵμασι de Mon. 384 ἰχθῦς d: ἰχθὺς r 385 πολ-
 λῆς h 392 εἴποιμι codd. 395 ὄρσοο Herod. π. κλίσ. ὄνομ. 145
 Hilgard (Excerpta ex libris Herod. Techn.) ; cf. E 109

ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ.”

ᾧΩς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
 ὥϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
 βῆ δ' ἵμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν. 400
 εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοιισι νέκυσσιν,
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα,
 ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·
 πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι· 405
 ὥς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
 ἦ δ' ὥς οὖν νέκυσ' τε καὶ ἄσπετον ἔσιδεν αἶμα,
 ἴθυσέν ῥ' ὀλολύζει, ἐπεὶ μέγα ἔσιδεν ἔργον·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 410
 “ ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀλόλυξε·
 οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.
 τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·
 οὐ τίνα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο· 415
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 ἀλλ' ἄγε μοι σὺν γυναικας ἐνὶ μεγάροις κατὰλεξον,
 αἷ τέ μ' ἀτιμάζουσιν καὶ αἷ νηλῖτιδὲς εἰσιν.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλην τροφὸς Εὐρύκλεια·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω. 420
 πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναικες
 ὁμφαί, τὰς μὲν ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
 εἰριά τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι·
 τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
 οὗτ' ἐμὲ τίουσιν οὗτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν. 425

400 προσω ρ^{28} 401 κατακταμένοιισι g U^2 412 φθιμένοιισιν
 Philodem. π. αγ. βασ. 18. 28, Cic. ad Att. iv. 7. 2, Plin. Epp. ix. 1. 3,
 Stob. Flor. 125. 2 al. 413 τοὺς δὴ g 418 νηλῖτιδες g P^5 marg.,
 v. l. ap. Eust.: νηλιτεῖς(ητεῖς) cet., cf. π 317 τ 498 422 μὲν τ'
 codd. 423 ξείνιν e f k H^3 Pal. δουλοσύνην e j p^{28} Mon. v. l. ap.
 Eust.: -ης cet. 425 τιμῶσαι g

Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
σημαίνειν εἶσκειν ἐπὶ δμῳῇσι γυναιξίν.

ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶς ὑπερώϊα σιγαλόμεντα
εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνου ἐπῶρσε.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“μή πω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδ' εἰπέ γυναιξίν 431
ἐλθέμεν, αἳ περ πρόσθεν ἀεικέα μηχανώωντο.”

Ὡς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην 435
εἰς ἑ καλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ἄρχετε νῦν νέκυσ φορέειν καὶ ἀνωχθε γυναικάς·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὔδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσῃσθε, 440

δμῳὰς ἐξαγαγόντες ἔϋσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγὺς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
θειέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰς ὃ κε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλῃσθε, καὶ ἐκλεάθωντ' Ἀφροδίτης,
τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντό τε λάθρη.” 445

Ὡς ἔφαθ', αἱ δὲ γυναικες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
αἶν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
πρῶτα μὲν οὔν νέκυσ φόρεον κατατεθνηῶτας,
καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς 450

αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὔδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο 455

429 ἐπῶρσε a g j k p²⁸ ed. pr. : ἔχευε cet. 435 ὁ om. g j L⁴ R⁴ U⁵

440 διακοσμήσῃσθε Mon. R⁴ U⁶ 447 αἴγ' g P⁵ ss. : οἴκτρ' p²⁸

U⁶ 450 ἀλλήλοισιν e P² R⁴ U⁶ v.l. ap. Eust. : -ησιν cet.

451 ἐπιστείχων e g j L⁸ Mon. Eust. : ἐπιστείλων a αὐταὶ δ' ἔφερον U⁸

ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμῳὰς δ' ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγὺς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
εἴλεον ἐν στείνῃ, ὅθεν οὐ πῶς ἦεν ἀλύξαι. 460

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἄρχ' ἀγορεύειν·
“ μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
τάων, αἱ δὲ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνειδέα χεῖρα
μητέρι θ' ἡμετέρῃ παρά τε μνηστῆρσιν ἵανον.”

ἌΩς ἄρ' ἔφη, καὶ πείσμα νεὸς κυανοπρόροιο 465
κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οὐδας ἵκοιτο.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἡ κίχλαι τανυσίπτεροι ἦε πέλειαι
ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐστήκη ἐνὶ θάμνῳ,
αὐλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος, 470
ὥς αἶ γ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
δαιρηῇσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
ἦσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, σὺ τι μάλα δῆν.

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥινὰς τε καὶ οὐατα νηλεῖ χαλκῷ 475
τάμνον, μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυστὶν ὠμὰ δάσασθαι,
χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον·
αὐτὰρ ὃ γε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν· 480
“ οἷσε θέειον, γρη῏, κακῶν ἄκος, οἷσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
πάσας δ' ὄτρυνον δμῳὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.”

Τὸν δ' αἶτε προσέειπε φίλην τροφὸς Εὐρύκλειαν· 485

456 ἔφερον a j p²⁸ Eust. 461 ἦρχ' codd. 462 δῆ] ἐν c f
Pal. ἐλησθε Mon. U²: ἐλοιμεν a 466 ἐξελάσας U⁸ 467 ἐπαν-
τανύσας p²⁸ L⁸ U⁵ U⁶: ὑψόσε ἐντανύσας f 469 τό θ' P⁵ Eust.: τὸ
δ' cet. 471 πασέων U³, Nauck: -άων d

“ ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ’ ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ’ ἐνείκω,
 μῆδ’ οὕτω ῥά κεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
 ἔσταθ’ ἐνὶ μεγάροισιν νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.” 491

ᾧ Ως ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 ἥνειαυ δ’ ἄρα πῦρ καὶ θήϊον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

Γρηὺς δ’ αὖτ’ ἀπέβη διὰ δώματα κάλ’ Ὀδυσῆος 495
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·

αἱ δ’ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 αἱ μὲν ἄρ’ ἀμφεχέοντο καὶ ἡσπάζοντ’ Ὀδυσῆα,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους
 χεῖράς τ’ αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἥμερος ἦρει 500
 κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίγνωσκε δ’ ἄρα φρεσὶ πάσας.

489 ἔστασ’ α: ἴστασ’ L⁴ H³ V⁴ ss. : ἡσθαι P²⁸ 492 φίλη τροφὸς
 a e g P²⁸ L⁴ : περίφρων cet. 495 ἀνέβη e g L⁴ 497 δάας α:
 δᾶδας e, cf. δ 300 498 ἀμφεπένοντο α 500 ἦρε α

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ

Γρηὺς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσεται καγχαλώωσα,
 δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα·
 γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “ ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ' ἔλδαι ἥματα πάντα.
 ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὅψ' ἐπερ ἐλθών.
 μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἳ θ' ἐν οἷον
 κήδεσκον καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἳ τε δύνανται
 ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔοντα,
 καὶ τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
 οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμῃ ἦσθα.
 τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν
 ταῦτα παρέξ ἐρέουσα καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
 ἠδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
 οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 οἴχετ' ἐποψόμενος Κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἄψ' ἔρχευ μέγαρόνδε.
 εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἷ μοι ἔασι,
 ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἡγγεῖλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε,
 τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
 αὐτὶς ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.”

3 ὑπερεκταίνοντο L⁵: ὑποακταίνοντο· ἔτρεμον. Hesych. 5 ὄρσεο O.
 cf. K 159 8 οἳ τὸν a: οἳ τε οἳ j Eust. 14 παρέβλαψαν a j
 Eust. αἰσίμος h: αἰσίμα g: αἰσίμα οἶσθα C 19 ὅφρ. codd.
 20 ἔρχεο b e g 22 μ' ἀνέγειρε a k O P⁵ P⁶ Eust., cf. 16 24 μέγα-
 ρον a j P¹ Eust.: μεγάρων cet.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια· 25
 “ οὐ τί σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
 ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὥς ἀγορεύω,
 ὁ ξείνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι.

Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδεεν ἔνδον ἐόντα,
 ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν, 30
 ὅφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορέοντων.”

ᾧΩς ἔφαθ', ἡ δ' ἐχάρη καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
 γρητὶ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε,
 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ εἰ δ' ἄγε δὴ μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπες, 35
 εἰ ἔτεόν δὴ οἶκον ἰκάνεται, ὥς ἀγορεύεις,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήκε
 μούνος ἑών, οἱ δ' αἶεν ἀολλέες ἔνδον ἔμμυνον.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια· 40
 “ οὐ ἴδου, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἤκουσα
 κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῶ θαλάμων εὐπήκτων

ἡμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
 Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
 εὔρου ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν 45
 ἔσταόθ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὔδας ἔχοντες

κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα.

νῦν δ' οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
 ἀθρόοι, αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλές, 50

πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.

ἀλλ' ἔπευ, ὅφρα σφῶϊν ἐϋφροσύνης ἐπιβήτων
 ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.

25 περιφρων $\mathfrak{P}^{28}$ 26 φίλον τέκος e Eust. 1936. 39: ουδ απα]φισκω
 $\mathfrak{P}^{27}$ 28 ἀτίμεον g 31 βίας $\mathbf{U}^6$ Eust. 35 ἐνίσπε g r C L⁵,
 cf. γ 101 40 οὐκ codd. πιθόμην a r An. Par. iv. 236. 12 (διὰ τοῦ i),
 cf. ρ 21 ἄκουον j Mon. R¹ Eust. 48 hab. d f r (χ 402), om. cet.
 52 ἐπιφροσύνης k O 53 ἀμφοτέρω e g j k H³ Pal.: -ων cet.
 πέπασθε J; πέπονθε L⁵ P⁵ U², Be ss.

νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
 ἦλθε μὲν αὐτὸς ζῶδς ἐφέστιος, εὔρε δὲ καὶ σέ
 καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἷ πέρ μιν ἔρεζον
 μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.”

55

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα.
 οἶσθα γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ νιεί, τὸν τεκόμεσθα·
 ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις,
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγανούς,
 ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
 οὐ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκουτο·
 τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιῖδος, ὤλετο δ' αὐτός.”

60

65

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 “τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὁδόντων,
 ἢ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ οὐ ποτ' ἔφησθα
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἴπω·
 οὐλήν, τήν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὁδόντι,
 τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ
 εἰπέμεν· ἀλλὰ με κείνος ἐλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν
 οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυκερδείησι νόοιο.
 ἀλλ' ἔπεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
 αἶ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.”

70

75

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 “μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰειγενετῶν
 δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυῦδριν ἐοῦσαν·
 ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὅφρα ἴδωμαι
 ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἦδ' ὅς ἔπεφνεν.”

80

76 ἀλλά γε d f P¹ 77 εἶα a Mon. P³ P⁵ Eust. εἰπεῖν a j P²⁸
 Mon. πολυιδρήσι a: -είησι Mon. R¹ U¹ U⁶ Eust. ed. pr.: -ίοισι j
 Mo 83 ἴδωμεν a j Mon.

ὥς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ 85
 ὄρμαιν', ἣ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεεῖνοι,
 ἣ παρστάσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
 ἣ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,
 ἔζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίη, ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν 90
 ἦστο κάτω ὀρόων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι
 ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 ἣ δ' ἄνεω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν·
 ὄψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκειν,
 ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα. 95
 Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “μητὲρ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
 τίφθ' οὐτῶ πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
 ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾶς;
 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ 100
 ἀνδρὸς ἀφισταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαίαν·
 σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.”
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν, 105
 οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι
 οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
 ἔστ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἣ μάλα νῶϊ
 γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῶϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
 σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.” 110
 ὥς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

86 ὥρμ. codd. ἐξερεεῖνιν d 88 ὑπέρβαλε Cocond. Rhet. gr.
 viii. 792. 18 93 ἄνεως P³, cf. Suid. in v. 94 ἐνωπαδίως c p
 L² Pal. v. l. ap. Eust. : ἐνωπιδίως e : ἐνωπιδίως cet. ἥσκειν quidam
 95 ἀγνώσασκε q 96 ἐνένιπεν ed. pr. : ἐνίσπεν R⁴, cf. π 417
 al. 98 αὐτῷ e 99 ἥδὲ d 101 ἀφισταίη c e g j Pal. P¹ : ἀπο-
 σταίη cet., cf. 169 105 ἐπακουσαι p²⁸, cf. p 584 109 ἀλλήλων d
 P¹ R⁴ 110 κεκριμένα q r Eust.

“ Τηλέμαχ', ἦ τοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 πειράζειν ξέμεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
 νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῦ εἴματα εἶμαι, 115
 τοῦνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὐ πώ φησι τὸν εἶναι.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
 καὶ γάρ τίς θ' ἓνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δῆμῳ,
 ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσητῆρες ὀπίσσω,
 φεύγει πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν· 120
 ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
 κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
 “ αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
 μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδὲ κέ τίς τοι 125
 ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθυγρῶν ἀνθρώπων.
 ἡμεῖς δ' ἔμμεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', οὐδὲ τίς φημι
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 130
 πρῶτα μὲν ἂρ λούσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
 δμῳὰς δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἐλέσθαι·
 αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμωνος ὀρχημοῖο,
 ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων, 135
 ἢ ἂν ὁδὸν στείχων ἢ οἳ περιναϊετάουσι·
 μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺν φόνου κατὰ ἄστνυ γένηται
 ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
 ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον. ἔνθα δ' ἔπειτα
 φρασσόμεθ' ὅττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξει.” 140

ᾧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
 πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,

117 ἔσται τάδε ἔργα Pal. 118 οἴκω τ 119 ἔασιν κ P³
 ἀοσητῆρες ἔωσιν g 122 τὰ δέ σε α j p²⁸ Mon. R¹ Eust. : τῶ σε
 cet. 127, 128 hab. p p²⁸ U² U⁸ Eust., marg. c g L⁴, om. cet.
 134 φιλοπαίγμωνος a e g j k p²⁸ : πολυπ. cet. 138 γ' om. P³ R¹
 Eust. 142 οὖν] ἂρ b c d f k p²⁸ P¹

ὄπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἴλετο θεῖος ἀοιδὸς
 φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δέ σφισιν ἔμερον ὦρσε
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο. 145
 τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν
 ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 ὦδε δέ τις εἶπεςκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
 “ἦ μάλα δὴ τις ἔγημε πολυμνήστην βασιλείαν·
 σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο 150
 εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ἦος ἵκοιτο.”

ἌΩς ἄρα τις εἶπεςκε, τὰ δ' οὐ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγάλητορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐρυνόμη ταμὴν λούσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα· 155
 αὐτὰρ κακὰ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη
 μεῖζονά τ' ἐσιδέειν καὶ πάσσονα· καδ δὲ κάρητος
 οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
 ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
 ἴδρις, δὴν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 160
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
 ὥς μὲν τῷ περὶχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 ἐκ δ' ἀσασίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη,
 ἀντίον ἦς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 165
 “δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
 κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὦδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 ἀνδρὸς ἀφεσταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν. 170
 ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
 λέξομαι· ἦ γὰρ τῇ γε σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ.”

143 ὅπλ. codd. praeter P³ R⁴ U⁶ U⁸ V⁴ 147 κούρων Ap. lex. in
 v. Κούρος 151 ἔως a j Eust. : ὅφρ' ἂν cet. eis o κεν ελθῇ p²⁸
 155 χλαιναν καλὴν p²⁸ 156 κάλλος πολὺν χεῦεν Mon. 162 ως
 ἀρα p²⁸ Macr. v. 4. 12 κ[αταχ.] p²⁸ τῷ] οἱ a U⁵ ss. 163 om. e
 169 ἀφεσταίῃ j q Mon. Eust. : ἀποσταίῃ cet., cf. 101 172 σιδήρεος
 —θυμός a j Eust.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “δαιμόνι', οὐτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι οὐτ' ἀθερίζω
 οὔτε λήην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ' οἶος ἔησθα 175
 ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
 ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
 ἐκτὸς ἔϋσταθέος θαλάμου, τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
 ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν,
 κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.” 180
 Ὡς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κεδνὰ ἰδυῖαν·
 “ὦ γύναι, ἣ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
 τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν 185
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
 ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζῶδς βροτός, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 ρεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 ἐν λέχει ἀσκητῶ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον οὐδέ τις ἄλλος.
 θάμνος ἔφνυ τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντός, 190
 ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἡὔτε κίων.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 πυκνῆσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
 κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης, 195
 κορμὸν δ' ἐκ ρίζης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῷ
 εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνα,
 ἐρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρω.
 ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἧδ' ἐλέφαντι· 200

175 ὅστις h 178, 179 om. U⁵ 178 μεγάρου L⁴ L⁸
 179 ἐκθεῖσα a O: ἐκθέσθαι e h 180 δέμνια pro κώεα Ammon.
 π. διαφ. ὄνομ. 88 et 146, E. Gud. 367. 39 184 ἄλλος L⁵ O Pal.
 P¹ P² R³ 186 ἄλλω ἐνὶ χώρῳ d 187 οὐδὲ
 γυναικῶν a g j k P²⁸, γρ. Eust. 188 μετεχνάσειεν h τετυκτο P²⁸
 quod conl. Grashof 190 τανυφύλλου d 192 δ' ἐμὸν j L⁵ U⁵ U⁸:
 ἐμὸν g: βάλον O 193 πυκνοῖσι fr C L³ U⁸ λιθάδεσσι b c d f k
 P¹ U⁸ 196 δε pro δ' ἐκ P²⁸ Ap. lex. in Ἀμφέξεσα 199 ἐντυνον e L²

ἐν δ' ἐτάνυσσ' ἱμάντα βοὸς φοῖνικι φαεινόν.
 οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
 ἢ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἥέ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ὑπο πυθμέν' ἐλαίης.”

ἌΩς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνούσῃ τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς· 206
 δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα·
 “ μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζεν, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
 ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὥπαζον οἰζύν, 210
 οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο μηδὲ νεμέσσα,
 οὐνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ᾧδ' ἀγάπησα.
 αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 215
 ἔρρίγει μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτο ἔπεσσιν
 ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευούσιν.
 οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 εἰ ἦδη ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 220
 ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
 τὴν δ' ἦ τοι ῥέξαι θεὸς ὥρορεν ἔργον αἰεκές·
 τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑὼ ἐγκάτθετο θυμῷ
 λυγρῆν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἔκετο πένθος.
 νῦν δ', ἐπεὶ ἦδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας 225
 εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὁπώπει,
 ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε καὶ ἀμφίπολος μῖα μούνη,

201 ἐν δ' a Mon. Eust.: ἐκ δ' cet. φαεινῶ a P¹ ἴφι καταμένοιο
 c e h p²⁸ Mon. 203 ἢ H³ O P¹: εἴ codd., cf. v 415 204 ὑπὸ g k
 C P⁵ U⁵: ἀπὸ cet. 206 ἀναγνώσεως g L⁵ 207 δράμεν a g j
 Mon. Eust.: κίεν cet. 208 προσηύδα] πρόσσωπα g 210 ωπασσαν
 p²⁸ uv. 216 et 217 ras. intra unius versus spatium U⁵ 217 om. N
 βουλευόνται L² U⁵ 218-224 ἀθετοῦνται οἱ ζ' ὡς σκάζοντες κατὰ
 τὸν νοῦν· σώζονται δ' ἂν εἰ στίζοιμεν ἐπὶ τῷ εἰ ἦδη schol. 220 εἰ ἦδη]
 ἐνταῦθα στικτέον schol. 221 πατρίδα γαῖαν g C Pal. 227 τε om.
 g j Pal.

Ἄκτορίς, ἦν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούση,
ἣ νῶϊν εἵρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
παίθεις δὴ μεν θυμόν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.” 230

ᾧς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὕφ' ἤμερον ὥρσε γόοιο·
κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδνὰ ἰδυῖαν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπᾶσιος γῇ νηχομένοισι φανήη,
ὦν τε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
ραῖσῃ, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ· 235

παῦροι δ' ἐξέφυγον πολυῆς ἁλὸς ἡπειρόνδε
νηχόμενοι, πολλὰ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμῃ,
ἀσπᾶσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
ὥς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἦν πόσις εἰσοροώση,
δειρῆς δ' οὐ πῶ πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκῷ. 240

καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἥῳ δ' αὖτε
ρύσατ' ἐπ' Ὀκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας, 245
Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἳ τ' Ἥῳ πῶλοι ἄγουσι.

καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἦλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὀπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι. 250

ὥς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο
ἥματι τῷ ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἀϊδὸς εἴσω,
νόστον ἐταίροισιν διζήμενος ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἵομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἦδη
ὑπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.” 255

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

229 om. g 231 δ' ἔτι a e g j k p²⁸ : δ' ἔρα cet. 233 ἀσπᾶσιος j
R¹ U⁵ Eust. : -ως cet. 237 ἐρχόμενοι d δέδρομε b 240 ἀφεί-
λετο a U² : ἀφείχετο P³ 241 om. U⁵ 241, 242 om. U² φάνη]
ἔδν O : ἔδν φάος ἡελίοιο Pal. 243 δολιχῇ d j θῆκε e 244 ὠκεα-
νὸν p 246 ἔασιν Pal. V¹ 249 ἔτι κείμεν j L⁸ ἐστὶ g j p²⁸
Eust. 251 μυθήσατο e g j C 255 παυσώμεθα V³ ss., cf. Ω 636

“ εὐνὴ μὲν δὴ σοί γε τότ’ ἔσσεται ὀππότε θυμῷ
 σῶ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι
 οἶκον ἐνκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν·
 ἀλλ’ ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 260
 εἴπ’ ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὀπισθεν, οἶω,
 πεύσομαι, αὐτίκα δ’ ἐστὶ δαήμεναι οὐ τι χέριον.”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ δαιμονίη, τί τ’ ἄρ’ αὖ με μάλ’ ὀτρύνουσα κελεύεις
 εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυνθήσομαι οὐδ’ ἐπικεύσω. 265
 οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστέ’ ἄνωγεν
 ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσι ἔχοντ’ εὐήρες ἑρετμόν,
 εἰς ὃ κε τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐ ἴσασι θάλασσαν
 ἀνέρες, οὐδέ θ’ ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν· 270
 οὐδ’ ἄρα τοὶ ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 οὐδ’ εὐήρε’ ἑρετμά, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 σῆμα δέ μοι τόδ’ ἔειπεν ἀριφραδές, οὐδέ σε κεύσω.
 ὀππότε κεν δῆ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
 φῆῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ, 275
 καὶ τότε μ’ ἐν γαίῃ πῆξαντ’ ἐκέλευσεν ἑρετμόν,
 ἔρξανθ’ ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ’ ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἴκαδ’ ἀποστείχειν, ἔρδειν θ’ ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι, 280
 πᾶσι μάλ’ ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
 γῆρα ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὀλβιοὶ ἔσσονται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελείσθαι.”

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 285
 “ εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,

259 ες υψ]οροφον **P**²⁸ 264 αῖ] οὖν **g j** ὀτρύνουσα **j Mon. R**⁶:
 -έουσα **cet.** 266 θυμὸς **a e g h j k P**²⁸: θυμῷ **cet.** 268 ἔχων **U**³
V⁴ 270 ἀνέρας **ged. pr.** 271 τοί γ’ **codd.** 273 τόδ’ ἔειπεν **c g h j**
L⁴: τόδε εἶπεν **cet.** 276 μ’ ἐν **g P**²⁸ **Mon.**: δὴ **cet.** 277 ῥέξαντ’
a Mon. γρ. R¹² 281 ἑξαλός **γρ. V**⁴, **leg. Eust. uv., cf. λ 134**

ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσσεσθαι.”

“Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τόφρα δ’ ἄρ’ Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
ἐσθήτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων. 290

αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσai,
γρηῦς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει,
τοῖσιν δ’ Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ’ ἀγαγούσα πάλιν κίεν. οἱ μὲν ἔπειτα 295
ἀσπάζωι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
παῦσαν ἄρ’ ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναικας,
αὐτοὶ δ’ εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.

Τῷ δ’ ἐπεὶ οὖν φιλότῃτος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς, 300
τερπέσθην μῦθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε,
ἡ μὲν ὄσ’ ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ’ αἰδήλον ὄμιλον,
οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ἵφια μῆλα,
ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἡφύσσετο οἶνος· 305
αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ὅσα κῆδ’ ἔθηκεν
ἀνθρώποις ὅσα τ’ αὐτὸς οὔζυσας ἐμόγησε,
πάντ’ ἔλεγ’· ἡ δ’ ἄρ’ ἐτέρπετ’ ἀκούουσ’, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.

Ἄρξατο δ’ ὥς πρῶτον Κίκονας δάμασ’, αὐτὰρ ἔπειτα
ἦλθ’ ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείραν ἄρουραν· 311
ἦδ’ ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὥς ἀπετίσατο ποιuhn

287 *tis j* R¹ 289 *ἦδὲ aehjkp* ἔντυον *agpr* U⁸
292 κίονσα *agj* P³ U⁵ 294 φάος *j* μετὰ χερσὶν ἔχουσα δαΐδας *p*
296 Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος πέρας τῆς Ὀδυσσεΐας τοῦτο
ποιοῦνται schol. Eust., τὸ τέλος Br, ἵκοντο:—H³ 298 πόδας om.
cdf L⁵ γυναικας P² U² U⁸ Mon. corr. 303 ὄμιλον] κίνδυνον *e*
306 *δ* om. *p*²⁸ Mon. 307 ἀνθρώπους *j* 310–343 οὐ καλῶς
ἠθέτηκεν Ἀρίσταρχος τοὺς τρεῖς καὶ τριάκοντα schol. agn. Aristoteles
Rhet. 1417 A 13 παράδειγμα δ’ Ἀλκίνοῦ ἀπόλογος, ὅτι πρὸς τὴν Πηνελόπην
ἐν ἐξήκοντα [sic] ἔπεσι πεποιήται. paragraphos non obelos praem. U⁶
versibus 310, 311, 312, 314, 318, 322, 326, 327, 328, 329, 330, 333,
338 310 *ἦρξ. codd.* 311 ἦλθεν Λωτοφάγων *egj* L⁴ Eust.

ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἦσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·
 ἦδ' ὥς Αἴολον ἴκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
 καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι 315
 ἦην, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν βαρέα στενάχοντα·
 ἦδ' ὥς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκαεν,
 οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ ἔκνημιδας ἐταίρους
 πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ. 320
 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε,
 ἦδ' ὥς εἰς Ἀΐδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,
 ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
 νηὶ πολυκλήϊδι, καὶ ἔσιδε πάντας ἐταίρους
 μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα· 325
 ἦδ' ὥς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν,
 ὥς θ' ἴκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινὴν τε Χάρυβδι
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώ ποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυσαν·
 ἦδ' ὥς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·
 ἦδ' ὥς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ 330
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυσεν·
 ὥς θ' ἴκετ' Ὠγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,
 ἣ δὴ μιν κατέρυκε λιλαιομένη πόσιν εἶναι
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε 335
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἥματα πάντα·
 ἀλλὰ τοῦ οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
 ἦδ' ὥς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογῆσας,
 οἱ δὴ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὧς τιμήσαντο
 καὶ πέμψαν σὺν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 340
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλλας ἐσθῆτάς τε δόντες.
 τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος

317 μεγάλα c d f p²⁴ Mon. U⁸ 318 ἀφίκοντο g j p p²⁴ Mon.
 Eust. 320 hab. a j p U⁸ marg. H³ Mon. (• rubr. praein. P⁵), om.
 cet. 322 ἠερόεντα L⁵, γρ. V¹ 332, 333 αλυσας | ικετ es p²⁸
 335 σπέεσι d ut Nauck, cf. i 114 336 ἀγήραον codd., cf. e 136
 337 τωι p²⁸ αὐτοῦ e L² Eust.

λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.

Ἦ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ὕππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλλπετο ὄν κατὰ θυμὸν 345

εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,

αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν

ῶρσεν, ἔν' ἀνθρώποισι φόως φέροι· ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς

εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

“ὦ γύναι, ἦδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων 350

ἀμφοτέρῳ, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον

κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι

ιέμενον πεδάσσκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης.

νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρῳ πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνήν,

κτῆματα μὲν τά μοι ἐστί κομιζέμεν ἐν μεγάροισι, 355

μῆλα δ' ἅ μοι μνηστήρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,

πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ

δώσουσ', εἰς ὃ κε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.

ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,

ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται· 360

σοὶ δέ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω πυνυτῇ περ ἐούσῃ·

αὐτίκα γὰρ φάτις εἴσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι

ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·

εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν

ῆσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.” 365

Ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλά,

ῶρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,

πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.

οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθισαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,

ᾧξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον· ἄρχε δ' Ὀδυσσεύς. 370

ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη

νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

347 ἐπ' a f 348 ἀθανатоισι p²⁸ φάος Mon. P³ U³ Z: φόος q
L⁴ 350 πλεῖον d 353 πεδάσσκον P⁶ 354 ἀμφοτέρῳ Mon.:
-οι cet. 358 ἐναύλους b d f P¹ U⁸: μεσαύλους v. l. ap. Eust.
359 ἔπειμι aj p²⁸ Mon. U⁴ marg. Eust.: ἄπειμι cet. 361 τὰδ' ch p
L⁴: τὸδ' cet. ἐπιστελλω p²⁸ 366 ἐδήσατο r C 367 ᾧσε L⁸,
cf. N 125 Ξ 522 O 694 370 ἦρχε codd.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
 ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶ
 καλὴν χρυσεῖην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τῇ ῥ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο. 5
 ὥς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρον θεσπεσίῳ
 τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
 ὄρμαθ' ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὥς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἦϊσαν· ἄρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα. 10
 παρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
 ἣδὲ παρ' Ἑελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
 ἦϊσαν· αἶψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων.
 Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος 15
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός θ', ὅς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ὥς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὀμίλειον· ἀγχίμολον δὲ
 ἦλυνθ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο 20
 ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 τὸν προτέρη ψυχῇ προσεφώνεε Πηλεΐωνος·

Τὰ ἐν ἀγρῷ, Τὰ ἐν Λαέρτου Aelianus 1 sqq. Ἀρίσταρχος
 ἀθετεῖ τὴν Νέκυιαν schol. 2 ἀνδρῶν ἡρώων Diodor. i. 96 (codd. 'C F';
 μνηστ. cett.) 4 α τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης
 ο K U⁸ (= ε 49) περιττός μοι δοκεῖ K 5 τῇ ῥά γ(ε) d g H³ U⁴·
 τόφρα γ(ε) U⁸: ῥ' ὅγε b, γρ. U⁵ (ἐ)κίνησεν d r 8 ἅμα e g
 ἔπονται e 9 ἦσαν Plat. rep. 387 A ἦρχε codd. 11 ὠκεανοῖο
 ῥοὰς sch. Alcman. fr. 23 col. ii. 15, p²⁸ 20 ηλθεν p²⁸ 21 ὅσσα
 o q L² L⁴ Pal. 22 ἐπέσπων C Mon. P³ R⁹ U⁸, cf. γ 134 λ 197 al.
 23 πηλεΐδαο p²⁸

“ Ἀτρείδῃ, περὶ μὲν σ’ ἔφαμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
 ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἥματα πάντα, 25
 οὔνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσε
 δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε’ Ἀχαιοί.
 ἦ τ’ ἄρα καὶ σοὶ πρῶϊ παραστήσεσθαι ἔμελλε
 μοῖρ’ ὀλοή, τὴν οὐ τις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.
 ὥς ὄφελος τιμῆς ἀπουνήμενος, ἧς περ ἄνασσε, 30
 δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἡδὲ κε καὶ σῶ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα’ ὀπίσσω·
 νῦν δ’ ἄρα σ’ οἰκτίστῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.”

Τὸν δ’ αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαι· 35
 “ Ὀλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ’ Ἀχιλλεῦ,
 ὅς θάνες ἐν Τροίῃ ἐκὰς Ἀργεος· ἀμφὶ δέ σ’ ἄλλοι
 κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱες ἄριστοι,
 μαρνάμενοι περὶ σείῳ· σὺ δ’ ἐν στροφάλιγγι κοινῆς 40
 κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμαρ ἐμαρνάμεθ’· οὐδέ κε πάμπαν
 πανσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σ’ ἐπὶ νῆας ἐνεΐκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρῶα καλὸν
 ὕδατί τε λιαρῶ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ’ ἀμφὶ 45
 δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ κείραντό τε χαίτας.
 μήτηρ δ’ ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτης Ἀλὴϊσιν
 ἀγγελίης ἄλυσσα· βοῇ δ’ ἐπὶ πόντον ὀρώρει
 θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
 καὶ νῦ κ’ ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας, 50
 εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή.”

28 πρῶτα c q L⁴ Pal. 29 ἀλεύεται e κεν ἴδεται e 33 ἦραθ’ g p
 39 δ’ ἐν a g j Mon. V⁴: δὲ cet. 41 οὐδέτι e h 45 ἀμφὶ d g r
 p²⁸ H⁸ L⁴ P¹ U⁸: ἀμφὶς cet., cf. 65 47 ἀθανάτοις d C Pal.
 48 αἰσούσα P³ 49 ἄσβεστος γρ. R¹² (= A 500 al.) ὑπὸ a e g j k
 p²⁸: ἐπὶ cet. ἡλυθε e g L⁴ (cf. H 215 al. κ 31 σ 88)

ὃ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ‘ἴσχεσθ’, Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 μήτηρ ἐξ ἀλὸς ἦδε σὺν ἀθανάτῃς ἀλήρισιν 55
 ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιώσα.’
 ὥς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
 ἀμφὶ δέ σ’ ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
 οἴκτρ’ ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ’ ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν.
 Μοῦσαι δ’ ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ 60
 θρήνεον· ἔνθα κεν οὗ τιν’ ἀδάκρυτόν γ’ ἐνόησας
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
 ἐπτα δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 κλαίμεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ’ ἄνθρωποι·
 ὀκτωκαίδεκάτῃ δ’ ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ’ ἀμφὶ 65
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πύονα καὶ ἔλικας βοῦς.
 καίεο δ’ ἔν τ’ ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῷ
 καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ’ ἥρωες Ἀχαιοὶ
 τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 πεζοὶ θ’ ἱππῆές τε· πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 70
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἦνυσεν Ἥφαιστοιο,
 ἠῶθεν δὴ τοι λέγομεν λεύκ’ ὅστέ’, Ἀχιλλεῦ,
 οὔνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 φάσκ’ ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο. 75
 ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ’ ὅστέα, φαίδιμ’ Ἀχιλλεῦ,
 μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος,
 χωρὶς δ’ Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τίες ὑπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 ἀμφ’ αὐτοῖσι δ’ ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον 80

53 om. a 55 μετ' e g 58 σε στήσαν g 60 sq. ἀθετητέος
 δὲ ὁ Μουσῶν ἐπ' Ἀχιλλεῖ θρήνος schol. T Ω 720. ἃ δὲ τῷ Ὀμήρῳ
 ἐν δευτέρᾳ ψυχοστασίᾳ εἴρηται, εἰ δὴ Ὀμήρου ἐκεῖνα... Philostr. Heroic.
 xix. 12 = 323 61 γ' ἐνόησα j k U⁸: γ' ἐνόησεν f L⁵ P¹ 62 ὑπώρορε
 Br H³ L⁴: ἐπώρορε cet.: ἐπόρυνε v. l. ap. Eust. 65 ἀμφὶ R¹:
 ἀμφὶς cet., cf. 45: ἐπ' αὐτῷ b c e g p²⁸ 72 σου ο: σέο U⁸
 77 μίγμα j Br H³

χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν
 ἀκτῇ ἔπι προὔχουσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
 ὥς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
 τοῖς οἷ νῦν γεγάασι καὶ οἷ μετόπισθεν ἔσονται.
 μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα
 85 θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 ἦδ' ἂν μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
 ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένον βασιλῆος
 ζώνωννται τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θήησας θυμῷ,
 90 οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
 ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 ὥς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσας;
 95 ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μῆσατο λυγρὸν ὄλεθρον
 Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο."

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος ἀργειφόντης,
 100 ψυχὰς μνηστήρων κατὰγων Ὀδυσῇ δαμέντων.
 τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὥς ἐσιδέσθην.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 ξείνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 105 τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
 "Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυντε
 πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
 κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
 ἦ ὕμ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσαν,
 110 ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;

83 εἴης a q P⁵ Eust. 87 ἀντεβόλησας L⁸ P² Eust.: -σα cet.
 88 πον e 90 ἀλλ' ἄγε q: γε Eust. ἐτεθήπεα j C Ca Mon.
 R⁶ U¹ (= ζ 166): ἐτέθηπα q: ἐτεθήπεας, ἐτεθήπεο v. ll. ap. Eust.
 96 ἄεθλον d (pars) 107 ἄλλος a g h Eust. 109 ἡέ που g

ἢ πού ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ
 βοῦς περιταμνομένους ἦδ' οἴῳ πῶεα καλά,
 ἦ ἐπεὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἦδ' ἐ γυναικῶν;
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὖχομαι εἶναι.
 ἦ οὐ μέμνη ὅτε κείσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
 ὄτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
 Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔπεσθαι ἐϋστέλμων ἐπὶ νηῶν;
 μηνὶ δ' ἄρ' οὖλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.”

115

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντας·
 “ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὥς ἀγορεύεις·
 σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
 ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
 μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
 ἦ δ' οὐτ' ἡρνεῖτο στυγερόν γάμον οὐτ' ἔτελεύτα,
 ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
 στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 λεπτόν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
 ‘κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται,
 Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 μοῖρ' ὀλοὴ κατέλῃσι ταηλεγέος θανάτοιο,
 μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῇσῃ,
 αἶ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας·
 ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίῃ μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,

120

125

130

135

112 αἰγῶν U⁸: καὶ ὕς καὶ πίονας αἰγας Pal. (β 56 al.) 113 om.
 dr P¹ 115 μέμνησ' L⁵ κατήλθομεν e 118 δ' ἐν Ar. ap.
 sch. K 48: δ' ἄρ' codd. 121 hab. b c d f P¹ U⁸ P⁶ (app. : rubr.),
 om. cet. 124 κακὸν μόρον d H³ U⁸ (cf. a 166 al.): μόρον om. κακὸν
 f L⁵ P¹ 133 μεταμῶλια g p L⁵, cf. β 98 134 εἰσόκε τε(ν)μιν g
 137 κῆται p⁸: κεῖται cet.

νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο. 140
 ὥς τρίετες μὲν ἔλθθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοῦς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέεσθη,
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ῥῶδη,
 καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν. 145
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 εὖθ' ἣ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστόν,
 πλύνασ', ἠελίφ' ἐναλίγκιον ἢ σελήνῃ,
 καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεν ἦγαγε δαίμων
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης. 150
 εὖθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεϊοιο,
 ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηϊ μελαίνῃ·
 τῷ δὲ μνηστήρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
 ἴκοντο προτὶ ἄστν περικλυτόν, ἣ τοι Ὀδυσσεὺς
 ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνουε. 155
 τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἴματα ἔστο·
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἔοντα
 ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν, 160
 ἀλλ' ἔπεσιν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βολῇσιν.
 αὐτὰρ ὁ τῆος ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσι
 βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
 σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἰείρας 165
 ἐς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας,
 αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδείησιν ἄνωγε
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίων τε σίδηρον,
 ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο 170

143 om. **c e g h** **p**²⁸ (• praef. P⁵), hab. cet. (= κ 470 al.)
 150 ἐσχατιῇ **dfr** L⁵ 161 ἐνίσσομεν R¹ R³: ἐνίπτομεν **p**, cf. φ 287
 x 212 ψ 96 162 τέως μὲν codd. corr. Nauck

νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
 ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανε Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
 ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι
 τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι,
 Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν. 175
 αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ῥῆϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου,
 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστοὺς
 δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα, 180
 ἅντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστίνοι ἔπιπτον.
 γνωτὸν δ' ἦν ὃ ρά τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·
 αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μὲν εἰ σφῶ
 κτείνου ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς
 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θύεν. 185
 ὥς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὦν ἔτι καὶ νῦν
 σώματ' ἀκηδέα κείται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάστου,
 οἳ κ' ἀπονίσσαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
 κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων." 190

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαιο·
 "ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτίσω ἄκοιτιν·
 ὥς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
 κούρη Ἰκαρίου· ὥς εἶ μέμνητ' Ὀδυσῆος, 195
 ἀνδρὸς κουριδίου. τῷ οἱ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται
 ἧς ἀρετῆς, τεύξουσιν δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοιδῆν
 ἀθάνατοι χαρίεσσιν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὐχ ὥς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μῆσατο ἔργα,
 κουριδίον κτείνασα πόσιν, στρυγερὴ δέ τ' αἰοιδῇ 200

171 α ἀντιθέου ὀδυσῆος ὅτ' οὐ δυνάμεθα τανύσαι marg. N (= φ 254)
 180 ἀφίει dg στονόεντα βελεμνα p²⁸ ut Buttm. cl. sch. min.
 184 ὄρνυτ' ag: ὄρν. cet. 186 ωι pro ὦν p²⁸ P¹ 192 πάις
 h 194 ἐχέφρονι gj p²⁸ C Mon. Eust., cf. 198 198 ἀμύμονι dj C
 Mon., cf. 194 199 de Τυνδαρέου cf. λ 298 200 χαλεπή δέ τ' . .
 201 στρυγερὴν δέ τε Philodem. π. ἀγ. βασ. xxiv. 14

ἔσσειτ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπήν δέ τε φῆμιν ὀπάσσει
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.”

Ἦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἑσταότ' εἰν Ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
 οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρόν ἵκοντο 205
 καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.

ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσσιον θέε πάντη,
 ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἵανον
 δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο. 210

ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρη῏ς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
 ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος.
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ νιέει μῦθον ἔειπεν·
 “ ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον δόμον εἴσω,
 δειπνον δ' αἶψα συνῶν ἱερεύσατε ὅς τις ἄριστος· 215

αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
 αἶ κέ μ' ἐπιγινώη καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
 ἥε κεν ἀγνοίῃσι πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἑόντα.”

Ἦς εἰπὼν δμῶεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
 οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 220
 ἄσσον ἔην πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζων.

οὐδ' εὔρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
 οὐδέ τινα δμῶων οὐδ' νιῶν· ἀλλ' ἄρα τοί γε
 αἵμασι δάξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος
 οἴχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευε. 225

τὸν δ' οἶον πατέρ' εὔρεν ἐϋκτιμένην ἐν ἀλωῇ,
 λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἔστο χιτῶνα
 ῥαπτὸν ἀεικέλιον, περὶ δὲ κνήμησι βοείας
 κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῶς ἀλεείνων,

201 δέ τε g P²⁸ Mon., γρ. R¹², Eust. Philodem. l. c.: δ' ἐπὶ h: δ'
 ἐν vulg. 202 εἴ κ' q L⁵ 204 δόμοις] πύλαις e L² 207 ἐπειῇ
 a j Mon. 209 ἠδ' ἐν ἵανον P⁸ 210 ἠδ' ἐν θυμῷ d: ἵστασθ. θυμῷ b
 Pe, d ss. 214 πτολίεθρον g, cf. 377 cet. 215 δ' ἔπειτα h
 217 om. U⁵ U⁸, post 218 c Pal. 225 ὅχ. codd. 227 ῥυπόωντα g,
 cf. § 87 ν 435 229 ῥαπτὰς] γραπτὰς d Ap. lex. in v. Γραπτῶς

χειρὶδὰς τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἔνεκ'· αὐτὰρ ὑπερθεῖν 230
 αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέζων.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἶβε.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν 235
 κύσσαι καὶ περιφῦναι ἐὼν πατέρ', ἦδὲ ἕκαστα
 εἰπεῖν, ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιο.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτον κερτομίους ἐπέεσσιν πειρηθῆναι. 240
 τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
 ἦ τοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε·
 τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 “ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
 ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν, 245
 οὐ φυτὸν, οὐ συκὴν, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
 οὐκ ὄγχην, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
 αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
 λυγρὸν ἔχεις αὐχμείς τε κακῶς καὶ ἀεικέα ἔσσαι. 250
 οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' οὗ σε κομίζει,
 οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
 εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιο φάγοι τε,
 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἦ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων. 255
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐὺ εἰδῶ,
 εἰ ἔτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
 οὔτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι, 260

231 ἀργείην **bd**, cf. O 609 P 467 240 ἐπεσιν διαπειρ. **p**²⁸
 242 κ' ἔχω **ce** Pal. Eust. κεφαλῇ **U**⁵ ss. 244 ἀδαημοσύνη **r**,
 γρ. **H**³, **Ap**. lex. in v. 245 κομιδῆς **p**²⁸ 250 ἔχει σ' **J W**

οὐ τι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
 εἰπεῖν ἢδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὥς ἐρέεινον
 ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ἣ που ζῶει τε καὶ ἔστω,
 ἣ ἥδη τέθνηκε καὶ εἶν' Ἀΐδαο δόμοισιν.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον· 265
 ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐν πατρὶδι γαίῃ
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὐ πῶ τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἔκετο δῶμα·
 εὐχέτο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
 Λαέρτην Ἀρκεισιδάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ. 270
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων ἐν ἐξείνισσα,
 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐφίκει.
 χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἐπτὰ τάλαντα,
 δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα, 275
 δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 χωρὶς δ' αὖτε γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
 τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι."
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων· 280
 "ξέϊν', ἣ τοι μὲν γαῖαν ἰκάνεις ἣν ἐρεείνεις,
 ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
 δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρὶ δ' ὀπάζων·
 εἰ γάρ μιν ζῶόν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ,
 τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε 285
 καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅς τις ὑπάρξῃ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 πόστον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ἰένισσας ἐκείνων

262 εἰπέμεν Mon., γρ. R¹² 263 ἦ, cf. ν 415 266 ἐνὶ f
 Pal. U⁸ 270 αὐτοῦ U⁸ ed. pr.: ἐσθλὸν e L² 276 εὐπλοῖδας e:
 διπλωίδας U⁸, γρ. K, v. l. ap. Eust. χιτῶνας c d e f p²⁸ L⁵ P¹
 v. om. g p²⁸ Pal. 278 ἀμύμονα e j C: ἀμύμονας cet. 279 εἰδαλί-
 μους o p 280 λείβων e L² 284 εἰ e g R⁴ Eust.: οὐ cet. κίχεις
 c f h Mon.: κίχεις a: κίχεις I³ P¹: -εις L⁵ 285 σ' ἐν h 286 ἣ
 H³, cf. γ 45: καὶ p²⁸ 288 πόστον g H³ L⁴ Pal.: πόσσον cet.

σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
 δύσμορον; ὅν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης 290
 ἤέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
 θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένετ'. οὐδὲ ἐ μήτηρ
 κλαῦσε περιστείλασα πατήρ θ', οἷ μιν τεκόμεσθα·
 οὐδ' ἄλοχος πολυδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἐὼν πόσιν, ὥς ἐπέφκει, 295
 ὀφθαλμοὺς καθελούσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐὺ εἰδῶ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;
 ποῦ δαὶ νηὺς ἔστηκε θοή, ἢ σ' ἥγαγε δεῦρο
 ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας 300
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δῶματα ναῖω,
 υἱὸς Ἀφειδαντος Πολυπημονίδας ἀνακτος· 305
 αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
 πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
 ἐξ οὗ κείμεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης, 310
 δύσμορος· ἢ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
 δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνων,
 χαίρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 μίξεσθαι ξενίῃ ἢδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.”

Ἦς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα· 315
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο κακ κεφαλῆς πολιῆς, ἄδινά στεναχίζων.

290 που] μοι e L² 295 πόσιν] φίλον g ἐπέφκειν g p
 299 δαὶ d f p²⁸ P¹: δὴ j Mon. R⁴: δέ γε U⁸: δὲ vulg., cf. a 225
 303 ταῦτα d e, cf. N 375 al. 304 γὰρ g ναῖον e 306 γ' om. d
 310 ἐξ οὗ] μέσφ' ὅτε g, cf. τ 223 312 ὡς p²⁸ 314 δώσειν g
 (δὲ δώσειν Ca U¹: γε δώσειν L⁵): διδοῦναι U⁶: διδωσιν p²⁸ J L² V¹
 (ἦδ' i) 317 ἄδινόν g

τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥίνας δέ οἱ ἦδη
 δριμὺν μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
 κύσσε δέ μιν περιφύς ἐπιάλμενος ἦδ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν
 " κείνος μὲν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλάῃς,
 ἦλθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαίαν.
 ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρή σπευδέμεν ἔμψης·
 μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 λώβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα."

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 " εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε ἐμὸς πάϊς ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὅφρα πεποιθῶ."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 " οὐλήν μιν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
 τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὅφρ' ἂν ἐλοίμην
 δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' ἐϋκτιμένην κατ' ἄλωην
 εἵπω, ἃ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα
 παιδνὸς ἐών, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
 ὄγχυας μοι δῶκας τρισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας,
 συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
 δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
 ἦην· ἐνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
 ὅππότε δὴ Διὸς ὦραι ἐπιβρίσειαν ὑπερθεν."

"Ὡς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνόντος τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·

318 ῥίνας g Eust. δριμὺν δ' ἀνὰ ῥίνας μένος Ar. Eth. Nic. 1116 b 28
 321 τοι] δὴ Apoll. pronom. 57. 21 synt. 194. 13 p²⁸ 322 ἦλθον
 εἰκοστῷ j Mon. 323 ἴσχεο aj p²⁸: ἔχεο U⁸ 328 εἰλήλουθας
 aj p²⁸ Mon. 332 μ' ἐν ο 343 εἶην aj Mon.: εἶη γρ. R¹² ἐν δ
 344 ἐπικρίσειαν f, γρ. U⁵ 345 τῷ f 346 ἀναγνόντι Eust.
 1959. 23

ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχες· τὸν δὲ ποτὶ οἷ
 εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 ἐξαυτὶς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· 350

“Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
 νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντες
 ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
 πάντῃ ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.” 355

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὅς οῖρχάτου ἐγγύθι κείται·
 ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην
 προὔπεμψ', ὥς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.” 360

ᾧ δ' ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην
 ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἶθοπα οἶνον.

Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ 365
 ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
 μείζονα δ' ἡὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι.
 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός, 370
 ὥς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ πάτερ, ἣ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετῶν
 εἰδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ιδέσθαι.”

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα· 375
 “αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,

349 ἄμπνυτο codd., cf. ε 458 352 ἀτάσθαλοι Eust., Z ss.
 353 μὴ ἄμα cf Pal. U⁵ 354 om. g 358 ὅς α g C Mon., γρ. U⁵ :
 ἴν' cet. 364 καλὰ g ed. pr. 371 ὄντα γρ. U⁵ 374 ἀμύμονα
 e C U³, cf. Z 350 al.

οἶος Νήρικον εἶλον, ἐϋκτίμενον ποτλίεθρον,
 ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιw ἀνάσσωw,
 τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν, ἐφειστάμεναι καὶ ἀμύνειν 380
 ἄνδρας μνηστήρας· τῷ κε σφένω γούνατ' ἔλυσα
 πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἐγήθεις."

ᾠς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. 385
 ἐνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρουν· ἀγχίμολον δὲ
 ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
 ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσε
 μήτηρ, γρηῃς Σικελή, ἥ σφεας τρέφε καὶ ῥα γέροντα
 ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν. 390
 οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον φράσσαντό τε θυμῷ,
 ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·
 "ὦ γέρον, ἔζ' ἐπὶ δείπνον, ἀπεκλεάθεσθε δὲ θάμβευς·
 δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες 395
 μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεῖ."

ᾠς ἄρ' ἔφη, Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας
 ἀμφοτέρας, Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐλδομένοισι μάλ' ἡμῖν 400
 οὐδ' ἔτ' οἴομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί,
 οὐλέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐν εἰδῷ,

377 οἶος] ἦ μὲν Strabo 452 νήρικον g: νείρικον r C U⁶: πλεύσας
 ἐς Λευκάδα καὶ ἀπόβασιν ἐς Νήρικον ποιησάμενος Thuc. iii. 7 νήριτον
 Strab. 59, 452 (ὁ μὲν ἀντὶ Νηρίτου γράφων Νήρικον ἢ ἀνάπαλιν παραπαίει
 τελέως id. 454), Luperus ap. Steph. Byz. in v. Νήρικος 380 πρ[ο-
 ισταμ]εναὶ p²⁸ 382 βαλλων p²⁸ ἔγηθες h: ἰάνθης Eust. 385 εστῆσε
 p²⁸ 387 ὁ om. p²⁸ Mon. υἱὸς d 388 ἐργον p²⁸ 390 ἐμαρ-
 πτεν p²⁸ Eust. 394 ὑπεκλ. a j q: ἐπεκλ. P⁸ U⁸: ἄγ' ἐκλ. U⁶
 θάμβους h 398 om. g Ὀδυσσεὺς P⁴ R⁶ U⁸, U⁴ U⁵ corr. Eust.
 Choerob. in Theod. 212. 35, E. M. 189. 32: Ὀδυσσεὺς L¹, cf. N 424:
 Ὀδυσσεὺς vulg.: Ὀδυσσεῖ p: o rubr. praem. P⁵ 401 σεγ j p p²⁸ al.
 402 μάλα f g j k Eust.: μέγα cet.

ἦ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
νοστήσαντά σε δεῦρ', ἦ ἄγγελον ὀτρύνωμεν." 405

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;"

ἌΩς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.
ὦς δ' αὖτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
δεικανόωντ' ἐπέεσσι καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο, 410
ἐξείης δ' ἔζοντο παραὶ Δολίον, πατέρα σφόν.

ἌΩς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν οἴχετο πάντη,
μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος 415

μυχμῶ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος,
ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον καὶ θάπτουν ἕκαστοι,
τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
πέμπον ἄγειν ἀλιεῦσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχινύμενοι κῆρ. 420

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσιν δ' Εὐπείθις ἀνά θ' ἵστατο καὶ μετέειπε·
παιδὸς γάρ οἱ ἅλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο διῖος Ὀδυσσεύς·
τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 425

"ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιοὺς·
τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαοὺς,
τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἦ ἐς Πύλον ὦκα ἰκέσθαι 430
ἦ καὶ ἐς Ἴλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,

404 ἦ **egkp** Pal. P¹: εἰ cet., cf. ν 415 405 νοστήσαι οἰκόνδε φίλην
ἐς πατρίδα γαίαν Iulian. 252 D citato 402 (cf. ε 204) 407 λέγεσθαι
Pal. (N 275) 408 αὖθι κάθιζεν **p**²⁸ U⁶ 411 παρὰ **dor** σφόν
c Pe: σφῶν cet. 413 **φχ**. codd. 416 μύχη **h**: κλανθμῶ R¹² N
marg. 417 οἴκου L⁵ V¹ θάπτειν L⁵ V¹ ἕκαστος **j k** C Pal.:
ἐκαστου **p**²⁸ 418 ἕκαστος **c eg C** Pal. ed. pr.: -οι U⁸ 423 ἔχεσκειν
C 426 ἀχαιοῖς **f** Eust. 427 γὰρ συν νηυσιν **p**²⁸ 428 λαοὺς]
αὐτοὺς O 429 ἐνὶ δῆμῳ **b** 431 ἦ εἰς **f** L⁵

ἵομεν· ἥ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεῖ·
 λώβῃ γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
 τισόμεθ'. οὐκ ἂν ἐμοὶ γε μετὰ φρεσὶν ἦδὺ γένοιτο 435
 ζῶμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
 ἀλλ' ἵομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκείνοι.”

“Ὡς φάτο δάκρυ χέων, οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιούς.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος αἰοιδὸς
 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφεας ὕπνος ἀνήκεν, 440
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 “κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
 αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ 445
 ἐγγύθεν ἐστήκει καὶ Μέντορι πάντα ἐφίκει.
 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
 φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστήρας ὀρίνων
 θύνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.”

“Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρόν δέος ἤρει.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης 451
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 “κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
 ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο· 455
 οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 ὑμετέρους παῖδας καταπανέμεν ἀφροσυνάων,
 οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῆσι,
 κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι. 460
 καὶ νῦν ᾧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι ὥς ἀγορεύω·

432 ἵομεν d : ἵομεν r Pe : ἵρμεν P⁴, γρ. Mon. 436 προτέρωσι
 γρ. U⁵ 437 φθώσι p M² 441 πάντας ἀχαιούς f L⁵ 445 αὐτὰρ
 ἄr Ὀδυσῆϊ f p L⁵ : -ῆος cet. 446 εἰστ. codd. 447 ποτὲ—
 448 ποτὲ g 450 εἶλε f L⁵ U⁶ Eust. 452 δ γὰρ ὦρα πάντα πρόσσω
 καὶ ὀπίσσω d τὰ πρόσσω U⁸ H³ corr. 458 ἔρεζον 1 D⁸ ἐῆσι f

μὴ ἴομεν, μὴ ποῦ τις ἐπίσπαστον κακὸν εὖρη·”

“Ὡς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρ’ ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ’ ἀθρόοι αὐτόθι μίμνον·
 οὐ γάρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ’ Εὐπείθει 465
 πείθοντ’· αἴψα δ’ ἔπειτ’ ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἔσσαντο περὶ χροὺ νόροπα χαλκόν,
 ἀθρόοι ἠγέρεθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
 τοῖσιν δ’ Εὐπείθης ἠγήσατο νηπιέησι·

φῆ δ’ ὅ γε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, οὐδ’ ἄρ’ ἔμελλεν 470
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ’ αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·

“ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
 ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιω αἰνὴν 475
 τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ’ ἀμφοτέροισι τίθησθα;”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

“τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι ἡδὲ μεταλλάς;
 οὐ γὰρ διὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
 ὥς ἢ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών; 480
 ἔρξον ὅπως θέλεις· ἐρέω δέ τοι ὥς ἐπέοικεν.

ἐπεὶ δὴ μνηστήρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,
 ἡμεῖς δ’ αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
 ἔκλῃσιν θέωμεν· τοὶ δ’ ἀλλήλους φιλεόντων 485
 ὥς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.”

“Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

Οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν σίτιοι μελίφρονος ἔξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἄρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 490

470 παιδὸς τίσεσθαι f P⁵

471 ἐφέξειν f L⁵ U⁵ ss.

479, 480 om. a

480 om. P²⁸ U⁶

480-491 puncto rubro utrimque circumscri.

P⁵ 483 ante 482 litteris ablegat P⁵, sim. Be

483 ταμόντες]

λαβόντες J L², γρ. K 484 φόνοιο a c g j k: φονῆας cet., cf. I 632

484 om. q 484, 485 om. R¹ 485 θέωμεν P³ U¹ U⁵ Eust.: θέομεν

cet. 486 om. R⁶ V³ 487 ὥτρ. codd. 490 ἦρχε codd.

“ἐξελθὼν τις ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὧσι κιόντες.”
 ὧς ἔφατ’· ἐκ δ’ υἱὸς Δολίου κίεν, ὥς ἐκέλευε,
 στή δ’ ἄρ’ ἐπ’ οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν ἔσιδε πάντας.
 αἶψα δ’ Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ’· ἀλλ’ ὀπλιζώμεθα θάσσον.” 495
 ὧς ἔφαθ’, οἱ δ’ ὀρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο,
 τέσσαρες ἀμφ’ Ὀδυσῆ’, ἐξ δ’ υἱεῖς οἱ Δολίιοιο·
 ἐν δ’ ἄρα Λαέρτης Δολίος τ’ ἐς τεύχε’ ἔδυνον,
 καὶ πολιοὶ περ εὐντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν, 500
 ὥϊξάν ῥα θύρας, ἐκ δ’ ἦιον, ἄρχε δ’ Ὀδυσσεύς.

Τοῖσι δ’ ἐπ’ ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἥδὲ καὶ αὐδὴν.
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν· 505
 “Τηλέμαχ’, ἦδη μὲν τόδε γ’ εἴσαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
 ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
 μὴ τι κατασχύνειν πατέρων γένος, οἷ τὸ πάρος περ
 ἀλκῇ τ’ ἡνιορή τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ’ αἶαν.”

Τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα· 510
 “ὄψαι, αἶ κ’ ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ’ ἐπὶ θυμῷ
 οὐ τι κατασχύνοντα τεδὸν γένος, ὥς ἀγορεύεις.”

ὦς φάτο, Λαέρτης δ’ ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπε·
 “τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρων·
 υἱὸς θ’ υἱωνός τ’ ἀρετῆς πέρι δῆριω ἔχουσι.” 515

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ὦ Ἀρκεισιδάη, πάντων πολὺ φίλταθ’ ἐταίρων,
 εὐξάμενος κούρη γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρί,
 αἶψα μάλ’ ἀμπεπαλὼν προῖτει δολιχόσκιον ἔγχος.”

ὦς φάτο, καὶ ῥ’ ἐμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.

491 om. q δὴ om. g C L⁵ 496 ὀρνυντο codd. τεύχεα
 δύνοντο (δύνοντο) d e : -σιν ε[δυνον] p²⁸ γρ. V³ 497 οἱ om. d f C L⁵
 501 ἄρχε codd. 505 ἐγγὺς ἐόντα f L⁵ 506 ἦτοι R⁹ : ἦκε δὴ
 τόδε f L⁵ 507 ἐρισται f L⁵ 508 κατασχύνων f L⁵ 512 ὥς]
 οἶ f al. Eust. (τ 255) 520 ἐπνευσε j q Pal.

εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μέγαλοιο, 521
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου.
 ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός·
 δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 525
 ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός,
 τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγούισι.
 καὶ νύ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
 εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἥϊυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα· 530
 “ἴσχεσθε πτολέμον, Ἰθακήσιοι, ἀργαλείοι,
 ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακριθῇτε τάχιστα.”

ἌΩς φάτ' Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλε·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
 πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πῖπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης· 535
 πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 οἷμησεν δὲ ἀλεις ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής.
 καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
 καδ δ' ἔπεσε πρόσθε γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης. 540
 δὴ τότε Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίου πολέμοιο,
 μὴ πῶς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.”

ἌΩς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ. 545
 ὄρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδῇν.

523 εὐπείθη g 524 καὶ τῆς O, cf. E 538 al. 526 καὶ φίλος
 υἱός q: δῖος εὐφορβος a j k 528 θῆκαν f g L⁵ Eust. 530 κραγῇ
 U⁵ ss.: φωνῇν f q L⁵ 532 μάλιστα U⁶ 533 om. f 534 ἐκ
 τεύχεα ἔπτατο χειρῶν h: χαλκὸς C ● rubr. praef. P⁵ (lecto τὸν δ')
 539 αὐτίκα δὲ Tzetzes exeg. II. 35.8 γει R³: προίει p: ἤκε Tzetzes ib.
 541 καὶ τότε f q L⁵ 542 om. R⁸

INDEX NOMINVM

Ἀγαμεμνονέη (*adj.*) γ 264.

Ἀγαμεμνονίδης α 30.

Ἀγαμέμνων γ 143, 156, 164, 234, 248; δ 532, 584; θ 77; ι 263; λ 168, 387, 397; ν 383; ξ 70, 117, 497; ω 20, 102, 121, 186.

Ἀγέλαος υ 321, 339; χ 136, 212, 241, 327.

Ἀγέλεως χ 131, 247.

Ἀρχιάλος α 180, 418; θ 112.

Ἀδρήστη δ 123.

Ἀθήναι γ 278, 307; λ 323.

Ἀθηναίη β 296; γ 42, 52, 145, 343; δ 341, 752, 828; ε 5, 108, 382; ζ 229, 322; η 311; ν 190, 252, 300, 371; π 207, 298; ρ 132; σ 235; τ 479; υ 72; χ 224, 297; ω 376, 472, 529, 533, 545, 547.

Ἀθήνη (*urbs*) η 80.

Ἀθήνη (*dea*) α 44, 80, 118, 125, 156, 178, 221, 252, 314, 319, 327, 364, 444; β 12, 116, 261, 267, 382, 393, 399, 405, 416, 420; γ 12, 13, 25, 29, 76, 218, 222, 229, 330, 356, 371, 385, 393, 419, 435, 445; δ 289, 502, 761, 795; ε 427, 437, 491; ζ 2, 13, 24, 41, 112, 139, 233, 291, 328; η 14, 19, 27, 37, 40, 47, 78, 110, 140; θ 7, 18, 193, 493, 520; ι 317; λ 547, 626; ν 121, 221, 236, 287, 329, 361, 374, 392, 420, 429; ξ 2, 216; ο 1, 9, 222, 292; π 155, 166, 172, 233, 260, 282, 451, 454; ρ 63, 360; σ 69, 155, 158, 187, 346; τ 2, 33, 52, 604; υ 30, 44, 284, 345; φ 1, 358; χ 205, 210, 256, 273; ψ 156, 160, 242, 344, 371; ω 367, 487, 502, 516, 520, 541.

HOM. IV.

Αἰαίη (*dea*) ι 32; μ 268, 273.

Αἰαίη (*insula*) κ 135; λ 70; μ 3.

Αἰακίδης λ 471, 538.

Αἴας γ 109; λ 469, 543, 550, 553; ω 17.

Αἶγαί ε 381.

Αἴγισθος α 29, 35, 42, 300; γ 194, 198, 235, 250, 256, 303, 308, 310; δ 518, 525, 529, 537; λ 389, 409; ω 22, 97.

Αἰγύπτιος (*adj.*) γ 302α; δ 83, 127, 229, 385; ξ 263, 286; ρ 432.

Αἰγύπτιος (*vir*) β 15.

Αἴγυπτος γ 300; δ 351, 355, 477, 483, 581; ξ 246, 257, 258, 275; ρ 426, 427, 448.

Αἶδης δ 834; κ 175, 491, 512, 534, 564; λ 47, 69, 164, 211, 277, 425, 625, 635; μ 17, 21, 383; ξ 156, 208; ο 350; υ 208; ψ 322; ω 204, 264.

Αἶδος (*gen.*) γ 410; ζ 11; ι 524; κ 502, 560; λ 65, 150, 475, 571, 627; ψ 252.

Αἰήτης κ 137; μ 70.

Αἰθίοπες α 22, 23; δ 84; ε 282, 287.

Αἶθων τ 183.

Αἰολίδης λ 237.

Αἰολίη κ 1, 55.

Αἰολος κ 2, 36, 44, 60; ψ 314.

Αἶσων λ 259.

Αἰτωλός ξ 379.

Ἀκαστος ξ 336.

Ἀκρόνεως θ 111.

Ἀκτορίς ψ 228.

Ἀλέκτωρ δ 10.

Ἀλιθέρης β 157, 253; ρ 68; ω 451.

Ἄλιος θ 119, 370.

Ἀλκάνδρη δ 126.

INDEX NOMINVM

- Ἀλκιμίδης χ 235.
 Ἀλκίνοος ζ 12, 17, 139, 196, 213, 299, 302; η 10, 23, 55, 63, 66, 70, 82, 85, 93, 132, 141, 159, 167, 178, 185, 208, 231, 298, 308, 332, 346; θ 2, 4, 8, 13, 25, 56, 59, 94, 118, 130, 132, 143, 235, 256, 370, 381, 382, 385, 401, 418, 419, 421, 423, 464, 469, 533; ι 2; λ 346, 347, 355, 362, 378; ν 3, 16, 20, 23, 24, 37, 38, 49, 62, 64, 171.
 Ἀλκίππη δ 124.
 Ἀλκμαίων ο 248.
 Ἀλκμήνη β 120; λ 266.
 Ἀλύβας ω 304.
 Ἀλφειός γ 489; ο 187.
 Ἀλωεύς λ 305.
 Ἀμνισός τ 188.
 Ἀμυθάων λ 259.
 Ἀμφιάλος θ 114, 128.
 Ἀμφιδράος ο 244, 253.
 Ἀμφιθέη τ 416.
 Ἀμφίλοχος ο 248.
 Ἀμφιμέδων χ 242, 277, 284; ω 103, 106, 120.
 Ἀμφίνομος π 351, 394, 406; σ 119; 125, 395, 412, 424; υ 244, 247; χ 89, 96.
 Ἀμφιτρίτη γ 91; ε 422; μ 60, 97.
 Ἀμφιτρίων λ 266, 270.
 Ἀμφίων λ 262, 283.
 Ἀναβησίνεως θ 113.
 Ἀνδραίμων ξ 499.
 Ἀντίκλεια λ 85.
 Ἀντικλος δ 286.
 Ἀντίλοχος γ 112; δ 187, 202; λ 468; ω 16, 78.
 Ἀντίνοος α 383, 389; β 84, 130, 301, 310, 321; δ 628, 631, 632, 641, 660, 773; π 363, 417, 418; ρ 374, 381, 394, 396, 397, 405, 414, 445, 458, 464, 473, 476, 477, 483, 500; σ 34, 42, 50, 65, 78, 118, 284, 290, 292; υ 270, 275; φ 84, 140, 143, 167, 186, 256, 269, 277, 287, 312; χ 8, 49; ω 179, 424.
 Ἀντιόπη λ 260.
 Ἀντιφάτης κ 106, 114, 199; ο 242, 243.
 Ἀντιφος β 19; ρ 68.
 Ἀπειραΐη η 8.
 Ἀπείρηθεν η 9.
 Ἀπόλλων γ 279; δ 341; ζ 162; η 64, 311; θ 79, 227, 323, 334, 339, 488; ι 198, 201; ο 245, 252, 410, 526; ρ 132, 251, 494; σ 235; τ 86; υ 278; φ 267, 338, 364; χ 7; ω 376.
 Ἀραβες δ 84 (v.l.).
 Ἀργεῖος α 61, 211; β 173; γ 129, 133, 309, 379; δ 172, 184, 200, 258, 273, 279, 296; θ 502, 513, 578; κ 15; λ 369, 485, 500, 518, 524, 555; μ 190; ο 240; ρ 118, 119; σ 253; τ 126; ψ 218; ω 54, 62, 81.
 Ἀργος (canis) ρ 292, 300, 326.
 Ἀργος (locus) α 344; γ 180, 251 (Ἀχαϊκόν), 260, 263; δ 99, 174, 562, 726, 816; ο 80, 224, 239, 274; σ 246 (Ἰασον); φ 108; ω 37.
 Ἀργώ μ 70.
 Ἀρέθουσα ν 408.
 Ἀρης θ 115, 267, 276, 285, 309, 330, 345, 353, 355, 518; λ 537; ξ 216; π 269; υ 50.
 Ἀρήτη η 54, 66, 141, 142, 146, 231, 233, 335; θ 423, 433, 438; λ 335; ν 57, 66.
 Ἀρητιάδης π 395; σ 413.
 Ἀρητος γ 414, 440.
 Ἀριάδνη λ 321.
 Ἀρίσβη δ 342 (v.l.).
 Ἀρκεισιάδης δ 755; ω 270, 517.
 Ἀρκεῖσιος ξ 182; π 118.
 Ἀρναῖος σ 5.
 Ἀρπυιαί α 241; ξ 371; υ 77.
 Ἀρτακίη κ 108.
 Ἀρτεμειδ 122; ε 123; ζ 102, 151; λ 172, 324; ο 410, 478; ρ 37; σ 202; τ 54; υ 60, 61, 71, 80.
 Ἀρύβας ο 426.
 Ἀστερίς δ 846.
 Ἀσφαλίων δ 216.
 Ἀσωπός λ 260.
 Ἀτλας α 52; η 245.
 Ἀτρείδης α 35, 40; γ 136, 156, 164, 193, 248, 257, 268, 277,

INDEX NOMINVM

- 305; δ 51, 156, 185, 190, 235, 291, 304, 316, 492, 536, 594; ε 307; ι 263; λ 387, 397, 463; ν 383, 424; ξ 470, 497; ο 52, 64, 87, 102, 121, 147; ρ 104, 116, 147; τ 183; ω 20, 24, 35, 102, 105, 121, 191.
- Ἀτρεὺς δ 462, 543; λ 436.
- Ἀτρυτώνη δ 762; ζ 324.
- Αὐτόλυκος λ 85; τ 394, 399, 403, 405, 414, 418, 430, 437, 455, 459, 466; φ 220; ω 334.
- Αὐτονόη σ 182.
- Ἀφείδης α 305.
- Ἀφροδίτη δ 14, 261; θ 267, 308, 337, 342, 362; ρ 37; σ 90; τ 54; υ 68, 73; χ 444.
- Ἀχαιάδες β 101; γ 261; τ 146; φ 160; ω 136.
- Ἀχαιῶν (Ἀργος) γ 251.
- Ἀχαιῖς (adj.) ν 249; φ 107, 251.
- Ἀχαιῖς (terra) λ 166, 481; ψ 68.
- Ἀχαιός α 90, 93 b, 272, 286, 326, 394, 401; β 7, 72, 87, 90, 106, 112, 115, 119, 128, 198, 204, 211, 265, 306, 402 (v.l.), 408 (v.l.); γ 79, 100, 104, 116, 131, 137, 139, 141, 149, 185, 202, 203, 217, 220, 372 (v.l.), 411; δ 106, 145, 243, 248, 256, 285, 288, 330, 344, 487, 496, 847; ε 311; θ 78, 220, 489, 490, 514; ι 59, 259; κ 15; λ 179, 478, 509, 513, 556; μ 184; ν 315, 317; ξ 229, 240, 242, 493; ο 153, 274; π 76, 133, 250, 376; ρ 135, 413, 415, 513, 596; σ 62, 94, 191, 205, 246, 259, 286, 289, 301; τ 151, 175, 199, 240, 528, 534, 542; υ 3, 146, 160, 166, 182, 271, 277; φ 324, 344, 418, 428; χ 46, 96; ψ 220, 357; ω 27, 38, 49, 54, 57, 68, 86, 141, 426, 438.
- Ἀχέρων κ 513.
- Ἀχιλ(λ)εύς γ 106, 109, 189; δ 5; θ 75; λ 467, 478, 482, 486, 546, 557; ω 15, 36, 72, 76, 94.
- Βοητοῖδης δ 31; ο 95, 140.
- Βορέης ε 296, 328, 331, 385; ι 67, 81; κ 507; ν 110; ξ 253, 299, 475, 533; τ 200.
- Βοώτης ε 272.
- Γεραιστός γ 177.
- Γεργήνιος γ 68, 102, 210, 253, 386, 397, 405, 411, 474; δ 161.
- Γίγαντες η 59, 206; κ 120.
- Γοργείη λ 634.
- Γόρτυς γ 294.
- Γύραι δ 500.
- Γυραίη δ 507.
- Δαμαστορίδης υ 321; χ 212, 241, 293.
- Δαναοί α 350; δ 278, 725, 815; ε 306; θ 82, 578; λ 470, 525, 551, 559; ω 18, 46.
- Δέκτης δ 248 (v.l.).
- Δευκαλίων τ 180, 181.
- Δηίφοβος δ 276; θ 517.
- Δήλος ζ 162.
- Δημήτηρ ε 125.
- Δημόδοκος θ 44, 106, 254, 262, 472, 478, 483, 486, 487, 537; ν 28.
- Δημοπτόλεμος χ 242, 266.
- Δία λ 325.
- Διοκλεύς γ 488; ο 186.
- Διομήδης γ 181.
- Διό(ω)νυσος λ 325; ω 74.
- Διμήτωρ ρ 443.
- Δολίος δ 735; ρ 212; σ 322; χ 159; ω 222, 387, 397, 409, 411, 492, 497, 498.
- Δουλιχίεύς σ 127, 395, 424.
- Δουλίχιον α 246; β 51 b; ι 24; ξ 335, 397; π 123, 247, 396; τ 131, 292.
- Δύμας ζ 22.
- Δωδώνη ξ 327; τ 296.
- Δωριέες τ 177.
- Εἰδοθέη δ 366.
- Εἰλείθυια τ 188.
- Ἐλατος χ 267.
- Ἐλατρεύς θ 111, 129.
- Ἐλένη δ 12, 121, 130, 184, 219, 296, 305, 569; λ 438; ξ 68; ο 58, 100, 104, 106, 123, 126, 171; ρ 118; χ 227; ψ 218.

INDEX NOMINVM

- Ἑλλάς α 344 ; δ 726, 816 ; λ 496 ;
ο 80.
- Ἑλλησποντος ω 82.
- Ἑλπήνωρ κ 552 ; λ 51, 57 ; μ 10.
- Ἑνιπεύς λ 238, 240.
- Ἑπειοί (gens) ν 275 ; ο 298 ;
ω 431.
- Ἑπειός (heros) θ 493 ; λ 523.
- Ἑπήριτος ω 306.
- Ἑπικάστη λ 271.
- Ἑρεμβοί δ 84.
- Ἑρετμεύς θ 112.
- Ἑρεχθεύς η 81.
- Ἑριφύλη λ 326.
- Ἑρμαιοις π 471.
- Ἑρμείας α 38, 42, 84 ; ε 28, 29,
85, 87, 196 ; θ 323, 335 ; κ 277,
307 ; λ 626 ; μ 390 ; ο 319 ;
τ 397 ; ω 10.
- Ἑρμῆς ε 54 ; θ 334 ; ξ 435 ; ω 1.
- Ἑρμιόνη δ 14.
- Ἑρύμανθος ζ 103.
- Ἑτεόκρητες τ 176.
- Ἑτεωνεύς δ 22, 31 ; ο 95.
- Εὐάνθης ι 197.
- Εὐβοια γ 174 ; η 321.
- Εὐηνορίδης β 242 ; χ 294.
- Εὐμαιος ξ 55, 165, 360, 440, 442,
462, 507 ; ο 307, 325, 341, 381,
486 ; π 7, 8, 60, 69, 135, 156,
461, 464 ; ρ 199, 264, 272, 305,
306, 311, 380, 508, 512, 543,
561, 576, 579 ; υ 169, 238 ;
φ 80, 82, 203, 234 ; χ 157, 194,
279.
- Εὐμηλος δ 798.
- Εὐπείθης α 383 ; δ 641, 660 ;
π 363 ; ρ 471 ; σ 42, 284 ;
υ 270 ; φ 140, 256 ; ω 422,
465, 469, 523.
- Εὐρος ε 295, 332 ; μ 326 ; τ 206.
- Εὐρυάδης χ 267.
- Εὐρύαλος θ 115, 127, 140, 158,
396, 400.
- Εὐρυβάτης τ 247.
- Εὐρυδάμας σ 297 ; χ 283.
- Εὐρυδίκη γ 452.
- Εὐρύκλεια α 429 ; β 347, 361 ;
δ 742 ; ρ 31 ; τ 15, 21, 357,
401, 491 ; υ 128, 134, 148 ;
φ 380, 381 ; χ 391, 394, 419,
480, 485, 492 ; ψ 25, 39, 69,
177.
- Εὐρύλοχος κ 205, 207, 232, 244,
271, 429, 447 ; λ 23 ; μ 195,
278, 294, 297, 339, 352.
- Εὐρύμαχος α 399, 413 ; β 177,
209 ; δ 628 ; ο 17, 519 ; π 295,
325, 345, 396, 434 ; ρ 257 ; σ 65,
244, 251, 295, 325, 349, 366,
387, 396 ; υ 359, 364 ; φ 186, 245,
257, 277, 320, 331 ; χ 44, 61, 69.
- Εὐρυμέδουσα η 8.
- Εὐρυμέδων η 58.
- Εὐρυμίδης ι 509.
- Εὐρυνόμη δ 366 (v.l.) ; ρ 495 ;
σ 164, 169, 178 ; τ 96, 97 ; υ 4 ;
ψ 154, 289, 293.
- Εὐρυνόμος β 22 ; χ 242.
- Εὐρύπυλος λ 520.
- Εὐρυτίδης φ 14, 37.
- Εὐρυτίων φ 295.
- Εὐρυτος θ 224, 226 ; φ 32.
- Εὐφορβος ω 526 (v.l.).
- Ἐφιάλτης λ 308.
- Ἐφύρη α 259 ; β 328.
- Ἐχένης η 155 ; λ 342.
- Ἐχετος σ 85, 116 ; φ 308.
- Ἐχέφρων γ 413, 439.
- Ζάκυνθος α 246 ; β 51 b ; ι 24 ;
π 123, 250 ; τ 131.
- Ζεύς α 10, 27, 62, 63, 283, 348,
379, 390 ; β 34, 68, 144, 146,
217, 296, 433 ; γ 42, 132, 152,
160, 288, 337, 346, 378, 394 ;
δ 27, 34, 74, 78, 173, 184, 219,
227, 237, 341, 472, 569, 668, 752,
762 ; ε 4, 7, 21, 99, 103, 128, 132,
137, 146, 150, 176, 304, 382,
409 ; ζ 105, 151, 188, 207, 229,
323, 324 ; η 164, 180, 250, 263,
311, 316, 331 ; θ 82, 245, 306,
308, 334, 335, 432, 465, 488 ;
ι 38, 52, 67, 111, 154, 262, 270,
275, 277, 294, 358, 411, 479,
552 ; λ 217, 255, 261, 268, 297,
302, 318, 436, 559, 568, 580,
604, 620 ; μ 63, 215, 313, 371,
377, 384, 399, 415, 416 ; ν 25,
51, 127, 128, 139, 153, 190, 213,
252, 300, 318, 356, 359, 371 ;

INDEX NOMINVM

- ξ 53, 57, 86, 93, 119, 158, 235, 243, 268, 273, 283, 300, 305, 306, 310, 328, 389, 406, 440, 457; ο 112, 180, 245, 297, 341, 353, 475, 477, 489, 523; π 260, 298, 320, 403, 422; ρ 51, 60, 132, 155, 240, 322, 354, 424, 437, 597; σ 112, 235, 273; τ 80, 161, 179, 276, 297, 303, 363, 365; υ 42, 61, 75, 97, 98, 101, 102, 112, 121, 201, 230, 273, 339; φ 25, 36, 102, 200, 413; χ 205, 252, 334, 379; ψ 218, 331, 352; ω 24, 42, 96, 164, 344, 351, 376, 472, 477, 502, 518, 521, 529, 544, 547.
- Ζέφυρος β 421; δ 402, 567; ε 295, 332; κ 25; μ 289, 408, 426; ξ 458; τ 206.
- Ζῆθος λ 262; τ 523 (v.l. Ζήτης).
- ^αΗβη λ 603.
- ^αΗἷλιος α 8; γ 1; θ 302; ι 58; κ 138; λ 16, 109; μ 4, 128, 133, 176, 263, 269, 274, 323, 343, 346, 353, 374, 385, 398; τ 276, 433, 441; χ 388; ψ 329; ω 12.
- ^αΗλιος δ 271.
- ^αΗλις γ 367 (v.l.); δ 635; ν 275; ο 298; φ 347; ω 431.
- ^αΗλύσιον δ 563.
- ^αΗμαθίη δ 702 (v.l.).
- ^αΗρακληείη λ 601.
- ^αΗρακλῆς θ 224; λ 267; φ 26.
- ^αΗρη δ 513; θ 465; λ 604; μ 72; ο 112, 180; ν 70.
- ^αΗφαιστος δ 617; ζ 233; η 92; θ 268, 270, 272, 286, 287, 293, 297, 327, 330, 345, 355, 359; ο 117; ψ 160; ω 71, 75.
- ^αΗώς ε 1, 121.
- Θέμις β 68.
- Θεοκλύμενος ο 256, 271, 286, 508, 529; ρ 151; υ 350, 363.
- Θεσπρωτοί ξ 315, 316, 335; π 65, 427; ρ 526; τ 271, 287, 292.
- Θέτις μ 133 α; ω 92.
- Θῆβαι δ 126; ο 247.
- Θηβαῖος κ 492, 565; λ 90, 165; μ 267; ψ 323.
- Θήβη λ 263, 265, 275.
- Θησεύς λ 322, 631.
- Θόας ξ 499.
- Θόων θ 113.
- Θόωσα α 71.
- Θρασυμήδης γ 39, 414, 442, 448.
- Θρήκη θ 361.
- Θρινακίη λ 107; μ 127, 135; τ 275.
- Θυέστης δ 517.
- Θυεστιάδης δ 518.
- Θῶνος δ 228.
- ^αΙάριδος γ 292.
- ^αΙασίδης λ 283; ρ 443.
- ^αΙασίων ε 125.
- ^αΙασον (Ἄργος) σ 246.
- ^αΙαωλκός λ 256.
- ^αΙδομενεύς α 93 α, 285 (v.l.); γ 191; ν 259; ξ 237, 382; τ 181, 190.
- ^αΙήσων μ 72.
- ^αΙθάκη α 18, 57, 88, 103, 163, 172, 247, 386, 395, 401, 404; β 167, 256, 293; γ 81; δ 175, 555, 601, 605, 608, 643, 671, 845; ι 21, 505, 531; κ 417, 420, 463, 522; λ 30, 111, 162, 361, 480; μ 138, 345; ν 97, 135, 212, 248, 256, 325, 344; ξ 98, 126, 182, 189, 329, 344; ο 29, 36, 157, 267, 482, 510, 534; π 58, 124, 223, 230, 251, 322, 419; ρ 250; σ 2; τ 132, 399, 462; υ 340; φ 18, 109, 252, 346; χ 30, 52, 223; ψ 122, 176; ω 104, 259, 269, 284.
- ^αΙθακήσιος β 25, 161, 229, 246; ο 520; χ 45; ω 354, 443, 454, 531.
- ^αΙθακος ρ 207.
- ^αΙκάριος α 329; β 53, 133; δ 797, 840; λ 446; π 435; ρ 562; σ 159, 188, 245, 285; τ 375, 546; υ 388; φ 2, 321; ω 195.
- ^αΙκμάλιος τ 57.
- ^αΙλιος β 18, 172; θ 495, 578, 581; ι 39; κ 15; λ 86, 169, 372; ξ 71, 238; ρ 104, 293; σ 252; τ 125, 182, 193; ω 117.
- ^αΙλος α 259.
- ^αΙνώ ε 333, 461.

INDEX NOMINVM

Ἰπποδάμεια σ 182.
 Ἰπποτάδης κ 2, 36.
 Ἰρος α 259 (v.l.); σ 6, 25, 38, 56,
 73, 75, 96, 233, 239, 333, 334,
 393.
 Ἰσμαρος ι 40, 198.
 Ἰτυλος τ 522.
 Ἰφθίμη δ 797.
 Ἰφικληεῖη λ 290, 296.
 Ἰφιμέδεια λ 305.
 Ἰφίτος φ 14, 22, 37.
 Καδμεῖοι λ 276.
 Κάδμος ε 333.
 Κακοῖλιον τ 260, 597; ψ 19.
 Καλυψά α 14; δ 557; ε 14, 78,
 85, 116, 180, 202, 242, 246,
 258, 263, 276, 321, 372; η 245,
 254, 260; θ 452; ι 29; μ 389,
 448; ρ 143; ψ 333.
 Κασσάνδρη λ 422.
 Κάστωρ λ 300; ξ 204.
 Καύκωνες γ 366.
 Κερβέριοι λ 14 (v.l.).
 Κεφαλλήνες υ 210; ω 355, 378,
 429.
 Κήτειοι λ 521.
 Κίκοι ι 39, 47, 59, 66, 165;
 ψ 310.
 Κιμμέριοι λ 14.
 Κίρκη θ 448; ι 31; κ 136, 150,
 210, 221, 241, 276, 282, 287,
 289, 293, 295, 308, 322, 337,
 347, 375, 383, 388, 394, 426,
 432, 445, 449, 480, 483, 501,
 549, 554, 563, 571; λ 8, 22,
 53, 62; μ 9, 16, 36, 150, 155,
 226, 268, 273, 302; ψ 321.
 Κλείτος ο 249, 250.
 Κλυμένη λ 326.
 Κλύμενος γ 452.
 Κλυταμνήστρη γ 266; λ 422, 439.
 Κλυτίδης ο 540.
 Κλύτιος π 327.
 Κλυτόνητος θ 119, 123.
 Κνωσός τ 178.
 Κόραξ ν 408.
 Κράταις μ 124.
 Κρείων λ 269.
 Κρηθεύς λ 237, 258.
 Κρήτες ξ 205, 234, 382.

Κρήτη α 93 (v.l.), 285 (v.l.); γ 191,
 291; λ 323; ν 256, 260; ξ 199,
 252, 300, 301; π 62; ρ 523;
 τ 172, 186, 338.
 Κρονίδης α 45, 81; ι 552; ν 25;
 ω 473, 539, 544.
 Κρονίων α 386; γ 88, 119; δ 207,
 699; θ 289; κ 21; λ 620; μ
 399, 405; ξ 184, 303, 406;
 ο 477; π 117, 291; ρ 424;
 σ 376; τ 80; υ 236, 273; φ 102;
 χ 51; ω 472.
 Κρόνος φ 415.
 Κρουνοί ο 295.
 Κτήσιος ο 414.
 Κτήσιππος υ 288, 303, 304; χ 279,
 285.
 Κτιμένη ο 363.
 Κύδωνες γ 292; τ 176.
 Κυθήρεια θ 288; σ 193.
 Κύθηρα ι 81.
 Κύκλωψ α 69, 71; β 19; ζ 5;
 η 206; ι 106, 117, 125, 166, 275,
 296, 316, 319, 345, 347, 357,
 362, 364, 399, 415, 428, 474,
 475, 492, 502, 510, 548; κ 200,
 435; μ 209; ν 19; ψ 312.
 Κυλλήνιος ω 1.
 Κύπρος γ 302α; δ 83; θ 362;
 ρ 442, 443, 448.
 Κώκυτος κ 514.
 Λαέρκης γ 425.
 Λαέρτης α 189, 430; β 99; δ 111,
 555, 738; θ 18; ι 505; ξ 9,
 173, 451; ο 353, 483; π 118,
 138, 302; τ 144; χ 185, 191,
 336; ω 134, 192, 206, 207, 270,
 327, 365, 375, 498, 513.
 Λαερτιάδης ε 203; ι 19; κ 401,
 456, 488, 504; λ 60, 92, 405,
 473; 617; μ 378; ν 375; ξ 486;
 π 104, 167, 455; ρ 152, 361;
 σ 24, 348; τ 165, 262, 336, 583;
 υ 286; φ 262; χ 164, 339;
 ω 542.
 Λαιστρυγονίη κ 82; ψ 318.
 Λαιστρυγών κ 106, 119, 199.
 Λακεδαίμων γ 326; δ 1, 313, 702;
 ε 20; ν 414, 440; ο 1; ρ 121;
 φ 13.

INDEX NOMINVM

- Λάμος κ 81.
 Λαμπετή μ 132, 375.
 Λάμπος ψ 246.
 Λαοδάμας η 170; θ 117, 119, 130,
 132, 141, 153, 207, 370.
 Λαπίθαι φ 297.
 Λίχθεια (Λεχθεια) ι 116 (v.ll.).
 Λέσβος γ 169; δ 342; ρ 133.
 Λευκάς ω 11.
 Λευκοθέη ε 334.
 Λήδη λ 298.
 Λήμνος θ 283, 294, 301.
 Ληόκριτος β 242; χ 294.
 Λητώ ζ 106; λ 318, 580.
 Ληώδης φ 144, 168; χ 310.
 Λιβύη δ 85; ξ 295.
 Λισσών γ 293 (v.l.).
 Λωτοφάγοι ι 84, 91, 92, 96; ψ 311.
 Μαῖα α 38 (v.l.).
 Μαιάς ξ 435.
 Μαῖρα λ 326.
 Μάλεια (-αι) γ 287; δ 514; ι 80;
 τ 187.
 Μαλέου γ 296 (v.l.).
 Μάντιος ο 242, 249.
 Μαραθών η 80.
 Μάρων ι 197.
 Μαστοριδης β 158; ω 452.
 Μεγαπένθης δ 11; ο 100, 103, 122.
 Μεγάρη λ 269.
 Μέδων δ 677, 696, 711; π 252,
 412; ρ 172; χ 357, 361;
 ω 439, 442.
 Μελάμπους ο 225.
 Μελανεύς ω 103.
 Μελανεύς ρ 212; ν 255; φ 176;
 χ 152, 159.
 Μελάνθιος ρ 247, 369; ν 173;
 φ 175, 181, 265; χ 135, 142,
 161, 182, 195, 474.
 Μελανθώ σ 321; τ 65.
 Μέμνων λ 522.
 Μενέλαος α 285; γ 141, 168, 249,
 257, 279, 311, 317, 326; δ 2,
 16, 23, 26, 30, 46, 51, 59, 76,
 116, 128, 138, 147, 156, 168,
 185, 203, 217, 235, 265, 291,
 307, 316, 332, 561, 609; θ 518;
 λ 460; ν 414; ξ 470; ο 5, 14, 52,
 57, 64, 67, 87, 92, 97, 110, 133,
 141, 147, 167, 169, 207; ρ 76,
 116, 120, 147; ω 116.
 Μενοιτιάδης ω 77.
 Μέντης α 105, 180, 418.
 Μέντωρ β 225, 243, 253, 268, 401;
 γ 22, 240; δ 654, 655; ρ 68;
 χ 206, 208, 213, 235, 249; ω 446,
 456, 503, 548.
 Μερμερίδης α 259.
 Μεσαύλιος ξ 449, 455.
 Μεσσήνη φ 15.
 Μεσσήνιοι φ 18.
 Μίμας γ 172.
 Μινύειος λ 284.
 Μίνως λ 322, 568; ρ 523; τ 178.
 Μούλιος σ 423.
 Μούσα α 1; θ 63, 73, 481, 488;
 ω 60, 62.
 Μυκήνη β 120; γ 305; φ 103.
 Μυρμιδόνες γ 188; δ 9; λ 495.
 Ναυβολίδης θ 116.
 Ναυσίθοος ζ 7; η 56, 62, 63;
 θ 565.
 Ναυσικάα ζ 17, 25, 49, 101, 186,
 213, 251, 276; η 12; θ 457,
 464.
 Ναυτεύς θ 112.
 Νέαιρα μ 133.
 Νεστοριδης γ 36, 482; δ 71, 155;
 ο 6, 44, 46, 48, 166, 195, 202.
 Νέστωρ α 284; γ 17, 32, 57, 68,
 79, 102, 202, 210, 244, 247,
 253, 345, 386, 397, 405, 411,
 417, 436, 444, 448, 452, 465,
 469, 474; δ 21, 69, 161, 186,
 191, 209, 303, 488; λ 286, 512;
 ο 4, 144, 151, 194; ρ 109; ω 52.
 Νήμιον α 186 (v.l.); γ 81 (v.l.);
 ι 22 (v.l.).
 Νηλεύς γ 4, 409; λ 254, 281, 288;
 ο 229, 233, 237.
 Νηληιάδης γ 79, 202, 247, 465.
 Νηλῆιος δ 639.
 Νήρικος ω 377.
 Νήριτος α 18 (v.l.); ι 22 (v.l.);
 ν 351; ρ 207; ω 377 (v.l.).
 Νῆσος π 395; σ 127, 413.
 Νοήμων β 386; δ 630, 648.
 Νότος γ 295; ε 295, 331; μ 289,
 325, 326, 427; ν 111.

INDEX NOMINVM

Ὀδυσ(σ)εύς α 21, 48, 57, 60, 65, 74, 83, 87, 103, 129, 196, 207, 212, 253, 260, 263, 265, 354, 363, 396, 398; β 2, 17, 27, 35, 59, 71, 96, 163, 173, 182, 225, 233, 238, 246, 259, 279, 333, 342, 352, 366, 394, 415; γ 64, 84, 98, 121, 126, 163, 219; δ 107, 143, 151, 241, 254, 270, 280, 281, 287, 328, 340, 345, 625, 674, 682, 689, 715, 741, 763, 799; ε 5, 11, 24, 31, 39, 81, 149, 171, 198, 203, 214, 229, 233, 251, 269, 287, 297, 336, 354, 365 (v.l.), 370, 387, 398, 406, 436, 481, 486, 491; ζ 1, 14, 113, 117, 127, 135, 141, 212, 217, 224, 248, 249, 254, 320, 322, 331; η 1, 14, 15, 21, 43, 81, 133, 139, 142, 145, 168, 177, 207, 230, 240, 302, 329, 341, 344; θ 3, 9, 23, 75, 83, 92, 144, 152, 165, 199, 264, 367, 381, 412, 446, 459, 463, 474, 486, 494, 502, 517, 521, 531; ι 1, 19, 504, 512, 517, 530; κ 64, 251, 330, 378, 401, 436, 456, 488, 504; λ 60, 92, 100, 202, 354, 363, 377, 405, 444, 473, 488, 617; μ 82, 101, 184, 279, 378; ν 4, 28, 35, 56, 63, 73, 117, 124, 126, 131, 137, 144, 187, 226, 250, 311, 353, 367, 375, 382, 413, 416, 440, 515; ξ 4, 29, 30, 51, 76, 144, 148, 152, 159, 161, 167, 171, 174, 191, 250, 321, 323, 364, 390, 424, 437, 439, 447, 459, 470, 484, 486, 515, 520, 523, 526; ο 2, 59, 63, 157, 176, 267, 301, 304, 313, 337, 340, 347, 380, 485, 522, 554; π 1, 5, 34, 42, 48, 53, 63, 90, 100, 104, 119, 139, 159, 162, 164, 167, 177, 186, 194, 201, 204, 225, 258, 266, 289, 301, 313, 328, 337, 347, 407, 430, 442, 450, 452, 455, 522, 554; ρ 3, 16, 34, 103, 114, 131, 136, 152, 156, 157, 167, 183, 192, 216, 230, 235, 240, 253, 260, 264, 280, 292, 299, 301, 314, 327, 336, 353, 361,

389, 402, 412, 453, 506, 510, 522, 525, 538, 539, 560; σ 8, 14, 24, 51, 66, 90, 100, 117, 124, 253, 281, 311, 312, 313, 326, 337, 348, 350, 356, 365, 384, 394, 417, 420; τ 1, 8, 31, 41, 51, 65, 70, 84, 102, 106, 126, 136, 141, 164, 165, 185, 209, 220, 225, 237, 239, 248, 250, 259, 261, 262, 267, 270, 282, 286, 293, 304, 306, 313, 315, 335, 336, 358, 381, 382, 388, 409, 413, 416, 430, 437, 447, 452, 456, 473, 474, 479, 499, 506, 554, 556, 571, 582, 583, 585, 596, 603; υ 1, 5, 36, 80, 92, 104, 117, 120, 122, 165, 168, 177, 183, 205, 209, 226, 231, 232, 239, 248, 257, 265, 281, 283, 286, 290, 298, 300, 325, 329, 332, 369; φ 4, 16, 20, 31, 34, 38, 74, 94, 99, 129, 158, 189, 190, 195, 197, 204, 223, 225, 227, 244, 254, 262, 274, 314, 357, 379, 393, 404, 409, 414, 432; χ 1, 15, 26, 34, 45, 60, 81, 89, 105, 115, 129, 141, 143, 147, 163, 164, 170, 191, 202, 207, 213, 221, 225, 226, 238, 253, 261, 266, 281, 283, 291, 292, 310, 312, 320, 336, 337, 339, 342, 344, 371, 381, 390, 401, 406, 409, 430, 450, 479, 490, 493, 495, 498; ψ 7, 18, 27, 45, 67, 89, 108, 111, 129, 153, 181, 206, 208, 209, 247, 263, 306, 320, 345, 348, 370; ω 100, 116, 119, 125, 131, 149, 151, 154, 172, 176, 187, 192, 195, 213, 220, 232, 241, 302, 309, 328, 330, 346, 348, 356, 391, 392, 398, 406, 409, 416, 424, 440, 443, 445, 447, 480, 482, 490, 494, 497, 501, 504, 526, 537, 541, 542.

Οἰδιπόδης λ 271.

Ὀικλῆς ο 243.

Ὀϊκλειος ο 244.

Οἶνοψ φ 144.

Οἰχαλιεύς θ 224.

Ὀλύμπιος α 27, 60; β 68; γ 377;

INDEX NOMINVM

- δ 74, 173, 722; ζ 188; ο 523;
 υ 79; ψ 140, 167.
 *Ο(Θ)λυμπος α 102; ζ 42, 240;
 θ 331; κ 307; λ 313, 315;
 μ 337; ξ 394; ο 43; σ 180;
 τ 43; υ 55, 73, 103; ω 351, 488.
 *Ουντορίδης γ 282.
 *Ορέστης α 30, 40, 298; γ 306;
 δ 546; λ 461.
 *Ορμενίδης ο 414.
 *Ορσ(τ)ίλοχος γ 489; ν 260; ο 187;
 φ 16.
 *Ορτυγίη ε 123; ο 404.
 *Ορχομενός λ 284, 459.
 *Οσσα λ 315.
 Οὔτις ι 366, 369, 408, 455, 460.
 Παιήων δ 232.
 Παλλάς α 125, 252, 327; β 405;
 γ 29, 42, 222, 385; δ 289, 828;
 ζ 233, 328; η 37; θ 7; λ 547;
 ν 190, 252, 300, 371; ο 1;
 π 298; τ 33; υ 345; ψ 160;
 ω 520, 547.
 Παναχαιοί α 239; ξ 369; ω 32.
 Πανδάρεις τ 518; υ 66.
 Πανοπέυς λ 581.
 Παρνησός τ 394, 411, 432, 466;
 φ 220; ω 332.
 Πάτροκλος γ 110; λ 468; ω 16,
 77, 79.
 Πάφος θ 363.
 Πείραιος ο 539, 540, 544; ρ 55, 71,
 74, 78; υ 372.
 Περίθοος λ 631; φ 296, 298.
 Πείσανδρος σ 299; χ 243, 268, 299.
 Πεισηνορίδης α 429; β 347; υ 148.
 Πεισήνωρ β 38.
 Πεισίστρατος γ 36, 400, 415, 454,
 482; δ 155; ο 46, 48, 131, 166.
 Πελασγοί τ 177.
 Πελής λ 254, 256.
 Περίβοια η 57.
 Περικλύμενος λ 286.
 Περιμήδης λ 23; μ 195.
 Περσεύς γ 414, 444.
 Περσεφόνεια κ 491, 494, 509, 534,
 564; λ 47, 213, 217, 226, 386,
 635.
 Πέρσης κ 139.
 Πηλείδης θ 75.
 Πηλείων ε 310; λ 470, 551;
 ω 18, 23.
 Πηλεύς λ 478, 494, 505; ω 36.
 Πηληϊάδης λ 467, 557; ω 15.
 Πήλιον λ 316.
 Πηνελόπεια α 223, 329; β 121, 274;
 δ 111, 675, 679, 680, 721, 787,
 800, 804, 808, 830; ε 216;
 λ 446; ν 406; ξ 172, 373;
 ο 41, 314; π 130, 303, 329, 338,
 397, 409, 435, 458; ρ 36, 100,
 162, 390, 492, 498, 528, 542,
 553, 562, 569, 575, 585; σ 159,
 177, 244, 245, 250, 285, 322,
 324; τ 53, 59, 89, 103, 128, 308,
 349, 375, 376, 476, 508, 559, 588;
 υ 388; φ 2, 158, 194, 198, 311,
 321, 330, 353a; χ 425, 482; ψ 5,
 10, 58, 80, 104, 173, 256, 285;
 ω 194, 198, 294, 404.
 Πηρώ λ 287.
 Πιερίη ε 50.
 Πλαγκταί μ 61; ψ 327.
 Πληιάδες ε 272.
 Ποιάντιος γ 190.
 Πολίτης κ 224.
 Πόλυβος α 399; β 177; δ 126;
 θ 373; ο 519; π 345, 434;
 σ 349; υ 359; φ 320; χ 243,
 284.
 Πολύδαμνα δ 228.
 Πολυδεύκης λ 300.
 Πολυθερσείδης χ 287.
 Πολυκάστη γ 464.
 Πολυκοριδής σ 299; χ 243.
 Πολύκτωρ ρ 207.
 Πολύνηος θ 114.
 Πολυπημονίδης ω 305.
 Πολυφείδης ο 249, 252.
 Πολύφημος α 70; ι 403, 407, 446.
 Πορτεύς θ 113.
 Πορτόνοος η 179, 182; θ 65; ν 50,
 53.
 Ποσειδάων α 20, 68, 73, 74, 77;
 γ 43, 54, 55, 178, 333; δ 386,
 500, 505; ε 339, 366, 446; η 56,
 61, 271; θ 322, 344, 350, 354,
 565; ι 283, 412, 526, 528;
 λ 130, 252, 306, 399, 406; ν 146,
 159, 173, 181, 185, 341; ψ 234,
 277; ω 109.

INDEX NOMINVM

Ποσιδώνιον ζ 266.
 Πράμνεις κ 235.
 Πρίαμος γ 107, 130; ε 106; λ 421,
 533; ν 316; ξ 241; χ 230.
 Πρόκρις λ 321.
 Πρυμνέυς θ 112.
 Πρωφρέυς θ 113.
 Πρωτεύς δ 365, 385.
 Πυθώ θ 80; λ 581.
 Πύλοι γ 31, 59; ο 216, 227.
 Πύλος α 93, 284; β 214, 308, 317,
 326, 359; γ 4, 182, 485; δ 599,
 633, 639, 656, 702, 713; ε 20;
 λ 257, 285, 459; ν 274; ξ 180;
 ο 42, 193, 226, 236, 541; π 24,
 131, 142, 323, 337; ρ 42, 109;
 φ 108; ω 152, 430.
 Πυριφλεγέθων κ 513.

Ῥαδάμανθυς δ 564; η 323.
 Ῥεῖθρον α 186.
 Ῥηξήνωρ η 63, 146.

Σαλμωνεύς λ 236.
 Σάμη α 246 (v.l.); β 51b; ι 24 (v.l.);
 ο 367; π 123, 249; τ 131;
 υ 288.
 Σάμος α 246 (v.l.); δ 671, 845;
 ι 24 (v.l.); ο 29.
 Σειρήνες μ 39, 42, 44, 52, 158, 167,
 198; ψ 326.
 Σιδονίη ν 285.
 Σιδόνιοι δ 84, 618; ο 118.
 Σιδών ο 425.
 Σικανίη ω 307.
 Σικελός υ 383; ω 211, 366, 389.
 Σίντιες θ 294.
 Σίσυφος λ 593.
 Σκύλλη μ 85, 108, 125, 223, 231,
 235, 245, 261, 310, 430, 445;
 ψ 328.
 Σκῦρος λ 509.
 Σόλυμοι ε 283.
 Σούνιον γ 278.
 Ἐπάρτη α 93, 285; β 214, 327, 359;
 δ 10; λ 460; ν 412.
 Στρατίος γ 413, 439.
 Στύξ ε 185; κ 514.
 Συρίη ο 403.
 Σχερίη ε 34; ζ 8; η 79; ν 160.

Τάνταλος λ 582.
 Τάφιοι α 105, 181, 419; ξ 452;
 ο 427; π 426.
 Τάφος α 417.
 Τειρεσίας κ 492, 524, 537, 565;
 λ 32, 50, 89, 90, 139, 151, 165,
 479; μ 267, 272; ψ 251, 323.
 Τεκτονίδης θ 114.
 Τελαμών λ 553.
 Τελαμωνιάδης λ 543.
 Τεμέση α 184.
 Τένεδος γ 159.
 Τερπιάδης χ 330.
 Τηλέμαχος α 113, 156, 213, 230,
 306, 345, 367, 382, 384, 388, 400,
 412, 420, 425; β 83, 85, 113, 129,
 146, 156, 185, 194, 200, 208, 260,
 270, 297, 301, 303, 309, 325, 348,
 364, 371, 381, 383, 399, 402,
 409, 416, 418, 422, 464; γ 12,
 14, 21, 26, 60, 63, 75, 83, 201,
 225, 230, 239, 343, 358, 364,
 374, 398, 416, 423, 432, 464,
 475, 481; δ 21, 69, 112, 144,
 166, 185, 215, 290, 303, 311,
 312, 315, 593, 633, 664, 687,
 700, 843; ε 25; λ 68, 185;
 ν 413; ξ 173, 175; ο 4, 7, 10,
 49, 63, 68, 86, 110, 111, 144,
 154, 179, 194, 217, 257, 265,
 279, 287, 496, 502, 512, 528,
 531, 535, 545, 550, 554; π 4,
 20, 23, 30, 43, 56, 68, 112, 146,
 160, 192, 202, 213, 221, 240,
 262, 323, 330, 347, 369, 372,
 401, 421, 438, 445, 460, 476;
 ρ 3, 26, 41, 45, 61, 73, 75, 77,
 101, 107, 161, 251, 328, 333,
 342, 350, 354, 391, 392, 406,
 489, 541, 554, 568, 591, 598;
 σ 60, 156, 214, 215, 226, 338,
 405, 411, 421; τ 3, 4, 14, 26,
 35, 47, 87, 121, 321; υ 124, 144,
 241, 246, 257, 269, 272, 283,
 295, 303, 326, 338, 345, 374,
 376; φ 101, 130, 216, 313, 343,
 368, 378, 381, 423, 424, 432;
 χ 92, 95, 108, 150, 151, 153, 171,
 267, 277, 284, 294, 350, 354, 365,
 390, 391, 393, 400, 426, 435,
 454, 461; ψ 29, 44, 96, 112, 113,

INDEX NOMINVM

- 123, 297, 367; ω 155, 165, 175,
359, 363, 505, 506, 510.
Τήλεμος ι 509.
Τηλέπυλος κ 82; ψ 318.
Τηλεφίδης λ 519.
Τηϋγετος ζ 103.
Τιθωνός ε ι.
Τιτυός η 324; λ 576.
Τροίη α 2, 62, 210, 327, 355; γ 257,
268, 276; δ 6, 99, 146, 488; ε 39,
307; ι 38, 259; κ 40, 332; λ 160,
499, 510, 513; μ 189; ν 137,
248, 315, 388; ξ 229, 469; ο 153;
π 289; ρ 314; σ 260, 266; τ 8,
187; ω 37.
Τρώες α 237; γ 85, 86, 87, 100, 220;
δ 243, 249, 254, 257, 273, 275,
330; ε 310; θ 82, 220, 503, 504,
513; λ 169, 383, 513, 532, 547;
μ 190; ν 266; ξ 71, 367; ρ 119;
σ 261; χ 36, 228; ω 27, 31, 38.
Τρωιάς ν 263.
Τρῳός δ 259.
Τυδείδης γ 181; δ 280.
Τυδεύς γ 167.
Τυνδάρεος λ 298, 299; ω 199.
Τυρώ β 120; λ 235.

Ἰλακίδης ξ 204.
Ἰπερείη ζ 4.
Ἰπερησίη ο 254.
Ἰπεριονίδης μ 176.
Ἰπερίων α 8, 24; μ 133, 263, 346,
374.

Φαέθουσα μ 132.
Φαέθων ψ 246.
Φαίδιμος δ 617; ο 117.
Φαίδρη λ 321.
Φαίηκες ε 35, 280, 288, 345, 378
(v.l.), 386; ζ 3, 35, 55, 114, 195,
197, 202, 241, 257, 270, 284, 298,
302, 327; η 11, 16, 39, 62, 98,
108, 136, 156, 186, 316; θ 5, 11,
21, 23, 26, 86, 91, 96, 97, 108,
117, 188, 191, 198, 201, 207, 231,
250, 369, 386, 387, 428, 440,
535, 536, 557, 567; λ 336, 343,
349; ν 12, 36, 120, 130, 149,
160, 166, 175, 186, 204, 210, 302,
304, 322, 369; π 227; τ 279;
ψ 338.
Φαιστός γ 296.
Φάρος δ 355.
Φεαί ο 297 (v.l.).
Φείδων ξ 316; τ 287.
Φεραί δ 798; ο 297 (v.l.).
Φέρης λ 259.
Φήμος α 154, 337; ρ 263; χ 331.
Φηραί γ 488; ο 186.
Φθίη λ 496.
Φιλοίτιος ν 185, 254; φ 240, 388;
χ 359.
Φιλοκτήτης γ 190; θ 219.
Φιλομηλείδης δ 343; ρ 134.
Φοῖβος γ 279; θ 79; ι 201.
Φοινίκη γ 302 α; δ 83; ξ 291.
Φοῖνιξ ν 272; ξ 288; ο 415, 419,
473.
Φοίνισσα ο 417.
Φόρκυς α 72; ν 96, 345.
Φρόνιος β 386; δ 630, 648.
Φρόντις γ 282.
Φυλάκη λ 290; ο 236.
Φύλακος ο 231.
Φυλώ δ 125, 133.
Φωκίων γ 307 (v.l.).

Χαλκίς ο 295.
Χάριτες ζ 18; θ 364; σ 194.
Χάρυβδις μ 104, 113, 235, 260, 428,
430, 436, 441; ψ 327.
Χίος γ 170, 172.
Χλωρίς λ 281.
Χρομῖος λ 286.

Ψυρή γ 171.

Ἰνυγίη α 50 (v.l.), 85; ζ 172;
η 244, 254; μ 448; ψ 333.
Ἰνυλίη α 85 (v.l.).
Ἰκεανός δ 568; ε 275; κ 139, 508,
511; λ 13, 21, 158, 639; μ 1;
τ 434; ν 65; χ 197; ψ 244,
347; ω 11.
Ἰκτάλος θ 111.
Ἰρίων ε 121, 274; λ 310, 572.
Ἰπτος λ 308.
Ἰψ α 429; β 347; ν 148.

Oxford

University of
Connecticut
Libraries

39153029591619

